Ştiaţi că...

◆ ...Vaticanul este cel mai mic stat

independent din lume? Are o suprafaţă de 44 ha.

◆ ...cărămida a fost produsă pentru prima oară într-o formă uscată la soare? Sistemul s-a practicat cu peste 6.000 de ani în urmă.

◆ ...primul european care a explorat Lumea Nouă a fost Cristofor Columb?

◆ ...există aproximativ 200 de specii de meduze? Acestea variază ca mărime, culoare şi formă.

◆ ...pinguinii sunt singurele păsări

care pot înota dar nu pot zbura?

◆ ...Australia este cel mai mic continent de pe glob? Se întinde în întregime în emisfera australă şi este traversată, între Oceanul Pacific şi Oceanul Indian de Tropicul Capricornului.

◆ ...planeta Jupiter este cea mai mare din sistemul nostru solar? Este a doua ca luminozitate după Venus şi are 40 de sateliţi.

Ştiaţi că...

ALGER

oraşul moscheelor

Capitală a Algeriei şi a provinciei al cărei nume îl poartă, oraşul Alger, important port la Marea Mediterană, este situat în partea central-nordică a ţării.

Colonizat în Antichitate de fenicieni, guvernat apoi de romani, a fost distrus de vandali în secolul al V-lea dar a renăscut sub o dinastie berberă în secolul al X-lea. În secolul al XVI-lea a fost ameninţat de spanioli dar emirul a apelat la vestitul pirat otoman Barbarosa care i-a pus pe fugă. Algerul a fost plasat sub stăpânire otomană şi vreme de 300 de ani a fost baza cea mai importantă a piraţilor Coastei Barbere. Activitatea acestora a luat sfârşit la intervenţia unei armate americane conduse de Stephen Decatur.

În 1830 oraşul a fost cucerit de francezi şi devenit principalul oraş al imperiului lor colonial din Africa. În timpul celui de Al Doilea Război Mondial a fost cartierul general al Aliaţilor din Nordul Africii şi pentru o scurtă vreme capitala Franţei.

În 1950 a fost punctul de forţă în lupta pentru independenţa ţării şi după obţinerea acesteia a devenit centrul politic, economic şi cultural al ţării. În 1992, zona veche a oraşului a fost inclusă pe lista Patrimoniului Cultural Mondial UNESCO.

Oraşul prezintă o interesantă diversitate arhitecturală. Poţi admira aici moschei maure, palate în stil otoman, fortificaţii berbere, clădiri elegante ridicate de coloniştii francezi, bulevarde moderne.

Unul dintre punctele de atracţie îl constituie desigur Centrul Vechi. Acesta cunoscut sub numele de Citadela este ridicat pe un deal pe malul mării şi constituie un oraş aflat în interiorul altui oraş. Nu se ştie cu exactitate anul în care a fost ridicată aşezarea dar, conform unor teste, unele clădiri datează de la începutul secolului al XVIII-lea. Aici se află concentrat un număr mare de clădiri vechi. Dintre acestea se remarcă Moscheea El Djedid construită în jurul anului 1660 şi reprezentând un exemplu tipic pentru arhitectura otomană. Totuşi moscheea El Kebir este considerată mult mai veche dar a fost reconstruită în jurul anului 1794.

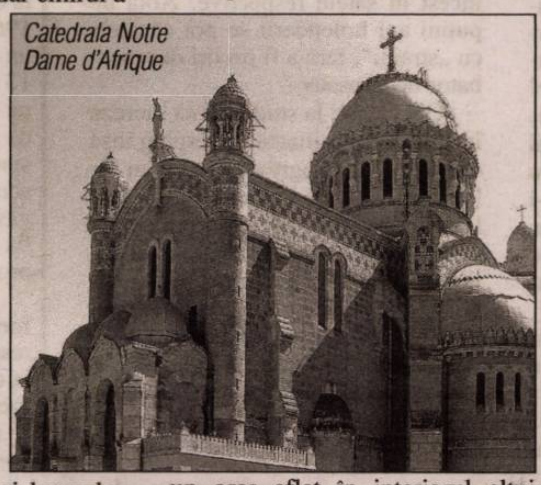

Catedrala Notre Dame d'Afrique

Moscheea El Djedid

Cea mai impresionantă clădire din zonă este Palatul Jenina lângă care se înalţă două moschei ridicate în 1620-1630. Zona este presărată de labirinturi de verdeaţă şi grădini care înmiresmează aerul. O atracţie a oraşului o constituie Palatul Hassan Paşa, construit între anii 1790-1791. A fost ridicat de Hassa Bacha El Khaznadji, prim-ministru între anii 1766-1791. Prin testament adresa autorităţilor o singură rugăminte, aceea ca respectiva construcţie să-i poarte numele, dorinţă care i-a fost îndeplinită. Palatul are o curte interioară acoperită cu sticlă şi este înconjurată de coloane care formează domuri în partea de sus.

Palais des Rais

Reprezentativă pentru oraş este Grădina d'Essai (Grădina încercării) construită în jurul anului 1830. Este de fapt o grădină botanică, una dintre cele mai frumoase din lume. În ciuda faptului că nu este prea bine îngrijită atrage încă mulţimea vizitatorilor prin cele circa 3.000 de specii de plante pe care le expune.

Remarcabil este şi un palat construit în perioada musulmană. Cunoscut sub numele „Palais des Rais" a fost o perioadă sediul armatei franceze şi apoi şcoală, consulat american şi bibliotecă. Este folosit şi ca gazdă pentru spectacole şi expoziţii. Muzeul Naţional de Antichităţi este unul dintre cele mai frecventate din Algeria. Este faimos pentru colecţiile sale de monede, sculpturi de fildeş şi totemuri adunate din toate regiunile ţării.

Într-o ţară preponderent musulmană există însă şi un important monument creştin. Este vorba de catedrala romano-catolică „Notre Dame d'Afrique", construită pe o stâncă, în stil neo-bizantin în 1872.

Mai pot fi admirate Marea Poştă şi Universitatea, fondată în anul 1909. În port se înalţă o impunătoare moschee, una dintre cele mai mari şi mai vechi din ţară a cărei construcţie a început în 1097 dar Moscheea Djemaa el-Djedid construită în 1660 rămâne un loc nespus de drag musulmanilor, accesul celor de altă religie fiind permis numai sâmbăta şi duminica.

Moscheea El Kebir

Muzeul pălăriilor de paie

Aflat în localitatea Crişeni din judeţul Harghita, „Muzeul pălăriilor de paie" a fost înfiinţat cu câţiva ani în urmă de Szöc Lajos a cărui familie se ocupă de patru generaţii cu confecţionarea acestor obiecte.

Muzeul a fost înfiinţat într-o veche casă ţărănească, renovată. În prima încăpere pot fi văzute 150 de pălării reprezentând toate modelele din ţară, în cea de a doua diferite obiecte de uz casnic şi decorativ, iar în ultima este prezentată tehnica de fabricare a pălăriilor începând cu seceratul spicelor.

În muzeu este expusă şi cea mai mare pălărie de paie din lume, cu un diametru de 2 metri. La confecţionarea ei s-au folosit 500 de metri de împletitură de paie şi un kilometru de aţă.

În curtea muzeului sunt expuse peste 600 de pietre sculptate de natură, respectiv apă sau vânt, având forme de raţă, porumbel, pălărie.

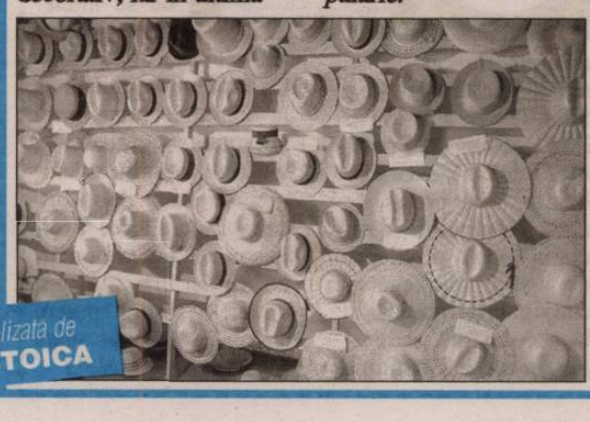

Simboluri ale umanităţii

Floarea de cireş

Cireşii în floare simbolizează renaşterea şi speranţa. Este un simbol des întâlnit în Japonia unde florile cireşului din familia Prunus se numesc Sakura.

Faptul că ele trăiesc foarte puţin a fost asociat cu caracterul efemer al vieţii omului. Sunt foarte des folosite ca model în artă şi au ajuns să fie imprimate chiar şi pe produsele de larg consum: kimonouri, farfurii, hârtie de corespondenţă.

În timpul celui de Al Doilea Război Mondial simbolul a fost folosit pentru întreţinerea sentimentelor naţionaliste şi militariste. Piloţii kamikaze îşi pictau sakura pe avioane sau purtau cu ei ramuri înflorite.

În trecut samuraii se identificau cu sakura sugerând astfel o viaţă glorioasă care putea fi curmată brusc.

Pagină realizată de IRINA STOICA

Urmaşii olandezilor din... Siberia

Dacă vă aşteptaţi să vorbim despre deportările criminale practicate de regimul sovietic cu indezirabilii politici duşi la muncă forţată în cumplitul ger al Siberiei, v-aţi înşelat. Ne referim aici la trei sate aproape pierdute în mijlocul unei naturi sălbatice din ţinutul situat în nordul actualei Rusii, aşezări întemeiate de colonişti olandezi emigraţi spre Răsărit în timpul unor perioade tulburi din Europa. Erau anii de început ai secolului XX, când încă exista marele imperiu ţarist şi când o mână de temerari au pornit de pe malurile Bugului, din Ucraina, într-o lungă călătorie fără întoarcere spre taigaua aflată la mii de kilometri de tărâmurile de baştină.

Mărturiile scrise rămase despre respectiva „aventură" arată chiar că şi înaintaşi ai acelora, originari din Ţările de Jos şi Germania, efectuaseră lungul periplu. Însă, dincolo de insolitul poveştii, poate cel mai inedit lucru rămâne faptul că, după foarte mulţi ani, urmaşii pribegilor de odinioară au păstrat anumite caracteristici distinctive, specifice etniei şi locurilor de origine. Porniţi în fapt să caute noi pământuri favorabile agriculturii şi condiţii de muncă profitabilă, ei s-au oprit în regiunea Irkutsk, unde au întemeiat trei sate care şi în prezent sunt relativ izolate de celelalte zone locuite: Piktinsk, Srednepiktinsk şi Dagnik.

Actualmente, localnicii sunt luterani, poartă nume germane, vorbesc un amestec de ucraineană şi bielorusă, se roagă în limba polonă, dar perpetuează tradiţii asemănătoare celor olandeze! Nu cultivă legături strânse cu cei din satele mai apropiate, nici măcar cu vecinii ruşi, dar nici nu-i deranjează faptul că au devenit de prin 1990 o curiozitate etnică denumită „holenderi".

Din păcate, firea umană nu se dezminte nici în cazul lor. Priviţi altădată cu suspiciune şi trataţi ca nişte străini, eventual intruşi, aceşti oameni sunt afectaţi de o serie de probleme survenite în timp, printr-o logică nedreaptă. De pildă, de multă vreme ei se căsătoresc în interiorul comunităţii lor restrânse, fiind evocate uneori chiar cazuri de incest în satele respective. Abia de puţini ani holenderii se pot căsători cu „străini", fără a fi priviţi dezaprobator de consăteni.

Cei plecaţi la studii ori să lucreze în zone mai civilizate nu resping însă elemente ale progresului precum televizorul sau smartphone-ul. În acelaşi timp se întâmplă să surprindă, de pildă, printr-o coafură feminină insolită ori prin folosirea unei vechi Biblii scrise în polonă cu caractere gotice, relevând astfel faptul că în inima taigalei siberiene, pe un petic de pământ greu accesibil, există o fărâmă de Rusie cu totul altfel decât cea pe care o ştim. *(A.N.P.)*

Călătorie îndelungată

De curând, Paul Elliot şi fiul său pescuiau liniştiţi pe coasta de est australiană, când au descoperit, nu departe de locul în care se aşezaseră, o sticlă înfiptă în nisip. Au ridicat-o şi înăuntru au găsit o scrisoare care purta data de 17 noiembrie 1969. Fusese scrisă de un adolescent englez de 13 ani, care călătorea pe un vapor pe coasta de sud a Australiei spre Melbourne. În scrisoare tânărul cerea găsitorului să-i răspundă neapărat, oferind propria adresă.

Paul Elliot s-a conformat, dar la adresa respectivă nu mai locuia cel căutat pentru că, încă din 1973 familia se mutase în Anglia. Cu ajutorul unui post de radio au fost descoperiţi sora şi fratele celui care scrisese răvaşul şi care se numea Paul Gilmore.

De la ei a aflat că el este acum într-o croazieră pe Marea Bal-

tică şi că, fiind informat de cele întâmplate, este gata să răspundă.

Oceanologii australieni presupun că sticla nu a călătorit foarte mult pe valuri, ci că a stat ani de zile îngropată în nisip, de unde a fost scoasă la lumină *(I.S.)*

O rochie pentru două mirese

Nu se întâmplă frecvent ca o mamă şi fiica ei să se mărite în aceeaşi zi, iar probabilitatea ca aceste două preafericite mirese să îmbrace la ceremonia nupţială aceeaşi rochie tinde de-a binelea către zero.

Improbabilul s-a întâmplat totuşi, de îndată ce Yvette, o respectabilă

doamnă de 66 de ani din localitatea franceză Saint-Omer, a fost înştiinţată că fata sa, Priscilla (27 de ani), avea să se mărite. Mai precis, femeia a obţinut de la primăria locală privilegiul de a-şi oficia legătura conjugală în aceeaşi zi, la aceeaşi oră şi, desigur, în aceeaşi instituţie.

A fost de fapt un fel de „conspiraţie" între mamă şi fiică. Ele au uimit asistenţa atunci când s-au prezentat împreună în faţa ofiţerului stării civile.

Yvette i-a spus „da" alesului său pe nume Guy, iar în acelaşi timp Priscilla a pronunţat aceeaşi încuviinţare în faţa numitului Frédéric. Totuşi, cele două femei puse pe şotii au avut ceva îngăduinţă cu invitaţii – între care s-au aflat cei 6 copii şi cei 33 de nepoţi ai Yvettei – atunci când au ales să îmbrace aceeaşi rochie de mireasă.

Mă rog, a nu se înţelege greşit: acelaşi model de rochie. Ca nu cumva cineva să le confunde (oare mirii ar fi putut s-o păţească?), un mic detaliu vestimentar le-a deosebit: peste rochia albă, Yvette a purtat un cordon albastru, iar Priscilla unul violet. Şi astfel, putem spune, a început viaţa lor... în roz! *(A.N.P.)*

Bolnavi, de bunăvoie

Combaterea nenumăratelor boli ce afectează omenirea implică, în situaţia apariţiei unui nou medicament, şi testarea acestuia în condiţii sanitare strict supravegheate, pe pacienţi umani, cu acordul liber al acestora. Relativ recent, o nouă metodă de luptă împotriva virusilor şi microbilor a fost iniţiată, ea presupunând şi o considerabilă doză de curaj din partea tuturor actanţilor. Mai exact, cercetătorii injectează vectorii gripei unor voluntari sănătoşi, pentru a observa apoi în ce fel organismul omului combate infecţia.

Studiul se realizează pe 80 de persoane sănătoase cu vârste între 18 şi 50 de ani, în cadrul Institutului american al sănătăţii (NIH). Şi, cum peste Ocean asemenea iniţiative costă, trebuie să spunem că cei care s-au hotărât să... se îmbolnăvească primesc câte 3.300 de dolari în schimbul acceptului lor.

Mai întâi, cobaii umani inhalează un spray nazal care conţine virusul gripal H1N1, fiind apoi supravegheaţi timp de o săptămână într-un spital. Ei vor avea astfel simptomele unei gripe, uşoare până la moderate, iar sângele şi probe prelevate din nas şi din gât sunt analizate în laborator.

Ulterior, pe parcursul a două săptămâni după declanşarea bolii, voluntarii descriu toate simptomele resimţite: febră, dureri musculare, somnolenţă etc. Analiza datelor obţinute va permite apoi identificarea diferitelor răspunsuri ale sistemului imunitar la atacul maladiei. Nu este însă prima încercare de acest fel, în cadrul testelor precedente fiind implicate peste 400 de persoane sănătoase.

Acest gest – să recunoaştem, cât se poate de lăudabil – vine în contextul în care, anual, într-o ţară precum Franţa se îmbolnăvesc de gripă sezonieră până la 6 milioane de persoane, numărul deceselor depăşind 10.000 de oameni. *(A.N.P.)*

Evadare din propria casă

Se pare că ideea izolării la domiciliu de teama temutului virus care bântuie planeta noastră nu e privită cu ochi buni de toată lumea. Cazuri de indisciplină, de revoltă în faţa interdicţiei de a sta cuminţi sunt întâlnite nu doar la noi, ci pretutindeni în lume.

Astfel, un bărbat tânăr din Franţa s-a plictisit să se plimbe numai în casă şi în grădina sa, destul de mare ca suprafaţă, şi a dorit să evadeze cu orice preţ. De aceea s-a suit în avionul său propriu, s-a înălţat la cer şi a efectuat un zbor prelungit peste l'Ille-et-Vilain.

A fost repede detectat şi aşteptat la sol de oamenii legii. Controlul medical la care a fost supus imediat a dovedit că este deplin sănătos. I s-a recomandat însă şi un foarte serios control psihiatric după ce a fost o-

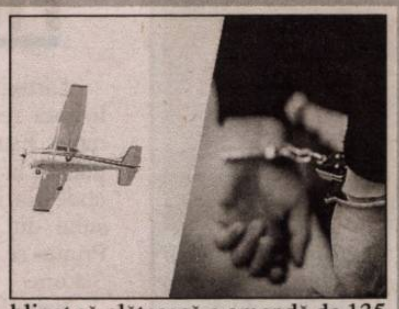

bligat să plătească o amendă de 135 de euro. A fost trimis din nou în izolare la domiciliu, dar cazul său rămâne deschis pentru poliţia locală. *(I.S.)*

Totul despre filmele de Oscar

2001 – O odisee spaţială

Pe 2 aprilie 1968 avea loc premiera „2001 – O odisee spaţială", un film care a transformat din temelii genul „science-fiction", oferind spectatorilor prilejul de a visa nu doar la cucerirea Lunii (care avea să se înfăptuiască peste un an), ci şi la colonizarea întregii galaxii.

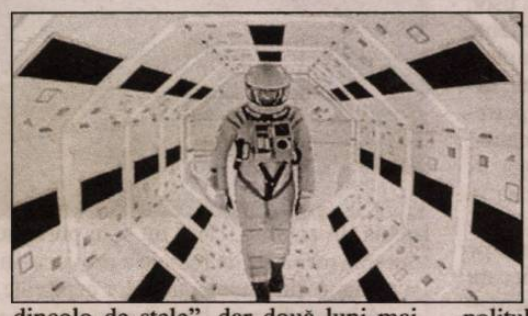

Regizată de Stanley Kubrick, după un scenariu semnat de acesta cu controversatul autor de literatură ştiinţifico-fantastică Arthur C. Clark, pelicula transmite, dincolo de povestea propriu-zisă, un superb mesaj de solidaritate umană, la fel de impresionant şi astăzi, după mai bine de jumătate de secol.

Filmul a fost laureat cu un Oscar pentru efecte speciale – şi trebuie să recunoaştem că, deşi pe atunci nu se inventaseră sofisticatele trucaje pe computer din zilele noastre, distincţia este pe deplin meritată. În rândurile ce urmează, vă invităm să descoperim împreună câteva lucruri mai puţin ştiute despre acest film.

■ Ideea peliculei a venit la un prânz, în februarie 1964, când regizorul Kubrick i-a destăinuit prietenului său, publicistul Roger Caras, că ar vrea să facă un film despre viaţa extraterestră, fapt care l-a determinat pe acesta să-i sugereze o întâlnire cu prietenul său, autorul SF Arthur C. Clarke. Kubrick şi Clarke s-au întâlnit ulterior şi au decis să ecranizeze nuvela acestuia din urmă, „Sentinela".

■ Iniţial, cei doi au sugerat ca filmul să se intituleze „Cum a fost cucerit Universul", o parodie la patriotardul film „Cum a fost cucerit Vestul" (1962), dar producătorii n-au gustat gluma, aşa că s-au propus alte titluri: „Dincolo de marea de stele", „Univers", „Tunel către stele", „Evadare de pe Pământ", „Adio, Pământ" sau „Fereastra Jupiter". În februarie 1965, studiourile MGM au publicat lista cu producţiile aflate în lucru, unde filmul lui Kubrick este numit „Călătorie dincolo de stele", dar două luni mai târziu, regizorul a venit cu titlul final: „2001 – O odisee spaţială", ca un omagiu adus lui Homer.

■ Una dintre cele mai mari probleme cu care s-a confruntat regizorul a fost prezentarea vieţii extraterestre, pentru scena finală, când dr. Dave Bowman ia contact cu aceasta. El a apelat la reputatul fizician Carl Sagan, care i-a sugerat că orice reprezentare a unei fiinţe extraterestre superioare ar fi avut cel puţin un element de falsitate în ea, aşa că soluţia optimă ar fi fost să sugereze, decât să expună clar cum ar trebui să arate o fiinţă extraterestră. În final, nu apare niciun extraterestru, dar Kubrick a precizat, în interviurile date ulterior, că extratereştrii au fost gândiţi ca inteligenţe superioare, care evoluaseră dincolo de a fi simple entităţi fizice, ci doar fiinţe de energie pură.

■ Pentru că regizorul a avut mari dificultăţi în a portretiza maimuţele antropoide din secvenţele de început ale filmului, el a turnat acele secvenţe abia după toate celelalte scene. În final, ideea salvatoare a venit de la actorul Dan Richter, specializat în pantomină, care a apelat la alţi 20 de mimi britanici şi cu toţii, îmbrăcaţi în costume imitând blana unei maimuţe, au filmat scena – una dintre cele mai impresionante din istoria cinematografiei.

■ „2001 – O odisee spaţială" a fost filmat aproape în întregime în interior, mai precis în studiourile Shepperton şi studiourile MGM din Marea Britanie. A fost construită inclusiv o roată uriaşă Ferris, menită să reflecte gravitaţia de pe nava „Discovery One". Monolitul legendar din film nu a fost realizat din piatră, ci din lemn acoperit cu un amestec special de vopsea neagră şi grafit special, pentru a da impresia unei suprafeţe extrem de fine şi lucioase. Singura secvenţă filmată în exterior a fost cea a luptei dintre maimuţe, de la începutul filmului.

■ Kubrick îşi considera filmul „o experienţă vizuală, non-verbală" (primul dialog apare după 25 de minute de peliculă, iar în total există 88 de minute în care nu se vorbeşte deloc!) şi a fost foarte reticent atunci când acesta a trebuit să primească o coloană sonoră. Iniţial, s-a dorit ca muzica filmului să fie realizată de celebra trupă britanică Pink Floyd, dar membrii acesteia au refuzat, din cauza turneului în desfăşurare. Producătorii l-au angajat apoi pe compozitorul Alex North, cel care realizase muzica la „Spartacus", dar, după ce acesta a compus toată coloana sonoră, regizorul s-a răzgândit şi a renunţat la melodiile lui, în favoarea unor piese clasice, precum valsul „Valurile Dunării" de Johann Strauss. Compozitorul Alex North a aflat că muzica lui nu apare în film abia în seara premierei!

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Afrodita Andone

La fel de frumoasă şi de delicată ca zeiţa al cărei nume îl poartă, Afrodita Andone este în egală măsură şi o actriţă extrem de talentată. S-a născut pe 7 martie 1969, la Bucureşti şi marea ei pasiune, în copilărie, a fost poezia. Îi plăcea să citească şi mai ales să recite poezii şi astfel, deşi o fire foarte timidă, a găsit îndrăzneala de a se exprima. În liceu a fost cooptată într-o trupă de teatru de un profesor pasionat de artă, care îşi ducea elevii la teatru şi la cinematecă, sădindu-le în suflet dragostea pentru frumos.

Locuind aproape de teatrul „Bulandra", a avut prilejul să vadă, încă din copilărie, numeroşi monştri sacri ai teatrului românesc evoluând pe scenă şi astfel s-a molipsit şi ea de această „patimă". A urmat Academia de Teatru şi Film, secţia Actorie, la clasa profesorului Gelu Colceag, absolvind în 1993. După terminarea facultăţii a plecat la Piatra Neamţ, alături de alţi tineri talentaţi, stând acolo trei ani şi având şansa să lucreze, prin UNITER la un proiect de suflet, iniţiat de Principesa Margareta a României: terapie prin teatru pentru copiii unui orfelinat. Atunci şi-a dat seama că îi place extrem de mult să lucreze cu copiii, că aceştia sunt cei mai exigenţi spectatori şi că rezonează mult mai uşor cu ei decât cu oamenii mari.

În 1999 a început colaborarea cu Teatrul Naţional, în piesa „Boabe de rouă pe frunză de lotus în bătaia lunii", regia Gelu Colceag. Au urmat „Cadavrul viu" şi „Don Quijote", după care a fost angajată la Naţional. Aici a interpretat roluri în piese precum „Vizita bătrânei doamne" de Friedrich Dürrenmatt, „Comedia norilor" după Aristofan, „Inimă de câine" după Mihail Bulgakov sau „Cadavrul viu" de Lev N. Tolstoi.

A jucat şi la teatrele Odeon şi Metropolis, iar în actuala stagiune o puteţi vedea pe scena Naţionalului bucureştean în piesa „Noii infractori", a scriitoarei israeliene Edna Mazya. Pe marele ecran a colaborat cu regizori precum Cătălin Apostol („Umilinţă"), Constantin Rădoacă („Criza şi lumina din faţa casei", „Apropo") şi Cristian Mungiu („Occident").

Spectacol

Corona cultura

Spre deosebire de baruri, cafenele şi restaurante, cultura a reuşit să-şi găsească rostul, în situaţia sistării tuturor manifestărilor culturale impuse în cadrul stării de urgenţă, mutându-se pe Internet. Nu e totuna de a vedea o piesă de teatru în atmosfera specială a unei săli de teatru, cu a vedea un spectacol pe Facebook, dar nici o mare diferenţă nu e, pentru că lumea e obişnuită cu ecranul TV, până la urmă vizionarea filmelor în faţa televizorului devenind, de mai multe decenii, un divertisment general.

Am prezentat în numărul trecut spectacolele transmise online de unele teatre din ţară, iată şi alte iniţiative similare. Noul coronavirus creează o lume nouă. Tot de pe 20 februarie, aflăm că şi Teatrul Bulandra şi-a mutat activitatea online, spectacolele fiind vizionate gratuit, în regim de *live stream,* informează instituţia de cultură într-o postare pe pagina de Facebook. „Ne schimbăm o dată cu schimbarea", se arăta într-un comunicat, pe Facebook urmând a fi difuzate înregistrarea spectacolelor programate până la sfârşitul lunii martie.

Seria spectacolelor de la Bulandra a fost începută săptămâna trecută cu spectacolul *Gigel* de Alexandru Popa, în regia lui Vlad Zamfirescu, urmat de *Zadarnicele chinuri ale dragostei* de William Shakespeare, în regia lui Andrei Şerban, *Pisica pe acoperişul fierbinte*, piesa lui Tennessee Williams, în regia lui Dinu Cernescu, *Măscăriciul* după A.P. Cehov, regia Horaţiu Mălăele, pe 28 martie, *Omul cel bun din Seciuan* de Bertold Brecht, în regia lui Andrei Şerban, şi pe 29 martie, *Obiceiuri necurate* de Tom Smith, regia Mihai Constantin.

După cum se vede, spectacole de mare clasă pe care Teatrul Bulandra le-a pus şi le pune la dispoziţia iubitorilor rafinaţi de teatru.

Un gest frumos a făcut şi *TIFF Unlimited*, care a anunţat că paste 90 de filme care se găsesc pe marile platforme de *streaming* vor putea fi văzute pe platforma *Festivalului Internaţional de Film Transilvania Unlimited.*

„Dacă tot #stămacasă, măcar să intrăm în CaranTIFF! Nu credeam acum fix 1 an că ideea de a face o platformă de streaming a festivalului TIFF, adică TIFF Unlimited, va fi atât de actuală. O gândisem ca pe un loc unde filmele wow din cei 18 ani de TIFF, precum şi alte bijuterii de filme care se găsesc cu greu pe marile platforme de streaming să se poată vedea oricând de către iubitorii de film din România. Sunt peste 90 de filme atent alese care vă aşteaptă să vă umple şi să vă bucure zilele sau serile", scria pe Facebook Tudor Giurgiu, directorul artistic al *TIFF Unlimited.*

Giurgiu mai spunea că, împreună cu Mihai Chirilov şi echipa sa, pregăteşte pentru săptămânile următoare multe alte surprize, cum ar fi *David Lynch*, un program Xavier Dolan, filme pentru copii, filme inedite sau văzute puţin de tot în ţară, scurtmetraje, comedii care să ne mai scoată din stresul COVID". Ceea ce, să recunoaştem, este o iniţiativă lăudabilă şi un „CaranTIFF plăcut", cum ne doreşte Tudor Giurgiu.

Mai ales că multe din filmele oferite pe platforma *TIFF Unlimited* sunt filme artistice de clasă. Utilizatorii platformei vor putea astfel viziona două comedii „trăznite" semnate de Paolo Sorentino, apoi filmul lui Paolo Genovese *Perfetti Sconosciutti* (Complet străini), *La pazza gioia* de Paoli Virzi, filme premiate la Cannes, precum *Loveless*, *The Tribe*, *The Square* şi multe altele.

În fine, să mai amintim şi gestul frumos al violonistului Alexandru Tomescu care a susţinut pe 24 martie un concert online pe Facebook, dedicat aniversării a 23 de ani de la înfiinţarea postului Radio România Muzical.

GEORGE CUŞNARENCU

Sănătatea, mână-n mână cu IUBIREA

În principiu, ştim că dragostea adevărată dintre Ea şi El valorează infinit mai mult decât un schimb de priviri tandre, împărtăşirea reciprocă a celor mai frumoase dorinţe, năzuinţe comune ori eforturile reale de a alcătui împreună un întreg indestructibil.

Sigur că realizarea supremă este procrearea şi aducerea pe lume a copiilor, însă pentru fiecare în parte, şi starea de sănătate poate fi mult influenţată de modul în care se comportă fiecare membru al cuplului faţă de partener.

Un mecanism subtil impresionant ce funcţionează în interiorul fiinţei umane, a fost depistat de o echipă americano-israeliană de cercetători, el fiind rezultatul sincronizării undelor cerebrale ale partenerilor dintr-un cuplu, dar care e drastic diminuat din momentul în care bărbatul şi femeia nu se pot atinge fizic, cu menţiunea că aici este vorba despre iubirea autentică dintre cei doi, şi nu un sentiment fals ori de conjunctură, mimat.

Foarte interesant că această „simplă atingere", cum o numim de obicei, influenţează considerabil şi starea de sănătate a celor doi. De pildă, pentru a face faţă unei dureri, nu este nevoie să recurgem la medicamente, fiind suficient să ne strângem cu tandreţe, uşor, de cot sau, şi mai bine, să ne ţinem de mână.

Studiul respectiv s-a efectuat pe cupluri heterosexuale formate de cel puţin un an, urmând trei scenarii diferite. În primul, partenerii au fost aşezaţi alături unul de celălalt, dar fără a avea posibilitatea să se atingă. A doua ipostază a presupus ca partenerii să se ţină de mână.

În fine, al treilea scenariu i-a separat pe cei doi, plasaţi în camere diferite. La fiecare test, femeia a fost supusă unei uşoare senzaţii de arsură pe mână, în timp ce o electroencefalogramă înregistra semnalele electrice emise de ambii parteneri. Atunci când s-au aflat alături, ţinându-se sau nu de mână, aceştia au prezentat o sincronizare a undelor lor cerebrale legate de capacitatea de concentrare. Totuşi, sincronizarea optima s-a petrecut după ce îndrăgostiţii s-au ţinut de mână. În schimb, când nu s-au putut atinge, durerea resimţită de femeie a provocat în mod sistematic diminuarea undelor cerebrale.

A împiedica un bărbat să o ţină de mână pe femeia iubită pentru a o susţine în faţa unei dureri şi a o încuraja declanşează o desincronizare a ritmului cardiac şi a celui respirator, potrivit oamenilor de ştiinţă.

Se pare că durerea întrerupe total sincronizarea interpersonală în cadrul cuplurilor, dar că atingerea fizică o restabileşte. S-a constatat chiar că există o relaţie de proporţionalitate între empatia masculină şi gradul de sincronizare cerebrală.

Mai exact, cu cât bărbatul arată mai multă compasiune faţă de partenera suferindă, cu atât undele lor cerebrale intră în rezonanţă şi durerea scade. Chiar dacă explicaţia fenomenului nu a fost clar stabilită, nu încape îndoială că o „simplă" atingere a mâinilor poate avea efecte benefice nebănuite. Iar pentru a-l parafraza în acest context pe nemuritorul Shakespeare putem aminti sublimul şi eternul adevăr rostit de el: „Iubirea mişcă soarele şi toate astrele"!

Pancreatita nu iartă

Ce legătură există între persoane publice ca artiştii Marcello Mastroianni, Patrick Swayze, Simone Signoret, Aretha Franklin, cofondatorul Apple, faimosul Steve Jobs, sau regretatul nostru politician Victor Surdu? Răspunsul e simplu şi totodată cutremurător. Cu toţii au fost răpuşi de cancerul pancreasului, care are cea mai scăzută rată de supravieţuire dintre toate tipurile de afecţiuni oncologice.

În ţara noastră, este cea mai agresivă formă de cancer, cu o rată de supravieţuire la 5 ani extrem de mică, doar 4%. Aproape 80% dintre cancerele pancreatice sunt depistate mult prea târziu, doar 10-30% dintre cei care suferă intervenţii chirurgicale de extirpare a tumorii supravieţuind circa 5 ani.

Conform statisticilor, în 2018, în România s-au înregistrat 2.943 de decese cauzate

de cancerul pancreatic, în timp ce la nivelul UE au murit 95.000 de bolnavi. În pofida progreselor înregistrate de medicină în ultimii ani, rata de supravieţuire nu doar că nu a crescut, ba chiar se poate spune că boala a fost scăpată de sub control. În Europa, rata mortalităţii a crescut cu 5% din 1990 şi până în 2016. La nivel mondial, cancerul pancreatic afectează în proporţie de 9,5% bărbaţii şi 5,7% femeile (al 12-lea cel mai comun tip de cancer la bărbaţi şi al 11-lea la femei).

Una dintre cauzele principale criticabile, pe lângă faptul că acesta este rezistent la chimioterapia tradiţională, o constituie un iresponsabil dezinteres al factorilor competenţi ce pot oferi soluţii ori măcar speranţe viabile: cercetările asupra acestei maladii sunt, în prezent insuficiente, din cauza finanţării reduse la nivel global.

„Aromele naturale" sunt chiar naturale?

Medicii şi nutriţioniştii ne recomandă întotdeauna ca, atunci când cumpărăm un produs alimentar ambalat, să nu ignorăm analiza, fie şi fugitivă, a etichetei, respectiv a listei de ingrediente.

Motivul e cât se poate de justificat: niciun asemenea produs comercial nu este exclusiv natural, chiar dacă, din raţiuni strict financiare, cumpărătorului i se induce ideea că va consuma un aliment categoric sănătos.

Un exemplu frecvent întâlnit, pe care îl putem categorisi drept „clasic", este ceea ce generic se defineşte prin sintagma „arome naturale" (există şi varianta „arome identic naturale"; o evidenţiere uşor voalată a faptului că de fapt nu avem de-a face cu componente chiar naturale!). De fapt, foarte puţini ştiu ce sunt şi care anume sunt aceşti aditivi alimentari ultrarăspândiţi în toată lumea. Totuşi, un studiu publicat în anul 2017 în revista *Appetite* a relevat faptul că atunci când cuvântul apare pe ambalaj, oamenii percep că mâncarea din interior este într-adevăr mai sănătoasă. Şi cumpără.

Pentru a prezenta corect situaţia şi pentru a nu da de înţeles că aromele naturale ar fi nişte otrăvuri aruncate pe masa noastră de cine ştie ce entitate malefică, trebuie să precizăm că ele nu diferă prea mult, cel puţin sub aspect chimic vorbind, de simularea aromelor prin utilizarea ingredientelor „concurente", mai ieftine, reprezentate de aromele artificiale. Ambele pot fi obţinute într-un laborator de către specialişti bine instruiţi în domeniu, dar aromele artificiale folosesc substanţe chimice sintetice, precum petrolul, pentru a-i imprima unui produs un miros sau/şi un gust anume.

De partea cealaltă, multrâvnitele arome naturale provin din surse vegetale sau animale, cum ar fi fructe, legume, carne, peşte, produse lactate, ierburi, condimente, frunze, rădăcină, scoarţă sau muguri, care sunt apoi procesate, fermentate sau distilate într-un fel specific. Pe scurt, aromele naturale se extrag din plante şi din produse animale pentru a crea arome specifice alimentelor procesate.

Totuşi, acest element nu ne ajută neapărat să înţelegem mai uşor (dar şi să fim siguri că nu greşim) ce anume se găseşte cu adevărat în alimentaţia noastră. De altfel, până în prezent încă nu s-a definit oficial termenul, astfel încât companiile producătoare îl pot folosi pentru a se referi la aproape orice element derivat din plante sau din animale. Şi aromele naturale pot include, de asemenea, o varietate de aditivi chimici, cum ar fi conservanţii.

Prin urmare, dacă dorim să ştim cu certitudine ce fel de produse alimentare cumpărăm şi consumăm, cel mai indicat ar fi să apelăm la piaţa fermierilor. Mai exact, a producătorilor de care nu ne îndoim că nu utilizează în culturi ori în alimentaţia animalelor de fermă diverse substanţe chimice menite să stimuleze creşterea şi producţia, să grăbească vegetaţia, să menţină sănătatea animalelor şi aşa mai departe.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Precauţii anti-zoster

Herpes zoster, maladie cunoscută şi sub denumirea de *zona zoster*, este o erupţie dureroasă a pielii care durează de la două până la patru săptămâni. Boala este cauzată de virusul varicelei zoster, acelaşi virus care provoacă varicela. În cele mai multe cazuri, varicela este o infecţie benignă cu simptome care dispar în 10 zile.

Numărul bolnavilor creşte anual, în special în rândul femeilor (61% din totalul cazurilor, în 2018) şi al persoanelor de peste 50 de ani (aproximativ un sfert). De menţionat că virusul varicelei zoster rămâne latent în apropierea coloanei vertebrale a pacientului, putându-se reactiva în unele cazuri chiar după mai mulţi ani, provocând simptome diferite.

Unul dintre cele mai neplăcute este nevralgia, o durerea intensă constantă care afectează în principal nervii toracelui şi gâtului sau nervul trigemen al feţei şi partea inferioară a spatelui. Durerea poate fi însoţită de parestezie, senzaţie de furnicături, înţepături, mâncărime, amorţeală sau arsură.

De asemenea, frecvent se dezvoltă o erupţie cutanată. În etapa precoce însă situaţia poate fi înşelătoare pentru pacient, principalele simptome apărând şi în multe alte afecţiuni: oboseală, dureri de cap, sensibilitate la lumină, ţiuituri în urechi, tulburări digestive, inflamarea nodulilor limfatici. Iniţial, se administrează antivirale, după caz, în combinaţie cu corticosteroizi, iar la nivelul pielii se aplică unguente cu antibiotic, pentru a stopa infecţia bacteriană.

Ceea ce se cunoaşte mai puţin e că aceeaşi boală poate afecta – în forme foarte grave – ochii, inima, plămânii şi ficatul. De asemenea, trebuie ştiut că zona zoster este contagioasă, însă ea se transmite doar prin contact direct cu locul pe care a apărut erupţia. De altfel, după dispariţia erupţiilor, pacientul nu este contagios. Nici înaintea formării veziculelor, boala nu e contagioasa şi nu se transmite prin contact obişnuit, tuse sau strănut.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

PUBLICITATE

Intestinul şi imunitatea tratate de medicina energo-informaţională

Intestinul gros este cel mai puternic organ din corpul nostru şi de el depinde în cea mai mare măsură imunitatea noastră. Peste 80% din celulele sistemului imunitar se găsesc în intestine. Flora intestinală este cea care ţine imunitatea corpului în cea mai mare măsură în echilibru. Aici are loc o activitate complexă de muncă în grup.

Corpul uman este asemănător unui autobuz, care transportă în permanenţă viruşi, bacterii, paraziţi, candida, metale grele şi multe alte noxe toxice. Tot mai multe studii de specialitate tratează microbiomul intestinal ca pe un organ de sine stătător.

Intestinul gros are 30-40 m². O adevărată uzină care trebuie să funcţioneze de la intrare până la ieşire. Întregul tract intestinal este traversat de canalele sistemului limfatic. Limfa trebuie să fie cât mai fluidă, să nu stagneze şi să preia toxinele intestinelor ducându-le spre eliminarea din corp. Desigur, un mare ajutor este primit din partea celulelor bacteriene, care sunt undeva la 100 bilioane (persoană adultă), depozitate pe mucoasa intestinelor.

În timpul naşterii şi imediat după naştere urmează popularea intestinelor cu bacteria aşa-numită „darm-microbiota". O persoană adultă are în intestine 400-1000 diferite forme de bacterii. În jur de 90% din bacterii sunt din gama: Fimicutes, Bacteroidetes, Proteobacteria şi Actinobacteria.

Infecţiile intestinale, dietele, antibioticele şi diferite medicamente, pot deregla echilibrul acestor bacterii, care trăiau într-o simbioză şi dintr-o dată „izbucneşte un război". În intestinele unui om sănătos există o barieră pentru o apărare naturală a microbiomului. Când mucoasa intestinelor se îmbolnăveşte, devine penetrabilă (ca o sită), chiar şi bacteriile sănătoase pot deveni ofensive dacă depăşesc această barieră, fenomen ce explică o imunitate scăzută locală în intestine.

Readucerea florei intestinale în echilibru şi refacerea mucoasei intestinelor, fără medicamente, fără durere sunt astăzi posibile, datorită aportului terapiilor blânde şi personalizate oferite de medicina energo-informaţională.

Constipaţia sau mai bine zis colonul iritabil, sunt aspecte cu care noi, terapeuţii, ne confruntăm zilnic. Intestinul devine apatic fiind încărcat cu informaţia lăsată de diferite medicamente sau laxative, care într-un final duc la blocaje pe intestine. Motilitatea intestinelor este întreruptă, intestinul devine leneş şi asteaptă mereu un ajutor.

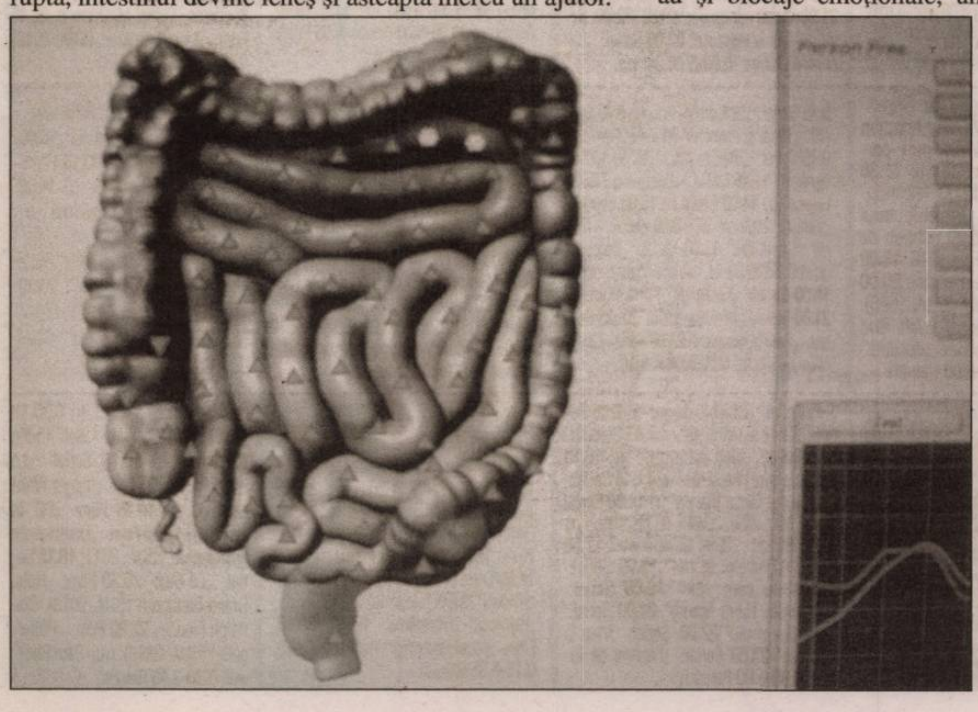

De cele mai multe ori pacienţii cu asemenea simptome au şi blocaje emoţionale, unii la schimbarea domiciliului, înainte de examene sau diferite interviuri, toate având la bază o stare de stres, care astăzi poate fi preîntâmpinată.

Timpul în care totul se trata cu medicamente a trecut, astăzi avem posibilitatea să ne informăm şi să alegem ce e mai bine pentru noi. Nu o medicamentaţie luată după ureche, ci după sfatul specialistului.

În general persoanele care au probleme pe tractul gastro-intestinal nu se pot odihni bine, somnul este dereglat şi neodihnitor. Motivul stă în mare parte în serotonina care mai este denumită şi hormonul fericirii, şi care dacă intestinul funcţionează în echilibru, la lăsarea serii se transformă în melatonină, hormonul somnului.

Să nu uităm că sănătatea ne vine din intestine. Creierul enteric (gastro-intestinal) trebuie să fie într-o permanentă comunicare cu creierul. Când este întreruptă comunicarea celulelor nervoase, tractul gastro-intestinal se îmbolnăveşte.

Medicina energo-informaţională repune comunicarea între procesele fiziologice ale fiecărui organ în parte cu câmpurile energetice ale corpului şi întrerupe fenomenul de autodistrugere.

Diagnosticarea energetică însotită de un buletin de analize energetic durează aproximativ 50 de minute şi avem diagnosticul care confirmă/infirmă blocajele energetice din corp cât şi prezenta noxelor toxice: metale grele, paraziţi, candida etc.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informaţională, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy-Aerztegesellschaft), psiholog

CONTACT: Derma Vital Bucureşti, Calea Vitan nr. 28, sector 3, www.dermavital-med.ro Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

dermaVITAL

Diagnosticari si tratamente cu Biorezonanta
0731.871.968 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro
Calea Vitan nr. 28, sector 3, Bucuresti

DermaVital va doreste multa sanatate!
Incepand cu data de 23.03. 2020 Centrul German DermaVital va fi inchis temporar.Telefonul centrului 0731 871 968, este deschis pentru comenzi suplimente si alte informatii de Luni-Vineri 9-19, Sambata 9-14.
Centrul DermaVital are grija de sanatatea Dvs!
Pentru Siguranta si sanatatea pacientilor nostri, am instituit un numar de telefon verde 0731.277.833, unde intre orele 9-18 de Luni-Vineri un medic din cadrul centrului va raspunde la intrebarile Dvs, legate de preventie si sanatate.

Gandurile noastre bune sa va insoteasca in toata aceasta perioada, si sa ne revedem cu bine cat mai curand.

DermaVital-Centrul care are grija de sanatatea Dvs.

Manager-Munteanu Florica

dermaVITAL
CENTRUL GERMAN DE BIOREZONANTA
(MEDICINA ENERGO-INFORMATIONALA)
DERMATOLOGIE/ALERGOLOGIE

- Diagnosticare energetică
- Buletin de analize energetic
- Tratamente de:
  - autoreglare energetică,
  - eliminarea metalelor grele,
  - terapie antifumat,
  - deblocare energetică,
  - echilibrarea chakrelor,
  - echilibrarea meridianelor energetice,
  - detoxifierea organismului prin câmpul magnetic, drenarea limfei,
  - refacerea comunicării energetice în corp la nivel de celulă/organ, sistem,
  - reglarea câmpului magnetic la nivel celular şi vibraţii homeopatice la şedinţele de tratament cu programe speciale,
  - reglarea sistemului imunitar.

Intervine pe boli cronice sau acute, autoimune, dureri (artroză, coxartroză, gonartroză, artrită reumatoidă), lipsa somnului, depresii, sistem endocrin (tiroidă cu noduli, tiroidă autoimună), ginecologie (chisturi ovariene...), urologie, sistem cardiovascular, sistemul limfatic, alergii, boreliză, sistemul gastrointestinal etc.
Pacientul cu boli cronice are întotdeauna un blocaj imunologic. Biorezonanţa corectează funcţiile organismului, prin neutralizarea funcţiilor patologice şi restabilirea celor fiziologice, modificările având loc la nivel de celulă.
În permanenţă sunt interacţiuni de informaţii între câmpul magnetic celular şi procesele fiziologice din corp.
Funcţionalitatea unui organ şi a ţesutului său este coordonată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modulat.
Tratamentul nu este o stimulare electrică, ci se preiau semnalele energo-informative produse de organism.
Se restabileşte o circulaţie optimă energo-informaţională în organism. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă.

Biorezonanţa este o terapie biofizicală, blândă, fără durere, fără medicamente, care repune corpul în echilibru energetic şi întrerupe fenomenul de autodistrugere. Se adresează atât copiilor, adulţilor, cât şi vârstnicilor.

Un Brand German de 12 ani în România, numai în Bucureşti !

OFERTA SPECIALĂ A LUNII MAI:
Trei şedinţe:
- **o detoxifiere energetică la nivel celular pe organe de eliminare**
- **reechilibrarea meridianelor energetice şi o bioregenerare a întregului organism**
- **o refacere a comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem.**

PUBLICITATE

LUNI – 11 mai

TVR 1

7.00 Telejurnal 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.00 Telejurnal 12.30 Teleshopping 13.15 Discover Romania (r) 13.30 Doc.: „Pofticioși, la cratiță!" 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Serial: „Jocurile timpului" 23.15 Telejurnal 0.00 Fotbal: Belgia – Brazilia (r. ,C.M. Rusia, 2018) 2.00-6.00 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Ora de vârf 2" (SUA, 2001). Cu: Jackie Chan, Chris Tucker 22.00 Știrile PRO TV 22.00 Film: „Jurassic World" (r) 0.45 Film: „Rush Hour 2" (r) 2.15 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Asia Express – Drumul dragonului 22.30 Observator 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 În puii mei 2.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 60 de minute cu Constantin 11.00 Teleshopping 11.30 Cu lumea-n cap (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Serial: „Trăsniții" 20.00 Film: „Șoc și groază" (SUA, 2017). James Marsden, Jessica Biel 22.00 Starea nației 23.00 Serial: „Trăsniți" (r) 0.00 Film (r) 2.00 Cireașa de pe tort 4.00 Camera de râs 4.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 5.30 Focus (r).

PRO 2

5.45 Serial: „Juraminte încălcate" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Juraminte încălcate" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Regatul sălbatic 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.00 De acasă împreună 21.00 Serial: „Primăverii" 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.30 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA

6.15 La Măruță (r) 8.15 Film: „Pirates! The Band Of Misfits" (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „BD în acțiune" (r) 14.45 Film: „Stuart Little 2" (r) 16.15 Film: „În vacanță la Paris" (SUA, 1982) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Brooklyn" (SUA, 2015) 22.45 Film: „Pineapple Express: O afacere riscantă" (SUA, 2008). Cu: Seth Rogen, James Franco 1.00-4.30 Reluări.

MARȚI – 12 mai

TVR 1

7.00 Telejurnal 9.45 Teleshopping 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.00 Telejurnal 12.30 Teleshopping 13.15 Discover Romania (r) 13.30 Doc.: „Pofticioși, la cratiță!" 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.10 Doc.: „Legende și mistere" 22.00 Serial: „Jocurile timpului" 23.15 Telejurnal 0.00 Fotbal: Uruguay – Anglia (r., C.M. Brazilia, 2014) 2.00-6.00 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 22.00 Știrile PRO TV 22.30 Film: „Secret Service" (r) 0.45 Serial: „Las Fierbinți" (r) 2.15 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Asia Express – Drumul dragonului 22.30 The Wall – Marele Zid 23.45 Observator 0.15 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Serial: „Dragoste de tată" 2.45 Acces direct (r) 4.15 Asia Express – Drumul dragonului (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.30 Secrete de stil (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Serial: „Trăsniții" 20.00 Film: „Pentru patrie" (SUA, 2017). Cu: Bill Goldberg 22.00 Starea nației 23.00 Serial (r) 0.00 Film (r) 2.00 Cireașa de pe tort (r) 4.00 Camera de râs 4.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 5.50 Focus (r).

PRO 2

5.45 Serial: „Juraminte încălcate" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial: „Inima nu cere voie" (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Juraminte încălcate" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Regatul sălbatic 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.00 D'ale lu' Mitică (r) 21.00 Destine ca-n filme (r) 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.15 La Măruță (r) 7.15 Film (r) 9.15 Serial: „La Bloc" (r) 11.45 Film: „Brooklyn" (r) 14.00 Film: „Center Stage" (r) 16.15 Film: „Pungași la drumul mare" (SUA, 1996). Cu: Luke Wilson, Owen Wilson 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „În spatele liniilor inamice 2" (SUA, 2006). Cu: Nicholas Gonzalez, Matt Bushell 22.30 Film: „Două lozuri" (România, 2016). Cu: Mircea Banu, Dorian Boguta 0.15-5.30 Reluări.

MIERCURI – 13 mai

TVR 1

7.00 Telejurnal 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 12.00 Telejurnal 12.30 Teleshopping 13.15 Discover Romania (r) 13.30 Doc.: „Pofticioși, la cratiță!" 14.00 Telejurnal 15.00 Convietuiri 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Serial: „Jocurile timpului" 23.15 Telejurnal 0.00 Fotbal: Costa Rica – Uruguay (r., C.M. Brazilia, 2014) 2.00-6.00 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Polițiști de belea" (SUA, 2017). Cu: Michael Peña 22.15 Știrile PRO TV 22.45 Film: „Recrutul" (SUA, 2003). Cu: Al Pacino, Colin Farrell 0.45 Chips (r) 2.30 Lecții de viață (r) 3.15 Vorbește lumea (r) 5.00 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite (re-run sezon 6) 23.00 Observator 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.15 În puii mei 2.45 Acces direct (r) 4.15 Asia Express – Drumul dragonului (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Orgolii" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Happy News (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Serial: „Trăsniții" 20.00 Film: „OSS 117 – Acțiune în Rio" (Franța, 2009) 22.00 Starea nației 23.00 Serial: „Trăsniții" (r) 0.00 Film: „OSS 117 – Acțiune în Rio" (r) 2.00 Cireașa de pe tort (r) 4.00 Camera de râs 4.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 5.30 Focus (r).

PRO 2

5.45 Serial: „Juraminte încălcate" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Juraminte încălcate" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților (r) 13.30 Regatul sălbatic 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate (r) 17.40 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.10 Telecinemateca: „Roagă-te pentru cei morți și ucide-i pe cei vii" (Italia, 1972). Cu: Klaus Kinsky, Victoria Zinny 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.05 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Serial: „La bloc" (r) 6.30 Film: „Sunshine State" (r) 9.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „Second Best Exotic Marigold Hotel" (r) 14.30 Film (r) 16.30 Film: „Neil Young: Muzica unei vieți" (SUA, 2011) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Nouvenită în oraș" (SUA, 2009). Cu: Renee Zellweger 22.30 Film: „Universul din ochi" (South Africa, 2014) 0.45-4.15 Reluări.

SHIA LABEOUF
– vineri, 21.10 –

HALLE BERRY
– duminică, 21.45 –

JAMES MARSDEN
– luni, 20.00 –

MELANIE STONE
– joi, 20.10 –

JOHNNY DEPP
– duminică, 20.00 –

RENEE ZELLWEGER
– miercuri, 20.30 –

GABRIEL SOTO
– luni-duminică, 18.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 14 mai

TVR 1

7.00 Telejurnal 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.00 Telejurnal 12.30 Teleshopping 13.15 Discover Romania 13.30 Doc.: „Pofticioși, la cratiță!" 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Serial: „Jocurile timpului" 23.15 Telejurnal 0.00 Fotbal: Brazilia – Costa Rica (r., C.M. Rusia, 2018) 2.00-6.00 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 22.00 Știrile PRO TV 22.30 Film: „21 Jump Street – O adresă de pomină" (SUA, 2012) 0.30 Serial: „Las Fierbinți" (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite 23.00 Observator 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Chefi la cuțite (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Orgolii" (r) 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Casa: construcție și design (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Mama mea gătește mai bine 20.00 Film: „Impact mortal" (SUA, 2015). Cu: Mickey Rourke 22.00 Starea nației 23.00 Film: „Măcelarul Kung Fu" (Hong Kong, 1980). Cu: Sammo Kam-Bo Hung 1.00 Film (r) 3.00 Film: „Măcelarul Kung Fu" (r) 4.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 5.50 Focus (r).

PRO 2

5.45 Serial: „Juraminte încălcate" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Juraminte încălcate" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 Primăvara amintirilor 18.35 De acasă împreună 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Mythica: magie neagră" (SUA, 2015). Cu: Melanie Stone 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA

6.00 Serial: „La Bloc" (r) 6.30 Film (r) 8.30 Serial: „La Bloc" (r) 11.00 Film: „Sunshine State" (r) 14.00 Film (r) 16.30 Film: „Pinguinii din Madagascar" (SUA, 2008) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Adevărul întunecat" (Adevărul întunecat). Cu: Lloyd Adams 22.45 Film: „Fiori de groază" (SUA, 2013). Cu: Robert Belushi 1.00-4.45 Reluări.

VINERI – 15 mai

TVR 1

7.00 Telejurnal 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.00 Telejurnal 12.30 Teleshopping 13.15 Discover Romania (r) 13.30 Doc.: „Pofticioși, la cratiță!" 14.00 Telejurnal 15.00 Opre Roma 16.00 EURO polis 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 19.00 Telejurnal 21.10 Film: „Cel mai faimos joc" (SUA, 2005). Cu: Shia LaBeouf, Stephen Dillane 23.15 Telejurnal 0.00 Fotbal: Franța – Brazilia (r., C.M. Franța, 1998) 2.00-5.25 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Românii au talent 23.15 Film: „Chips" (r) 1.00 Film: „The Recruit" (r) 3.00 Lecții de viață (r) 4.00 Vorbește lumea (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite 23.00 Film: „Anotimpul vrăjitoarei" (SUA, 2011). Cu: Nicholas Cage, Claire Foy, Ron Perlman 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 3.30 Chefi la cuțite (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Orgolii" (r) 10.00 Starea nației (r) 11.30 Secrete de Stil 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 14.00 Film: „Profetul, aurul și ardelenii" (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 18 19.00 Mama mea gătește mai bine 20.00 Film: „Uraganul alb" (SUA, 1996). Cu: Caroline Goodall, Jeff Brid 22.30 Film: „Piedone africanul" (SUA, 1978) 1.00-6.00 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate (r) 17.40 Primăvara amintirilor 18.35 De acasă împreună 19.00 Telejurnal 20.00-5.00 Reluări 5.55 Poate nu știai 6.00 Cap compas (r).

PRO CINEMA

5.30 Serial: „La bloc" (r) 7.30 Film: „Eu și colonelul" (SUA, 1958) 9.45 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „The Facts of Life Goes to Paris" (r) 14.15 Film: „Brooklyn" (r) 16.30 Film: „Impy în Țara Minunilor" (Germania, 2008) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Automata" (coprod., 2014). Cu: Antonio Banderas, Dylan McDermott 22.45 Film: „Liceul groazei" (SUA, 2012) 0.45-4.15 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 16 mai

TVR 1

7.00 #Creativ (r) 7.35 Politică și delicatețuri (r) 8.30 Constructorii de visuri (r) 9.00 Aventura urbană (r) 10.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 11.00 Levintza prezintă (r) 11.30 Adevăruri despre trecut (r) 12.10 Lăutarii Tradițional (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Ora regelui (r) 15.30 Fotbal: România – Anglia (r., C.E. U21, 2019) 17.30 Izolați în România (r) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Istorii ascunse (r) 20.00 Telejurnal 21.00 1989 – Decembrie roșu (r) 22.00 Eurovision: Europe Shine A Light 0.00 Profesioniștii 1.00-5.05 Reluări.

PRO TV

6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.30 Superspeed la ProTv 11.00 Film: „Karate Kid III" (SUA, 1989) 13.15 Ce spun românii (r) 14.15 Film: „Ali Baba și cei 40 de hoți I" (SUA, 2007). Cu: Gérard Jugnot, Leïla Bekhti 16.00 Românii au talent (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Greu de pensionat" (SUA, 2010) 22.00 Film: „Codul lui DaVinci" (SUA 2006) 0.45-4.15 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.30 Film: „Păcala se întoarce" (România, 2006) 13.00 Observator 13.45 Mireasa (r) 16.00 Scena misterelor 19.00 Observator 20.00 iUmor 22.30 Film: „Vechea gașcă" (SUA, 2003) 0.15 Film: „Anotimpul vrăjitoarelor" (r) 2.00 Mireasa (r) 3.30 Film (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Orgolii" (r) 9.30 Teleshopping 10.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 11.00 Secrete de Stil 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 14.00 Film: „Profetul, aurul și ardelenii" (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 18 19.00 Mama mea gătește mai bine 20.00 Film: „Uraganul alb" (SUA, 1996). Cu: Caroline Goodall, Jeff Brid 22.30 Film: „Piedone africanul" (SUA, 1978) 1.00-6.00 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.30 Generația Fit (r) 9.00 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 Descălecați în Carpați (r) 11.30 Olimpiade de aur 12.30 Cap compas (r) 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 17.00 Zile cu stil (r) 17.30 MotorVlog 18.00 Memorialul Durerii (r) 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Săgeata neagră" (Italia, 2006). Cu: Martina Stella 22.10 Serial: „Rudolf Valentino: destinul unei legende" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 La Măruță (r) 8.15 Film: „Penguins of Madagascar" 10.00 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Me And The Colonel" (r) 14.30 Film: „Neil Young Journeys" (r) 16.15 Film: „Miracol pe munte" (SUA, 2000). Cu: Patty Duke 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „BD în alertă" (SUA, 2016) 22.30 Film: „Acoperitul" (SUA, 2016) 1.00-4.45 Reluări.

DUMINICĂ – 17 mai

TVR 1

7.00 Universul credinței (r) 9.00 M.A.I. aproape de tine (r) 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului (I) 11.50 Minutul de agricultură (r) 12.00 Viața satului (II) 13.10 Tezaur folcloric (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Politică și delicatețuri (r) 15.30 Fotbal: România – Franța (r., C.E. U21, 2019) 17.30 Doc.: „Habemus Papam: O istorie a puterii" 18.15 Exclusiv în România (r) 19.00 Istorii ascunse (r) 19.30 Miracolul: EU 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Lăutarii Tradițional 23.00-6.00 Reluări.

PRO TV

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Film (r) 13.00 Apropo Tv 14.00 Film: „Gemenii" (SUA, 1988) 16.15 Film: „Prințesa și soldatul" (SUA, 2001) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Turistul" (SUA, 2010). Cu: Johnny Depp, Angelina Jolie 21.45 Film: „Să nu mori azi" (SUA, 2002). Cu: Pierce Brosnan, Halle Berry 0.15-5.00 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.30 Film d.a.: „Aladdin și regele hoților" (SUA, 1995) 11.00 Film: „A fost odată un prinț" (SUA, 2018) 13.00 Observator 13.30 Film: „Război în bucătărie" (SUA, 2014) 16.00 Scena misterelor 19.00 Observator 20.00 Asia Express – Drumul comorilor 21.45 iUmor (r) 0.15 Film (r) 1.45 Observator (r) 2.30 Film: „Război în bucătărie" (r) 4.15 Film (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Camera de râs 2018 8.10 Happy News 8.45 Casa: construcție și design 10.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 11.00 Starea nației (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Film: „Acciden" (România, 1976) 16.00 Film (r) 18.00 Focus 18 19.00 Mama mea gătește mai bine 20.00 Schimb de mame 22.00 Starea nației 23.00 Film: „Nu-mi poți cumpăra iubirea" (SUA, 2017) 1.00-5.50 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial: „Între tine și rău" (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.30 Descălecați în Carpați (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar (r) 10.30 Repere sacre 11.30 Olimpiade de aur 12.30 Sănătate cu de toate (r) 13.10 Film: „Un comisar acuză" (România, 1974) 15.00 Drag de România mea! (r) 17.00 D'ale lu' Mitică (r) 18.00 Rețeaua de idoli 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Revanșa" (România, 1978) 22.10 Film: „Jocul lacrimilor" (coprod., 1992) 0.15-5.35 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Serial: „La Bloc" (r) 6.30 La Măruță (r) 8.30 Film: „Neil Young Journeys" (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „Impy's Wonderland" (r) 14.15 Film: „BD în alertă" (r) 16.15 Film: „Domnișoare la ananghie" (SUA, 2011) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Hotel Grand Budapest" (SUA, 2013). Cu: Ralph Fiennes 22.30 Film: „Poltergeist" (SUA, 2015). Cu: Sam Rockwell 0.30-3.45 Reluări.

JONGLERII

Integramă de **M. ALBU**

AROMĂ LA O ÎNGHEȚATĂ / FRIZURĂ		FIR DE BOBINAJ / TRECE REPEDE		BUMBAC MEDICINAL / MARGINI DE TEREN!		A FACE CADOU / PLINĂ DE OMÂT		ATRAGE LA O FEMEIE / PORȚIE DE FURAJ		DINȚI ASCUȚIȚI / OBICEI LA BISERICĂ	
PICTAȚI ÎN ICOANE / VĂZDUH POETIC							ARBORE LA MAL / LIDER DESPOTIC				
				PREFIX „CONTRA” / CĂLUGĂR					INIMĂ DE VIȚICĂ! / A MUNCI CU PLUGUL		
PREOT MUSULMAN / FOLOSITE LA CUSUT					CALE FERATĂ / A CHELTUI INUTIL					MÂHNITĂ, TRISTĂ	
			PROGRAM / OCEANUL ÎNGHEȚAT DE NORD					PARADIS / GĂSIȚI DIN LOC ÎN LOC			
	PLĂGI DESCHISE / SUSPIN DE DURERE					LOCUITOR ÎN EMIRATE / SPUSE CU COLINDUL					A PĂRĂSIT CLĂDIREA
		A AVEA ECOU / PREFIX RUTIER							VÂRF DE AISBERG! / CÂNTATE LA OPERĂ		
ÎN NEON! / CIRCAR INDIAN							PĂSĂRI CU BOBOCI / SEAMĂNĂ CU BRADUL				
				MANUSCRIS ANTIC / LA REVEDERE!							
TEAVĂ SCURTĂ / MOȚĂIELI / A DEPOZITA								A APĂREA PE FURIȘ			
					COPIL ADOPTAT						

Umor

– De unde ai tu, Măriuco, părul așa frumos și bogat? De la mămica ta sau de la tatăl tău?

– Cred că de la tata, că el nu mai are deloc.

Două blonde:
– Auzi dragă, aseară am fost cu soțul meu la o licitație!

– Da!? Și cât ai luat pe el?..

– Cine a îndrăznit să-mi răscolească biroul în halul ăsta? (Tună directorul.)

– Fiul dumneavoastră cel mic, domnule!

– Talentat copil, nu-i așa?

Un preot observă pe cealaltă parte a străzii un copil care nu ajungea la sonerie, deși se chinuia de zor.

Traversează și sună el, după care se apleacă spre micuț:

– Și acum ce facem, puișor?

– Acum… fugiiiiiiiim!

– Mama nu mă lasă să țin câinele-n casă!
– Dar tatăl tău?
– Pe el îl lasă.

Un tânăr fotbalist, foarte talentat, îl întreabă pe patronul clubului:

– Cât de mare va fi salariul meu?

– La început 10.000 de euro pe lună, iar mai târziu mai mare.

– Bine, atunci vin mai târziu.

Ce i-a spus cifra 0 cifrei 8?

– Frumoasă curea!

SUDOKU

jocul săptămânii: 14

		5	8	9		3		
4				7				1
	9			1		7		
6	4				9			
			6	4	8			
			7				5	6
		4		8			7	
3				6				4
		7		2	1	6		

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 13

1	8	9	2	6	4	7	5	3
2	6	4	3	5	7	1	9	8
3	5	7	9	1	8	6	4	2
5	3	1	4	2	9	8	7	6
4	7	6	5	8	1	2	3	9
9	2	8	6	7	3	4	1	5
8	4	3	7	9	2	5	6	1
7	1	5	8	3	6	9	2	4
6	9	2	1	4	5	3	8	7

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

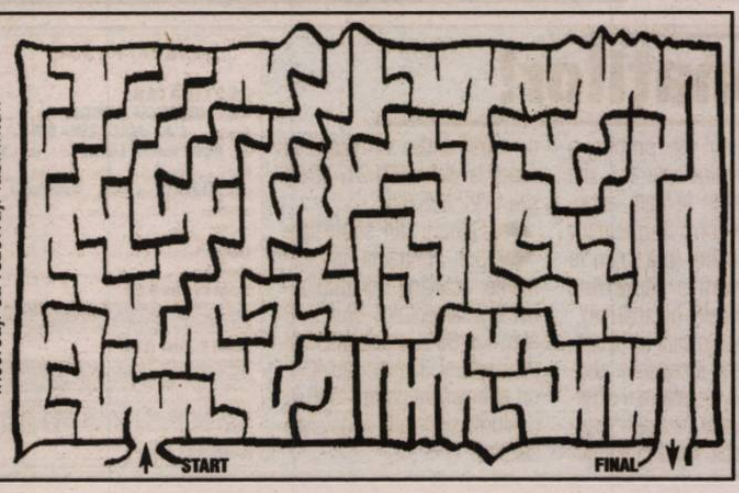

Soluția integramei „CONFIRMĂRI”

Orizontal: E - G - V - D - Z - R - SPORTIVITATE - IREALI - ARII - ZGAI - ATAT - RA - OREZ - EMIR - T - IN - RICIN- ITI - T - LEAR - ANTI - ASA - RETRO - RU - PITITI - ICAR - REBUSIST - ANA - RAFT - AIURIT - HARAIT - CUTIE.

Verificați-vă cunoștințele!

Piraţi şi corsari

1. Ce se înțelege, în general, prin piraterie?
2. De când datează pirateria?
3. Care era în Evul Mediu și mai târziu, diferența dintre „pirat” și „corsar”?
4. Când a fost scoasă pirateia în afara legii?
5. Unde are loc în fiecare an, în luna noiembrie, un festival numit „Săptămâna piraților”?
6. Cine a scris cartea „Răpit de piraţi”?
7. Ce mare compozitor italian (1813-1901) a compus opera „Corsarul” pe un libret de Francesco Maria Piave, inspirat de un poem al lui Byron?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În lume există aproximativ un milion de specii de insecte. 2) Frumoasa fiică a boiangiului lydian Idmur, transformată în păianjen după ce o întrecuse pe zeița Atena în arta țesătoriei, se numea Arahne. 3) Fratele regelui Prian, transformat în cicadă se numea Tithonos. 4) În poemul „Călin, file din poveste”, Mihai Eminescu prezintă în final o nuntă a gâzelor. 5) Tabloul „Femeia cu puricele” poartă semnătura lui Georges De la Tour. 6) Piesa muzicală „Greierele” aparține compozitorului Gheorghe Cucu, 7) Filmul „Albine ucigașe” a fost realizat de regizoarea Penelope Buitenhuis.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Femei” am primit 7 răspunsuri corecte de la următorii prieteni ai rubricii: *Mioara Popa,* Iași; *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Corina Simion,* Sibiu; *Monica Vlad,* Timișoara; *Cristina Gheorghe,* Oradea; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Viorica Tănase, Georgeta Ioan* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

Mulțumim tuturor cititorilor acestei rubrici și ai revistei care, în ciuda necazurilor prin care trecem cu toții, ne-au rămas aceeași prieteni fideli. Vă dorim tuturor multă sănătate! *(Irina Stoica)*

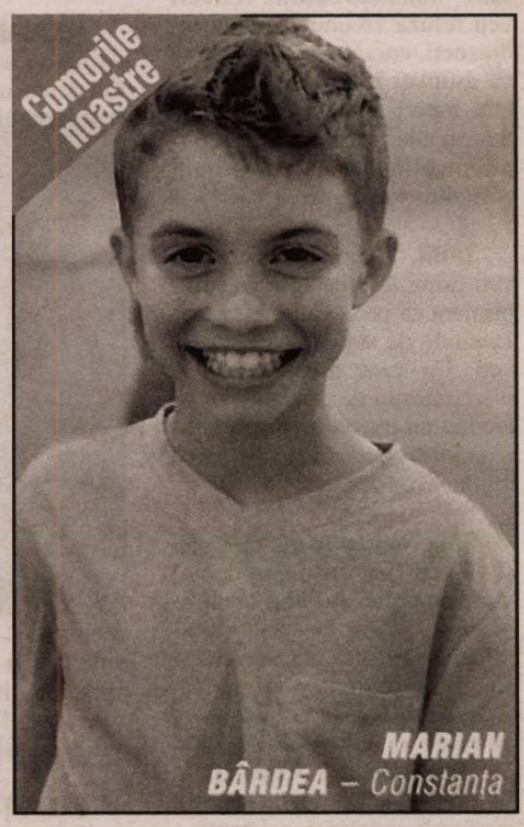

Sfaturi practice

Fluturele tropical

(Pinguicula „Tina”)

● Este o plantă carnivoră perenă, care are aspect de rozetă și poate atinge înălțimi între 10 și 15 cm. Cultivată în ghivece poate trăi 4-5 ani.

● Frunzele au o formă rotundă-alungită, care se aseamănă cu cele de salată și sunt lipicioase pe partea superioară. Au culoarea verde-rozaliu. Această plantă prinde insectele cu secrețiile existente pe frunze și apoi le digeră.

● Florile sunt solitare, au formă de stea, de 3 cm diametru. Sunt de culoare

violet închis pe margine și violet deschis la bază.

● Planta preferă locurile luminoase, unde soarele o poate atinge doar la orele dimineții. Razele puternice ale amiezii îi pot provoca arsuri pe frunze.

● Se udă cu cantități moderate de apă, dar cu regularitate. Planta nu tolerează excesul de umiditate la rădăcină.

● Suportă temperaturi pe timpul iernii nu mai mici de 10-15 grade Celsius. Vara poate varia între 25-30 grade Celsius.

● Înmulțirea se poate face primăvara, prin divizarea rădăcinii.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Ştiţi cum reacţionează nativii la complimente?

Dacă nu, vă vom lămuri noi prezentând în rândurile ce urmează părerea astrologilor despre acest subiect. Fiecare semn zodical reacţionează în felul său unic atunci când sunt lăudaţi. Hai să descoperim împreună cam cum stau lucrurile!

BERBEC. Veţi culege cu nesaţ fiecare compliment venit către dumneavoastră. Rareori veţi refuza vreunul. Sunteţi îndrăzneţi, curajoşi şi vă place să vă asumaţi riscuri pe care ceilalţi nativi le-ar refuza. Puteţi deveni ades aroganţi, dar veţi fi încântaţi întotdeauna să primiţi complimentul potrivit.

TAUR. Dumneavoastră nu veţi primi întotdeauna un compliment ca pe ceva binefăcător. Depinde de starea pe care o aveţi. Cu toate acestea, veţi fi mereu destul de pricepuţi să vă lăudaţi cu propriile virtuţi şi să reamintiţi oamenilor valoarea dumneavoastră.

RAC. Sunteţi foarte motivaţi şi vă veţi lăsa încurajaţi de cuvinte amabile. Adoraţi complimentele, vă vor face să vă simţiţi în largul dumneavoastră şi vă veţi inspira să returnaţi favoarea primită. În acelaşi timp, vă place să arătaţi şi celor din jur cât îi apreciaţi. Aşteptaţi-vă să primiţi şi altfel de atenţii, cum ar fi cadouri consistente.

GEMENI. Despre dumneavoastră putem spune că sunteţi destul de sceptici cu acest gen de apreciere a celor din jur. Nu sunteţi întotdeauna atât de siguri că primţi laudele cum trebuie. Ceea ce într-adevăr vă place este să primiţi complimentele venite la momentul oportun. Veţi fi brutali cu oricine bănuiţi că foloseşte o limbă falsă.

LEU. Sunteţi genul de oameni cărora le plac la nebunie complimentele. Uneori se pare că lauda a fost inventată special pentru a măguli personalitatea unui nativ Leu. Vă place să străluciţi în lumina reflectoarelor. Vă veţi păstra alături doar prietenii care ştiu să vă măgulească, măcar din când în când.

FECIOARĂ. Dumneavoastră, ca nativi sunteţi realişti, practici şi cu o doză sănătoasă de

scepticism. Vă cunoaşteţi bine valoarea şi nu acceptaţi linguşirile. Priviţi cu îndoială tot ce vine din afară. Preferaţi să vă autolăudaţi.

BALANŢĂ. Nativii acestei zodii fac mai degrabă complimente altora, dar atunci când primiţi o laudă veţi chicoti amuzaţi, vă veţi înroşi şi îl veţi îmbrăţişa pe cel care vă oferă această gratitudine. Şi pentru a echilibra balanţa, chiar dacă primiţi un compliment, îl veţi întoarce rapid şi celuilalt interlocutor. Asta doar ca să îl faceţi să se simtă bine, fără vreun alt motiv rău intenţionat.

SCORPION. Dumneavoastră sunteţi doar în căutare de complimente de calitate. Personalitatea Scorpionilor pare să fie indiferentă faţă de complimente. Vor răspunde doar atunci când sunt siguri de calitatea laudelor şi asta pentru a decide dacă nu cumva sunt simplă poezie.

SĂGETĂTOR. Sigur, aceşti nativi adoră să fie complimentaţi, dar le va respinge cu glume şi cu o porţie zdravănă de râs. Asta nu înseamnă că nu le place să primească laude, însă umorul este starea lor de bine. Uneori, complimentele pot duce la adevărate performanţe pentru Săgetători.

CAPRICORN. Aceşti nativi sunt fanii laudelor utile şi constructive. Se bucură de o evaluare pozitivă a performanţelor şi le vor folosi pentru a atinge perfecţiunea. Dacă la rândul lor vă vor complimenta, atunci veţi şti că aţi făcut o treabă minunată.

VĂRSĂTOR. Dacă sunteţi sinceri atunci când le faceţi complimente, vă vor oferi o îmbrăţişare strânsă şi un sincer mulţumesc. Iar ca să primiţi un bonus, încercaţi să-i complimentaţi pe măsura intelectului lor. Le plac astfel de lucruri!

PEŞTI. Mare atenţie, deoarece nativii Peşti întâi vor analiza fiecare cuvânt şi apoi se vor întreba dacă îi înţelegeţi cu adevărat. Deseori se trezesc că vor crea o poveste în jurul a ceea ce nu s-a spus. Aşteptaţi-vă să fiţi chestionaţi despre semnificaţia reală a complimentului dumneavoastră!

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Tardigradele, un mister, o minune a lumii vii ■ Un Napoleon care a luptat pentru englezi ■ Un mare mister al omenirii ■ Muzeul Plantin Moretus ■ Ce-ar fi fost, dacă... nu ar fi fost? ■ Descoperind-o pe Venus ■ Mâinile, un „asistent" al sănătăţii noastre ■ Ochelari „de fite" la Hollywood

HOROSCOP

11-17 mai 2020

BERBEC 21.03-20.04

Se pare că în aceste zile veţi semna un acord de pe urma căruia veţi câştiga bani frumoşi. O dată ce vă veţi trezi cu banii în buzunar este bine să nu-i cheltuiţi pe loc. Puteţi să vă limitaţi să luaţi doar câteva atenţii pentru cei dragi.

TAUR 21.04-21.05

Prieteni vechi revin în viaţa dumneavoastră şi vă faceţi planuri noi de călătorie. Sunteţi fermecători şi diplomaţi cu cei din jur. Asta vă dă un pic de aplomb ca să vă simţiţi bine şi să faceţi câteva schimbări ale aspectului dumneavoastră.

GEMENI 22.05-21.06

Acum, oamenii vă admiră mai mult ca de obicei şi pentru că acest lucru funcţionează în favoarea dumneavoastră, faceţi tot ce puteţi să le fiţi pe plac. În weekend, mici dispute legate de o moştenire comună se vor linişti subit.

RAC 22.06-21.07

Este clar că aveţi nevoie de o schimbare de peisaj dar acum chiar nu este momentul să porniţi la drum. Răbdarea trebuie să fie cel mai bun aliat al dumneavoastră. Va veni şi Soarele pe strada dumneavoastră!

LEU 22.07-22.08

Încă vă concentraţi asupra impozitelor, a datoriilor, facturilor şi asupra unei proprietăţi comune. Totul vi se pare încâlcit, însă are rezolvare. Dacă munciţi din greu veţi acoperi toate cheltuielile şi chiar vă va rămâne câte ceva.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Se pare că aveţi nevoie de mai mult somn în aceste zile. Concentrarea se mută însă pe partenerii şi prietenii apropiaţi. De fapt, veţi realiza în ce mod vă raportaţi la ceilalţi şi asta poate fi bine pentru dumneavoastră.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Nu trebuie să vă descurajaţi dacă observaţi că progresul este lent, deoarece motivaţia este totul. Vă puteţi orienta spre reparaţii prin locuinţă, renovări şi tot felul de activităţi prin faţa casei, cum se spune. Succes!

SCORPION 23.10-21.11

În aceste zile vă veţi bucura de activităţi distractive cu copiii. În „meniul" dumnevoastră poate reveni chiar şi o mai veche poveste de dragoste. Aveţi însă multă energie şi puteţi face faţă provocărilor de orice fel.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Casa şi familia continuă să fie principalele dumneavoastră preocupări. Indifenet de ce se întâmplă acasă, veţi lucra din greu pentru a vă spori veniturile, deoarece aveţi cheltuieli foarte mari. După furtună, sigur iese Soarele, să nu uitaţi acest lucru!

CAPRICORN 22.12-19.01

Veţi lucra mult ca să vă dezvoltaţi propriile interese şi să vă afirmaţi. Este o perioadă aglomerată, cu multe conversaţii telefonice, cu tot felul de activităţi legate de familie, prieteni şi copii. Bucuraţi-vă de timpul bun şi socializaţi!

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Se pare că veţi reuşi să clarificaţi vechi afaceri financiare şi s-ar putea să vă hotărâţi ca în scurt timp să vă cumpăraţi ceva la care visaţi de mult timp. Vestea bună este că în săptămâna asta puteţi să vă distraţi copios acasă.

PEŞTI 19.02-20.03

Se pare că relaţiile încep să se îmbunătăţească, mai ales cele cu prietenii, fraţii, rudele apropiate sau vecinii. Veţi realiza chiar că există multă dragoste în jurul dumneavoastră pe care până acum nu aţi observat-o. Este timpul să fiţi atenţi în jur!

Nativul săptămânii: **PIERRE CURIE** (15.05.1859 – 19.04.1906)

A fost un fizician francez, pionier în studiul radioactivităţii, laureat al Premiului Nobel pentru Fizică în 1903. Printre alte contribuţii ştiinţifice remarcabile, a descoperit, împreună cu fratele său, efectul piezoelectric, în 1880.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7,50 LEI
❑ 2 LUNI	15,00 LEI
❑ 3 LUNI	22,50 LEI
❑ 4 LUNI	30,00 LEI
❑ 5 LUNI	37,50 LEI
❑ 6 LUNI	45,00 LEI

În atenţia abonaţilor!

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1. Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.
2. Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (70 euro sau 80 $, un abonament pe şase luni; 35 euro sau 40 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii, enumerate alăturat.

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libera Nr. 1
Bloc Scara Etaj 1 Ap.
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel.
C.N.P.
Expeditor
Localitatea
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR.

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

SERIE NOUĂ - 1497 • ANUL LXIII • 14 MAI 2020 • 16 PAGINI • 2,5 LEI Nr. 15 (3247)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com • redactia.revistamagazin@gmail.com
WhatsApp: 0722.625.622

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Spectacolul cunoaşterii

AU EXISTAT DINOZAURI
care trăiau sub apă?

Femina club

Lecţii de nutriţie
Atacul cerebral prevenit cu doar 28 g de nuci pe zi

Dosarele frumuseţii
Paşi spre frumuseţe

Consultaţii fără plată

MÂINILE
un „asistent" al sănătăţii noastre

ÎN ATENŢIA ABONAŢILOR!

Datorită suspendării apariţiei revistei „Magazin" în luna aprilie, abonamentele vor fi prelungite cu o lună.

TARDIGRADELE
UN MISTER O MINUNE A LUMII VII

TARDIGRADELE, CUNOSCUTE COLOCVIAL SUB NUMELE DE *URŞI DE APĂ* sau *porci de licheni* sunt un filon de micro-animale segmentate cu opt picioare, care trăiesc în apă. Au fost descrişi pentru prima dată de zoologul german Johann August Ephraim Goeze în 1773, care le-a numit *kleiner Wasserbär, mici* urşi de apă. În 1777, biologul italian Lazzaro Spallanzani i-a numit *Tardigradum*, ceea ce ar însemna „paşi înceţi", Tardigrade în limba română.

Aceste simpatice creaturi pot fi găsite peste tot, de la munte până la mare şi vulcanii noroioşi, de la pădurile tropicale până la Antarctica. Tardigradele sunt printre cele mai rezistente fiinţe cunoscute pe Pământ, cu specii individuale capabile să supravieţuiască în condiţiile cele mai ostile, cum ar fi expunerea la temperaturi extreme, presiuni extreme (atât ridicate, cât şi joase), în lipsa oxigenului, ele fiind de asemenea rezistente la radiaţii, deshidratare şi înfometare, rezistente şi în spaţiul cosmic, condiţii care ar ucide rapid majoritatea celorlalte forme de viaţă cunoscute pe Terra.

Aproximativ 1.300 de specii cunoscute formează filonul *Tardigrada,* o parte a speciei *Ecdysozoa.* Grupul include fosile care datează de acum 530 de milioane de ani, din perioada cambriană. La maturitate, tardigradele ajung, de obicei, la aproximativ 0,5 mm, sunt scurte şi grase, cu patru perechi de picioare, fiecare terminându-se cu gheare (de obicei între patru şi opt) sau ventuze.

Tardigradele se găsesc în muşchi şi licheni şi se hrănesc cu celule vegetale, alge şi nevertebrate mici. Atunci când sunt colectate, ele pot fi vizualizate chiar cu un microscop cu putere redusă, făcându-le astfel accesibile şi oamenilor de ştiinţă amatori, ceea ce nu înseamnă că ele nu rămân un mister al biologiei.

Biologul Bob Goldstein, de la Universitatea Carolina de Nord, e de părere că, în ciuda faptului că „oamenii spun că gândacii pot supravieţui la orice", cu mult după ce gândacii vor dispărea, „urşii-de-apă vor rezista, deshidrataţi, dar capabili să se trezească din nou la viaţă". Pentru că aceste creaturi nevertebrate pot sta în hibernare chiar şi 10 ani.

Cel puţin asta cred unii cercetători. Alţii, au descoperit că adorabilele tardigrade au şi unele slăbiciuni de-a dreptul fatale.

Călcâiul lui Achile

Minusculele vieţuitoare nu sunt totuşi indestructibile cum se credea anterior, chiar dacă ele sunt renumite pentru capacitatea lor de a supravieţui condiţiilor extreme care ar ucide alte organisme.

Noi cercetări au constatat că tardigradele nu supravieţuiesc sub efectul căldurii. Temperatura apei de aproximativ 37,8 grade Celsius poate ucide tardigradele în doar o zi. Pe măsură ce temperaturile globale cresc, asta ar putea deveni o problemă pentru aceste animale, sunt de părere autorii unui nou studiu.

„Tardigradele nu sunt cu siguranţă organisme aproape indestructibile, aşa cum se scrie pe multe situri de ştiinţă populară", spune Ricardo C. Neves, cercetător în biologie la Universitatea din Copenhaga, coautor al noului studiu despre rezistenţa tardigradelor, publicat la începutul lunii ianuarie în revista *Scientific Reports.*

Tardigradele se pot descurca să fie îngheţate, uscate, private de oxigen şi spălate cu radiaţii – au supravieţuit chiar şi călătorilor în vidul spaţiului. Creaturile fac acest lucru intrând într-un fel de stare de „hibernare", de uscare. Ele îşi strâng membrele şi îşi contractă corpul, suspendându-şi metabolismul şi intrând în esenţă într-o stare de „viaţă suspendată". Într-o asemenea stare s-ar afla şi acum pe Lună, după ce o sondă lunară israeliană a trimis câteva eprubete cu specimene. Sunt aşteptate rezultatele.

„Cercetările anterioare au descoperit că tardigradele ar putea supravieţui chiar fierte până la o temperatură de 151 grade C timp de o oră", mai spunea Neves pentru *Live Science.* Dar nimeni nu a studiat modul în care ele gestionează căldura pentru perioade mai lungi. Exact asta şi-au propus să facă Neves şi colegii săi. Echipa de cercetare a expus tardigrade din specia de apă dulce *Ramazzottius varieornatus* la temperaturi de până la 40 de grade C pe perioade de timp de 2, 24 sau 48 de ore. Ele au supravieţuit fie în stare activă, fie în stare de uscare. Cercetătorii au testat, de asemenea, supravieţuirea atunci când creşterea temperaturii s-a făcut treptat şi nu brusc, cu perioade de aclimatizare de 2 ore la 30 grade C şi apoi 2 ore la 35 grade C. Rezultatul? Expunerea la temperaturi mai crescute n-a fost benefică pentru sănătatea şi fericirea tardigradelor.

> **„PÂNĂ SĂ NE FASCINEZE GĂURILE NEGRE, NE MINUNĂM ÎN FAŢA COMPLICATULUI UNIVERS INTERIOR AL FIINŢEI UMANE SAU A MISTERIOASELOR FIINŢE DE PE PĂMÂNT. ŞI UN ASEMENEA EXEMPLU SUNT TARDIGRADELE.**

După 48 de ore la 40 grade C, toate creaturile în stare activă au murit. La 37 grade C, aproximativ 46 la sută din tardigradele active au murit în 48 de ore. Aclimatizarea a ajutat, totuşi. Cele care au trecut prin etapele de aclimatizare au avut o rată de supravieţuire de 72 la sută la 48 de ore, ceea ce înseamnă că doar 28 la sută au murit.

Tardigradele din starea de uscare au ieşit puţin mai bine, tolerând temperaturi mai ridicate. A fost nevoie de o încălzire la 82,9 grade C pentru a ucide jumătate din specimene în decurs de 1 oră. Timpul de expunere mai lung a scăzut temperatura letală, astfel că la o expunere de 24 de ore, o temperatură de 63,1 grade C a fost suficientă pentru a ucide jumătate din tardigradele uscate.

„La sfârşitul studiului nostru, am fost destul de surprinşi să constatăm aceste rezultate, pentru că ne aşteptam ca tardigradele, atât cele aflate în stare activă, cât şi cele din starea desicată, să supravieţuiască temperaturilor mai ridicate, ceea ce în mod clar nu a fost cazul", a declarat Neves: „Le-am găsit călcâiul lui Ahile". Şi acest călcâi al lui Ahile este tulburător, a mai spus Neves, pentru că el zdruncină credinţa încetăţenită că tardigradele pot supravieţui în orice condiţii, chiar şi după impactul devastator cu un asteroid.

„Faptul că temperatura mortală medie pentru *Ramazzottius varieornatus* activă este atât de aproape de temperatura maximă măsurată în Danemarca, adică, 36,4 grade C, unde au fost prelevate probele utilizate în acest studiu, este destul de îngrijorător în opinia noastră", scria Neves pentru *Live Science.*

Dar, a adăugat el „viitorul tardigradelor este neclar. „Experimentele de laborator au arătat că ele sunt capabile să se aclimateze la creşterea temperaturii într-o oarecare măsură, astfel încât rata de încălzire şi capacitatea tardigradelor de a se adapta vor decide probabil soarta lor". O altă întrebare, a spus Neves, este „cât de bine vor reacţiona tardigradele marine, nu doar speciile de apă dulce, la apele mai calde, pe măsură ce globul se va încălzi".

Până atunci, despre tardigrade se spune că ele vor supravieţui chiar şi după ce Soarele va dispărea. Rămâne de văzut...

GEORGE CUŞNARENCU

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Piramida lui Ball

În anul 2001, în Marea Tasmaniană s-a (re)descoperit o mică insulă australiană care, dintr-un anumit punct de vedere, nu ar fi trebuit să existe.

În realitate, nu vorbim despre o insulă în sensul geografic autentic, ci despre un enorm cuib de insecte gigantice. Descoperirea propriu-zisă s-a petrecut în anul 1788, însă prima sa explorare s-a putut realiza după mai mulți ani, în 1882, când s-a constatat că era vorba despre un piton stâncos ridicat la 562 de metri deasupra Mării Tasmaniene, la est de continentul australian. În realitate, este vorba despre resturi erodate ale unor urme vulcanice vechi de peste 7 milioane de ani.

Până în acest punct, nimic nu părea neliniștitor. Totuși, elementul straniu a pătruns masiv în peisaj odată cu decizia marinarilor de a acosta pe strania formațiune; sau poate că nici măcar nu ar fi trebuit să se treacă la

această etapă a explorării. De fapt, Ball's Pyramid este totalmente lipsită de vegetație și, la o primă vedere pustie, totuși este populată de o masivă comunitate de Dryococelus australis, creaturi numite și homari de arbori.

Este vorba despre o insectă gigantică, a cărei lungime poate ajunge la 15 centimetri, dar mai ales fiind considerată cea mai rară de pe planetă și dată dispărută în jurul anilor 1930. Într-un fel, putem vorbi așadar despre o fosilă vie, care – iată – încă viețuiește printre noi. Și poate printre alte asemenea fosile vii: unele mai mici, altele mai mari...

Cine se teme de „Jim Wilson"?

Echipajele avioanelor utilizează frecvent coduri aeronautice specifice, dificil de a fi înțelese de către omul de rând: abrevieri, vocabularul tehnic aviatic, nume de cod. Se-nțelege că, pentru securitatea fiecărui zbor – fie el civil, economic sau militar – totul trebuie să fie secret, fie și camuflat sub cuvinte/nume dintre cele mai simple.

De pildă, acest nume secret: „Jim Wilson", oare ce identitate misterioasă ar putea ascunde la bordul unui aparat de zbor? Fiindcă după formula ciudată *Se află un pilot în avion?,* apare *Jim Wilson se află în avion?* Și cine ar fi acest Jim Wilson? Pilotul? Nu! Copilotul? Nici el! Șeful de echipaj? Departe!...

Bref: „faimosul Jim Wilson" nu este altceva decât un cadavru. Pentru cine cunoaște asta, un zbor, să zicem, între Sydney și Paris (circa 20 de ore) poate da fiori reci pe șira spinării, numai că nefericitul Jim încă este cald și stă cuminte în locașul său. Ați înțeles de ce întrebarea comună a unei frumoase stewardese despre un anume Jim Wilson, fiind tratată cu calm ar trebui să primească tot o reacție de calm și din partea pasagerilor.

În fond membrii echipajului gestionează cât se poate de profesionalist și astfel de transporturi. Și aflați că, anual, peste 50.000 de Jim Wilson călătoresc astfel cu avionul. Doar că nu (prea) știm noi.

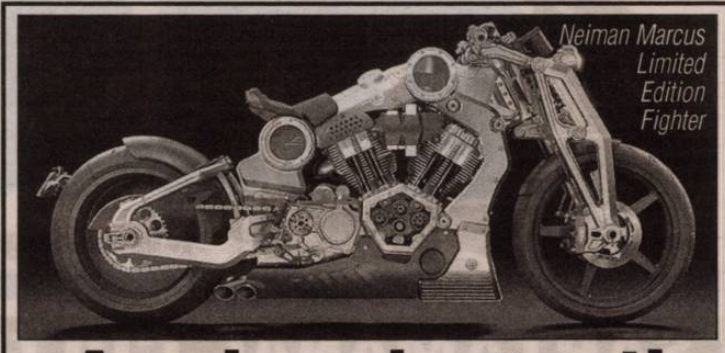

Averi pe două roți

Puțini își pot imagina la ce prețuri exorbitante se poate ridica o motocicletă, ce dotări sofisticate poate include, dar și ce povești fabuloase se pot ascunde în fiecare șaibă și șurub ale sale. Și, ca să nu vă ținem în suspense, vom menționa de la început că – la cele 10 milioane de euro (inițial, a ieșit pe piață la „numai" 110.000 dolari), motocicleta *Neiman Marcus Limited Edition Fighter* se plasează, ca preț, pe locul întâi în lume. Interesant de știut despre creatorul său este că acesta e un profesor american specializat în modă și îmbrăcăminte de lux, dar aflat destul de departe de lumea mecanicii!

Totuși, se pare că elementul care i-a sedus pe cei mai mulți amatori de vehicule pe două roți este designul de tip „ceas elvețian". Cei mai mulți experți au apreciat de prima dată un element-forte în domeniu: nivelul de forță superior al motocicletei derivă din faptul că forța acesteia este mai degrabă scoasă în evidență, decât ascunsă pentru a fi descoperită de utilizator.

Neiman Marcus a profitat imediat de aceste prime impresii, afirmând că „este o evoluție a mașinii, deopotrivă redusă la elementele ei de bază și reinventată, regândită pentru

1949 E90 AJS Porcupine

performanțe optime. Este visul nostru science-fiction legal al străzii, care prinde forma unei motociclete în ediție limitată".

În prezent, există doar 45 de asemenea motociclete „Fighter" pe șoselele lumii. Totuși, deloc lipsit de importanță, să menționăm că acest fabulos model este urmat în topul prețurilor de *1949 E90 AJS Porcupine* – 6,4 milioane de euro și de *Ecosse Spirit* – 3,27 milioane de euro. Bijuteriile pe două roți...

Despre claritate

Să vorbim corect!

Cu puțin timp în urmă o reporteriță lua un interviu unei persoane publice și ținea să sublinieze că îl întreabă nu oricum, ci „în clar".

La început am luat totul drept o bâlbâială, dar se pare că doamnei respective i-a plăcut atât de mult expresia încât i-a cerut intervievatului să explice tot „în clar" și să recunoască ceva – ați ghicit! – „în clar".

Ținem să amintim că prepoziția „în" se folosește mai rar cu adverbe și în niciun caz cu adverbe de mod, obținute prin conversiunea de la adjective.

Expresia, absolut inventată, este pe cât de căutată, pe atât de caraghioasă. Apare – credem noi – dintr-o anumită suficiență a vorbitoarei care nu vrea să se exprime ca tot omul: „vă întrebăm clar", „explicați clar" ci a adăugat acel „în" care a reușit să dea întrebărilor ei un aer de un ridicol perfect din „familia" lui „ca și". *(I.S.)*

Anonim acasă, geniu în lume

Meandrele istoriei, dar mai ales ignoranța crasă a semenilor noștri au făcut și fac ca minți absolut geniale ale omenirii – oameni plecați de pe meleaguri românești în cele patru zări, să-și piardă cumva urma pentru noi, deși realizări ale lor de imensă valoare rezistă pe meleaguri străine atât probei timpului, cât și uitării.

Sunt zeci și sute de români care ar trebui să întregească o panoplie de aur, atât spre mândria românilor, cât și măcar spre folosul civilizației umane, iar între ei se află și Gheorghe Leonida, unul dintre cei mai apreciați sculptori moderni, opera sa de referință fiind chipul lui Cristo Redentor (Iisus Mântuitorul) – imensa statuie emblematică a creștinismului care străjuiește de departe metropola braziliană Rio de Janeiro.

Născut în anul 1892 pe malul bătrânului Danubiu, la Galați, Gheorghe Leonida provenea dintr-o familie de ingineri, însă nu a respectat tradiția vremii, de a urma aceeași profesie, ci s-a îndreptat către artele plastice, la departamentul de sculptură al Conservatorului de Arte Frumoase din București. Avea 23 de ani când a debutat la un salon național de sculptură, după care și-a urmat vocația până în ultima clipă a vieții sale.

El s-a aflat însă și pe frontul cel adevărat, al războiului, prima conflagrație mondială a veacului trecut determinându-l să îmbrace haina militară, ca aproape toți tinerii de vârsta lui. Întors la artele plastice, și-a continuat studiile în Italia, moment efectiv providențial pentru el. La 33 de ani – așa-numita „vârstă christică" – i s-a propus să participe la realizarea unuia dintre cele mai importante elemente arhitecturale ale creștinismului. Timp de cinci ani, tânărul sculptor român a lucrat uriașul cap al statuii ce poate fi admirată de la câțiva kilometri depărtare, dominând celebrul oraș sud-american Rio, iar faima dobândită în întreaga lume a fost una pe măsură.

Din nefericire, așa cum se întâmplă frecvent cu geniile din oricare domeniu, viața nu i-a fost una lipsită de tulburări. Iar sfârșitul i-a venit în același ton: Gheorghe Leonida a murit stupid, la vârsta de 50 de ani, după ce a căzut de pe acoperișul casei sale din București, în timp ce încerca să culeagă flori de tei.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Președintă
GEORGE CUȘNARENCU – Administrator
NICUȘOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACȚIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacție: Gabriela Nițu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicușor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, București

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor-șef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piața Presei Libere nr.1, sector 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, București, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și din punct de vedere juridic, pentru exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

Au existat dinozauri care trăiau sub apă?

Paleontologii dezbat de decenii problema mediului de viață al giganticelor reptile care dominau planeta cu zeci de milioane de ani în urmă, majoritatea considerând că, deși dinozaurii puteau să zboare, să meargă pe uscat sau să înoate, ei nu erau ființe acvatice sau amfibii.

Prima dovadă a existenței unei specii de dinozaur capabilă să trăiască sub apă a fost descoperită în deșertul Sahara. Acum 100 de milioane de ani, această regiune era o întindere de uscat cu vegetație luxuriantă, străbătută de râuri și fluvii uriașe, pline de viață.

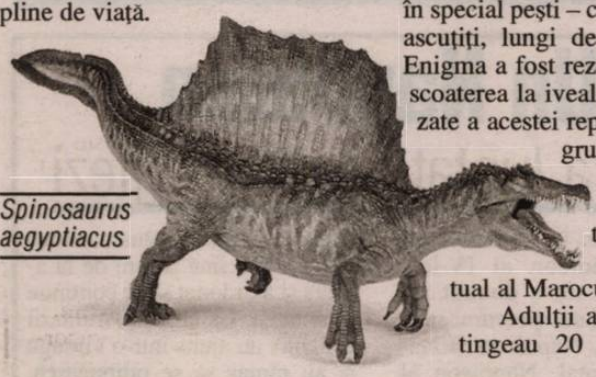

Spinosaurus aegyptiacus

În adâncurile acestor ape, în vârful lanțului trofic, domnea un dinozaur acvatic înfricoșător.

Numit de specialiști *Spinosaurus aegyptiacus*, el se propulsa prin apă cu ajutorul puternicei

cozi ascuțite și își captura prada – în special pești – cu dinți conici și ascuțiți, lungi de peste 15 cm. Enigma a fost rezolvată odată cu scoaterea la iveală a cozii fosilizate a acestei reptile, aparținând grupului terapodelor (din care făcea parte și temutul T-Rex), pe teritoriul actual al Marocului.

Adulții acestei specii atingeau 20 m lungime și cântăreau până la 20 de tone – exemplarul găsit de specialiști în Maroc având însă doar 12 m lungime și 4 tone greutate, ceea ce sugerează că era doar un pui. Specia nu avea dușmani naturali, în schimb puii erau amenințați de peștii gigantici și de enormii crocodili ai preistoriei.

Ca și crocodilii de azi, acești dinozauri erau extrem de bine adaptați – ei aveau nările dispuse foarte sus, pe cap, pentru a le permite să stea ascunși sub apă cu cea mai mare parte a capului, iar oasele erau foarte dense, ca la pinguini, permițând animalelor să își controleze poziția în apă, asigurând un echilibru perfect între submersie și flotabilitate.

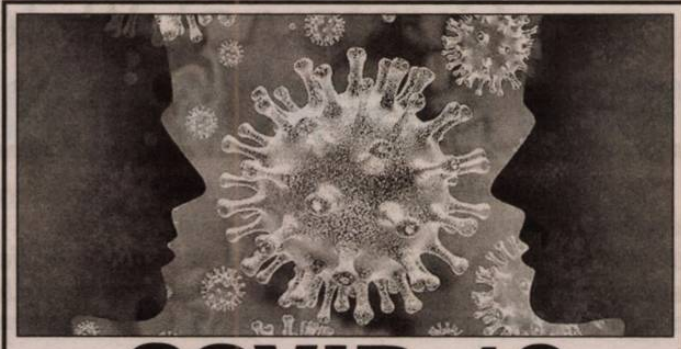

COVID-19

bărbații sunt mai expuși riscului de deces decât femeile

Dacă până acum se știa că temutul coronavirus de tip nou îi atacă mai puternic pe cei vârstnici și care au comorbidități, un recent studiu efectuat în China relevă că și sexul joacă un rol – bărbații fiind de 2,5 ori mai expuși riscului letal decât femeile, în cazul contactării Covid-19.

„Încă de la începutul lunii ianuarie am remarcat că numărul bărbaților decedați de Covid-19 era mult mai mare decât cel al femeilor", afirmă medicul Jin-Kui Yang, care a realizat alături de colegii lui de la spitalul Tongren din Beijing acest studiu pe 1.056 de pacienți infectați cu coronavirus, comparând datele cu cele de la 524 pacienți bolnavi de SARS, epidemia care a lovit China în 2003, cele două virusuri fiind asemănătoare prin faptul că atacă aceeași proteină (ACE2) din celulele umane.

Deși bărbații și femeile erau la fel de receptivi la infectarea cu coronavirus, ratele de îmbolnăvire fiind egale la ambele sexe, numărul victimelor de sex masculin era mult mai ridicat – situație cu care medicii s-au confruntat și în cazul SARS.

Motivul, explică ei, este că nivelurile de proteină ACE2 tind să fie mai crescute la pacienții bărbați. De asemenea, s-a ajuns la concluzia că aceste niveluri sunt de asemenea mult crescute și la cardiaci și diabetici, fapt care ar putea explica mortalitatea ridicată în rândul suferinzilor de aceste boli.

Lentile de contact inteligente

Bolnavii de diabet își vor putea monitoriza nivelul glucozei doar... clipind din ochi, grație unor lentile de contact inteligente care monitorizează lichidul ocular și transmit informațiile obținute unei aplicații de smartphone.

Invenția aparține unei echipe de cercetători de la Universitatea de Știință și Tehnologie Pohang, Coreea de Sud, și este considerată o alternativă discretă, dar foarte eficientă, la actualele teste de sânge pentru monitorizarea glicemiei.

Mai mult decât atât, lentilele, acționate de la distanță, prin wireless, ar putea elibera în lichidul ocular și implicit în vasele de sânge din ochi medicația necesară diabeticilor.

Potrivit cercetătorilor sud-coreeni, noua metodă prezintă multiple avantaje față de testele de sânge invazive, de la ora actuală, pavând totodată calea către tratamente ale anumitor boli oftalmologice. Ei lucrează în prezent la o modalitate de a elibera prin ochi medicamentele folosite pentru tratarea retinopatiei diabetice, o complicație a diabetului cauzată de avarierea vaselor sangvine din partea posterioară a globului ocular.

Testele efectuate deocamdată doar pe iepuri sunt încurajatoare (animalelor li s-au livrat cu succes doze de insulină care au scăzut nivelul glucozei din sânge) și se speră că spre sfârșitul anului să fie demarate testările pe om.

Robotul cu ultraviolete anti-corona

Armata americană va folosi un robot „ucigaș de corona", dotat cu proiectoare de raze ultraviolete (UV) pentru a dezinfecta spațiile închise din bazele sale militare. Robotul autonom, care se deplasează pe patru roți, va elimina necesitatea dezinfectării incintelor închise de către personal uman, reducând așadar riscul contaminării oamenilor. În plus, el poate dezinfecta aceste spații în doar câteva ore, și nu în zile întregi, cum ar fi făcut lucrătorii umani. Tehnologia folosită permite emiterea de 110 wați folosind instalații verticale UV, care dezinfectează o suprafață aflată la peste jumătate de metru în doar un minut.

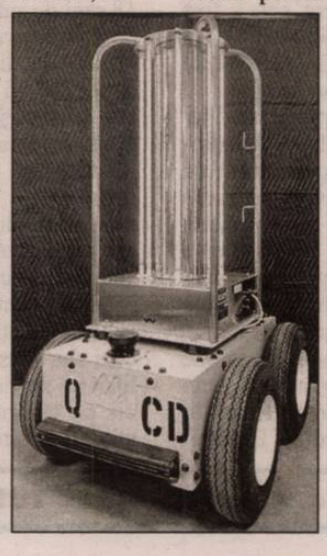

Deși experții nu au determinat precis dacă acest nou coronavirus poate fi ucis de razele ultraviolete, ei susțin că dublarea puterii folosite pentru a ucide variante de coronavirusuri cunoscute ar fi o măsură eficace. Până în prezent, peste 150 de baze militare din SUA au fost afectate de virus, numărul militarilor spitalizați depășind 3.000.

Lumina ultravioletă germicidală (ucigătoare de microbi) este folosită în spitale și centre medicale pentru a igieniza sălile și echipamentul, dar, fiindcă penetrează pielea, ea reprezintă un pericol pentru ființele umane, putând provoca boli oftalmologice și cancere ale pielii.

Specialiștii militari americani folosesc însă un tip special de lumină UV, numit „lumină UVC de distanță", care ucide rapid microbii și virusurile – inclusiv coronavirusurile, prin distrugerea membranei celulare a acestora – dar nu este periculoasă pentru om.

Mâncatul direct cu mâna face hrana mai gustoasă

Chiar și cei mai firoscoși oameni par uneori dispuși să lase deoparte bunele maniere la masă și să se înfrupte cu nesaț, direct cu mâinile, din preparatele delicioase servite, pe motiv că „mâncarea e mai gustoasă așa", susțin ei. Și nu este doar o părere, ne confirmă oamenii de știință de la Universitatea Stevens din New York, care au stabilit că într-adevăr, posibilitatea de a atinge fizic mâncarea sporește gradul de percepție senzorială din partea creierului.

Acest lucru înseamnă că înainte chiar ca mâncarea să ajungă pe papilele gustative din gură, simpla ei atingere face creierul să o considere mai gustoasă și mai satisfăcătoare decât ar fi fost estimată dacă foloseam tacâmuri. Atenție însă: obiceiul de a consuma mâncarea fără tacâmuri nu este chiar sănătos, întrucât astfel pierdem controlul asupra simțului sațietății și riscăm să mâncăm haotic, cantități de hrană mult mai mari decât în mod obișnuit și decât ne-ar fi necesare.

Cercetări anterioare, efectuate în Canada, au ajuns la această concluzie încercând să-și explice de ce amatorii de fast-food și junk-food, care apucă delicioșii *hamburger* și *Big Mac* direct cu mâinile au adesea tendința de a nu se mai opri din mâncat.

Savanții au stabilit că pur și simplu activitatea cerebrală a „pofticioșilor" începe să se scurtcircuiteze când aceștia mănâncă fast-food, fiind afectat în special cortexul prefrontal dorsolateral, partea din creier responsabilă de autocontrol.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Gustav al III-lea
regele asasinat la un bal mascat

Unul dintre cei mai respectaţi conducători din istoria Suediei, Gustav al III-lea a fost exemplul clasic de „despot luminat", conducându-şi ţara cu o mână de fier, dar în acelaşi timp îngrijindu-se de bunăstarea supuşilor.

El a introdus numeroase reforme cu scopul îmbunătăţirii educaţiei, ştiinţei şi economiei, a întemeiat Academia Suedeză (care astăzi decernează Premiile Nobel), a abolit pedeapsa cu moartea şi a interzis tortura, acordând totodată catolicilor libertatea de cult de care nu se bucuraseră până atunci în Suedia protestantă. Dar unele dintre măsurile luate de el au stârnit nemulţumirea marilor nobili, care au conspirat pentru a-l asasina.

Ocazia s-a ivit în martie 1792, când a fost anunţat un bal mascat la Opera Regală din Stockholm, eveniment la care urma să participe şi suveranul. Printre cei implicaţi în complot se numărau Jacob Johan Anckarström, Adolph Ribbing, Claes Fredrik Horn, Carl Pontus Lilliehorn şi Carl Fredrik Pollet. Cel desemnat de ceilalţi conjuraţi să-l împuşte pe Gustav a fost Anckarström, un nobil care fusese căpitan în regimentul de gardă al regelui. Monarhul avea chipul acoperit cu o mască (vezi foto), dar el a fost depistat uşor de conspiratori, între ceilalţi participanţi la balul mascat, deoarece purta pe piept Steaua Ordinului Regal al Serafimului (cea mai înaltă distincţie suedeză).

Trebuie spus că, înainte de a veni la bal, regele primise o scrisoare de avertisment semnată de colonelul Carl Pontus Lilliehorn, comandantul gărzii sale personale, prin care era implorat să nu iasă din palat, fiindcă se pune la cale un asasinat. Dar regele, care mai primise multe scrisori de ameninţare în trecut, a decis să ignore misiva. Mai mult, pentru a-i sfida pe posibilii asasini, el s-a instalat într-o lojă deschisă, după care a coborât în sală, spunându-i însoţitorului său, baronul Henrik von Essen: „Hai să mergem jos, balul pare să fie vesel şi strălucitor." Regele a intrat pe coridorul

care ducea din foaier către scena operei, unde se dansa. Pe scenă erau deja mai mulţi bărbaţi, îmbrăcaţi în negru – cu toţii făceau parte dintre conspiratori. Anckarström stătea la ieşirea de pe coridor, ţinând în mână un cuţit şi având asupra sa două pistoale – unul în buzunarul interior al hainei, celălalt în buzunarul din spate al pantalonilor.

Imediat ce regele s-a apropiat, Anckarström s-a lipit de el, ca şi cum ar fi vrut să-i şoptească la ureche ceva, a scos pistolul din buzunarul interior al hainei şi a apăsat pe trăgaci. Fiindcă regele s-a aplecat, instinctiv, spre spate, glonţul nu i-a pătruns în inima, cum urmărise conspiratorul, ci i-a pătruns pe lângă a treia arteră lombară, către şold.

Regele a scos un ţipăt scurt, dar nu s-a prăbuşit. Speriat, Anckarström şi-a pierdut curajul, a aruncat cuţitul şi pistolul şi a început să strige „Foc!" Imediat, oamenii din garda regală, aflaţi la câţiva paşi în spate, s-au apropiat, spre a-l auzi pe monarh cum şopteşte „Je suis blesse" (Sunt rănit).

Gustav a fost purtat pe braţe afară din clădirea Operei, iar Anckarström a fost arestat în zorii zilei următoare. El a negat că ar fi făcut parte dintr-un complot până i s-a spus că Horn şi Ribbing îşi mărturiseseră implicarea. Deşi regele a scăpat cu viaţă şi a continuat să-şi exercite atribuţiile, curând rana s-a infectat şi pe 29 martie Gustav a murit din cauza septicemiei.

Ca o curiozitate, cu câţiva ani în urmă regele o vizitase pe Ulrica Arfvidsson, un faimos medium suedez, care îi spusese să se ferească de „o petrecere cu felinare" – cum fusese balul mascat de la Operă. Predicţia ei, de care suveranul nu a ţinut seama, a fost considerată de anchetatori un semn că şi prezicătoarea era în legătură cu asasinii, aşa că femeia a fost anchetată, dar apoi eliberată, când s-a dovedit că nu fusese absolut deloc implicată în complot.

Fotodocument

Imagini de neprivit

Instantaneul alăturat prezintă chipurile unor prizonieri de război germani, capturaţi de americani şi obligaţi să privească un film despre ororile comise în lagărele de concentrare naziste. Aceste evenimente au făcut parte din politica postbelică de denazificare a Germaniei, fiind menite să-i facă pe foştii militari germani să conştientizeze răul săvârşit de criminalul regim pe care-l slujiseră. Politica a mai inclus şi vizite în lagărele de concentrare şi prezentarea în locuri publice de afişe cu atrocităţile comise.

Un Napoleon
care a luptat pentru englezi

Rămas în istorie drept Napoleon al IV-lea, deşi nu a domnit niciodată, precum străbunicul său, Napoleon Bonaparte, sau tatăl, Napoleon al III-lea, Louis Napoleon Bonaparte s-a născut pe 16 martie 1856, fiind botezat pe 14 iunie acelaşi an, la catedrala Notre Dame, de către cardinalul Patrizi, în numele Papei Pius al IX-lea care i-a fost naş. La izbucnirea războiului franco-prusac, cel numit în familie „Loulou" şi-a însoţit tatăl, împăratul Napoleon al III-lea, pe front. Dar, când lucrurile au început să scape de sub control, suveranul şi-a trimis fiul la graniţa cu Belgia, poruncindu-i apoi să plece în Anglia, unde el a ajuns pe 6 septembrie.

La izbucnirea războaielor cu zuluşii, în sudul Africii, în 1879, tânărul prinţ imperial, având gradul de locotenent, a făcut tot posibilul să-şi determine superiorii să-l trimită pe front. În cele din urmă a reuşit să-i înduplece, dar numai după ce mama sa şi regina Victoria au intervenit personal la ministrul de Război britanic. Prinţul a fost numit aghiotant al baronului Frederic Thesiger, comandantul militar al Africii de Sud la acel moment, care a fost însărcinat să-l aibă în grijă şi să nu-i permită să se expună în acţiuni periculoase.

Pentru a nu-i primejdui viaţa, Thesiger a ordonat ca prinţul să fie însoţit permanent de o puternică gardă şi să fie trimis doar în misiuni de recunoaştere, nu de luptă. Dar, în dimineaţa zilei de 1 iunie, ignorând ordinul de a aştepta întăriri, Louis a pătruns cu soldaţii săi adânc în Zululand, într-o regiune unde nu fusese semnalată prezenţa zuluşilor. Deşi era inferior în grad şefului patrulei, Brenton Carey, prinţul a preluat comanda cu de la sine putere de la acesta şi a ordonat să se continue înaintarea. La amiază, militarii britanici au ajuns într-o viroagă şi au rămas să se odihnească. Dar, pe neaşteptate, circa 40 de zuluşi s-au năpustit asupra lor.

Încercând să încalece, prinţul Louis Napoleon a reuşit să-şi bage doar un picior în şa, fiind târât astfel de calul său câteva zeci de metri, până când scara s-a rupt şi prinţul a căzut la pământ. Scoţându-şi pistolul, a început să fugă, dar a fost ajuns rapid din urmă de zuluşi. Rănit de un assegai (un fel de suliţă folosită de zuluşi) în

coapsă, şi l-a smuls din picior şi a început să tragă asupra urmăritorilor. A doua suliţă i s-a înfipt în umărul stâng. Rămas fără gloanţe, prinţul a încercat să lupte cu suliţa smulsă din picior, dar, slăbit în urma rănilor primite, s-a prăbuşit la pământ şi a fost copleşit.

Când a fost găsit, trupul lui era străpuns de nu mai puţin de 18 răni de suliţă. Doi dintre soldaţii din escortă au fost ucişi, un altul dat dispărut. Carey şi cei patru oameni rămaşi s-au ascuns într-un şanţ şi au aşteptat acolo până la plecarea zuluşilor.

Moartea lui Louis Napoleon a stârnit vâlvă în toată lumea şi imediat au apărut teorii ale conspiraţiei, susţinând că „englezii reuşiseră să scape de el". De asemenea, au mai fost acuzaţi agenţii republicani francezi sau masonii. Ulterior, zuluşii au susţinut că nu l-ar fi ucis pe tânărul prinţ dacă ar fi ştiut cine este.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

14 mai 1796

Edward Jenner testează primul vaccin din istorie

Un modest medic de ţară din Anglia, Edward Jenner, va intra în istorie pentru administrarea primului vaccin, ca tratament de prevenţie contra variolei, una dintre cele mai letale boli care a afectat vreodată omenirea.

Încă de când era student la medicină, Jenner observase că lăptăresele care contractaseră o boală numită „variola bovină", ce provoca pustule pe ugerele vitelor, nu se îmbolnăveau niciodată de variolă, maladie care făcea ravagii în acele vremuri. Spre deosebire de variola umană, care provoca severe erupţii dermatologice şi febre extrem de ridicate, cu potenţial letal, la oameni, variola bovină nu producea lăptăreselor decât simptome minore.

Pe 14 mai 1796, Jenner a luat fluid dintr-o

pustulă de variolă bovină de la o lăptăreasă pe nume Sarah Nelmes, care se îmbolnăvise de la vaca ei, Blossom (pielea acestei vaci se află azi expusă pe un perete al bibliotecii Şcolii de Medicină St George, Marea Britanie) şi l-a impregnat în pielea lui James Phipps, un băieţel de opt ani din Berkeley, Gloucestershire.

O singură pustulă a apărut la locul contactului, iar James a făcut febră moderată câteva zile şi şi-a revenit curând. Pe 1 iulie, Jenner a inoculat din nou copilul, de această dată cu materie variolică, însă boala nu s-a manifestat. Vaccinul a fost un succes total, chiar dacă oamenii de ştiinţă nu l-au luat, iniţial, în seamă.

Abia după ce Jenner a mai inoculat cu succes alte 23 de persoane, inclusiv fiul lui, Robert, în vârstă de doar 11 luni, medicii din toată Europa au adoptat tehnica sa inovatoare, fapt care a dus la o scădere drastică a îmbolnăvirilor şi deceselor cauzate de variolă.

În secolele XIX şi XX, savanţii au urmat modelul lui Jenner şi au dezvoltat noi vaccinuri, pentru a lupta contra unor maladii letale, precum tetanosul, febra tifoidă, tifosul, poliomielita, pojarul sau tusea convulsivă. Vaccinuri antivariolice tot mai sofisticate au fost dezvoltate de-a lungul anilor, iar în 1970 Organizaţia Mondială a Sănătăţii a declarat eradicarea completă a variolei.

E bine de știut

Relaxare cu ajutorul plantelor

Pentru destindere și relaxare puteți încerca efectul benefic al unor plante. O stare de spirit bună este asigurată în primul rând de un somn odihnitor care reglează nivelul hormonal. În acest sens, vă puteți folosi de beneficiile câtorva plante care ajută la relaxare.

◆ Infuzia de ***sunătoare*** poate fi testată ca soluție alternativă împotriva stresului.

◆ Infuzia de ***flori de tei,*** băută seara, cu o oră și jumătate înainte de culcare înlătură stările de neliniște, anxietatea, chiar și atacurile de panică.

◆ ***Passiflora*** este una dintre plantele care aduc relaxarea. Infuzia se prepară din o linguriță de plantă mărunțită la o cană de apă clocotită. Se infuzează timp de zece minute și se beau una sau două căni pe zi.

◆ Câteva picături de ***ulei de mușețel*** puse în apa de baie vă eliberează de stresul zilnic.

◆ ***Tinctura de valeriană*** este recunoscută pentru efectul său calmant.

◆ Și ***lavanda*** este un excelent sedativ. Parfumul ei alungă stresul și relaxează. Uleiul de lavandă poate fi folosit intern, dar și extern, ca aromaterapie.

Dr. ANDY ANDREI

Lecții de nutriție

Atacul cerebral

prevenit cu doar 28 g de nuci pe zi

Mai multe studii au demonstrat beneficiile nucilor în prevenirea accidentului vascular cerebral arată dr. nutriționist Cristian Panaite.

În studiul PREDIMED un număr de 7.447 de pacienți cu risc crescut de atac de cord au fost împărțiți în trei grupe. Aproximativ jumătate dintre aceștia erau obezi și diabetici, iar cei mai mulți aveau tensiunea arterială crescută și colesterol ridicat, dar nu avuseseră niciun atac de cord sau accident vascular cerebral. O treime dintre ei au primit o dietă mediteraneană împreună cu un litru de ulei de măsline extravirgin săptămânal. Cel de-al doilea grup a primit o dietă mediteraneană și aproximativ 200 g de nuci pe săptămână, iar ultima treime a urmat liniile directoare ale American Heart Association, care promovează reducerea aportului de grăsimi.

Studiul a durat cinci ani, iar rezultatele au fost publicate în New England Journal of Medicine. Grupul de control, care a redus consumul de grăsimi, nu s-a schimbat foarte mult de-a lungul anilor, începând de la un nivel de 39% de calorii din grăsimi și ajungând la 37%, un nivel mare comparativ cu dieta americană standard care se ridică la 33% calorii din grăsimi. Celor două grupuri mediteraneene li s-a recomandat să consume mai multe fructe și legume și să evite carnea și produsele lactate, ceea ce nu s-a prea întâmplat în realitate. Cei cărora li s-a recomandat să consume ulei de măsline extravirgin, care le-a fost livrat la domiciliu, au făcut unele schimbări, în sensul că au început să înlocuiască uleiul de măsline rafinat pe care îl consumau anterior. Pe de altă parte, cei care au primit nuci au început într-adevăr să mănânce mai multe astfel de fructe în coajă tare.

Practic, cercetătorii au proiectat un studiu pentru a testa două diete mediteraneene diferite față de o dietă cu un conținut scăzut de grăsimi, însă au ajuns să studieze ceva foarte diferit. În esență, ei au studiat ce se întâmplă atunci când mii de oameni trec de la consumul a trei linguri de ulei de măsline pe zi la patru linguri de ulei extravirgin, când alte mii de oameni care brusc încep să trească de la consumul a 14 g de nuci la o cantitate dublă, comparativ cu mii de oameni care nu fac nicio schimbare.

Fără o schimbare semnificativă a cantității de carne și lactate consumate, nu au existat diferențe semnificative între cele trei grupuri în ceea ce privește aportul de grăsimi saturate și colesterol. Așa că nu a fost nicio surpriză să se constate că nu s-a înregistrat o scădere a nivelului colesterolului și, prin urmare, nicio diferență în ceea ce privește numărul atacurilor de cord înregistrate. Însă cei din grupurile cu ulei de măsline și nuci au avut mai puține accidente vasculare cerebrale.

Așadar, dieta la care s-a adăugat ulei de măsline extravirgin poate provoca cu o treime mai puține accidente vasculare cerebrale, iar adăugarea de nuci în alimentația zilnică pare să reducă riscul de accident vascular aproape la jumătate.

Gastronomice

Creveți în sos picant

500 g creveți curățați, 5 căței usturoi, 4 linguri sos iute thailandez, sare, ulei pentru prăjit.

Într-un wok se pune uleiul la încins și se prăjesc crevetii. Se scot și se pun pe o farfurie. Se adaugă în wok usturoiul, se prăjește puțin, apoi se adaugă sosul iute. Se pun în wok crevetii și se amestecă atât cât să fie acoperiți de sos.

Chifle cu susan

250 g făină albă, 250 g făină secară, 250 g făină 000 nule, 150 g iaurt, 1 ou, 200 ml lapte dulce, 10 g drojdie proaspătă, 30 ml ulei măsline, o lingură sare, o linguriță zahăr, ulei pentru uns tava, lapte pentru uns chiflele, semințe de susan.

Făina se cerne separat într-un castron și se amestecă toate sortimentele. Drojdia se amestecă bine cu zahăr și puțin lapte călduț în mijlocul castronului. Se lasă câteva minute, până ce maiaua crește. După aceea se adaugă laptele călduț, iaurtul, sarea și oul. La urmă se pune uleiul și se frământă câteva minute. Se lasă aluatul să crească într-un loc călduț, pentru o oră. După dospire, când aluatul și-a dublat volumul, se răstoarnă pe masa de lucru, se împarte în 7 bucăți egale și se formează 7 biluțe, care se așază într-o tavă tapetată cu hârtie de copt și unsă cu ulei. Se mai lasă la crescut încă 30 de minute, apoi se ung cu lapte călduț și se presară semințe de susan. Chiflele se coc 35 minute, la foc potrivit.

Chec cu iaurt

1 pahar iaurt, 2 pahare zahăr, 4 pahare făină, 3/4 pahar ulei, 4 ouă, 1 plic praf de copt, 1 plic zahar vanilat, puțină sare, coaja rasă a unei lămâi.

Gălbenușurile se bat bine cu zahărul și coaja rasă de lămâie, până se obține un amestec cremos. Se adaugă iaurtul și uleiul, iar făina se amestecă bine cu praful de copt și sarea. Se pune făina peste compoziție, se mixează, apoi se bat albușurile separat și se adaugă, amestecând ușor de jos în sus. Se toarnă amestecul în tava de copt unsă și tapetată cu făină și se coace 35 de minute. După coacere se lasă să se răcească în formă.

Dosarele frumuseții

Pași spre fumusețe

Alimentația neadecvată, fumatul și lipsa de mișcare îmbătrânesc prematur pielea. Consumul a doi litri de apă pe zi, mesele cât mai echilibrate bazate pe multe legume, verdețuri și fructe protejează țesuturile și le fac mai elastice datorită conținutului bogat în antioxidanți. La fel de nocivă este și neglijența legată de demachiere. O piele îmbâcsită de farduri nu poate respira în voie peste noapte, condiție indispensabilă pentru menținerea vitalității și suplețiii tenului. Așadar, nu vă culcați niciodată înainte de a vă demachia atent.

Pentru menținerea tinereții, tenul are nevoie și de un program complet de hidratare. Astfel, în fiecare dimineață și seara, pe pielea perfect curată se aplică o cremă hidratantă pe bază de vitamine, în special A, E și C. Crema va forma un film hidrolipidic la suprafața pielii, fapt ce va permite retenția apei. Seara, înainte de culcare, folosiți întotdeauna produse cosmetice pentru noapte.

Măștile cu ciocolată își arată eficiența în contact cu tenul. Topiți 3-4 cubulețe de ciocolată neagră într-o lingură cu lapte. Întindeți pe față masca obținută și mențineți-o timp de 15 minute, apoi spălați cu apă călduță. Antioxidanții din cacao sunt cei care ajută la curățarea tenului și îi dau luminozitate, prospețime și catifelare.

O mască utilă în cazul tenului gras se realizează din o roșie, sucul de la o jumătate de lămâie și o lingură cu fulgi de ovăz. Se face o pastă care se aplică pentru 10 minute pe față, apoi se clătește cu apă caldă. Tenul va rămâne catifelat.

Masca cu ceai concentrat de gălbenele este excelentă împotriva acneei. Mai mult, în uz intern, două căni de ceai de gălbenele și mușețel, băute zilnic, contribuie la eliminarea rapidă a toxinelor din organism, a celor care au un rol deloc de neglijat în erupțiile acneice.

Pentru a fi atrăgătoare este foarte importantă și alegerea nuanțelor rujului. Impresia de volum este asociată cu nuanțele naturale: roz, bej, caisă. Evitați rujurile în nuanțe închise. Obișnuiți-vă să folosiți glos, pe care îl puneți în mijlocul buzelor, apoi estompați.

Pe măsură ce trec anii, sprâncenele au tendința vizibilă de „cădere". Urmăriți să aveți sprâncenele frumos conturate, dar cât mai natural, pentru a nu face notă discordantă cu machiajul delicat.

Și nuanța pudrei trebuie să fie aceeași cu cea a fondului de ten sau cu un ton mai deschisă pentru a obține un efect de iluminare a feței. Un machiaj

reușit depinde și de modul de aplicare a acesteia. Inițial, se aplică pudra pulbere pe toată fața, în strat subțire, apoi se aplică un strat mai dens în zona ochilor, peste anticearcăn, pe pleoape, ca bază pentru fardul de ochi și pe nas. Un „nor" de pudră se aplică și pe buze, pentru o mai bună fixare a rujului. La sfârșit, nu uitați să îndepărtați surplusul de pudră de pe obraz.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Martorul Calvin Parker acceptă să vorbească

Din recentul interviu dat de Kathleen Marden celei mai importante reviste franceze dedicată fenomenului OZN: Lumières dans la nuit (LDLN), numărul trecut am comentat câteva fragmente referitoare la faimosul caz de răpire OZN a lui Betty şi Barney Hill, cei care au fost chiar mătuşa şi unchiul lui Kathleen.

Cea mai mare parte a interviului a fost consacrată însă unui alt caz, la fel de faimos. În seara zilei de 11 octombrie 1973, Charles Hickson, în vârstă de 42 de ani şi Calvin Parker, în vârstă de 19 ani, pescuiau stând pe un ponton de pe malul de vest al râului Pascagoula, statul Mississippi, când au auzit un şuierat şi au văzut, coborând, două lumini albastre intermitente şi un obiect în formă ovală lat de circa 10 metri şi înalt de 2,5-3 metri. Apoi, după cum susţineau Parker şi Hickson, trei „creaturi" i-au dus, „conştienţi, dar paralizaţi", la bordul obiectului şi i-au supus unor investigaţii.

Creaturi cenuşii

Entităţile care i-au transportat în navă erau mari, cenuşii, poate robotice, de dimensiunile unui om, cu pielea încreţită, ca de elefant. Nu aveau ochi sau guri vizibile, doar nişte proeminenţe conice acolo unde ar fi trebuit să fie urechile şi nasul. Mâinile semănau cu o gheară de crab. Calvin a fost examinat de o femeie neobişnuită, oarecum umană, care i-a ignorat emoţiile. Ea purta o mască, pe care a îndepărtat-o de cel puţin două ori, în timp ce-l supunea unor proceduri dureroase.

După ce au fost eliberaţi, OZN-ul a dispărut, iar când cei doi şi-au revenit, au raportat incidentul la baza Keesler a US Air Force, aflată în zonă, suspectând că asistaseră la o invazie străină. De aici au fost însă îndrumaţi să se adreseze poliţiei. Aşa au ajuns, în mai puţin de o oră, în biroul şerifului din districtul Jackson, statul Mississippi. Aici, lăsaţi singuri un timp, au fost înregistraţi audio în secret. Dialogul lor isterizat a demonstrat clar că nu fusese o farsă. După 72 de ore, a sosit la faţa locului Prof. Dr. J. Allen Hynek, cel mai important ufolog al momentului. El a calificat cazul Pascagoula drept unul dintre „cele mai interesante pe care le-a studiat", cu toate că nu au rămas urme fizice pe pământ, aşa că nu a existat nimic – conform cunoştinţelor sale – care să poată fi examinat ştiinţific. El a recunoscut că cei doi bărbaţi au avut o experienţă traumatizantă, dar nu a putut spune decât că evenimentul a fost „subiectiv real". În cartea sa, scrisă împreună cu Jacques Vallée, „The Edge of Reality", Dr. Hynek spune: „Nu am văzut urme ale unui dispozitiv fizic în apropiere, deci nu pot spune dacă s-a întâmplat cu adevărat. Bărbaţii nu mint. Sunt absolut convins de asta. Ştiu că au fost în stare de şoc. Charlie Hickson a trecut un test cu detectorul de minciuni".

Dr. James Harder, profesor de inginerie şi specialist în investigarea răpirilor, a sosit la scurt timp după Hynek şi a hipnotizat pe cei doi bărbaţi. La efortul acesta s-a asociat şi Leo Sprinkle, profesor de psihologie la Universitatea statului Wyoming, cunoscut hipnoterapeut. Sub hipnoză, Charlie Hickson a trecut printr-o acut zbucium interior. Calvin Parker, în schimb, nu şi-a putut reaminti ce s-a întâmplat cu el la bordul navei.

Deşi ridiculizat de sceptici, Charles Hickson şi-a purtat în mod constant povestea de-a lungul vieţii. El şi-a detaliat experienţa şi într-o carte scrisă împreună cu William Mendez. Pe lângă transcrierea sesiunii de regresie hipnotică din 1974, realizată de James Harder şi Leo Sprinkle, cartea prezintă şi transcrierile a două sesiuni realizate cu el de Budd Hopkins (1931-2011) în 1985 şi 1989. Hickson a acordat numeroase interviuri şi a participat la mai multe programe de radio şi televiziune. El a decedat în 2011. Regresiile par să dovedească faptul că incidentul din 1973 nu a fost singular, ci Hickson a suportat în viaţă mai multe episoade de răpire sau întâlnire apropiată, prima putând data din copilărie, un fapt cunoscut la multe persoane aparent răpite.

Calvin Parker a fost tăcut şi inabordabil ani de zile; el spunea că vrea să uite şi să meargă mai departe. Dar în 2018, ufologul Peter Robbins, un rezident din New York şi prieten de multă vreme al lui Budd Hopkins, l-a informat pe ufologul britanic Philip Mantle despre existenţa unei casete conţinând înregistrarea unei sesiuni de hipnoză efectuată în martie 1993 de Hopkins cu Parker. Această casetă, împreună cu alte două conţinând sesiuni ale lui Hopkins cu Charles Hickson în 1985 şi 1989, au

fost date lui Mantel de David Jacobs, depozitar al arhivelor de ufologie ale lui Budd Hopkins. Calvin nu avea nicio amintire despre această sesiune, întrucât Budd Hopkins i-a aplicat o comandă post-hipnotică în acest sens. Acum, Parker a acceptat să devină autorul cărţii Pascagoula – The Closest Encounter, apărută în 2018, în care se prezintă între altele, transcrierea sesiunii din 1993.

Iată însă că în toamna lui 2019 a apărut, cu acelaşi autor, şi o continuare a acestui volum: *Pascagoula – The Story Continues*. Faptul se datoreşte împrejurării că, la Congresul internaţional OZN din Phoenix, Arizona, 4-8 septembrie 2019, unde Calvin a fost invitat să vorbească, el a făcut cunoştinţă cu Kathleen Marden. Mătuşa acesteia, Betty Hill, i-a cunoscut pe Calvin Parker şi pe Charlie Hickson, ceea ce a facilitat apropierea. În ultima seară Calvin a rugat-o să-l hipnotizeze. Regresia hipnotică, efectuată asupra lui Parker de Kathleen Marden, realizată câteva zile mai târziu, a fost înregistrată, iar transcrierea ei poate fi găsită în ultima carte a lui Calvin. Ea a scos la iveală noi informaţii senzaţionale. Acestea permit să se creadă că Parker a suferit episoade de răpire încă din frageda copilărie şi, în orice caz, a fost în contact cu o misterioasă „femeie fără chip", care a apărut de mai multe ori în viaţa lui.

În timpul sesiunii sale de hipnoză cu Budd Hopkins, Parker a spus că a fost răpit la vârsta de 5 sau 6 ani., dar treaz fiind el a negat aceasta. În regresia efectuată de Marden, a ieşit la iveală că prima sa întâlnire cu femeia ciudată ar fi avut loc în 1963, când el avea nouă ani; dar atunci femeia i se părea deja familiară. Observaţia a avut loc în timp ce Calvin se afla în casa copilăriei sale din Sandersville, statul Mississippi. Era târziu după-amiaza, iar el şi fratele său urmăreau, prin fereastra dormitorului lor, un şarpe care ingera o broască. Au văzut atunci o femeie înaltă, subţire, scheletică, îmbrăcată în albastru şi purtând o eşarfă albastră pe cap, care mergea lângă gardul care le despărţea curtea de păşune. Când ea s-a uitat în direcţia băieţilor, aceştia au fost surprinşi să vadă că nu are faţă. Calvin a spus că putea să vadă vârful eşarfei pe spatele capului. Femeia a intrat apoi în pădure şi a dispărut.

Fantome tăcute

Mai târziu, în acea noapte, băieţii adormiseră, când fratele lui Calvin a strigat: „E o fantomă care-ţi suflă în ureche", după care şi-a tras, înspăimântat, cuvertura peste cap. Calvin nu a văzut fantoma, dar a observat că urechea lui era umedă. Mama lui Calvin a auzit ţipetele şi s-a grăbit să-i ajute pe băieţi. Atunci amândoi au adormit destul de repede. Încercările lui Marden de a dovedi că ar fi avut loc o răpire au rămas infructuoase. Ea nu a dorit să speculeze dincolo de mărturia brută, dar a menţionat că posedă mai multe rapoarte privind entităţi non-umane care au fost văzute în diferite stadii, de la materializate parţial la materializate complet. Avea şi o fotografie cu o entitate translucidă, luată printr-un geam de un pilot comercial.

Al doilea eveniment semnificativ evidenţiat de regresie este cel întâmplat, în octombrie 1967. Calvin şi familia sa erau împreună cu Charlie Hickson, prieten al tatălui său, şi familia acestuia, la o partidă de pescuit şi o noapte de camping pe malul râului Pearl. Pe atunci, băiatul avea doisprezece sau treisprezece ani. La un moment dat, când el s-a dus în pădure, a văzut o tânără făcându-i semne să vină la ea; dar în acel moment a fost chemat la cină. Era un copil ascultător, aşa că nu a urmat-o. Sub hipnoză, el i-a relatat lui Kathleen Marden: „Am văzut-o când pescuiam. Noi eram pe râul Pearl cu prietenii, iar ea era în pădure. A încercat să mă determine să mă apropii de ea. În acel moment nu i-am văzut chipul sau ce-o fi fost, dar ţin minte gestul făcut pentru a mă apropia. Atunci unul dintre prietenii noştri şi-a chemat copiii înapoi, aşa că am plecat şi eu; nu m-am apropiat de femeie".

Marden nu putea nici să confirme, nici să nege că această femeie ar fi fost aceeaşi pe care a văzut-o Calvin în 1963, dar Calvin suspecta că da. El era nedumerit că ea şi-a asumat diferite înfăţişări de fiecare dată când o întâlnea. De data aceasta, fusese foarte atrăgătoare şi avea părul lung şi blond.

În timpul nopţii, au fost cu toţii treziţi de un zgomot înspăimântător, dar nu a fost observată nicio lumină sau activitate neobişnuită. În rest, nu s-a întâmplat nimic neobişnuit. Marden spunea că nu a găsit nicio dovadă că Parker ar fi fost răpit atunci. Dar regresia a scos la iveală alte detalii importante, pe care le voi rezuma în articolul de săptămâna viitoare.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Un mare mister al omenirii

Descoperirea Americii: un eveniment de o importanţă covârşitoare din istoria civilizaţiei umane, cu implicaţii majore în toate domeniile vieţii noastre. În mod absolut logic, ar fi trebuit să i se acorde interes maxim, cel puţin pentru elucidarea celei mai elementare întrebări, al cărei răspuns are valoare esenţială: cine, dintre navigatorii europeni (ori, poate, exploratori, războinici sau aventurieri de pe alt continent), când şi în ce context anume a călcat pentru prima dată pe fabuloasele tărâmuri numite în prezent America sau Americile?

Eroarea lui Columb şi „erata" lui Vespucci

Oficial, în zorii zilei de 12 octombrie 1492, genovezul Cristofor Columb (aflat în slujba monarhilor Spaniei) şi oamenii săi au debarcat în Lumea Nouă, mai exact în ceea ce astăzi figurează pe toate hărţile drept Arhipelagul Bahamas, pe continentul propriu-zis ajungând după o a treia expediţie, pe 5 august 1498, pe ţărmul Actualei Venezuela.

Se cuvine să semnalăm însă un „amendament", cunoscut de altfel de toţi cei interesaţi: protagonistul imensei descoperiri a fost convins că găsise, de fapt, drumul către Indii, o destinaţie ce promitea aflarea unor bogăţii nemaivăzute şi râvnită de toate marile puteri şi curţi regale ale vremii.

El a trăit tot timpul cu această convingere şi abia după moartea sa, în 1507, cartografii germani Martin Waldseemuller şi Matthias Ringmann au numit continentul nou-descoperit America. Numele era, dat în semn de elogiu adus italianului Amerigo Vespucci, cel care a demonstrat că lumea descoperită de Columb era mult mai mare decât crezuse genovezul.

Secretul lui Marco Polo

Prin urmare, s-ar spune că Vespucci a „descoperit" Americile la modul virtual, arătând că acestea reprezentau teritorii necunoscute oficial până atunci, şi nu destinaţii despre care existau informaţii, însă explorate pe alte rute. Trebuie să conştientizăm însă, din acest punct de vedere, un detaliu esenţial, la care de fapt oricine se poate gândi. Ca lungime a drumului, Americile sunt cel mai uşor accesibile dinspre Europa, deci dinspre Răsărit, traversându-se Atlanticul. Totuşi, cu două veacuri şi ceva mai devreme, coastele vestice fuseseră cartografiate de un alt mare explorator originar dintr-o aşanumită republică maritimă: legendarul Marco Polo. El a străbătut Drumul Mătăsii şi a adus primele informaţii în Europa despre Curtea Chinei, imperiu condus atunci de mongolul Kublai Han, nepotul lui Gingis Han. Conform unei hărţi a veneţianului (prezentă în Biblioteca Congresului din Washington), Marco Polo a navigat de-a lungul coastei estice a Asiei, până în dreptul strâmtorii Bering. Se spune că, pe patul de moarte, acesta mărturisea: „Nu am schiţat nici măcar jumătate din ceea ce am văzut!"

Filiera chineză

Surse din timpul dinastiei Ming susţin că amiralul chinez Zeng He a explorat zonele de coastă ale Oceanului Indian, până a ajuns pe tărâmul estic al Africii. El şi-a dorit să realizeze legături comerciale cu populaţiile necunoscute din teritoriile vecine Chinei, dar şi de a impune controlul imperial asupra comerţului şi în alte zone ce nu fuseseră încă descoperite.

Peste 300 de corăbii făceau parte din flota chineză, care depăşea 28.000 de soldaţi. Zeng He pretindea că a parcurs 50.000 de km pe mare, iar cronicile de la Curtea Imperială a Chinei scriu că cel mai îndepărtat punct atins în expediţiile sale a fost coasta Kenyei. Acolo ar fi ridicat şi altare în cinstea lui Budha, a lui Allah şi a zeului Vishnu, dar şi a zeiţei locale.

Marile controverse au apărut însă din partea unor istorici chinezi care susţineau că amiralul a atins coastele estice ale celor două Americi în anul 1421. Chiar dacă nu există dovezi clare capabile să susţină această ipoteză, jurnalul de bord al lui Zeng He a lăsat loc de interpretări deoarece el pretindea că a parcurs mai mult de 50.000 de kilometri pe mare. Cine să mai ştie însă azi dacă nu cumva el a „descoperit" Lumea Nouă?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ce-ar fi fost, dacă... nu ar fi fost?

Descoperirile şi invenţiile din orice domeniu conţin, fiecare în parte, o fărâmă de miracol, câtă vreme ele sunt destinate tuturor oamenilor, fiind create de inteligenţa şi imaginaţia minţii umane.

Există însă şi cazuri când asemenea realizări nu au venit în urma unor cercetări, calcule, teste şi aşa mai departe, ci pur şi simplu din întâmplare. În asemenea situaţii, ne putem gândi, să spunem, cum ar fi arătat lumea noastră, lipsită de anumite valori ştiinţifice ori culturale. Cum ar fi, spre exemplu...

● ***Romanii în insulele britanice.*** Povestea a început în 2014, la Brixton Deverill. Ca un bun tată, un anume Luke Irwin a decis să construiască, pe spaţiul generos pe care îl deţinea familia, un teren de tenis. Sigur, sportul, deci sănătatea e mult mai preţioasă decât aurul, dar în acest caz vorbim despre o valoare culturală uriaşă, ivită spre marea surprindere a lui Luke din pământul săpat pentru fundaţia terenului de tenis. Prima descoperire au reprezentat-o stela funerară a unui copil şi mai multe mozaicuri vechi. Ulterior, specialiştii au identificat aici vestigiile unei splendide locuinţe romane datând din perioada 175-200 î.Hr.

● ***O grotă din preistorie.*** În septembrie 1940, tânărul francez Marcel Ravidat, din Dordogne, şi câinele său Robot urmăreau un iepure, care s-a refugiat într-o groapă. După cum declara mai târziu, băiatul a fost intrigat de mărimea cavităţii, astfel că a doua zi a revenit în locul respectiv, pentru a vedea despre ce era vorba. Şi a găsit ceea ce ar putea constitui cea mai de senzaţie descoperire arheologică din ultimul secol.

Într-o grotă bine ascunsă, pe pereţii de piatră se aflau peste 600 de desene ce înfăţişau animale şi circa 400 de semne geometrice. Experţii au datat străvechiul „bestiar" la cel puţin 17.000 de ani. Mai mult, după numai două luni, mareşalul Pétain a decis ca situl să fie clasificat în rangul întâi al monumentelor istorice protejate. Din 1963 acesta a fost închis pentru public, în scopul conservării şi păstrării fabuloasei descoperiri într-o stare cât mai bună.

● ***Fiare vechi...*** Pretutindeni în lume, paleontologii trebuie să se aştepte la surprize dintre cele mai uimitoare. S-a întâmplat şi în Mexic, după un incident minor. Un băieţel în vârstă de 9 ani, Jude Sparks, se afla împreună cu familia, în vacanţă. În timpul unei călătorii turistice prin deşertul Las Cruces, copilul a căzut, după ce s-a împiedicat de un obiect foarte dur, despre care au crezut cu toţii că era o piatră.

Forma oarecum mai ciudată i-a pus însă pe gânduri, iar specialiştii chemaţi au făcut o constatare uluitoare: „piatra" era un os de stegomastodon, creatură care a trăit pe Pământ cu circa 2 milioane de ani în urmă, fiind rezultatul unei încrucişări între mastodont şi elefant. De altfel, vorbind despre

acesta din urmă, să remarcăm că în satul francez Ardèche, un localnic care efectua lucrări de terasare a grădinii a găsit două oase uriaşe, de 1,10 şi respectiv 1,30 metri. Ele s-au dovedit a fi fost humerusul şi femurul unui mamut. Câţiva localnici au declarat că asemenea relicve se mai găsiseră în trecut în regiune.

În 2012, un pensionar din localitatea Plougat (Bretania, Franţa) a descoperit mai multe monede romane aflate în circulaţie în urmă cu peste 17 secole. În Chile, o excursie şcolară obişnuită s-a încheiat cu o descoperire de senzaţie. Copiii se aflau la nord de oraşul Arica, unde au găsit resturile unei mumii vechi de mii de ani.

Arheologii au stabilit că aceasta şi celelalte vestigii dezgropate ulterior în zonă aparţin membrilor unui trib străvechi. În Italia, lucrările de prelungire a liniei C a metroului din Roma au intrat în istorie, la propriu, după ce au dezgropat locuinţa unui diplomat din secolul III d.Hr., comandant al împăratului Hadrian. Asemenea revelaţii întâmplătoare, dar miraculoase sunt numeroase şi, cu certitudine, vor mai exista.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Muzeul Etnografic de la Marginea

Muzeul Etnografic din comuna suceveană Marginea constituie un obiectiv turistic pe care nu trebuie să-l rataţi dacă paşii vă poartă pe aceste minunate meleaguri bucovinene. El este amenajat într-o casă veche de peste o sută de ani, unde puteţi admira costume

populare din zona Rădăuţilor şi chiar de a achiziţiona asemenea costume, dacă sunteţi pasionat de portul popular bucovinean. Mai sunt expuse coliere de mărgele, ouă încondeiate, coşuri de nuiele, ţesături şi împletituri, covoare confecţionate manual, precum şi obiecte de o frumuseţe fără seamăn, din ceramică neagră. Pentru că Marginea este singurul loc din ţară unde se mai produce ceramică neagră.

Aici, meşteşugul olăritului este atestat documentar de pe la anul 1500, deşi originile sale sunt cu siguranţă mult mai vechi, poate încă de pe vremea dacilor. Comuna este înconjurată de păduri, dispune de un sol argilos, ideal pentru olărit, şi este străbătută de apa râului Suceviţa – condiţii fundamentale pentru acest meşteşug în care lutul, apa şi focul formează un triunghi magic.

Ceramica de culoare neagră este mărturie a originii dacice. Pentru a realiza minunatele obiecte, olarii frământă lutul cu mâinile goale, după ce l-a înmuiat în apă, alege un bulgăre, îl pune pe roată şi începe să-l transforme, sub privirile încântate şi uimite ale turiştilor, până când parcă lutul prinde viaţă în vase şi oale de felurite forme: oale înalte, oale mari cu două toarte, străchini de diferite dimensiuni, oale cu „mănuşi".

De asemenea, tehnica decorativă este moştenită din moşi-strămoşi: meşterii folosesc spirale, linii frânte, ramuri de brad, iar vasele se lustruiesc cu o piatră specială, urmele cenuşii rămase pe pereţii vasului încă nears amestecându-se cu negrul metalic al acestora. Practic, nu există turist care să nu rămână impresionat de măiestria meşterilor locali şi să nu cumpere un asemenea vas, ca un suvenir de preţ dintr-o călătorie făcută nu doar în spaţiu, ci şi în timp, am putea spune.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Biserica din Corbeanca

Aflată la circa 20 de kilometri de Bucureşti, comuna Corbeanca s-a dezvoltat mult după 1990, devenind o zonă rezidenţială. Atât noii cât şi vechii proprietari şi locuitori de aici se bucură de liniştea sufletească pe care o găsesc la biserica din sat cu hramul Buna Vestire.

A fost construită în 1819, ctitorii fiind boierul Ştefan Vornicul şi boierul Nicolae, proprietarii de atunci ai moşiei respective, aşa cum reiese din pisania aşezământului. Pereţii sunt ridicaţi din cărămidă cu grosimea de un metru şi sunt perforaţi de ferestre.

Cutremurul din 1977 a afectat grav structura bisericii şi un an mai târziu s-au efectuat lucrări de reparaţii şi consolidare, s-a construit cerdacul şi s-a înlocuit acoperişul. Biserica este construită sub formă de navă cu o turlă pe acoperiş. Absida altarului este poligonală pe exterior şi rotundă pe interior. Turla, aşezată pe un soclu pătrat, are tot o formă poligonală şi este luminată de ferestre.

Pridvorul, adăugat mai târziu, este perfect integrat iar uşa de la intrare în biserică este frumos lucrată cu un ancadrament din lemn decorat cu o cruce şi motive vegetale. Deasupra acesteia se află icoana de hram.

Biserica a fost pictată în frescă iar iconostasul este decorat cu trei registre de icoane. Pictura a fost realizată în stil bizantin combinat însă cu cel neorealist şi

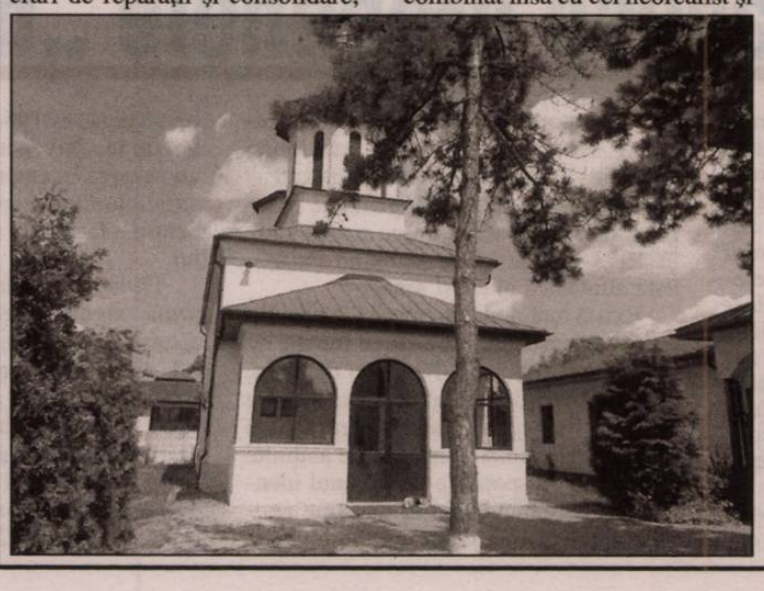

a fost restaurată între anii 1999-2002 de profesorul Nicolae Sava. Tabloul votiv îi înfăţişează pe Ştefan Ogredeanu şi soţia sa, împreună cu cei trei copii ai lor. Din cauza lipsei de fonduri, până în anul 2008 biserica a aparţinut de Parohia Săftica, după care a devenit parohie şi a fost supusă unor noi restaurări.

Aflat lângă şcoală şi primărie, biserica este monument de arhitectură şi îndeamnă deopotrivă la reculegere şi respect. Deşi nu te copleşeşte prin bogăţie ea atrage mulţime de credincioşi care o consideră adevărata biserică de suflet. Pe lângă reparaţii şi restaurări s-a bucurat şi de importante dotări cu obiecte de cult şi şi-a refăcut împrejmuirea.

În biserică, în faţa altarului, în dreapta, a fost montată o staţie care permite ca slujbele să fie auzite şi din exterior. Curtea bisericii este bine îngrijită şi, în ultimii ani a fost construită aici o clădire în care se pot ţine parastase. Din cele trei biserici din Corbeanca biserica „Buna Vestire" este cea mai cunoscută şi cea mai veche dar la fel de îndrăgită este şi cea cu hramul „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil" construită în 1820 şi refăcută după 1977.

Această biserică, de dimensiuni mai mici, construită după un plan treflat are abside semicirculare în lateral şi la altar. Cu o turlă octogonală pe naos şi pridvor deschis, susţinut de patru stâlpi tronconici, este alături de cealaltă biserică, dovadă concretă a credinţei celor de aici în puterea rugăciunii.

IRINA STOICA

Descoperind-o pe Venus

Unul dintre cele mai tulburătoare tablouri ale pictorului spaniol Diego (Rodríguez de Silva y) Velázquez, capodoperă a acestuia, precum și a artei plastice universale, este binecunoscuta lucrare „Venus la oglindă”.

La o privire superficială, am spune că avem în față un nud oarecum atipic, fiind privit din spate, însă detaliile imaginii ascund nenumărate semnificații fascinante, în special dacă ne gândim și la trimiterile către fabuloasa lume a miturilor și a simbolisticii complexe a acestora.

Seducerea zeilor

Pentru romani, Venus era zeița iubirii, a frumuseții feminine, a seducției – asimilată Afroditei, în Antichitatea greacă. Totuși, numele său a incitat cercetătorii să caute trimiteri către un teritoriu mult mai vast al civilizației umane. Etimologia clasică a numelui ar proveni din latină: verbul *vincire* înseamnă „a lega, a înlănțui”, explicația fiind că ea, zeița, unește focul – principiu masculin, cu apa – principiu feminin, legătură din care se naște viața.

În schimb, cercetătorii moderni s-au gândit la verbul *venerare:* „efortul omului de a se face plăcut zeilor, de a le atrage bunăvoința”, un gen de tentativă de seducție, căreia destinatarul divin nu i-ar putea rezista. Se consideră așadar că, treptat, în conștiința colectivă s-a închegat ideea că puterea extraordinară a farmecului feminin asupra partenerilor masculini a fost asociată cu aceeași temerară tentativă, preluând și termenul corespunzător. În Roma antică, la 1 aprilie se celebrau *veneraliile*, în onoarea protectoarei castității feminine, Venus Verticordia.

Senzualitate și pudoare

Imaginea zeiței iubirii și a frumuseții feminine cunoaște o dezvoltare și o răspândire deosebită în cadrul culturii ultimelor peste 23 de veacuri, dar prin asociere cu simbolistica sa, numele propriu a fost atribuit și unor statuete preistorice, care exacerbează detaliile fizice ale feminității. Mult mai aproape de noi, în jurul anului 1650, Velázquez a găsit o formulă surprinzătoare și fascinantă de a încerca să însumeze calitățile personajului simbolic respectiv (tabloul „Venus la oglindă” se află în prezent expus la National Gallery din Londra). Astfel, el a „răsucit” cu 180 de grade, la propriu, vechea temă artistică, prezentând-o pe Venus așezată cu spatele către privitor, dar zeița având în față o oglindă prin care ne provoacă să îi descoperim și să îi descifrăm tainele frumuseții, cu tot ce înseamnă aceasta.

Spectrul cromatic relativ redus al pânzei, limitat la un roșu arzător, un maroniu cald, un bleu dulce și albul purității ne dă senzația că trupul zeiței domină categoric întreaga imagine, fiind pictat parcă pornind de la aceste patru culori. Este totodată și o trimitere la postura clasică, specifică mai degrabă spațiului elen, în care Venus iese din spuma valurilor mării, astfel individualizându-se și detașându-se total de omenescul și de terestrul spre care se îndreaptă cu pași leneși, într-un amestec orbitor de senzualitate și pudoare. Totuși, nicio conotație erotică, ca la maeștrii lui Velázquez – Titian și Rubens – care au dat naștere prin viziunea lor unor controverse aprinse în Spania acelei epoci.

Omul, între etern și efemer

„Identificarea” zeiței în acest tablou este datorată, de fapt, lui Cupidon, cel care ține oglinda – nu pentru ca frumoasa zeiță să își admire chipul, ci pentru ca privitorul să i-l descopere astfel, indirect.

Practic, în absența micului mesager înaripat al iubirii, personajul central ar putea fi oricare femeie muritoare, iar abandonarea arcului de către Cupidon spre a se folosi de oglindă constituie o provocare majoră și totodată o invitație către a cunoaște și mai profund sentimentul magic ce însuflețește din totdeauna orice vietate.

Unii critici au remarcat însă aici un element interesant și tulburător: după cum e plasată în cadru, oglinda ar trebui să reflecte nu fața, ci detaliul cel mai intim al feminității preafrumoasei Venus. Însă unui muritor îi este interzisă o asemenea îndrăzneală profanatorie, astfel că oricine trebuie să o privească pe aceasta de la distanță, cu totala convingere că are în față o zeiță. Totuși...

Oricât de neplăcut ar fi, știm bine că oglinda ne arată anumite imperfecțiuni fizice și urmele trecerii timpului. Așadar, e de presupus că pictorul a contopit în unul și-același personaj făptura divină și femeia muritoare.

De fapt, nimic altceva decât relevarea unor legi eterne ale Universului, care uneori separă omul de lumile celeste, alteori le apropie suficient de mult, încât să înțelegem că suntem creați cu toții din aceeași „pulbere de stele”. Iar de acolo, din apele oglinzii, în realitate Venus este cea care ne observă pe noi. Oare ce descoperă ea privindu-ne chipul?

Nume și destine

Hazardul sau poate legi nescrise ale Universului fac uneori, extrem de rar, ca unele întâmplări în principiu banale să releve aspecte șocante, absolut incredibile. Aici, numele protagoniștilor pot avea un rol determinant ce ne trimite fără doar și poate în bizara sferă a predestinării.

● ***Cei șase Holden.*** Accidentele rutiere sunt, din păcate, la ordinea zilei. Nu însă și detaliile unui asemenea incident similar celui petrecut în 1928 la Blackburn, Marea Britanie. Mai exact, a fost situația – foarte probabil, unică în istorie – în care s-au întâlnit nu mai puțin de șase persoane care purtau același nume de familie – Holden – dar între care nu exista nicio legătură și nici nu se cunoscuseră înainte. Concret, două mașini s-au ciocnit. Una îi aparținea unui Holden și era condusă de alt Holden, alături de care se afla un servitor pe nume, desigur, Holden. Proprietarul celui de-al doilea autoturism era un Holden și șoferul se numea Holden. Nici măcar poliția nu a scăpat de obsedantul nume: agentul care a încheiat procesul-verbal era nimeni altul decât Holden!

● ***Cinci naufragii.*** În 1820, tânărul Peter Richley avea „la activ” cinci naufragii, când a fost recuperat de pachebotul City of Leeds, în drumul său către Australia. La bordul vasului salvator se afla și o bătrână doamnă care își căuta fiul dispărut de aproape zece ani. Foarte bolnavă, ea avea momente de criză în timpul cărora striga că dorește să-l aibă lângă ea. Temându-se că femeia, pe nume Sarah Richley, avea să moară în scurt timp, un medic care îl văzuse pe Peter și știa că are același nume de familie ca aceasta, dar constatând și că el corespundea descrierii bătrânei, l-a rugat să vină la căpătâiul ei, pentru a-i alina ultimele clipe de viață. Stupefacția generală a fost nemăsurată când, ajuns în fața muribundei, tânărul a recunoscut-o imediat ca fiind chiar mama lui. Emoția revederii a avut însă și un impact pozitiv imens, Sarah revenindu-și rapid.

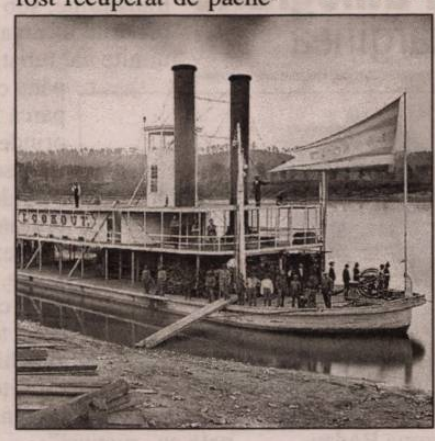

● ***De două ori doi.*** Cu câțiva ani în urmă, francezul Joseph Camelin, din Lyon, se documenta pentru o lucrare de istorie, astfel că s-a deplasat la Arhivele departamentului Rhonului. Într-un registru, el a găsit pe o pagină din stânga numele Louis Payet din Saint-Priest, care primise o dispensă din partea diocezei sale. Descoperirea i-a amintit cercetătorului de singurul său vecin de palier – Louis Payet, originar din Saint-Priest, adresa imobilului fiind Quai Claude Bernard. Dar surpriza imensă a venit imediat, când Joseph Camelin a citit pe pagina vecină (la același „etaj”, cum s-ar spune), la același nivel, numele unui anume... Joseph Camelin, beneficiar al unei dispense...

Cum își găsesc uraganele „nașul”

Din motive lesne de înțeles, fenomene naturale extreme precum cicloanele, uraganele, taifunurile nu pot fi nicidecum pe placul oamenilor, chiar dacă există și categoria acelor „nebuni” curajoși care se avântă în inima acestora pentru a le studia și a le filma. Un element interesant al respectivelor manifestări sinistre îl constituie numele care li se dau – de obicei prenume de oameni, dar nu numai. Practica respectivă are drept scop identificarea cât mai rapidă a cumplitelor furtuni tropicale și evitarea confundării lor cu semnale ale altor sisteme meteo sau de altă natură.

În secolul al XIX-lea, erau folosite nume de sfinți, prin asociere cu data detectării fenomenului. Spre sfârșitul aceluiași secol, meteorologul australian Clement Wragge a propus „botezarea” devastatoarelor furtuni cu prenume feminine, idee adoptată rapid pe mapamond, în 1953 Statele Unite stabilind chiar o listă alfabetică în acest sens.

Există mai multe asemenea documente, ce se deosebesc între ele în funcție de zona vizată (Atlantic, Pacificul de Nord, Marea Chinei, Pacificul de Vest, Caraibe etc.), de limba predominantă în regiune (engleza, spaniola, franceza), de anumite coduri meteo specifice ori de anul identificării fenomenului. Pot propune anumite nume și specialiști din țările vizate de furtună. În 1954, studenta Karla Wege, de la Universitatea Berlin, a sugerat „botezarea” câmpurilor depresionare și anticiclonilor care traversau Europa, pentru a face totul mai accesibil publicului.

Dacă însă un uragan, de pildă, lasă în urmă pagube imense, numele poate fi „șters” din istoricul său și înlocuit cu altul, din respect pentru memoria victimelor și pentru toți cei care au suferit în urma trecerii lui. Între cele mai devastatoare uragane din ultimul deceniu, se numără Harvey (2017, pagube estimate la 125 miliarde de dolari), Maria (2017, 90 miliarde), Sandy (2012, 65 miliarde) sau Irma (2017, 50 miliarde). Începând din anul 2002, doritorii pot... cumpăra numele unei viitoare furtuni tropicale! Institutul de Meteorologie din Berlin a conceput în acest scop un formular, sub sloganul „adoptați un vortex”.

De pildă, furtuna Joachim a fost cumpărată de un anume Joachim Weber. Numele de familie și cele de mărci nu sunt autorizate, ele nu trebuie să conțină caractere speciale (face excepție „umlaut” – trema germană), iar institutul are dreptul să accepte ori să respingă numele propus. Costurile variază între 199 euro pentru un câmp depresionar și 299 euro pentru un anticiclon. Dacă nu există cumpărători, se organizează și licitații pe *eBay!*

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ *...cel mai vechi observator astronomic din ţara noastră a fost înfiinţat la Oradea? Evenimentul a avut loc în anul 1445.*

◆ *...plaurul este o insulă plutitoare? Este formată din rădăcini şi resturi de*

plante împletite cu depuneri de pământ şi materiale organice între ele.

◆ *...în Egiptul antic, Babilon şi Grecia umbrela era folosită ca protecţie împotriva razelor solare? Abia romanii au început să o folosească şi pe timp de ploaie.*

◆ *...„Lacul Morţii" din Sicilia (Italia) este unic în lume deoarece în apele sale şi pe maluri nu trăieşte nicio vieţuitoare? Fiind*

un lac de origine vulcanică are pe fund două izvoare cu acid sulfuric ucigând orice vietate.

◆ *...prin vâltoare sau bulboană se înţelege un vârtej într-o apă curgătoare.*

◆ *...singura maimuţă europeană este magotul? Trăieşte*

pe coastele Gibraltarului dar este răspândită şi în Africa.

◆ *...oraşul cel mai vechi din lume este Ierihon din apropierea Mării Moarte, aflat sub autoritate palestiniană în 1994? A fost fondat cu 9.000 de ani î.Hr.*

Ştiaţi că...

Muzeul Plantin Moretus

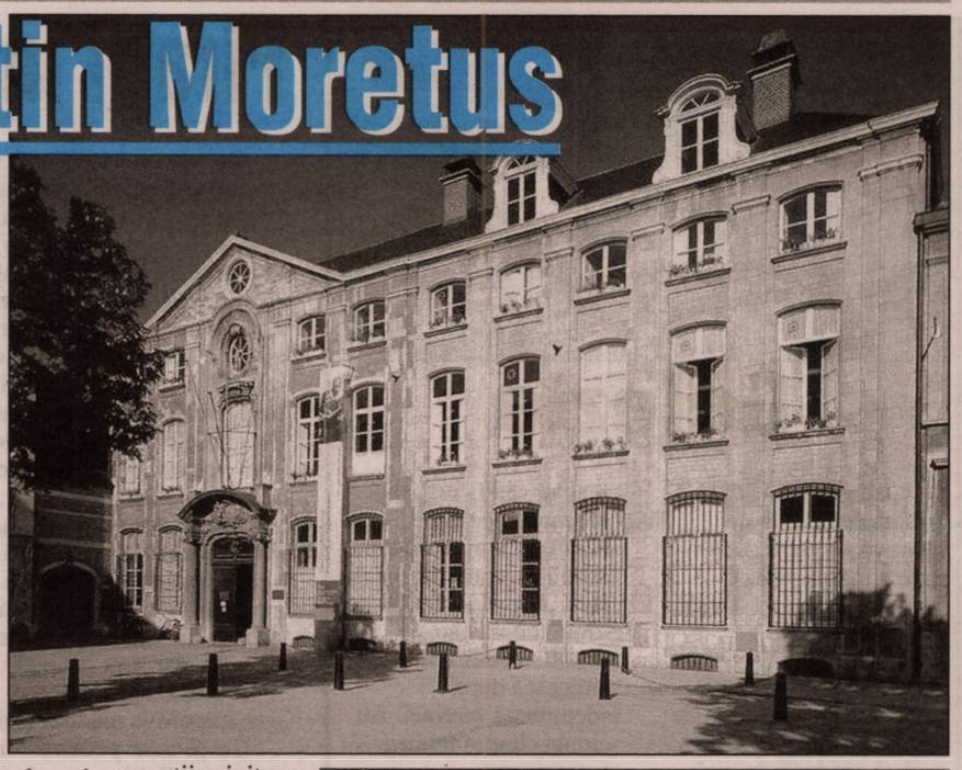

Aflat în oraşul Anvers din Belgia, Muzeul Plantin Moretus a fost amenajat în onoarea unor tipografi celebri din secolul al XVI-lea: Cristophe Plantin (1520-1589) şi ginerele său Jean Moretus.

Aşezământ cultural de mare însemnătate, este asociat cu istoria invenţiei şi răspândirii tiparului. Iniţiatorul său a fost Christophe Plantin care, fugind din Franţa s-a stabilit aici în 1547. Atras de cărţi în general, a lucrat mai întâi ca legător de cărţi şi marochiner, pentru ca în 1555 să devină tipograf, înfiinţându-şi propriul său atelier numit „Compasul de aur". Mai târziu se mută în casa în care se află actualul muzeu şi creează una dintre cele mai cunoscute tipografii din lume, însoţită de o prestigioasă editură. Prin întreaga sa activitate este considerat încă din timpul vieţii cel mai important tipograf al epocii respective.

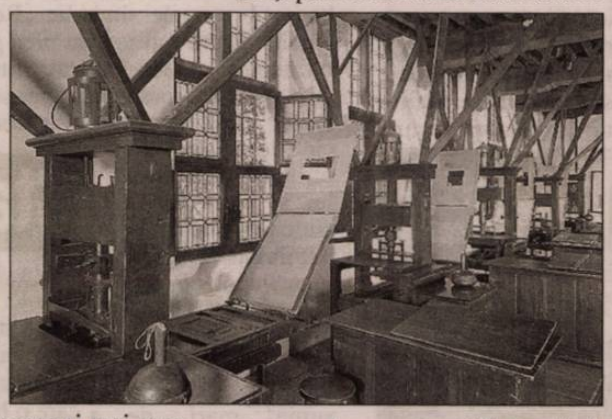

Clădirea care adăpostea laborioasa lui activitate reprezintă unul dintre cele mai frumoase şi mai semnificative exemple de arhitectură din secolele al XVI-lea şi al XVII-lea din Ţările de Jos. Este proiectată în stilul Renaşterii flamande iar complexul cuprinde casa ale cărei faţade sunt acoperite de iederă groasă şi colonada în spatele căreia este ascunsă intrarea centrală care te poate conduce direct în tipografie. În curte se află o grădină mică iar interiorul este decorat cu panouri de lemn, inserţii de piele, gravuri de aur, tapiserii de lux, picturi şi gravuri.

În ciuda frământărilor politice şi religioase ale vremii, Plantin reuşise să-şi dezvolte în mod surprinzător activitatea, deţinând în atelierul său în jur de 22 de piese tipografice şi 160 de muncitori în vreme ce alte tipografii deţineau doar două sau trei piese. Între timp oraşul este prins în vâltoarea revoltei împotriva guvernării spaniole şi în 1576 este jefuit de mercenarii care nu-şi primiseră solda. Peste 600 de case sunt arse şi mulţi locuitori ucişi. Negustorii părăsesc Anversul şi chiar Plantin, în 1583 se mută la Leiden.

Înfiinţează o tipografie, este ales tipograf al Universităţii fondate de protestanţii calvinişti dar sunt aduse în discuţii vechi acuzaţii privitoare la infidelitatea faţă de Biserica Catolică, printre care tipărirea unei monumentale Biblii Poliglote.

În 1585 se întoarce în Anvers unde însă „Compasul de Aur" fusese readus la doar patru angajaţi şi o singură presă. Plantin începe să reconstruiască tipografia fără să reuşească însă s-o aducă la stadiul la care fusese înainte. Se stinge din viaţă în 1589 după ce tipărise 1863 de ediţii de cărţi, în medie 55 pe an, şi datorită eforturilor sale şi ale ucenicilor săi Biblia a putut ajunge şi în mâinile oamenilor de rând. După moartea sa afacerea a fost preluată şi modernizată de ginerele său Jean Moretus şi copiii săi. Ei sunt cei care creează minunata curte din secolul al XVII-lea.

În 1876 Edward Moretus vinde compania oraşului Anvers şi după un an aceasta este transformată în muzeu şi expusă publicului. În anul 2002, Muzeul a fost propus să intre pe lista Patrimoniului Mondial UNESCO, în 2005 a fost acceptat.

Tipografia, atelierul şi biblioteca au fost păstrate în forma lor originală şi pot fi vizitate 30 de camere. Muzeul are o colecţie bogată de materiale tipografice şi o arhivă cu importante opere de artă, inclusiv lucrări de Rubens şi Van Dyck.

Tipografiile vechi din secolul al XVI-lea sunt în stare de funcţionare şi, pe lângă literele vechi, pot fi admirate şi globuri cartografice, vechi atlase imprimate şi o mare colecţie de cărţi.

Câteva dintre atracţiile principale ale muzeului sunt: un exemplar în original al Bibliei lui Gutenberg, două dintre cele mai vechi prese de tipărit din lume, matriţe originale de Garamond şi birouri ale editurii care datează din perioada Renaşterii şi Barocului.

Pescarii de piatră

Aflat la câţiva metri de acvariul din Constanţa, grupul statuar „Pescarii", de Cornel Medrea, a fost amplasat în 1959 într-un havuz, astăzi neîngrijit, a cărui reabilitare se pare că stă în atenţia edililor.

Pescarii de piatră sunt prezentaţi scoţând metaforic năvodul din apă. La început, grupul statuar a fost plasat direct pe pământ.

Ulterior s-a considerat că grupul ar fi mult mai sugestiv dacă în jurul său ar fi un bazin, deci apa care ar aduce mai aproape de realitate conceptul de muncă pe valurile mării.

Simboluri ale umanităţii

Lei Gong

Numit şi Lei-Shi, zeul Lei Gong din mitologia chineză simbolizează descărcările electrice. Numele său poate fi tradus prin „Lovitură-de-trăsnet" patronând în special tunetul şi fulgerul. Este adorat ca prinţ al trăsnetelor pe care le produce. Le lansează în timp ce călătoreşte prin cerul înnorat.

Vehiculul lui este o roabă fantastică împinsă de o fecioară numită A. Xiang.

Lei Gong are o arie atributivă nu foarte delimitată făcând parte din categoria zeilor care au căpătat noi puteri după Potop şi care fac legătură între lumea cosmică şi cea terestră.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Gelozie

La poliția din Madrid au fost depuse două plângeri de către două femei: mamă și fiică. Cele două aveau acuzații grave împotriva partenerilor lor de viață. Fiica își învinuia soțul, iar mama partenerul ei de viață cu care trăia sub același acoperiș de mai bine de 10 ani de jaf și escrocherie.

Mama pretindea că partenerul i-a furat 60.000 de euro vânzând din casă bijuteriile ei, argintăria și două tablouri. A încercat să aibă o discuție cu el, a căutat banii în toată casa, i-a scotocit prin lucruri, dar totul a fost inutil. Era sigură însă că el a jefuit-o și a început să-l urmărească.

Așa a descoperit că se întâlnește destul de des cu o tânără din apropiere. Copleșită de furie s-a adresat ginerelui ei cerându-i s-o omoare pe ticăloasă. Fiica a fost absolut de acord și amândouă au hotărât chiar să vândă organele celei ucise, pe care sperau să ia mai mult de 60.000 de euro. Mama i-a oferit ginerelui 20.000 de euro, cu un avans de 10.000. Restul urma să-l primească după îndeplinirea sarcinei. Au semnat chiar o înțelegere în acest sens.

Timpul trecea dar „ticăloasa" făcea bine-mersi și nimic nu părea s-o intimideze. După trei luni de așteptare cele două femei au văzut-o frumos îmbrăcată, la un spectacol, încadrată de bărbații lor.

Furioase, s-au dus la poliție unde, supuse unor tiruri de întrebări, au fost obligate să mărturisească în ce constă jaful și escrocheria celor doi.

Au fost acuzate de tentativă de crimă, dar nici bărbații nu au scăpat chiar basma curată, fiind obligați să returneze cei 10.000 de euro pe care îi cheltuiseră împreună. Jaful de 60.000 de euro nu a putut fi dovedit. *(I.S.)*

Piraţii informatici încep să ia ostatici

Cu numai câțiva ani în urmă, oricine ar fi anticipat acțiuni de piraterie în spațiul virtual, dar cu urmări nefaste de amploare în realitate, ar fi fost privit cu suspiciune. Ei bine, un asemenea scenariu nu doar că a căpătat un contur teoretic, ci chiar a fost pus în practică la modul cel mai concret, astfel încât se poate vorbi inclusiv despre luare de ostatici. Și nu doar a câtorva pasageri recalcitranți ori înfricoșați, ci a unui întreg oraș.

Mă rog, nu trebuie să ne gândim la filmele cu corsari, în care vedem domnișoare bogate și ofițeri zăvorâți în cabine de corăbii, ci la metode care țin pasul cu tehnologiile zilei, dar sunt cel puțin la fel de reprobabile, păgubitoare și, desigur, împotriva oricărei legi.

Totul s-a petrecut în orașul american Baltimore, când un atac informatic a blocat subit sistemele din domeniu, aruncând metropola într-un adevărat haos administrativ. Hackerii aflați la originea agresiunii au cerut apoi o răscumpărare în schimbul deblocării, propunere respinsă de autorități, care nu au dorit să cedeze șantajului. Drept urmare, după două săptămâni serviciile erau tot blocate. Trebuie spus totuși

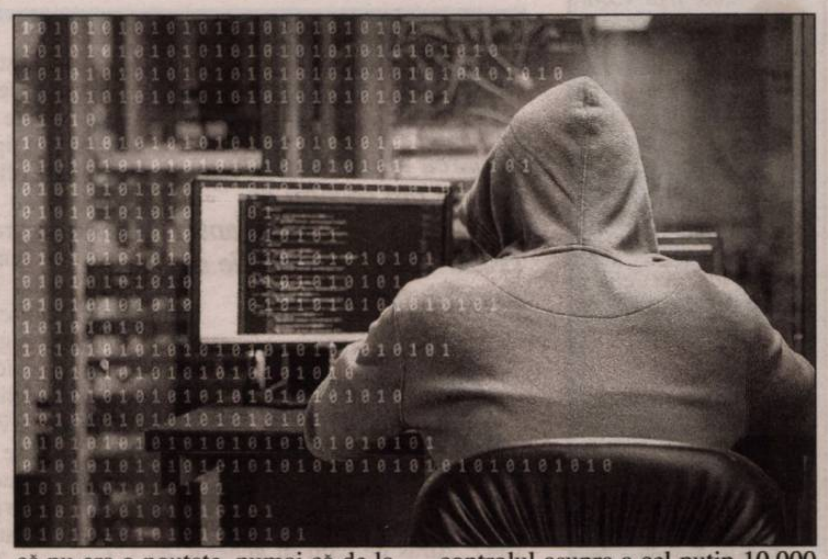

că nu era o noutate, numai că de la atacurile precedente ce vizau persoane se trecuse la mari instituții, prin forma de agresiune cibernetică denumită „ransomware".

Sursa problemelor pentru administrația din Baltimore a venit de la un supercomputer „răufăcător" extrem de puternic, dezvoltat de hackeri sub numele simbolic „Robin Hood". Demersul lor, nu prea greu de înțeles, a fost explicat printr-o analogie de experții în cyber-securitate: „Imaginați-vă că pătrunde cineva noaptea în birourile guvernului și pune într-o cutie toate dosarele administrative în lucru, apoi dispare cu o mașină, lăsând mesajul că documentele vor fi restituite contra unei sume mari de bani!"

În cazul de față, pirații au preluat controlul asupra a cel puțin 10.000 de computere importante, scoțând din circuit activitățile majore ale administrației și ale unor firme particulare puternice.

Pretențiile lor nu par a fi uriașe (100.000 de dolari în moneda virtuală *bitcoin*, care îi face neidentificabili pe infractori), dar fenomenul în sine, odată declanșat și dus până la capăt, devine catastrofal. Și nu vorbim despre un scenariu de film hollywoodian, ci despre realitatea în care trăim cu toții! *(A.N.P.)*

Stalker contra star

În câteva cuvinte simple, putem spune că un stalker este un internaut obsedat de o anumită persoană, pe care o hărțuiește în diverse moduri în spațiul virtual. Deși nu a fost „omologat" ca atare, acest comportament deviant are toate caracteristicile unei boli nervoase, însă el poate releva și alte aspecte foarte interesante, cum a fost în cazul relatat mai jos. De altfel, gravitatea reprobabilelor acte „internautice" ale japonezului de 26 de ani Hibiki Sato reiese și din faptul că el a fost arestat după ce a pătruns forțat în viața personală a unei artiste, fiind acuzat totodată și de comportament indecent față de tânăra de 20 de ani.

Bărbatul s-a folosit de datele din rețelele sociale și de uneltele de lucru oferite de Google, pentru a afla adresa femeii. Ingeniozitatea sa a ajuns chiar incredibil de departe. Realizând zoom-uri repetate pe fotografii ale artistei, Sato a găsit – pe imaginile reflectate în ochii acesteia – indicii certe și suficiente despre locurile și mijloacele de transport pe care ea le frecventa. Mai mult, analizând orientarea luminii și plasarea perdelelor din decor, a dedus care erau clădirea și etajul unde locuia femeia.

După o analiză incredibil de laborioasă a tuturor fotografiilor și selfie-urilor starului de care dispunea, el a devenit însă dependent în sens patologic de ființa tinerei, astfel că a ajuns nu doar să o aștepte în diverse locuri publice și să o urmărească, ci și să o acosteze, apoi să încerce o agresare sexuală.

De altfel, nu e singurul caz de acest fel, cel mai cunoscut fiind al starului Kim Kardashian, devenită victima unei tâlhării în timp ce se afla la Paris. Între altele, ea a fost supranumită de presa tabloidă și „regina rețelelor sociale", ceea ce spune multe... *(A.N.P.)*

Cu capra în metrou

Dacă vom adăuga că este vorba despre metroul parizian, unii vor fi convinși că vrem să vorbim despre „exportarea" de către pribegii noștri prin Europa a binecunoscutului obicei românesc, specific sărbătorilor de iarnă, al „mersului cu capra". Nimic mai fals!

Întâmplarea incredibilă la care ne referim a avut drept personaj principal chiar o capră adevărată, în carne, coarne și oase, apărută ca din senin printre călătorii de pe linia 1 a transportului subteran din capitala Franței.

Inițial, când circulația metroului a fost întreruptă la stația Tuileries, unii

s-au temut de descoperirea vreunui colet suspect, dar surpriza generală a fost apoi una cu mult mai mare. Potrivit presei din Hexagon, un bărbat o eliberase nițeluș pe năzdrăvana încornorată lângă parcul din apropierea intrării în stație, aceasta încercând să profite de ocazie pentru a cunoaște și ce se găsește pe sub pământ, fiind probabil sătulă (la propriu) de verdeața de deasupra. Însă câțiva jandarmi haini au interceptat-o și au determinat-o să se refugieze în parc.

Drept răzbunare, ea a „tuns" rapid câteva smocuri din gazonul întâlnit în cale. De fapt, așa s-a și încheiat scurta aventură metropolitană a căpriței în „orașul luminilor", dar ea a rămas în memoria oamenilor prin fotografiile făcute de câțiva călători și difuzate, bineînțeles, pe rețelele sociale. *(A.N.P.)*

Descoperire macabră

O familie din Meurtte-et-Moselle (Franța) mergea cu regularitate să se reculeagă la mormântul în care fusese depusă urna cu cenușa bunicii lor. Așa cum se știe, credincioșii catolici și evanghelici nu consideră incinerarea un sacrilegiu și o practică

destul de des. Doamna respectivă își sfârșise zilele într-un spital din Lorena și, la cererea familiei, o firmă de pompe funebre prestase serviciile necesare. Trupul fusese ars și cenușa depusă în cimitirul familiei, unde se oficiase și slujba cuvenită.

Membrii familiei au asistat la slujba care a avut loc după înhumare. Vreme de aproape un an au mers cu toții și s-au recules lângă mormântul celei dragi. La un moment dat au considerat că sunt necesare câteva renovări la cripta respectivă. Au deschis-o și, spre marea lor surpriză au găsit mormântul gol! Nici urmă de cenușă. S-au adresat imediat societății de pompe funebre și cei de acolo au mărturisit că, în interiorul clădirii lor se făcuseră unele transformări. Multe urne fuseseră depozitate în alt loc și, printre ele, se afla și cea a doamnei respective.

Familia s-a întrebat însă cine a făcut parodia înmormântării în fața unui mormânt gol. Cu toate acestea nu a apărut o plângere oficială, iar doamnei respective i s-a făcut a doua slujbă de înmormântare, reculegerea celor în viață fiind acum parcă mai sinceră și mai puternică.

Macabra descoperire a mormântului gol și toate cele ce au urmat i-a făcut pe toți să se gândească mai serios la „marea trecere" care ne așteaptă pe toți. *(I.S.)*

Ochelari „de fițe” la Hollywood

Ochelarii de soare reprezintă o invenție apreciată nu neapărat pentru scopul ei intrinsec – acela de a ne proteja ochii de razele puternice ale soarelui – ci și pentru nota de prestanță pe care o pot da purtătorilor. Și nicăieri nu se remarcă mai bine acest lucru decât în filme.

Unele dintre cele mai îndrăgite personaje din istoria cinematografului n-ar fi fost, poate, atât de „cool”, atât de pline de sofisticare și mister dacă nu ne-ar fi privit din spatele unor lentile întunecate, care le conferă o alură atractivă și inconfundabilă. O profesoară de artă și design de la Universitatea britanică Nottingham Trent a realizat chiar un studiu privitor la efectul pe care ochelarii de soare purtați în filme îl are asupra spectatorilor, cu exemplificările de rigoare. Cum vara se apropie, veți ști astfel ce fel de ochelari vreți să purtați, pornind de la aceste exemple.

Ray-Ban Wayfarer
Afaceri riscante (1983)

În zilele noastre, ochelarii Wayfarer sunt unii dintre cei mai răspândiți și mai ușor de purtat ochelari de soare, dar ei nu au fost întotdeauna atât de populari. Apăruți în anii 1970 au ajuns la modă abia după ce foarte tânărul pe atunci Tom Cruise i-a purtat în filmul „Afaceri riscante” (1983).

Potriviți pentru: ramele trapezoidale se încadrează pe majoritatea fețelor, indiferent de forma acestora, și există multe culori și metale diferite, deși ochelarii cu ramă neagră, simplă sunt imbatabili.

Tart Arnel
La nord, prin nord-vest (1959)

Orice costum gri, cenușiu devine mai plin de prestanță grație acestor ochelari, iar personajul lui Cary Grant

din „La nord prin nord-vest” o demonstrează din plin. Regizorul filmului, Alfred Hitchcock, s-a gândit că niște ochelari de soare ar releva cum nu se poate mai bine dorința personajului principal – urmărit și hăituit nebunește fiindcă fusese confundat cu altcineva – de a se ascunde și a trece neobservat.

Potriviți pentru: orice fel de față, cu condiția să fie bine bronzată; ochelarii se asortează atât la costume gri, cât și la tricouri polo sau cămăși de pânză de culoare albastru deschis.

Ray-Ban Aviator
Top Gun (1986)

Surprinzător sau nu, acest model a fost realizat de compania Ray-Ban

chiar pentru piloții de avion, cu mult înainte ca Tom Cruise să îi poarte în neuitatul „Top Gun”. Forma de lacrimă alungită oferă ochilor protecție și chipului prestanță.

Potriviți pentru: Bărbați tineri, cu maxilare puternice și trăsături „pătrate”; nu sunt recomandați persoanelor cu trăsături mai blânde sau o față îngustă.

Ochelari pe comandă cu rame ovale
Matrix

Ochelarii de soare în stil Matrix au fost realizați special pentru acest film, fiind la modă multă vreme. Ramele mici și lentilele unghiulare sau forma ovală, ușor înclinată, ca a ochelarilor lui Keanu Reeves fac acești ochelari destul de greu de purtat, dar ce nu face lumea pentru a fi „cool”? Astăzi, modelul este imitat de numeroase mărci, așa că aveți de unde alege și plus de asta nu trebuie să-i purtați neapărat cu pantaloni de piele, ca personajele din film.

Potriviți pentru: Fețele ovale sau în formă de inimă. Nerecomandabili persoanelor cu față prelungă sau slabă – lentilele bombate vor da impresia unei călugărițe (insecta, nu personajul).

Ray-Ban Shooter
Spaimă și scârbă în Las Vegas

Ochelarii pe care Johnny Depp îi poartă în acest film nu au fost aleși la întâmplare de designerul pentru costume al filmului, ci erau chiar marca purtată de autorul cărții care a inspirat filmul, Hunter S. Thompson, un pasionat vânător. Ei sunt

o variație a modelului Aviator și există mai ales în varianta cu lentile galbene. Deschiderea mare și ramele foarte subțiri oferă privitorului o excelentă vedere periferică, iar cercul dinstinctiv dintre lentile este, de fapt, un portțigaret care permite fumătorului să-și țină țigara, în timp ce ține arma de vânătoare în ambele mâini.

Potriviți pentru: oameni cu trăsături puternice și un stil personal distinctiv; se asortează cu vestimentația de tip militar, precum jachete kaki sau costume de camuflaj, dar merg perfect și cu o cămașă înflorată, hawaiiană, cum poartă în film personajul lui Johnny Depp.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Olga Bucătaru

Născută pe 27 martie 1942 la Suceava, Olga Bucătaru face parte din galeria de aur a teatrului și filmului românesc. A absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București în anul 1965, fiind studentă la clasa profesorului George Dem Loghin și a debutat la veritabila pepinieră de tineri artiști care a fost Teatrul Tineretului din Piatra Neamț. După un scurt interludiu la Teatrul de Stat din Satu Mare, în 1974 a fost cooptată în colectivul Teatrului Giulești (astăzi Odeon) din Capitală.

De-a lungul unei cariere îndelungate a jucat în piese ca „Veronika se pregătește să moară”, după Paulo Coelho, regia Gelu Colceag, „Astă seară se joacă fără piesă”, de Luigi Pirandello, regia Alexa Visarion, „Picnic pe câmpul de luptă”, de Fernando Arrabal, regia Diana Manole, „Ar fi fost o mare iubire”, de Ion Băieșu, regia Tudor Mărăscu, „Regele Lear” de W. Shakespeare, regia Mircea Marin, „Să nu-ți faci prăvălie cu scară” de Eugen Barbu, regia Sanda Manu, „A cincea lebădă”, de Paul Everac, regia Tudor Mărăscu, „Patima roșie”, de Mihail Sorbul, regia Cristian Hadjiculea, „...Escu”, de Tudor Mușatescu, regia Dinu Cernescu.

De asemenea, a fost o prezență îndrăgită a teatrului TV, în piese precum „Auzi pescărușii”, regia Nae Cosmescu, „Regele Ioan”, de Shakespeare, regia Letiția Popa, „Personalitate pentru concurs”, regia Letiția Popa. Deși marea ei pasiune a fost întotdeauna teatrul, a jucat și în filme: „Bariera”, regia Mircea Mureșan, „Buzduganul cu trei peceți”, regia Constantin Vaeni, „Cursa”, regia Mircea Daneliuc, „Avaria”, regia Ștefan Roman, „Râul care urcă muntele”, regia Cristiana Nicolae, „Oglinda”, regia Sergiu Nicolaescu, „Trahir”, regia Radu Mihăileanu.

Din 2001 este lector universitar la Academia de Arte „Luceafărul”, iar pentru contribuția adusă scenei românești în anul 2002 i s-a conferit distincția „Serviciul Credincios” în grad de Cavaler.

Colțul cu litere

Sarcasm inegalabil și amar

La începutul acestui an, *Humanitas Fiction* a lansat în colecția *Raftul Denisei*, volumul de nuvele semnat de Ismail Kadare, *Călărețul cu șoim*, „patru incursiuni exemplare în lumea absurdului totalitar, surprins cu instrumentele precise ale unui mare scriitor. *Călărețul cu șoim*, tabloul care împodobește salonul contelui Ciano din casa de vânătoare de la Lezha, în Albania, declanșează un funest și inexplicabil șir de violențe, iar blestemul său îi lovește întâi pe fasciștii italieni și apoi pe mai-marii regimului comunist de la Tirana. Cu *Povestea Uniunii Scriitorilor din Albania, în fața oglinzii unei femei, Iarna la cafeneaua Riviera* și *Zborul cocorului* pătrundem în intimitatea aparatului represiv albanez care macină, printre monstruoasele sale roți dințate, conștiințe și destine”, după cum se scrie în prezentarea editurii.

Scrise la persoana întâi, aceste ultime trei proze au toate ingredientele ficțiunii lui Ismail Kadare și anume, claritate, putere de analiză și un sarcasm inegalabil și amar. Interesantă și ilustrația de pe coperta I, o reproducere a tabloului pictorului german Hans Holbein der Jüngere, cel Tânăr (1497-1543), *Portret de șoimar.*

„A fost comparat cu Gogol, Kafka și Orwell, dar vocea lui Kadare este una originală, universală și cu rădăcini adânci în tradiția albaneză”, așa că iată și o mostră de stil, în excelenta traducere din limba albaneză a lui Marius Dobrescu: *Totuși, în vreme ce străbăteau curtea interioară, profitând că arhitectul nu era lângă ei, adjutantul îi șopti lui Ciano că, deși îl aprecia pe arhitect, în legătură cu ideea acestuia că „tragismul unei vetre balcanice” este condiționat de ceea ce se discută în jurul ei, discuții dramatice, uneori chiar despre crime etc., el dorea să-i amintească domnului conte că aici nu era vorba despre o culă albaneză de la munte, ci despre locul unui sejour la care aveau să se întâlnească invitații domnului conte, crema aristocrației de peste mare...*

În vreme ce-l asculta, Ciano fu străfulgerat de gândul că nu era nimic mai excitant pe lume decât a pune în opoziție pietrele reci și solemne dintr-o construcție cu mătasea fină a desuurilor unei femei sosite de departe pentru a face dragoste.

Din biografia lui Ismail Kadare reținem că s-a născut la Gjirokastra, în Albania, în 1936. A absolvit filologia la Tirana și și-a continuat studiile la Institutul de Literatură Maxim Gorki din Moscova. A debutat la optsprezece ani cu un volum de poezie, *Inspirații juvenile*, iar trecerea la proză o face în 1963 cu romanul *Generalul armatei moarte*, care-i aduce notorietatea internațională.

În anii următori publică romane și numeroase volume de povestiri, dintre care amintim: *Mesagerii ploii* (1970; Humanitas Fiction, 2010), *Cronică în piatră* (1971; Humanitas Fiction, 2012), *Amurgul zeilor stepei* (1976; Humanitas Fiction, 2009), *Podul cu trei arce* (1978, Humanitas Fiction, 2015), *Palatul Viselor* (1981; Humanitas Fiction, 2007), roman interzis de regimul lui Enver Hodja. În 1990 Kadare alege libertatea și primește azil politic în Franța, locuind la Paris, timp în care îi apar alte câteva romane. În 2001 Ismail Kadare se întoarce în Albania, unde continuă să scrie romane care se bucură de succes, cum sunt: *Fiica lui Agamemnon* (2003), *Succesorul* (2003), *Vremea nebuniei* (2005; Humanitas Fiction, 2012), *Accidentul* (2008; Humanitas Fiction, 2011), *Cina blestemată* (2009; Humanitas Fiction, 2013), *Păpușa* (2015; Humanitas Fiction, 2018) sau *Călărețul cu șoim* (Humanitas Fiction, 2020) – patru nuvele care investighează vieți pe granița neclară dintre libertate și necesitate.

Ismail Kadare a scris câteva volume de eseuri și memorialistică, opera i-a fost tradusă în peste 40 de limbi și a fost recompensată cu numeroase premii și distincții literare, iar în anul 2016, statul francez i-a conferit *Legiunea de Onoare, în grad de Comandor.*

GEORGE CUȘNARENCU

Mâinile un „asistent” al sănătăţii noastre

Cu siguranţă, nimeni nu ne-a învăţat vreodată şi nimeni nu ne va spune cum să recunoaştem singuri semnele unor eventuale probleme de sănătate, înainte ca boala în sine să apară, pur şi simplu privind şi analizând cu multă atenţie anumite părţi ale corpului nostru, chiar dacă nu ne doare nimic şi nu am remarcat deocamdată niciun indiciu cert de disconfort, de dezechilibru organic.

Există totuşi asemenea elemente ce nu doar că pot uşura un tratament şi deci pot grăbi vindecarea unor afecţiuni, ci chiar ne ajută să prevenim o îmbolnăvire reală. Căror amănunte ar trebui să le acordăm atenţie în mod deosebit? Prezentăm mai jos câteva moduri în care mâinile ne spun ceva despre sănătatea noastră, pe care în mod obişnuit nu le-am avea în vedere.

● ***Tremurături la nivelul mâinilor şi al degetelor.*** Această manifestare poate însemna că nu primim suficiente vitamine B1, B6, B12 şi/sau vitamina E. Atenţie şi la dieta zilnică! Dacă observăm senzaţia sus-menţionată în mâini sau picioare, este bine să introducem suplimente alimentare în meniu. Nu în ultimul rând, prea mult stres şi abuzul de cafea pot provoca tremu-

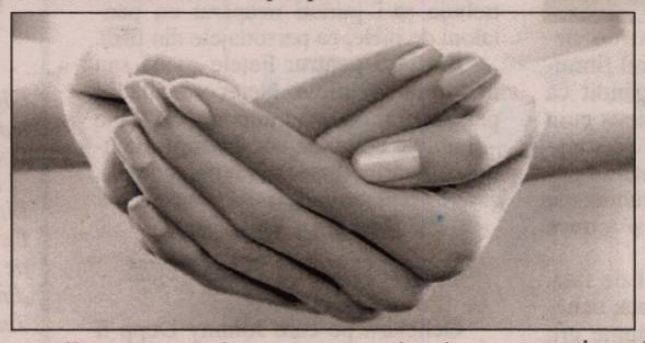

răturile, un eventual semn precoce al maladiei Parkinson. Fie şi numai în caz de vagi suspiciuni, cel mai indicat este să ne adresăm medicului.

● ***Degete amorţite, albe sau albastre,*** pot reprezenta un semn al bolii Buerger o afecţiune ce duce la creşterea inflamaţiei în vasele de sânge mici şi mijlocii. În principiu, nu ar fi mari motive de îngrijorare, dar dacă se asociază şi o pneumonie, poate fi un semn al bolii pulmonare. Deseori, constituie rezultatul fumatului foarte mult, dar poate indica şi probleme cu circulaţia sângelui, însă şi semnalul unei boli cardiovasculare.

● ***Unghii „palide”.*** Dacă apăsăm puţin unghia, ea va deveni albă, dar redevine apoi roz; este ceva absolut normal. Cu toate acestea, dacă unghia rămâne albă, ne putem gândi la un semn al deficienţei de fier.

● ***Palmele roşii şi pătate.*** Acesta poate fi un semn precoce al bolilor hepatice, iar dacă persistă mai mult timp se impune efectuarea cât mai grabnică a analizelor medicale recomandate de medic.

● ***Transpiraţia excesivă la nivelul palmelor*** poate şi ea să semnaleze o afecţiune deloc simplu de „gestionat”: o hiperactivitate a glandei tiroide. Există persoane la care se poate remarca în mod curent acest lucru (pe de altă parte nu tocmai confortabil, de pildă atunci când „dăm mâna” cu cineva), iar dacă frecvenţa manifestării nu scade, soluţia ideală rămâne o consultaţie medicală.

● ***Degetele umflate*** reprezintă de cele mai multe ori rezultatul consumului excesiv de sare, ceea ce favorizează retenţia hidrică. Încercaţi să includeţi în meniul cotidian mai puţine alimente cu surplus de sare şi apoi să observaţi dacă schimbarea vă ajută să reţineţi mai puţină apă.

Chimia şi „vârsta întrebărilor”

Din perioada când copilul începe să nu mai fie copil, îşi pune întrebări mai „îndrăzneţe”, devine uşor rebel şi are tendinţe de independenţă, apare în mod natural la fiecare individ uman şi o dorinţă frecvent neconştientizată de a grăbi timpul, pentru a ajunge mai repede adolescent, tânăr, adult.

Stimulată uneori greşit chiar de către părinţi, atracţia grotescă a copilului către metamorfozarea fizică – practic, un surogat puternic al maturităţii, dăunător sănătăţii – include şi plăcerea caricaturală de a folosi produsele cosmetice. Desigur, fetiţele sunt cele mai atrase de fardul, oja, rujul şi cremele mamei,

la băieţi funcţionând mai degrabă ideea folosirii cremei de ras, fie şi pe un te(re)n arid.

Dacă puştii aflaţi în pragul pubertăţii sunt inconştienţi de posibilele urmări ale acestor practici, adulţii de lângă ei ar trebui să fie bine informaţi despre compoziţia chimică a cosmeticelor şi să acţioneze în consecinţă, dacă ţin la sănătatea copiilor lor.

Un studiu realizat la universitatea americană din Berkeley, California, a avut în vedere câteva sute de „duete” mamă-copil, ţinute sub observaţie din perioada prenatală până la adolescenţa celui de-al doilea. În prima fază s-a analizat urina mamelor, care au completat în mod regulat formulare referitoare la modul de viaţă şi la sănătate. Apoi, s-au analizat urina şi dezvoltarea corporală a fetelor şi băieţilor acestor femei, la vârste între 9 şi 13 ani.

Concluzia a fost că unii compuşi ai produselor cosmetice precum ftalaţii, parabenii şi fenolii sunt implicaţi direct în fenomenul de pubertate precoce la fete (90% din cazuri). Ei se găsesc preponderent în deodorante, parfumuri, ojă şi lac de unghii, dar şi în ambalajele de plastic. Apariţia mai devreme decât normal a menstruaţiei şi a semnelor specifice pubertăţii s-a observat la fetele incluse în studiu. În cazul băieţilor, impactul a fost în schimb foarte puţin vizibil.

Tiroida nu trebuie ignorată

Fără îndoială, în mod obişnuit nu există motive de panică în fiecare posibil semn al unor probleme de sănătate, dar unele astfel de simptome pur şi simplu nu trebuie ignorate. În cazul de faţă, ele ar putea chiar să indice o afecţiune tiroidiană.

Glanda tiroidă este foarte mică, însă îndeplineşte un rol foarte important în organismul uman: are o responsabilitate considerabilă în ceea ce priveşte funcţionarea proceselor metabolice şi influenţează creşterea. Dacă glanda tiroidă funcţionează „prea repede” sau „prea lent”, poate provoca probleme grave. O tulburare tiroidiană se face anunţată prin mai multe eventuale simptome:

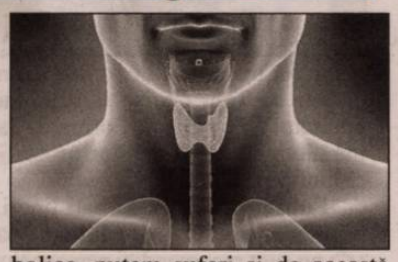

● ***Tristeţe sau depresie.*** Dacă tiroida nu funcţionează corect, cu siguranţă starea noastră de spirit va primi o lovitură destul de dureroasă. Acest lucru nu înseamnă o durere propriu-zisă, ci insomnie, putem să ne simţim extrem de obosiţi, deprimaţi sau chiar inutili.

● ***Constipaţie.*** Deoarece glanda tiroidă afectează procesele metabolice, putem suferi şi de această problemă, pierdere sau creştere în greutate inexplicabilă, diaree, dureri severe de stomac sau foame constantă.

● ***Tulburări cardiace.*** Problemele tiroidei afectează şi ritmul cardiac. Aveţi probleme cu inima şi nimic nu pare să vă ajute la ameliorarea acestei stări? Ei bine, s-ar putea ca ele să fie cauzate de disfuncţii ale glandei tiroide.

● ***Edem.*** Un simptom foarte important, dar şi foarte îngrijorător al unei tiroide dezordonate este o acumulare anormală de lichid. Acest lucru poate determina umflarea glandei respective, faţa de asemenea umflată sau ochii în aşa-numita postură exoftalmică.

„Arme” contra bacteriilor rezistente la antibiotice

Contrar convingerilor anterioare, oamenii de ştiinţă de la Universitatea UCLA din Statele Unite au descoperit 8.000 de combinaţii de câte 4-5 antibiotice, care s-au dovedit eficiente, în laborator, împotriva bacteriilor rezistente la antibiotice. „Există o tradiţie în lumea medicală de a prescrie unul, maximum două antibiotice, a declarat coordonatorul studiului, prof. Pamela Yeh. Echipa noastră oferă o alternativă care pare foarte promiţătoare. Medicii nu ar trebui să se limiteze la a folosi doar o combinaţie de două medicamente.”

Echipa de cercetători a realizat numeroase experimente în laborator şi a dezvoltat un model matematic pentru interacţiunea componentelor, care le-a permis să studieze diferite combinaţii de 4-5 antibiotice şi să anticipeze eficienţa lor asupra unei tulpini de *Escherichia coli*.

În total, cercetătorii au testat 18.278 combinaţii, descoperind astfel 1.676 combinaţii de 4 antibiotice şi 6.443 a 5 antibiotice eficiente împotriva bacteriei. La polul opus, s-au numărat 2.331 combinaţii de câte 4 antibiotice, respectiv 5.199 combinaţii de câte 5 medicamente care nu au fost atât de eficiente pe cât se aştepta.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Spectrul terifiant al maladiei îl conferă, în primul rând, încadrarea în categoria de patologii ce pune asupra populaţiei cea mai puternică presiune, cel puţin la nivel psihologic: cancerele. Dacă se adaugă şi imaginea de coşmar a obstrucţionării extreme a respiraţiei, nimeni nu poate rămâne insensibil la o eventuală ameninţare a unui cancer pulmonar, care înregistrează de altfel şi cea mai mare rată de mortalitate.

De pildă, peste 45.000 de persoane sunt diagnosticate în Marea Britanie cu această maladie în fiecare an, însă numai 17% dintre aceste persoane sunt încă în viaţă la cinci ani de la diagnosticare. Deoarece simptomele se manifestă deseori abia atunci când cancerul s-a metastazat, mulţi află diagnosticul exact când e prea târziu. Cu toate acestea, există un simptom mai degrabă subtil, care poate constitui un avertisment foarte important.

Simptomele cunoscute ale cancerului pulmonar sunt, printre altele: oboseala, scăderea rapidă şi frecvent greu de explicat în greutate, durerile de cap şi cele de spate. De asemenea,

suferindul poate începe să simtă durere în alte părţi ale corpului, întrucât cancerul se răspândeşte prin ganglionii limfatici şi prin sânge. Când se descoperă asemenea probleme, de obicei este prea târziu, deoarece cancerul a afectat deja prea mult din întregul organism. Cu toate acestea, în primul rând, dacă a apărut o tuse foarte persistentă, care nu dispare şi aparent nemotivată clar, este momentul unei vizite la medic.

Este obligatoriu să accentuăm ideea că tusea constituie deseori cel dintâi şi cel mai important simptom al cancerului pulmonar, însă câtă vreme toată lumea tuşeşte din când în când, iar tusea pare adesea relativ inocentă, multe persoane o suportă poate chiar prea mult timp. În fond, acest lucru este explicabil: deseori, la originea tusei se află o răceală sau o bronşită şi nu e ceva neobişnuit să o „accepţi” încă o perioadă după ce a trecut răceala. Totuşi, dacă există o tuse persistentă sau un alt tip de tuse – atenţie: fără să fi avut recent o răceală sau bronşită –, cel mai înţelept este să ne adresăm medicului, care va şti cum să elimine din ecuaţie spectrul sinistru al unui cancer pulmonar.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

PUBLICITATE

Un sistem imunitar în derivă,

tratat cu ajutorul medicinei energo-informaţionale

În ultimii ani a crescut în mod îngrijorător numărul bolilor autoimune. O boală autoimună are întotdeauna mai multe cauze. Stresul permanent (Burnout) începe în celulele corpului, mai exact în mitocondrii (centrala energetică a corpului). Disfuncţiile mitocondriale sunt cauza multor boli cronice inexplicabile chiar şi ale unei gripe netratate corespunzător, toate au la bază un sistem imunitar permanent în derivă.

Virusul Influenza şi în special cel de Tip A are perfidul caracter de a-şi modifica învelişul după ce sistemul imunitar l-a recunoscut, iar pericolul de infectare există deja din faza de incubaţie. Adică cel care este deja infestat, chiar dacă încă nu are simptomele gripei, poate infecta prin contact, prin strănut, prin atingere şi alte persoane.

Adevărul este că în cazul gripei se poate dezvolta un tablou zgomotos al bolii: bronşită, pneumonie, dereglări ale musculaturii inimii, dureri de oase, rinichi, urechi, inflamaţii ale creierului. Deci, pericolul major constă într-un sistem imunitar în derivă, asemănător unei armate care luptă cu metode învechite.

O modalitate de menţinere a sistemului imunitar mereu în echilibru o oferă medicina energo-informaţională. Sistemul imunitar merge mână în mână cu metabolismul corpului, formând un „togehter" care trebuie să fie în balanţă pentru o funcţionalitate optimală. Activarea sistemului imunitar, într-o modalitate personalizată (aşa cum are nevoie pacientul în funcţie de vârsta lui...), duce la o apărare optimă a corpului când se întâlneşte cu acest „Virus-Cameleon" . Reglând imunitatea corpului sau reglând o imunitate deficitară, scăzută, echilibrând câmpul bactericid/virucid al corpului, prin programe urmate de o autoreglare energetică a meridianelor energetice şi a chakrelor, suntem apăraţi sau se previn multe probleme de sănătate.

Corpul uman este un „autobuz" care transportă în permanenţă viruşi, bacterii, paraziţi, metale grele şi alte noxe toxice. Important pentru o imunitate stabilă este echilibrul în acest mileu. Prevenţia este o modalitate conştientă a fiecăruia dintre noi, dacă dorim să rămânem sănătoşi.

Când sistemul imunitar nu mai face faţă solicitărilor corpului, oricând o boală cronică poate deveni autoimună. De ce se cronicizează atâtea boli? De ce nu se produce vindecarea?

Sănătatea nu înseamnă lipsa bolii, pentru că o boală acută trebuie privită ca o reacţie a corpului spre vindecare. La o infecţie virală, febra de 39 grade, nu ar trebui oprită. Abia în această fază mor viruşii, după care urmează reconvalescenţa (transpiraţii...). Sănătatea este capacitatea corpului de a se adapta cât mai repede la schimbările de mediu. Biorezonanţa aduce în organism o ordine energetică superioară, necesară vindecării sau prevenţiei. Orice formă a medicinei care este în măsură să trateze stresul cronic sau noxele toxice cronicizate ajută la vindecare.

Omul este o fiinţă electrică, energia corpului trebuie menţinută într-o permanentă funcţionare, boala scoate ştecherul din priză.

O altă cauză a bolilor autoimune poate fi şi o moştenire genetică. În acest caz influenţa endogenă sau externă joacă un rol mare. În unele boli autoimune sunt afectate şi vasele de sânge, globulele roşii, glandele endocrine (tiroida, pancreasul), musculatura, ţesutul conjunctiv, articulaţiile şi pielea. Unele simptome precum somnolenţa, starea de oboseală permanentă, furnicăturile în braţe şi picioare, durerile musculare sau cefaleea, îmbolnăviri dese, pot anunţa debutul unor maladii precum tiroida Hashimoto, lupus eritematos sau scleroza în plăci. În aceste situaţii apar anticorpii care pot fi declanşaţi atât de antigenele proprii cât şi de antigene străine cum ar fi factorii infecţioşi. În acest caz există asemănări ale proteinelor bacteriene cu cele ale propriului organism, aspect memorat sub denumirea memoris molecular. Aici este punctul forte al medicinei energo-informaţionale. Întreaga terapie se bazează pe „Informaţia moleculară" lăsată de noxele toxice. Cu alte cuvinte, informaţia patologică este folosită în scop terapeutic.

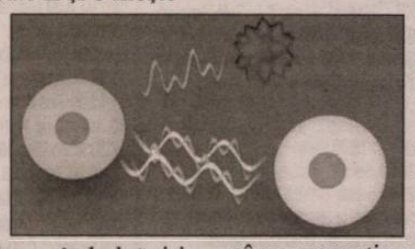

dermaVITAL

Diagnosticari si tratamente cu Biorezonanta
0731.871.968 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro
Calea Vitan nr. 28, sector 3, Bucuresti

DermaVital va doreste multa sanatate!
Incepand cu data de 23.03. 2020 Centrul German DermaVital va fi inchis temporar.Telefonul centrului 0731 871 968, este deschis pentru comenzi suplimente si alte informatii de Luni-Vineri 9-19, Sambata 9-14.
Centrul DermaVital are grija de sanatatea Dvs!
Pentru Siguranta si sanatatea pacientilor nostri, am instituit un numar de telefon verde 0731.277.833, unde intre orele 9-18 de Luni-Vineri un medic din cadrul centrului va raspunde la intrebarile Dvs, legate de preventie si sanatate.

Gandurile noastre bune sa va insoteasca in toata aceasta perioada, si sa ne revedem cu bine cat mai curand.

DermaVital-Centrul care are grija de sanatatea Dvs.

Manager-Munteanu Florica

dermaVITAL
CENTRUL GERMAN DE BIOREZONANTA
(MEDICINA ENERGO-INFORMATIONALA)
DERMATOLOGIE/ALERGOLOGIE

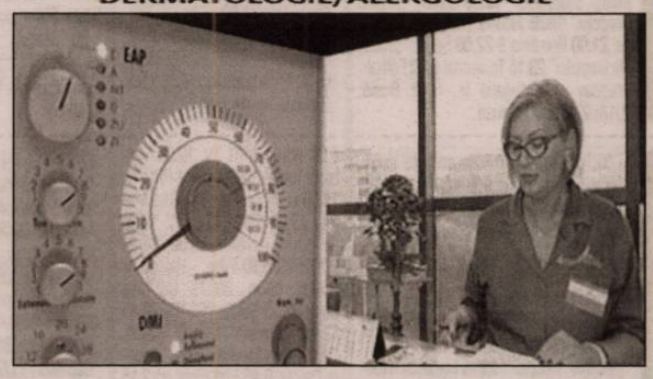

- Diagnosticare energetică
- Buletin de analize energetic
- Tratamente de:
  - autoreglare energetică,
  - eliminarea metalelor grele,
  - terapie antifumat,
  - deblocare energetică,
  - echilibrarea chakrelor,
  - echilibrarea meridianelor energetice,
  - detoxifierea organismului prin câmpul magnetic, drenarea limfei,
  - refacerea comunicării energetice în corp la nivel de celulă/organ, sistem,
  - reglarea câmpului magnetic la nivel celular şi vibraţii homeopatice la şedinţele de tratament cu programe speciale,
  - reglarea sistemului imunitar.

Intervine pe boli cronice sau acute, autoimune, dureri (artroză, coxartroză, gonartroză, artrită reumatoidă), lipsa somnului, depresii, sistem endocrin (tiroidă cu noduli, tiroidă autoimună), ginecologie (chisturi ovariene...), urologie, sistem cardiovascular, sistemul limfatic, alergii, borelioză, sistemul gastrointestinal etc.
Pacientul cu boli cronice are întotdeauna un blocaj imunologic. Biorezonanţa corectează funcţiile organismului, prin neutralizarea funcţiilor patologice şi restabilirea celor fiziologice, modificările având loc la nivel de celulă.
În permanenţă sunt interacţiuni de informaţii între câmpul magnetic celular şi procesele fiziologice din corp.
Funcţionalitatea unui organ şi a ţesutului său este coordonată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modulat.
Tratamentul nu este o stimulare electrică, ci se preiau semnalele energo-informative produse de organism.
Se restabileşte o circulaţie optimă energo-informaţională în organism. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă.

Biorezonanţa este o terapie biofizicală, blândă, fără durere, fără medicamente, care repune corpul în echilibru energetic şi întrerupe fenomenul de autodistrugere. Se adresează atât copiilor, adulţilor, cât şi vârstnicilor.

Un Brand German de 12 ani în România, numai în Bucureşti !

OFERTA SPECIALĂ A LUNII MAI:
Trei şedinţe:
● o detoxifiere energetică la nivel celular pe organe de eliminare
● reechilibrarea meridianelor energetice şi o bioregenerare a întregului organism
● o refacere a comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem.

PUBLICITATE

Suprimarea anticorpilor se face prin administrarea de imunosupresoare şi antiinflamatorii de tipul cortizonilor. Astfel se produce o blocare a celulelor ce produc anticorpi sau a unor proteine cu rol în procesul inflamator. Datorită multiplelor reacţii adverse ale imunosupresoarelor, terapiile moderne folosesc agenţi biologici.

O modalitate modernă de diagnosticare şi de terapie care se impune tot mai mult, atât în lumea vestică precum şi la noi, ne-o oferă medicina integrativă, energo-informaţională, care nu blochează, ca în cazul medicamentelor, ci echilibrează informaţia energetică a corpului la nivel celular.

Se intervine prin partea informaţională a corpului, se acţionează pe partea materială, întrerupând fenomenul de autodistrugere. Funcţionalitatea unui organ şi a ţesutului său este coordonată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modelat. Corpul este asemănător unui computer biologic care trebuie conectat. Întreruperea comunicării energetice se produce mai întâi la nivel celular. Tot de la nivel celular medicina energo-informaţională începe detoxifierea, „deratizarea" organismului.

Reglarea energetică a organismului, autoreglarea corpului, echilibrarea energetică a sistemului hormonal, reglarea imunităţii şi a metabolismului celular, eliminarea metalelor grele din organism, eliminarea paraziţilor sau a informaţiei lăsate de paraziţi, echilibrarea funcţionării energetice pe meridianele energetice şi chakrelor, susţinerea organelor de detoxifiere (ficat, rinichi, limfă, plămâni) sunt câteva dintre modalităţile folosite de medicina energo-informaţională în readucerea corpului în bioritmul propriu şi pentru întreruperea fenomenului de autodistrugere.

Aparatele au la bază fizica cuantică, în măsură să descifreze debusolarea energetică a celulei organului bolnav sau a întregului sistem afectat şi să întrerupă fenomenul de autodistrugere. Echilibrul celular, respectiv comunicarea energetică a celulelor într-o coerenţă stabilă, este cheia unui metabolism în balanţă, este sănătatea corpului.

Biorezonanţa corectează funcţiile organismului prin neutralizarea funcţiilor patologice şi restabilirea celor fiziologice. Se restabileşte o circulaţie optimă energo-informaţională în organism. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă. Trăim într-o perioadă a tehnologiei informatice care ne pune la dispoziţie posibilităţi nevisate în urmă cu câţiva ani. Aparatele au la bază fizica cuantică, o fizică modernă, care, de asemenea, se impune tot mai mult. La baza tuturor studiilor neurobiologice stă fizica cuantică.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informaţională, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy-Aerztegesellschaft), psiholog

CONTACT: Derma Vital Bucureşti,
Calea Vitan nr. 28, sector 3, www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

LUNI – 18 mai

TVR 1
7.00 Telejurnal 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Români care au schimbat lumea (r) 13.15 Discover Romania (r) 13.30 Doc.: „Doar să gustați..." 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Serial: „Jocurile timpului" 23.15 Telejurnal 0.00 Fotbal: Columbia-Anglia (r. ,C.M. Rusia, 2018) 2.00-6.00 Reluări.

PRO TV
.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Hitman: Rău necesar" (coprod., 2007). Cu: Timothy Olyphant 22.15 Știrile PRO TV 22.45 Film: „RED" (r) 0.45 Film: „Hitman" (r) 2.15 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Asia Express – Drumul dragonului 23.00 Observator 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Film (r) 2.00 În puii mei 2.45 Asia Express – Drumul dragonului (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 60 de minute cu Constantin 11.00 Teleshopping 11.30 Cu lumea-n cap (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Serial: „Trăsniții" 20.00 Film: „Execuție în forță" (SUA, 2013). Cu: Ving Rhames, Steven Seagal 22.00 Starea nației 23.00 Serial: „Trăsniți" (r) 0.00 Film (r) 2.00 Cireașa de pe tort (r) 4.00 Camera de râs 4.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 5.30 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie". Cu: Silvia Navarro 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Regatul sălbatic 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.00 # De acasă împreună 21.00 Serial: „Primăverii" 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.30 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La Bloc" (r) 7.00 La Măruță (r) 9.00 Film: „Damsels In Distress" (r) 11.00 Serial: „La Bloc" (r) 13.00 Flm: „BD în alertă" (r) 14.45 Film: „Karate Kid III" (r) 16.15 Film: „Vacanță la capătul lumii" (SUA, 1987) 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Calvarul" (coprod., 2014) 22.45 Film: „În carne vie" (coprod., 2003). Cu: Meg Ryan, Jennifer Jason Leigh 0.30-4.15 Reluări.

MARȚI – 19 mai

TVR 1
7.00 Telejurnal 9.45 Teleshopping 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Români care au schimbat lumea (r) 13.15 Discover Romania (r) 13.30 Doc.: „Doar să gustați..." 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Serial: „Jocurile timpului" 23.15 Telejurnal 0.00 Fotbal: Uruguay – Portugalia (r., C.M. Rusia, 2018) 2.00-6.00 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 22.30 Știrile PRO TV 23.00 Film: „The Tourist" (r) 0.45 Serial: „Las Fierbinți" (r) 2.30 Lecții de viață (r) 3.15 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Asia Express – Drumul dragonului 23.00 Observator 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Serial: „Dragoste de tată" 2.45 În puii mei 3.30 Asia Express – Drumul dragonului (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.30 Secrete de stil (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Serial: „Trăsniții" 20.00 Film: „Recepționerul" (SUA, 2017). Cu: Tye Sheridan, Ana de Armas 22.00 Starea nației 23.00 Serial (r) 0.00 Film (r) 2.00 Cireașa de pe tort (r) 4.00 Camera de râs 4.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 5.50 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial: „Inima nu cere voie" (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Regatul sălbatic 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.00 D'ale lu' Mitică (r) 21.00 Destine ca-n filme (r) 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La Bloc" (r) 7.45 La Măruță (r) 9.45 Film (r) 11.30 Serial: „La Bloc" (r) 13.30 Film: „Brooklyn" (r) 14.00 Film (r) 15.15 Film: „Princess and the Marine" (r) 17.00 Film: „Măscăriciul" (SUA 1997). Cu: John Leguizamo 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „În spatele liniilor inamice 3: Colombia" (SUA, 2009). Cu: Joe Manganiello, Ken Anderson 22.15 Film: „Drumul rușinii" (SUA, 2014). Cu: Elizabeth Banks, James Marsden 0.00-5.00 Reluări.

MIERCURI – 20 mai

TVR 1
7.00 Telejurnal 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 12.00 Teleshopping 12.30 Români care au schimbat lumea (r) 13.15 Discover Romania (r) 13.30 Doc.: „Doar să gustați..." 14.00 Telejurnal 15.00 Conviețuiri (r) 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Serial: „Jocurile timpului" 23.15 Telejurnal 0.00 Fotbal: Argentina – Nigeria (r., C.M. Africa de Sud, 2010) 2.00-6.00 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Hai să ne batem" (SUA, 2017). Cu: Ice Cube 22.15 Știrile PRO TV 22.45 Film: „Teroare în zori" (SUA, 2005). Cu: Steven Seagal, Tamara Davies 0.45 Fist Fight (r) 2.15 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Reluări.

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite (re-run sezon 6) 23.00 Observator 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 3.30 Chefi la cuțite (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Orgolii" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Happy News (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Serial: „Trăsniții" 20.00 Cronica Cârcotașilor 22.00 Starea nației 23.00 Serial: „Trăsniții" (r) 0.00 Cronica Cârcotașilor (r) 2.00 Cireașa de pe tort (r) 4.00 Camera de râs 4.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 5.50 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților (r) 13.30 Regatul sălbatic (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate (r) 17.40 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.10 Telecinemateca: „Vine Sartana!" (Italia, 1970). Cu: Gianni Garko, Susan Scott 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.05 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La bloc" (r) 7.45 La Măruță (r) 9.45 Film: „The Pest" (r) 11.30 Serial: „La Bloc" (r) 13.30 Film: „Damsels In Distress" (r) 15.15 Film (r) 17.00 Film: „Limitele credinței " (SUA, 2001). Cu: Diane Keaton 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Orașe de hârtie" (SUA, 2015). Cu: Nat Wolff, Justice Smith 22.15 Film: „Rugină și oase" (Franța, 2012) 0.30-4.15 Reluări.

JEREMY SISTO
– vineri, 21.10 –

CAMERON DIAZ
– joi, 22.45 –

TYE SHERIDAN
– marți, 20.00 –

MARTINA STELLA
– sâmbătă, 20.10 –

DENNIS QUAID
– duminică, 20.00 –

SILVIA NAVARRO
– luni-duminică, 18.00 –

JAMES MARSDEN
– marți, 22.15 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 21 mai

TVR 1
7.00 Telejurnal 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.15 Discover Romania 13.30 Doc.: „Doar să gustați..." 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Serial: „Jocurile timpului" 23.15 Telejurnal 0.00 Fotbal: Croația – Danemarca (r., C.M. Rusia, 2018) 2.00-6.00 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 22.15 Știrile PRO TV 22.45 Film: „Cealaltă femeie" (SUA, 2012). Cu: Cameron Diaz 0.45 Serial: „Las Fierbinți" (r) 2.30 Lecții de viață (r) 3.15 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite (re-run sezon 6) 23.00 Observator 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 3.30 Chefi la cuțite (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Orgolii" (r) 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Casa: construcție și design (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Mama mea gătește mai bine 20.00 Film: „În slujba legii" (SUA, 2013) 22.00 Starea nației 23.00 Film: „Ochiul dragonului" (Hong Kong, 1978). Cu: Jackie Chan 1.00 Film (r) 3.00 Film: „Ochiul dragonului" (r) 4.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 5.50 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 Repere sacre 18.35 De acasă împreună 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Mythica: stăpânul coroanei" (SUA, 2016). Cu: Melanie Stone 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La Bloc" (r) 7.45 La Măruță (r) 7.45 Serial: „La Bloc" (r) 9.45 Film: „Ritmuri nebune" (SUA, 1959) 11.30 Serial: „La Bloc" (r) 13.30 Film (r) 15.15 Film: „Dl. Peabody și Sherman" (SUA, 2014) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Ziua în care Pământul s-a oprit" (coprod., 2008). Cu: Keanu Reeves 22.15 Film: „Piramida" (SUA, 2014). Cu: Ashley Hinshaw, James Buckley 23.45-5.00 Reluări.

VINERI – 22 mai

TVR 1
7.00 Telejurnal 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.15 Discover Romania (r) 13.30 Doc.: „Doar să gustați..." 14.00 Telejurnal 15.00 Opre Roma 16.00 EURO polis 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 19.00 Telejurnal 21.10 Film: „Iuliu Cezar" (coprod., 2003). Cu: Jeremy Sisto, Richard Harris 23.30 Telejurnal 0.00 Fotbal: Belgia – Japonia (r., C.M. Rusia, 2018) 2.00-5.25 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Românii au talent 23.15 Film: „Fist Fight" (r) 0.45 Film: „Black Dawn" (r) 2.15 România, te iubesc! (r) 3.00 Lecții de viață (r) 4.00 Vorbește lumea (r).

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite (re-run sezon 6) 23.00 Film: „Percy Jackson: Marea monștrilor" (SUA, 2013). Cu: Logan Lerman, Alexandra Daddario 1.00 Observator (r) 1.30 Observator (r) 3.15 Chefi la cuțite (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Orgolii" (r) 10.00 Starea nației (r) 11.30 Camera de râs 2018 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Mama mea gătește mai bine 20.00 Film: „Artista, dolarii și ardelenii" (România, 1978) 21.30 Serial: „Trăsniții" 0.30 Film: „O iubire neobisnuită" (SUA, 2013) 2.30-4.00 Reluări 4.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 5.50 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate (r) 17.40 Primăvara amintirilor 18.35 # De acasă împreună 19.00 Telejurnal 20.00-5.00 Reluări 5.55 Poate nu știai 6.00 Cap compas (r).

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La bloc" (r) 8.00 La Măruță (r) 10.00 Film: „Iubire mare" (SUA, 1959) 11.45 Serial: „La bloc" (r) 13.45 Film: „Juke Box Rhythm" (r) 15.15 Film: „The Pest" (r) 16.30 Film: „Rio 2" (SUA, 2014). Cu: Jake T. Austin 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Operațiunea de salvare" (SUA, 2006). Cu: Mark Dacascos, Theresa Randle 22.00 Film: „Suburbanii" (SUA, 1999). Cu: Jennifer Love Hewitt, Ben Stiller 23.30-4.15 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 23 mai

TVR 1
7.00 #Creativ (r) 7.35 Politică și delicatețuri (r) 8.30 Constructorii de visuri (r) 9.00 Aventura urbană (r) 10.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 11.00 Levintza prezintă (r) 11.30 Adevăruri despre trecut (r) 12.10 Lăutarii Tradițional (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Ora regelui (r) 15.30 Fotbal: România – Germania (r., C.E. U21, 2019) 17.30 Izolați în România (r) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Istorii ascunse (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Dosar România (r) 22.00 Serial: „Ecaterina" 0.00 Profesioniștii 1.00-5.07 Reluări.

PRO TV
6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.30 Superspeed la ProTv 11.00 Film: „Monte Carlo" (coprod., 2011) 13.15 Ce spun românii (r) 14.15 Film: „Ali Baba și cei 40 de hoți II" (SUA, 2007). Cu: Gérard Jugnot, Leïla Bekhti 16.00 Românii au talent (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Teroare în Paris" (Franța 2008) 21.45 Film: „Fiecare vede altceva" (SUA 2008) 23.15-4.15 Reluări.

Antena 1
6.00 Observator 9.30 Film d.a.: „Crăisa zăpezii: Foc și gheață" (Rusia, 2016) 11.15 Film: „Misterul lui Herodot" (România 1976) 13.00 Observator 13.45 Mireasa (r) 16.00 Scena misterelor 19.00 Observator 20.00 iUmor 22.30 Film: „Ispita" (SUA, 2014). Cu: Karl Urban 0.30-4.30 Reluări.

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Orgolii" (r) 9.30 Teleshopping 10.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 11.00 Secrete de Stil 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 14.00 Film: „Vacanța cea mare" (România, 1988) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 18 19.00 Mama mea gătește mai bine 20.00 Film: „Cum să strici o bancă" (SUA, 2014). Cu: Kelsey Grammer 22.30 Film: „Piedone în Egipt" (SUA, 1980). Cu: Bud Spencer 1.00-6.00 Reluări.

PRO 2
5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.30 Generația Fit (r) 9.00 Serial: „Ultimul sălbatic" 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 Descălecați în Carpați (r) 11.30 Olimpiade de aur 12.30 Cap compas (r) 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 17.00 Zile cu stil (r) 17.30 MotorVlog 18.00 Memorialul Durerii (r) 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Săgeata neagră" (Italia, 2006). Cu: Martina Stella 22.10 Serial: „Rudolf Valentino: destinul unei legende" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 Serial: „La Bloc" (r) 8.15 La Măruță (r) 10.15 Film (r) 11.45 Serial: „La Bloc" (r) 13.45 Film: „Mr. Peabody and Sherman" (r) 15.15 Film: „Juke Box Rhythm" (r) 16.45 Film: „Tribul învingătorilor" (SUA, 2012). Cu: Brandon Routh 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „BD la munte și la mare" (România, 1971) 22.30 Film: „Conexiune inversă" (coprod., 2016) 0.15-5.15 Reluări.

DUMINICĂ – 24 mai

TVR 1
7.00 Universul credinței (r) 9.00 M.A.I. aproape de tine (r) 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului (I) 11.50 Minutul de agricultură (r) 12.00 Viața satului (II) 13.10 Tezaur folcloric (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Politică și delicatețuri (r) 15.30 Replay 17.05 Vorbește corect! (r) 17.30 Doc.: „Habemus Papam: O istorie a puterii" 18.15 Exclusiv în România (r) 19.00 Istorii ascunse (r) 19.30 Miracolul: EU 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Vedeta populară (r) 23.00-6.00 Reluări.

PRO TV
6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Film (r) 13.00 Apropo Tv 14.00 Film: „În spatele măștii" (SUA, 2015) 16.15 Film: „Miss Agent Secret" (SUA, 2000) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Furia titanilor" (coprod., 2012). Cu: Sam Worthington, Liam Neeson 21.45 Film: „Lumea nu e de ajuns" (UK, SUA, 1999) 0.00-5.00 Reluări.

Antena 1
6.00 Observator 9.30 Film: „Pocahontas" (SUA, 1995) 11.00 Film: „Dragoste la costum" (SUA, 2010) 13.00 Observator 13.30 Film: „Percy Jackson: Marea monștrilor" (r) 16.00 Scena misterelor 19.00 Observator 20.00 Film: „Capcană pentru părinți" (SUA, 1998). Cu: Dennis Quaid 22.45 iUmor (r) 0.15 Film (r) 3.00 Film: „Pocahontas" (r) 4.30 Film (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Camera de râs 2018 8.10 Happy News 8.45 Casa: construcție și design 10.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 11.00 Starea nației (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Film: „Piedone în Egipt" (r) 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.00 Mama mea gătește mai bine 20.00 Schimb de mame 22.00 Starea nației 23.00 Film: „Un romantic incurabil" (SUA, 2016) 1.00-5.50 Reluări.

PRO 2
5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial: „Între tine și rău" (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Între tine și rău" 22.00 Serial: „Vieți la răscruce" 23.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.30 Descălecați în Carpați (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar (r) 10.30 Repere sacre 11.30 Olimpiade de aur 12.30 Sănătate cu de toate (r) 13.10 Film: „Expresul de Buftea" (România, 1978) 15.00 Drag de România mea! (r) 17.00 D'ale lu' Mitică (r) 18.00 Rețeaua de idoli 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Duelul" (România, 1981) 22.10 Film: „Împărat și asasin" (coprod., 1998). Cu: Gong Li 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La Bloc" (r) 7.45 La Măruță (r) 9.45 Film: „Rio 2" (r) 11.30 Serial: „La Bloc" (r) 13.30 Film: „The 30 Foot Bride of Candy Rock" (r) 15.00 Film: „BD la munte și la mare" (r) 17.00 Film: „Flirt la 40 de ani" (SUA, 2008) 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Copa De Elite" (Brazilia, 2014). Cu: Marcos Veras, Júlia Rabello 22.15 Film: „Infanteria stelară: Invazia" (Japonia, 2012). Cu: Luci Christian 23.45-4.45 Reluări.

Integramă de **M. ALBU**

INTERPRETĂRI

SPORTIVĂ LA ALERGĂRI VIOARĂ SCUMPĂ		COMANDANT PE VAPOR CAPĂT DE VERS		CARACTERE UMANE ÎNCEPUT DE DIALOG!		ACORDUL MIRILOR SURSĂ DE BANI		PLANTAȚIE PE ARACI BAN LA IRANIENI		PORTARI LA INTRARE A PURTA PICĂ
PRINDERE CU CLEI PREFIXUL JUMĂTĂȚII							ZIUA CE A TRECUT LIDERI ARABI			
				CU TOATE ACESTEA PICTURĂ CU SFINȚI					CĂMAȘĂ RUSTICĂ RĂSĂRIT	
PĂRINȚI CU COPII FORMĂ DE RELIEF					ZĂNE RELE A PORNI CU GREU					GEST MECANIC
		GRAVI ATELIER DE CERAMICĂ						A CUNOAȘTE GEAMĂT SCURT		
	SALUT ÎN ARMATĂ INDIENI TEXANI					A ROSTI TEXTUL A SUNA STRIDENT				ARE PĂRUL CASTANIU
			TARE VECHI GREUTATE ÎN NACELĂ						CARMEN STĂNESCU LĂSAT FĂRĂ VIAȚĂ	
FULAR FIN UTILE LA TURNAT A DA IMPRESIA							NEGAȚIE SIMPLĂ EGAL CU ZERO			MĂSURI LUATE ÎN AGRICULTURĂ
					SINGURUL EXEMPLAR COADĂ DE COBAI!					
ARMĂ DE APAȘ A-ȘI DUCE TRAIUL				VORBITUL ÎN DODII						
						PIERDEREA CUNOȘTINȚEI				

Umor

– *Tăticule, de ce te-ai căsătorit cu mama?*

– *Vezi, nici măcar copilul nu înțelege de ce.*

Două mame stau de vorbă:

– *Copilul meu nu plânge niciodată noaptea, pentru că atunci când începe să plângă, eu îi cânt un cântecel de leagăn și adoarme instant!*

– *Și eu îi cântam copilului meu, doar că vecinii mi-au zis că decât să îi cânt eu mai bine să îl las pe el să plângă!*

Era odată un pescar cam ghinionist. Un trecător cam curios îl întreabă:

– *Are balta pește?*

– *Are... (oftând)... da-i acoperit de apă!*

Un copilaș de vreo 3 ani, butonând pe o tabletă, se duce la mama sa și o întreabă:

– *Mamă, eu am fost downloadat ca în jocul ăsta?*

– *Nu, mami, te-a adus barza!*

– *Dar de ce? Nu mergea wireless-ul?*

Era ziua de naștere a tatălui lui Paul. Tatăl îi spuse:

– *Cel mai frumos cadou pe care poți să mi-l faci este să fi primul în clasă.*

– *Prea târziu, tată, ți-am cumpărat o cravată!*

– *Aș vrea să fiu milionar, ca tatăl meu!*

– *Wow, tatăl tău e milionar?*

– *Nu, și el vrea să fie milionar!*

SUDOKU

jocul săptămânii: 15

				2			5	1
						9		
2					9		8	4
	8		3				6	
	3		8		1		7	
	2				7		1	
6	1		5					2
		8						
3	7			8				

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 14

7	1	5	8	9	4	3	6	2
4	3	8	2	7	6	5	9	1
2	9	6	3	1	5	7	4	8
6	4	3	1	5	9	8	2	7
5	7	2	6	4	8	9	1	3
9	8	1	7	3	2	4	5	6
1	6	4	9	8	3	2	7	5
3	2	9	5	6	7	1	8	4
8	5	7	4	2	1	6	3	9

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

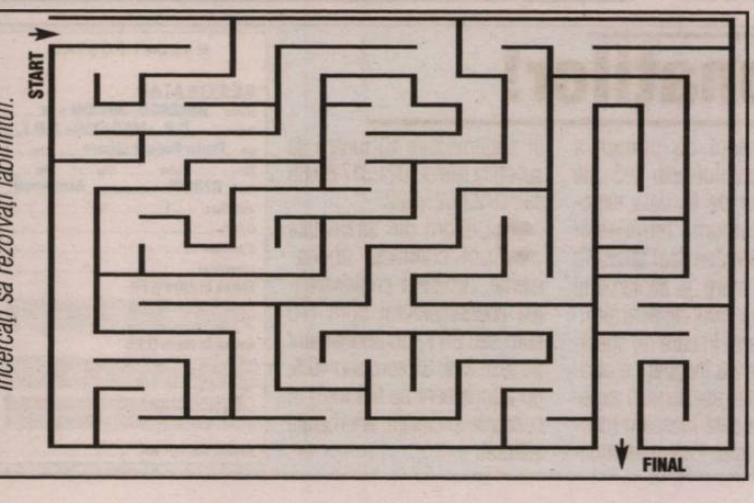

Soluția integramei „JONGLERII”

Orizontal: F - S - V - D - N - C - PIEPTANATURA - SFINTI - ARIN - ETER - ANTI - TI - IMAM - SSINA - N - ACE - ORAR - RAI - T - RANI - ARAB - EO - RASUNA - AI - FACHIR - RATE - STUT - PAPIRUS - ATIPIRI - ITI - STOCA - INFIAT.

Verificați-vă cunoștințele!

Dunărea

1. De unde izvorăște Dunărea?
2. Care este cel mai lung afluent al Dunării?
3. Care sunt cei doi afluenți ai Dunării care au același nume?
4. Ce scriitor francez a scris romanul „Pilotul de pe Dunăre”?
5. Ce compozitor român este autorul valsului „Valurile Dunării”?
6. Ce pictor român (1872-1949) a pictat tabloul „Dunărea la Turtucaia” (1912-1916)?
7. Cine a realizat, în 1939, filmul românesc „Valurile Dunării”?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Pirateria este o infracțiune care constă în jefuirea, prin acte de violență, în scopuri personale, săvârșită de echipajul sau pasagerii unei nave, împotriva persoanelor sau bunurilor care se găsesc pe acea navă ori împotriva altei nave dacă acestea se află în marea liberă sau într-un loc care nu este supus altui stat. 2) Pirateria datează din antichitate. Tucidide consemnează că polisurile grecești au organizat în secolele al VIII-lea î.Hr. și al VII-lea î.Hr. expediții împotriva piraților. 3) Pirații nu erau afiliați, în mod oficial, nici unui guvern, în vreme ce corsarii practicau această activitate în mod legal, fiind autorizați de conducerea țării respective. 4) Pirateria a fost scoasă în afara legii în secolul al XIX-lea. 5) În fiecare an, în luna noiembrie, în arhipelagul Cayman, în mijlocul canalului dintre Mexic și Cuba are loc festivalul numit „Săptămâna piraților”. 6) Cartea „Răpit de pirați” a fost scrisă de prozatorul englez Robert Louis Stevenson (1840-1894). 7) Muzica „Corsarul” aparține lui Giuseppe Verdi.

Poșta cititorilor Pentru întrebările cu tema „Sărutul” am primit răspunsuri corecte de la următorii prieteni ai rubricii: *Mioara Popa,* Iași; *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Corina Simion,* Sibiu; *Monica Vlad,* Timișoara; *Cristina Gheorghe,* Oradea; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Viorica Tănase, Georgeta Ioan* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

Așteptăm scrisorile dumneavoastră, urându-vă multă sănătate. *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

Clematita
(Clematis jackmanii)

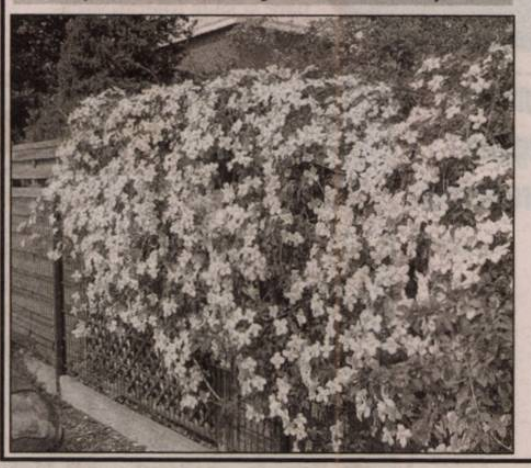

● Este o plantă cățărătoare (liane) originară din China, care poate atinge înălțimea de 10-15 m, cu flori frumoase, multicolore (albe, violete, roz etc.).

● Se plantează pentru decorarea zidurilor, gardurilor, având nevoie de suporturi pe care se prinde. Poate fi cultivată și pe balcon, în ghivece cu diametrul de 35-40 cm.

● În grădină, locul potrivit pentru cultura acestei plante este cel însorit, ramurile tinere putând fi afectate dacă temperatura scade timp îndelungat mult sub

10ºC. Este bine ca înainte de venirea iernii să se ia măsuri pentru protejarea rădăcinilor contra gerurilor mari, prin acoperirea cu un strat de frunze sau prin ridicarea unui mușuroi de pământ.

● Cele mai folosite metode de înmulțire sunt prin semințe, despărțirea tufelor și marcotajul. Înmulțirea prin despărțire se face primăvara, în cazul tufelor bine dezvoltate. Se recurge la marcotaj în timpul verii. Pentru a obține o înrădăcinare mai bună este indicat ca marcotele să fie separate de planta mamă în anul următor.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Relaţiile şi natura zodiilor

Încă o dată astrologii ne confirmă că natura fiecărui individ îşi pune amprenta asupra relaţiilor pe care le avem. În rândurile ce urmează vă invităm să descoperiţi modelele generale ale relaţiilor fiecărui semn din zodiacul european.

BERBEC. Nativii acestei zodii tind să iubească la intensitate maximă pe cineva, însă dacă jumătatea lor nu le păstrează viu interesul, dragostea scade rapid. Fac angajamente premature şi le va fi foarte greu să le şi respecte. De obicei, îşi vor acorda o perioadă de timp pentru evaluare, vor exista reveniri spectaculoase, ca apoi să renunţe brusc şi definitiv la acea persoană. Când pasiunea s-a stins, se duce şi iubirea!

TAUR. Dacă sunteţi într-o relaţie cu cei născuţi în această zodie trebuie să ştiţi că au tendinţa de a se lipi de dumneavoastră pentru totdeauna. Însă atunci când interesul lor nu este susţinut vor renunţa cu uşurinţă la legătură. O singură precizare merită menţionată, nu vă vor îndepărta dacă încă le sunteţi de folos.

GEMENI. Vor cu tot dinadinsul să fie loiali, dar adoră să-şi testeze partenerul şi să vadă cât de gelos poate deveni. Flirtează cu cei din jur doar din plăcerea de a comunica. Modul de a-i păstra într-o relaţie este să îi faceţi şi pe ei invidioşi, doar în măsura în care sunt interesaţi de persoana respectivă.

RAC. Nu le place să facă mare zarvă pentru orice nimicuri, însă pot fi extrem de geloşi şi exigenţi cu persoana iubită. Rareori trebuie să vă faceţi griji pentru că, odată ce s-au căsătorit, o fac pentru totdeauna.

LEU. Cam tot ce îi interesează este legat de iubire. Sunt precauţi cu jumătatea lor dar, odată intraţi în jocurile dragostei se dedică relaţiei trup şi suflet, însă nu pentru mult timp. Aceşti nativi au un suflet veşnic neliniştit şi nu pot fi statornici foarte multă vreme într-o relaţie. Bineînţeles că există şi mici excepţii!

FECIOARĂ. Dacă vă gândeaţi că sunt greu de suportat, ei bine, aflaţi că în căsnicie nativii Fecioară se implică total, relaţie ce poate dura foarte mult timp. Femeile Fecioară sunt mult mai tolerante decât bărbaţii, închid ochii şi sunt foarte îngăduitoare cu infidelităţile partenerului, asta doar dacă nu forţaţi prea mult suportabilitatea lor.

BALANŢĂ. Foarte loiali, nativii acestei zodii dedică relaţiei cea mai mare parte a timpului lor. Tind spre parteneriate de lungă durată şi asta, în primul rând pentru că se consideră prietenul jumătăţii sale. Cu toate acestea, pot cădea în nesiguranţă şi infidelitate, vulnerabilitate ce poate pune punct căsătoriei. O relaţie cu aceşti nativi durează atâta vreme cât îi veţi păstra viu interesul şi îi veţi capta atenţia.

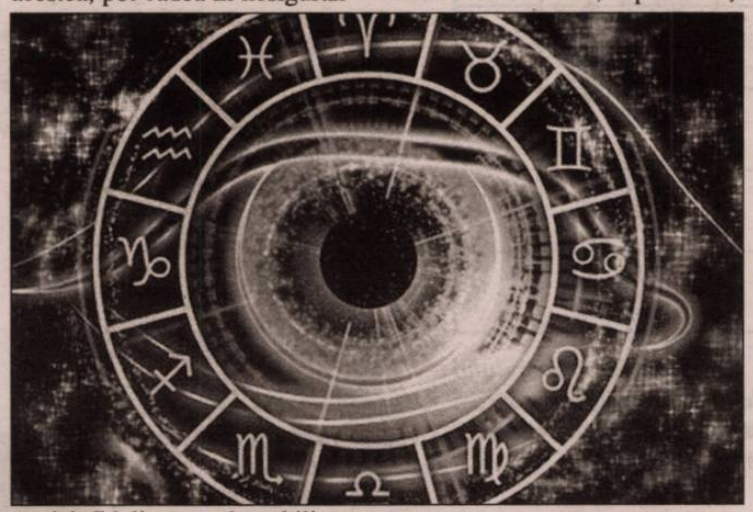

SCORPION. Sunt aproape cei mai atractivi şi charismatici nativi ai zodiacului european. Ca parteneri se vor lupta pentru relaţia lor cu rivalii ce li se opun. Acest lucru însă va descumpăni jumătatea creând insecuritate şi determinând ruperea relaţiilor. Vreţi un sfat ca totul să meargă bine? Nu le provocaţi cu tot dinadinsul supărări pentru că vă vor „executa" fără milă!

SĂGETĂTOR. Indecizia de care dau dovadă le vor aduce mereu probleme dacă intră în discuţie o altă persoană. Când stau tot timpul într-un loc par că se sufocă, iar dacă vreţi să-i cuceriţi şi relaţia să dureze mult timp, trebuie să le oferiţi o sumedenie de alte portiţe de scăpare şi să le toleraţi escapadele ocazionale. Dacă însă iubesc cu ardoare, o vor face din tot sufletul!

CAPRICORN. Nativii au tradiţia în sânge, aşa că sunt adepţii peţitului, cu toate obiceiurile premergătoare căsătoriei. Sunt fideli absoluţi şi se ataşează partenerului de viaţă pentru foarte multă vreme. Înşelătoria, efectiv îi dezgustă, iar dragostea şi copiii sunt lipiciul care le trebuie în relaţie.

VĂRSĂTOR. Fiind prin natura lor foarte neliniştiţi, au probleme dacă stau cu cineva mai mult timp. Varietatea este condimentul care le trebuie în viaţă. Pot deveni intens fascinaţi de o persoană pentru ca mai apoi să renunţe brusc, pierzându-şi interesul. Cea mai bună şansă ca să-i ţineţi ancoraţi într-o relaţie de lungă durată este să nu-i plictisiţi.

PEŞTI. Cei mai credincioşi dintre toate zodiile, le place să-şi formeze o pereche alături de care să trăiască toată viaţa. Moralitatea pare să pună amprenta asupra existenţei lor, iar dacă se întâmplă să calce strâmb, nu vor recunoaşte niciodată jumătăţii din viaţa lor.

*

În final, pentru o mai bună cunoaştere a nativilor unei zodii, se impune să precizăm că semnele de Aer (Gemeni, Balanţă, Vărsător) au tendinţa de a sări de la o relaţie la alta, fiindu-le greu să se stabilească. Semnele de Foc (Berbec, Leu, Săgetător) au tendinţa de a iubi profund, însă nu pentru mult timp. Desigur, cuvântul greu îl spune loialitatea. Loialitatea semnelor de Pământ (Taur, Fecioară, Capricorn) este solidă şi de nezdruncinat. Semnele de Apă (Rac, Scorpion, Peşti) sunt printre cele mai devotate, deoarece sentimentele pentru persoana iubită sunt profunde.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ O armură străveche şi misterioasă ■ Biblia care şi-a ruinat tipograful ■ Flacăra ştiinţei şi „incendierea" memoriei ■ Apar noi detalii despre cazul Pascagoula ■ Misiune imposibilă: capturarea lui Tito ■ Electrohipersensibilitatea – o afecţiune Hi-Tech ■ Aventurile pe mare sunt ceva de... groază!

Ce spun astrele

HOROSCOP

18-24 mai 2020

BERBEC 21.03-20.04

Doriţi să faceţi o schimbare şi chiar aveţi şansa să învăţaţi ceva nou, care vă face să vă simţiţi mai liberi. Mijlocul săptămânii vine însă cu schimbări mai puţin plăcute. Deveniţi uşor irascibili, aşa că trebuie să vă concentraţi şi hotărâţi-vă încotro mergeţi.

TAUR 21.04-21.05

Viaţa vi se pare acum liniştită şi interesantă. De fapt, ceea ce vă stimulează entuziasmul este starea de bine pe care o aveţi în sânul familiei. Parcă şi proiectele se realizează mai repede. Nu cumva să jigniţi pe cineva cu vreo remarcă obraznică!

GEMENI 22.05-21.06

Sunteţi în continuă mişcare, vorbiţi cu toată lumea, călătoriţi pe distanţe scurte, scrieţi şi studiaţi mai mult ca de obicei. Deşi veţi fi extrem de ocupaţi, observaţi frumuseţea acolo unde nu aţi mai văzut-o până acum...

RAC 22.06-21.07

Cineva din casă se poate supăra pe dumneavoastră, mai ales dacă nu discutaţi deschis problemele de cuplu. Încercaţi să rezolvaţi tot ce aţi amânat până acum. Dacă sunteţi părinţi, veţi începe un nou proiect pentru copiii dumneavoastră.

LEU 22.07-22.08

Sănătatea vă atenţionează că aveţi o sensibilitate meteo accentuată. Atenţie la capriciile vremii cu influenţă directă asupra circulaţiei şi reumatismului. În weekend, primiţi o veste bună de departe.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Săptămâna aceasta vă aduce succesul, admiraţia celorlalţi şi, mai ales, a oamenilor aflaţi la putere. Evident, este timpul să acţionaţi. Aveţi momente când credeţi că dispuneţi de superputeri. Totuşi, nu exageraţi!

BALANŢĂ 23.09-22.10

În această perioadă, nimic nu pare să vă impresioneze prea tare. Totuşi, veţi avea un succes deosebit în mediul profesional şi eforturile din ultima vreme vă vor fi răsplătite. Joi sau vineri, bugetul se vă înzdrăveni destul de mult şi veti achita câteva datorii.

SCORPION 23.10-21.11

Zilele acestea vă ocupaţi de proprietăţi comune, impozite, datorii sau asigurări. O discuţie despre o moştenire poate deveni destul de supărătoare. Analizaţi modul în care vă veţi ocupa de cheltuieli comune şi de împărţirea responsabilităţilor.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Norocul vă surâde, şansele sunt din ce în ce mai evidente. Sunteţi supuşi unor presiuni la nivel profesional, însă toate atacurile sunt respinse cu ajutorul unor aliaţi iviţi pe neaşteptate. Succes!

CAPRICORN 22.12-19.01

Actionaţi cu discreţie, din cauză că nu sunteţi siguri de trăinicia sentimentelor faţă de anumite persoane. Gelozia vă orbeşte şi vă face să deveniţi nedrepţi. Pe plan profesional, vă descurcaţi bine şi primiţi numai laude.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

O notă optimistă învăluie zilele ce vor urma. Este important să vă promiteţi că veţi aborda problemele profesionale cu o încredere reînnoită în forţele proprii. Vă ajută şi sănătatea deoarece sunteţi într-o formă de invidiat.

PEŞTI 19.02-20.03

Energici, hotărâţi şi foarte determinaţi, deveniţi repede irascibili din cauza cheltuielilor, de care parcă nu mai puteţi scăpa. Nu este exclus să pierdeţi ceva bani în urma unei speculaţii riscante.

Nativul săptămânii: **GARABET IBRĂILEANU** (23.05.1871 – 12.03.1936)

A fost un critic, istoric literar, eseist, pedagog şi romancier român. Acest nativ al zodiei Gemeni este considerat una dintre cele mai influente personalităţi din literatura română a primei jumătăţi al secolului trecut.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7,50 LEI
❑ 2 LUNI	15,00 LEI
❑ 3 LUNI	22,50 LEI
❑ 4 LUNI	30,00 LEI
❑ 5 LUNI	37,50 LEI
❑ 6 LUNI	45,00 LEI

În atenţia abonaţilor!

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1. Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.
2. Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
   – RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
   – RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (70 euro sau 80 $, un abonament pe şase luni; 35 euro sau 40 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii, enumerate alăturat.

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. „MAGAZIN" S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj 1 Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1498 • ANUL LXIII • 21 MAI 2020 • 16 PAGINI • 2,5 LEI Nr. 16 (3248)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com • redactia.revistamagazin@gmail.com
WhatsApp: 0722.625.622

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

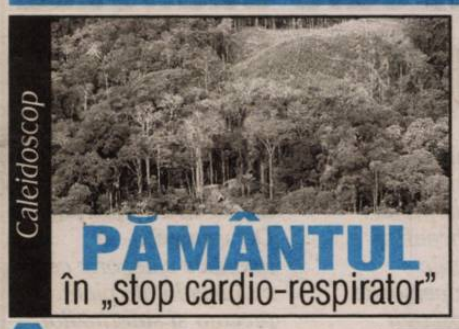

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Insomniile şi ceasornicul biologic

Dosarele frumuseţii

Ciocolata provoacă acnee?

ÎN ATENŢIA ABONAŢILOR!

Datorită suspendării apariţiei revistei „Magazin” în luna aprilie, abonamentele vor fi prelungite cu o lună.

ÎN CALENDARUL IULIAN, NUMIT DUPĂ ÎMPĂRATUL ROMAN IULIUS CEZAR, fiecare al patrulea an avea 366 de zile, în rest, anii aveau 365 de zile.

Astronomii romani au calculat că un an, adică timpul necesar Pământului pentru a face o rotaţie completă în jurul Soarelui, avea o durată de 365,25 zile.

Doar că astronomii romani se înşelau (se mai întâmplă şi azi!), un an nu are 365,25 zile, de fapt este chiar ceva mai scurt. Şi acest lucru a devenit vizibil pe măsură ce secolele au trecut, iar calendarul nu s-a mai sincronizat cu anotimpurile.

Prin secolul al XVI-lea e.n., oamenii au observat că prima zi de primăvară ajunsese să cadă cu 10 zile mai devreme decât ziua oficială de 20 martie. Practic, istoria folosise saltul de o „zi suplimentară” de 10 ori mai mult decât fusese necesar.

Recunoscând eroarea de 10 zile, Papa Grigore al XIII-lea l-a însărcinat pe Aloysius Lilius să conceapă un nou sistem de împărţire a unui an, un calendar care să se sincronizeze cu anotimpurile. Aşa a apărut în 1582 ceea ce avea să fie numit calendarul gregorian.

Această nouă abordare a schimbat felul în care trebuiau consideraţi anii bisecţi, Aloysius punând la punct un sistem în care fiecare al patrulea an devenea un an bisect, un an cu o zi în plus (din *bissextus* în limba latină, repetarea zilei a şasea înainte de *calendele lui Martie,* cu alte cuvinte, dublarea zilei de 24 februarie).

Modificarea lui Aloysius s-a bazat pe calcularea unei durate medii a anului de 365,2425 zile, ceea ce demonstrează că toate calculele lui Aloysius au fost destul de riguroase. Azi, conform NASA, valoarea modernă măsurată a anului este de 365,2422 zile.

Această mică diferenţă, însoţită de precesiunea echinoxurilor, face ca eroarea calendarului gregorian să fie foarte mică, practic, pentru sincronizare ar trebui adăugată o zi o dată la 7.700 de ani.

Cum citim calendarul gregorian

Anii bisecţi se recunosc uşor, de atunci, fiindcă numărul anului este divizibil cu 4.

Aloysius a stabilit că sunt şi excepţii, şi anume în cazul anilor „seculari”, aceia care se termină cu două zerouri. Aceştia nu pot fi bisecţi decât dacă primele două cifre sunt divizibile cu 4. Astfel, 2000 a fost un an bisect, dar 2100, 2200 şi 2300, nu, următorul an secular bisect urmând să fie 2400. O altă situaţie interesantă va fi între 2096 şi 2104, când vor exista opt ani consecutivi fără ani bisecţi. Ceea ce, pentru cei născuţi pe 29 februarie pe la jumătatea mileniului 3, va fi o situaţie cam neplăcută la schimbarea secolului, cel puţin din perspectiva serbării zilei de naştere.

Ideea din cuvântul latinesc *bissextum,* adică „repetarea zilei a şasea...” s-a pierdut în zilele noastre, a rămas ideea de an mai lung cu o zi, dar în limba engleză expresia *leap year* (an bisect) exprimă exact situaţia: „Salt” *(leap)* se referă la situaţia din calendar observată în anii bisecţi: De exemplu, putem alege orice zi, să zicem 9 martie 2017: dacă ne uităm în calendar, observăm că ea a căzut într-o zi de joi. În 2018, a căzut într-o vineri; în 2019, într-o sâmbătă, iar în acest an, în loc de duminică, a căzut luni, şi asta pentru că 2020 are o zi suplimentară, 29 de zile, a făcut un „salt” în calendar, a „sărit peste” duminică.

Situaţia este valabilă pentru orice dată, mai puţin pentru lunile ianuarie şi februarie. De pildă, dacă alegem 27 ianuarie 2017, vedem că ea a căzut într-o zi de vineri; în 2018, sâmbătă; în 2019, duminică, iar în 2020, an bisect, în ziua de luni, adică normal. Data din ianuarie va „sări peste” o zi în calendar deabia în anul următor anului bisect, cu alte cuvinte, 27 ianuarie 2021 va cădea într-o zi de miercuri şi nu de marţi, cum ar fi fost normal.

Dificil de adoptat

Nu toată lumea a acceptat calendarul gregorian. Conform *Encyclopedia Britannica,* Papa a avut autoritatea de a reforma doar calendarul Spaniei, Portugaliei, Comunităţii polono-lituaniene şi a majorităţii Italiei.

În acele părţi ale lumii, calendarul a fost avansat cu 10 zile: ziua de joi, 4 octombrie 1582 (din calendarul iulian), a fost urmată de vineri, 15 octombrie 1582 (din calendarul gregorian).

Noul calendar a fost adoptat şi de alte ţări şi colonii catolice, dar mai multe naţiuni protestante s-au opus „pierderii” celor 10 zile pentru că nu doreau să fie părtaşe cu iniţiativele Bisericii Catolice. Imperiul Britanic (inclusiv coloniile americane) a adoptat această modificare calendaristică abia în 1752, Japonia a adoptat calendarul gregorian în 1873, iar Coreea, în 1895. Multe naţiuni din Europa de Est s-au abţinut să adopte schimbarea până pe la începutul secolului al XX-lea. Grecia, în 1923, a fost ultima ţară europeană care a schimbat calendarul, iar în martie, se fac 101 ani de când România a adoptat oficial calendarul gregorian, după Marea Unire, în 1919.

Astăzi, calendarul gregorian este acceptat ca standard internaţional, deşi mai multe ţări nu l-au adoptat, cum ar fi Afganistan, Etiopia, Iran, Nepal şi Arabia Saudită. Multe ţări folosesc calendarul gregorian alături de alte calendare, iar unele folosesc un calendar gregorian modificat.

> **AZI, MAJORITATEA LUMII FOLOSEŞTE CALENDARUL GREGORIAN, NUMIT ŞI „CALENDARUL CREŞTIN” SAU „CALENDARUL OCCIDENTAL”. ESTE CALENDARUL CIVIL ACCEPTAT INTERNAŢIONAL, CU EXCEPŢIA CÂTORVA ŢĂRI. DAR DE UNDE VIN ANII BISECŢI ŞI CARE ESTE ORIGINEA „ZILEI PĂCĂLELILOR”, CUM O NUMIM NOI?**

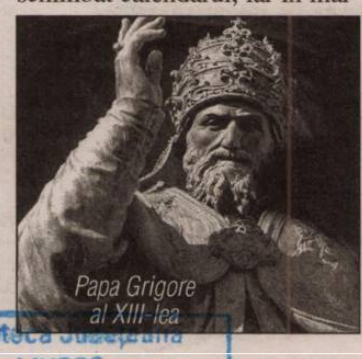
Papa Grigore al XIII-lea

Ziua Păcălelilor sau a Proştilor

Când vorbim despre calendarul gregorian, cea mai suculentă poveste este cea a „Zilei Păcălelilor”, cum numim noi ziua de 1 aprilie, sau „Ziua Proştilor”, *April Fools,* cum se zice prin Europa şi America, sau a nebunilor.

De unde îşi trage originea semnificaţia acestei zile?

Conform calendarului iulian, Franţa sărbătorea Anul Nou în timpul săptămânii dintre 25 martie şi 1 aprilie. Când Franţa a început să folosească calendarul gregorian, s-a schimbat Ziua Anului Nou la 1 ianuarie.

O teorie sugerează că oamenii care nu auziseră despre schimbarea din noul calendar (sau au refuzat să-i recunoască legitimitatea) au fost batjocoriţi cu apelativul „proştii din aprilie”, potrivit publicaţiei *History.com.*

Aceştia erau adesea tachinaţi şi li se făceau tot felul de farse exact în săptămâna Anului Nou pe stil vechi. În Franţa, unii lipeau peşti pe spatele celor care sărbătoreau vechiul obicei, dându-le victimelor farselor numele de *Poisson d'Avril,* peşti de aprilie.

Această poveste, larg acceptată, nu explică alte tradiţii de acest gen care au precedat schimbarea gregoriană dar, referiri la „Nebunii (sau proştii) din aprilie” se găsesc în „Poveştile din Canterbury” ale scriitorului englez Geoffrey Chaucer, satire scrise între 1387 şi 1400.

GEORGE CUŞNARENCU

16
5 948427 000164

Bibliotecă Judeţeană
MUREŞ
TÂRGU-MUREŞ

Pământul, în „stop cardio-respirator”

Printr-o frumoasă metaforă, bazată pe o realitate evidentă, imensa pădure din bazinul hidrografic al Amazonului a fost supranumită „plămânul verde al Terrei”. Iar, cum inima nu poate funcţiona fără „parteneriatul” cu plămânii, o încetare a funcţionării acestora înseamnă, implicit, şi oprirea activităţii inimii.

Din nefericire, pădurea amazoniană suferă enorm, de mult timp, dar mai ales în ultimul an – nu numai în urma cascadei de incendii (fără îndoială, multe dintre ele provocate în mod criminal), ci şi din cauza defrişărilor barbare spre a face loc culturilor de palmieri pentru ulei, soia modificată genetic sau pentru a alimenta industriile mari consumatoare de lemn tropical. Aceasta este realitatea momentului prezent descrisă în cuvinte, oricum, imposibil de ilustrat sub chipul său real atât de chinuit. Pentru că fenomenul constatat azi va avea un efect sinistru, şi nu peste mult timp.

Pădurea amazoniană se află foarte aproape de acea limită numită „punctul fără întoarcere”, adică situaţia din care nu se mai poate face nimic pentru a se remedia pierderi, pagube, distrugeri. Mai exact, în acest caz, dacă 35% din suprafaţa acoperită de arborii tropicali sud-americani va dispărea, ea va fi definitiv pierdută.

Cauza principală o reprezintă, potrivit cercetătorilor, schimbările climatice, astfel că peste numai cinci decenii, locul „plămânului verde” ar putea fi ocupat de o savană aridă. Aceeaşi soartă tragică e anticipată şi pentru un alt ecosistem terestru major, bariera de corali din Caraibe, dar mult mai curând, peste numai circa 15 ani; cauzele principale – poluarea şi acidificarea oceanelor.

Consecinţele tragice vor fi incalculabile, în primul rând pentru numeroasele populaţii umane şi faunistice care depind direct sau indirect de aceste habitaturi. Indicatorul pentru momentul acestei veritabile apocalipse este creşterea cu 2ºC a temperaturii medii globale, comparată cu perioada preindustrială. În prezent, supraîncălzirea planetei a depăşit, pe această scală-reper, 1ºC.

Un tractor de Formula 1

Echipa automobilistică Williams nu a excelat în ultimul an prin performanţele maşinilor sale, în schimb sectorul său de inginerie (Williams Advanced Engineering) a bifat o realizare de zile mari. Specialiştii firmei au modificat modelul de tractor Fastrac al constructorului britanic JCB, limitat de regulă la viteza de 65 km/oră, transformându-l într-un veritabil monstru vitezoman.

Tractorul... de curse a reuşit să atingă viteza record maximă de 246,2 km/oră, la numai cinci luni după ce se „limitase” la 166 km/oră. Pentru recordul stabilit, viteza medie reţinută a fost de 217,5 km/oră. Inginerii de la Williams au ajuns la această performanţă optând pentru un motor diesel de 7,2 litri cu 1.000 cai-putere, iar pentru ca maşinăria să câştige un plus de viteză au instalat un paraşoc aerodinamic şi un planşeu plat, pentru fluidificarea curentului de aer, au retras oglinzile retrovizoare şi au redus unele structuri suspendate care ar fi încetinit tractorul.

În plus, la stabilirea recordului a contribuit substanţial şi faimosul pilot britanic Guy Martin, deţinătorul primului loc la viteză cu sania (134 km/oră) şi cu motocicleta pe „zidul morţii” (125,77 km/oră).

Duşul cald dăunează grav sănătăţii

Pare o afirmaţie absolut nefondată, totuşi ea este perfect valabilă şi benefică pentru anumite categorii de persoane. Medicul moscovit Victor Lichine a explicat pericolul pe care băile şi duşurile calde îl constituie în cazul persoanelor care suferă de anumite afecţiuni. În primul rând, afirmă el, sunt vizaţi cei cu tulburări cardiovasculare. „Este vorba despre maladii de nivel mediu sau grave, dar dacă boala se află la debut se permite un duş călduţ, totuşi durata nu ar trebui să depăşească 20 de minute.

De altfel, nu se recomandă duşul sau baia dacă apa are temperatura peste 35ºC, în cazul persoanelor diagnosticate cu un diabet cu complicaţii. De asemenea, se interzice categoric celor cu maladii ale pielii, precum şi suferinzilor de boli digestive, întrucât duşul/baia fierbinte poate agrava suferinţa.

Persoanele cu risc accentuat sunt şi cele cu varice, vârstnicii, femeile însărcinate şi sugarii. În schimb, duşul cald este recomandat în caz de răceală, însă numai după ce perioada acută a maladiei a fost depăşită, iar temperatura corpului nu a depăşit 37ºC; în caz contrar, o asemenea baie poate afecta imunitatea generală a organismului.

Despre feţe bisericeşti

Să vorbim corect!

În aceste zile în care lumea întreagă se confruntă cu boală şi moarte ni se relatează la televizor şi o serie de măsuri luate de Bisericile creştine. Ni se comunică astfel o serie de măsuri luate de „înalţi prelaţi”.

Ştirile sunt interesante, dar comunicările de acest fel ascund un pleonasm atât de frecvent, încât aproape că nu-l mai băgăm în seamă.

De fapt, cuvântul „prelat” defineşte un important, un înalt demnitar bisericesc. Este un om care a atins un grad important în ierarhia ecleziastică. Orice atribut de acest fel est inutil şi intră în relaţie pleonastică.

Aşadar, pentru o exprimare corectă în astfel de situaţii trebuie eliminat adjectivul „înalţi” sau înlocuirea substantivului „prelat” cu un altul. *(I.S.)*

Protecţia albinelor-zidari

Insecte polenizatoare absolut vitale pentru menţinerea biodiversităţii planetei, albinele se află sub o ameninţare reală cu extincţia, fără precedent de-a lungul erelor geologice pe care le-au parcurs.

Mai mereu, avem tendinţa de a asocia micile zburătoare cu producerea mierii, însă din cele peste 17.000 de specii recenzate pe întreaga planetă, marea majoritate sunt sălbatice şi solitare.

Totuşi, şi rolul lor în polenizare este covârşitor. Recent, un raport al organizaţiei Greenpeace arăta că albinele contribuie cu 75% din producţia alimentară mondială. Mai limpede spus, dacă ele nu ar exista, nu am mai avea parte de cele mai multe legume (de la ceapă, la spanac) şi fructe.

Din păcate, dacă în urmă cu câteva decenii doar frigul iernilor ucidea circa 3-5% din efective, în prezent mortalitatea acestor insecte a „explodat”, până la 30% pe an, din cauza utilizării excesive a pesticidelor.

În contextul dramatic semnalat, s-a propus o soluţie de avarie, adresată practic oricărei persoane care beneficiază de o grădină în care poate găzdui sus-menţionatele albine sălbatice. Acestea prezintă particularitatea că, fiind solitare în proporţie de 90%, nu produc miere, ci doar culeg nectarul necesar hrănirii propriilor lor progenituri şi, pe de altă parte, nu sunt deloc agresive faţă de oameni.

Cele care fac obiectul mai multor iniţiative de protecţie sunt aşa-numitele albine-zidari, care fac parte din genul *Osmia;* în Europa se cunosc peste 115 specii. Modelul adăpostului artificial este reprezentat de un acoperiş, sub care trebuie aşezate mai multe mici tuneluri cu diametrul de 6-12 mm şi adânci de cel puţin 12 cm.

O asemenea eventuală alianţă ad-hoc, deja aplicată în ţări precum Elveţia, Germania, Italia, Spania şi Franţa, mai are nevoie doar de „acceptul” prietenelor noastre dintotdeauna.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

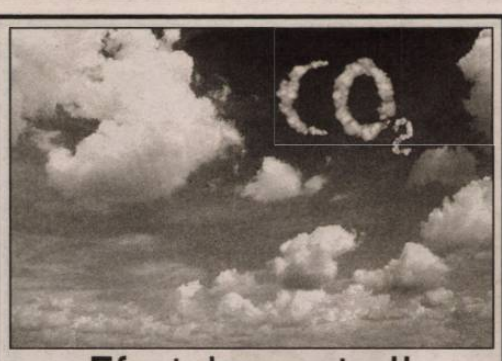

Efectele creşterii nivelului de bioxid de carbon din atmosferă

Dacă aveţi impresia că trăim într-o „idiocraţie" şi că oamenii parcă se prostesc pe zi ce trece, să ştiţi că nu vă înşelaţi, iar savanţii au găsit şi explicaţia pentru acest fenomen: schimbarea raportului de gaze din atmosfera terestră, cauzată de încălzirea globală.

Un studiu realizat la Universitatea Boulder, Colorado, sub conducerea prof. Kris Karnauskas, avertizează că, dacă nu se vor lua măsuri urgente de combatere a poluării, nivelurile de dioxid de carbon vor atinge, în anul 2100, valoarea de 1.400 părţi per milion, de peste trei ori valoarea de azi.

„Este uimitor să constaţi cât de ridicat este nivelul de CO_2 în spaţii închise, mai ales acolo unde nu există sisteme de aerisire care să ventileze permanent aerul", spune Karnauskas. Acumulat de-a lungul unor perioade mari de timp în spaţii închise, dioxidul de carbon poate afecta serios creierul uman. Practic, atunci când respirăm un aer cu mult dioxid de carbon, în sângele nostru creşte cantitatea din acest gaz şi se reduce proporţional nivelul de oxigen care ajunge la creier.

Studiul cercetătorilor americani a demonstrat că din această cauză creşte nivelul de anxietate, oamenii încep să sufere de insomnii, iar funcţiile lor cognitive se reduc considerabil, ei nefiind capabili să mai răspundă, de pildă, la întrebările unui examen cu aceeaşi acurateţe cu care ar face-o dacă ar respira un aer sănătos.

Lama împotriva Coronavirusului?

Căutările intense pentru găsirea unui remediu împotriva COVID-19, virusul care a influenţat omenirea mai mult decât orice alt factor, în acest început de mileniu, i-au determinat pe cercetători să ajungă la un aliat inedit: simpaticul animal andin numit lamă.

Concret, o echipă de savanţi de la Universitatea Texas, Austin, Institutul Naţional de Sănătate din Belgia şi Universitatea Ghent, aceeaşi ţară, au publicat un studiu încurajator privind efectele pe care anticorpi produşi de lamă par să creeze un nou anticorp, capabil să blocheze proteina-cheie (numită „spike") a coronavirusului care provoacă COVID-19.

Această proteină permite virusului să pătrundă în celulele organismului, iar primele teste relevă că anticorpii proveniţi de la lame împiedică virusurile să mai infecteze celulele de cultură. „Este unul dintre primii anticorpi despre care ştim că poate neutraliza SARS-CoV02", spune Jason McLellan, profesor de biologie moleculară la UT Austin. Echipa pregăteşte acum desfăşurarea de studii preclinice pe animale ca hamsteri şi primate non-umane, cu speranţa că va ajunge şi la etapa testării pe om.

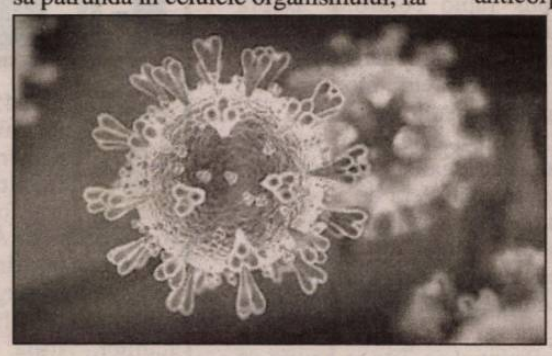

Obiectivul este dezvoltarea unui tratament care să-i ajute pe oamenii ameninţaţi de virus. „Vaccinurile trebuie făcute cu o lună sau două înainte de infectare pentru a oferi protecţie", afirmă McLellan. „Terapiile cu anticorpi implică administrarea directă de anticorpi protectori, astfel încât imediat după tratament oamenii să fie protejaţi. Mai mult decât atât, anticorpii ar putea fi folosiţi şi pentru a trata pacienţi deja bolnavi, astfel încât severitatea bolii să fie mult diminuată."

Acest fapt ar putea fi deosebit de util pentru grupurile vulnerabile, ca de pildă vârstnicii, care au o reacţie modestă şi adesea insuficientă la vaccinuri, însemnând că protejarea lor prin vaccinare ar putea fi incompletă. De asemenea, de pe urma terapiei cu anticorpi ar putea beneficia, pentru o protecţie imediată, şi medicii, asistentele medicale şi ceilalţi lucrători din sectorul medical, expuşi unui risc sporit de infectare.

Dar cum funcţionează aceşti anticorpi? Când sistemul imunitar al lamelor detectează invadatori nocivi, ca bacterii sau virusuri, animalele (şi alte camelide, precum alpaca, afirmă specialiştii) produc două tipuri de anticorpi: unii similari celor umani şi alţii care sunt de patru ori mai mici. Aceştia, numiţi nanocorpi sau anticorpi de domeniu unic, pot fi nebulizaţi şi folosiţi într-un aparat inhalator. „Acest lucru îi face excelenţi ca potenţial tratament pentru un patogen respirator, deoarece pot fi direcţionaţi exact către locul infecţiei", afirmă un alt participant la studiu, Daniel Wrapp, tot la de Universitatea Texas.

Apocalipsa de acum 12.800 de ani

Dacă sunteţi de părere că trăim vremuri groaznice, de când cu epidemia de coronavirus, pe care mulţi o consideră a fi o veritabilă „apocalipsă", gândiţi-vă că în istoria recentă a omenirii au fost momente şi mai tragice. Arheologii au identificat, în situl arheologic de la Abu Hureyra, în Siria, urmele unei aşezări umane care a fost distrusă, se pare, de explozia unei comete în atmosfera terestră, acum aproximativ 12.800 de ani.

Impactul a dus la împrăştierea în aer a unor fragmente de sticlă topită care au distrus totul în calea lor şi a contribuit la extincţia multor specii de mamifere mari, inclusiv mamuţii, precum şi caii şi cămilele din America de Nord. Experţii consideră că explozia a dus, de asemenea, la dispariţia culturii nord-americane Clovis şi a fost urmată de un episod de masivă răcire climatică. Fragmentele de gheaţă scoase la iveală la Abu Hureyra au fost descoperite printre rămăşiţe de oase, materiale de construcţii şi plante, datând dintr-o perioadă când primii nomazi au devenit stabili şi au început să cultive cereale.

„Dovezile adunate sugerează că distrugerea acestei aşezări umane a fost cauzată de temperaturi foarte ridicate, care n-ar putea fi asociate decât cu un impact cosmic", susţine geologul James Kennett de la Universitatea California, Santa Barbara, care a condus săpăturile de aici.

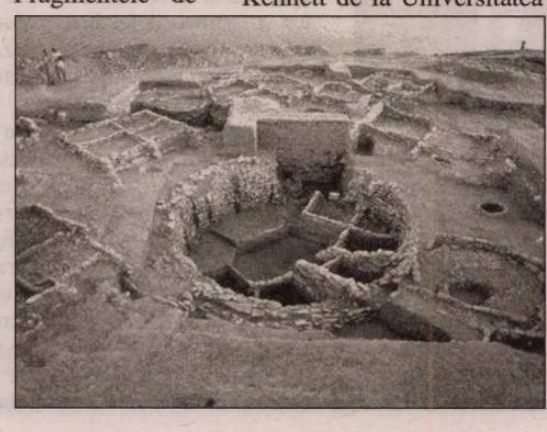

Savanţii cred că misterioasa cometă care a pătruns în atmosfera terestră a cauzat mii de cratere minuscule în cele doar câteva minute cât a străbătut emisfera nordică şi cea sudică, înainte ca partea ei principală să se prăbuşească, foarte posibil, în Groenlanda, unde a fost descoperit anterior un crater de impact sub vulcanul Hiawatha.

Ipoteza impactului cu o cometă este susţinută de prezenţa în sticla topită a unor minerale bogate în crom, fier, nichel, titan, platină şi iridiu. Nu în ultimul rând, oamenii de ştiinţă afirmă că evenimentul a avut un impact atât de puternic asupra contemporanilor încât a generat mitul biblic al distrugerii „cu foc din cer" al oraşelor Sodoma şi Gomora.

Viaţă pe planetele lipsite de oxigen

Experimente recente de laborator oferă oamenilor de ştiinţă speranţa că vor găsi forme de viaţă şi pe planete lipsite de o atmosferă asemănătoare celei terestre, mai precis având o atmosferă bogată în hidrogen. Împreună cu colegii săi, Sara Seager, astronom la Massachusetts Institute of Technology, a realizat un experiment inedit, plasând drojdii alimentare şi bacterii E.coli în recipiente din care au scos aerul normal, înlocuindu-l cu hidrogen pur, heliu pur şi o combinaţie de azot (80%) şi dioxid de carbon (20%).

La fiecare câteva ore, cercetătorii au scos microbi din recipiente cu ajutorul unor ace hipodermice pentru a număra câţi dintre ei mai erau vii. Spre surprinderea lor, microbii s-au înmulţit în toate tipurile de atmosferă testată. În plus, E.coli a produs câteva gaze care sunt considerate de astronomi „semnături ale vieţii extraterestre", inclusiv amoniac, metanetiol şi oxid de azot.

Cunoaşterea gazelor care pot fi produse de microorganismele vii reprezintă un pas necesar şi extrem de important pentru stabilirea perspectivelor ca o planetă îndepărtată să poată găzdui viaţă. Evident, această planetă, afirmă Seager, trebuie să aibă şi nutrienţi pentru ca viaţa să prospere – de pildă un ocean lichid care face schimburi chimice cu o suprafaţă stâncoasă.

Descoperirea îi va determina pe specialişti să „filtreze" mai bine exoplanetele cu şanse de viaţă, prin identificarea „gazelor relevante", iar viitoarele telescoape, precum James Webb Space Telescope ar putea detecta aceste emisii. Cel mai uşor de detectat ar fi planetele cu atmosferă bogată în hidrogen, deoarece hidrogenul fiind un gaz extrem de uşor, atmosfera unei asemenea planete ar fi de 14 ori mai amplă decât cea terestră.

Oamenii de ştiinţă nu exclud existenţa unor fiinţe superioare care să se fi adaptat la atmosfera bogată în hidrogen sau heliu, aşa cum fiinţele terestre s-au dezvoltat în atmosfera bogată în azot a Pământului. Ei afirmă că, dacă formele de viaţă extraterestre de pe aceste planete ar fi suficient de complexe încât să aibă plămâni şi aparate fonoarticulatoare, vocile lor ar suna foarte ascuţit, ca atunci când inspiri heliu dintr-un balon şi încerci să vorbeşti.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Misiune imposibilă: capturarea lui Tito

Una dintre cele mai bizare acţiuni militare din Al Doilea Război Mondial, operaţiunea Rösselsprung (Săritura calului) s-a desfăşurat pe 25 mai 1944 în oraşul bosniac Drvar şi a vizat capturarea sau uciderea liderului partizanilor iugoslavi, mareşalul Iosif Broz Tito.

Operaţiunea a implicat un atac direct, realizat de Batalionul 500 SS Paraşutişti şi o acţiune de învăluire, desfăşurată la sol de Corpul 15 Vânători de Munte. Asaltul aeropurtat a fost precedat de un bombardament masiv al Luftwaffe asupra Drvarului, bombardament urmat de ofensiva trupelor terestre germane, cărora li s-a adăugat şi armata colaboraţioniştilor cetnici.

Cartierul general al lui Tito se afla pe atunci într-o peşteră, la doar un kilometru nord de centrul oraşului Drvar şi ceea ce l-a salvat pe Tito din această situaţie aparent fără ieşire a fost, se pare, orgoliul unui ofiţer german. Desigur, nu orice ofiţer, ci SS-Sturmbannführerul Otto Skorzeny, liderul grupului de comando care-l salvase pe Mussolini din captivitate, cu doar câteva luni în urmă. Din ordinul personal al lui Hitler, Skorzeny a fost însărcinat să depisteze locul unde se afla Tito şi, prin intermediul reţelei sale de informaţii, ofiţerul nazist a identificat precis peştera respectivă.

El a propus ca, în locul unei acţiuni de amploare, misiunea asasinării lui Tito să-i fie încredinţată lui şi grupării sale de comando, însă ideea a fost respinsă. Furios, orgoliosul Skorzeny a refuzat să-i ofere SS-Hauptsturmführerul Kurt Rybka, aflat la comanda Batalionului 500 Paraşutişti, informaţiile vitale, care ar fi putut asigura succesul operaţiunii. Pe de altă parte, serviciile secrete iugoslave n-au stat nici ele pe gânduri ci, după ce au prins un dezertor care-i dezvăluise lui Skorzeny unde se afla sediul lui Tito, au raportat acest lucru.

Mareşalul, îngrijorat de prezenţa Batalionului 500 în regiune, a decis relocarea într-o altă peşteră secretă, lângă satul Bastasi, la 7 kilometri vest de Drvar. Ziua, el rămânea la Drvar, dar seara venea să doarmă la Bastasi.

Pe de altă parte, şeful de Stat-Major al lui Tito, Arso Jovanocici, considera că „un atac german era imposibil" şi asigurările lui l-au liniştit pe Tito, care a decis să-şi serbeze ziua de naştere, pe 24 mai 1944 (zi devenită, ulterior, după instalarea comunsimului, Ziua Tineretului în Iugoslavia) în peştera din Drvar, unde a rămas şi peste noapte, în loc să se retragă la Bastasi.

Ca atare, atacul german i-a luat prin surprindere pe partizani, însă informaţiile eronate pe care germanii le deţineau (şi care susţineau că Tito îşi avea cartierul general lângă cimitirul de la marginea Drvarului, la 2 kilometri de locul real) i-a salvat pe Tito şi pe oamenii lui. Asaltul asupra Drvarului a reuşit din plin şi trupele aeropurtate germane şi-au impus rapid controlul asupra oraşului. Dar în preajma cimitirului către care paraşutiştii SS îşi concentraseră eforturile nu era nici urmă de partizani.

Când în cele din urmă germanii au localizat peştera unde se găsea Tito, era deja prea târziu, căci trei batalioane ale partizanilor venite dinspre sud-est s-au năpustit asupra lor. Împreună cu un grup de apropiaţi, printre care şi amanta lui, Davorjanka Paunovici, Tito a reuşit să coboare din peşteră pe o funie şi să scape prin pădure, refugiindu-se în satul Potoci.

Iniţial, Tito a vrut să ordone lichidarea paraşutiştilor SS din cimitir, dar, la auzul veştii că importante forţe de blindate germane se îndreaptă spre Drvar, a dat ordinul de retragere şi s-a îndreptat, pe jos sau călare, către Kupres, fiind apoi evacuat de Aliaţi în Italia. Neputând să-l captureze pe Tito, germanii s-au mulţumit să-i expună la Viena uniforma de mareşal, capturată din peştera de la Drvar...

Fotodocument

Să-mi cânţi cobzar bătrân ceva...

Acest instantaneu inedit, realizat de fotograful personal al lui Hitler, Heinrich Hoffmann, o înfăţişează pe amanta Führerului, Eva Braun, înconjurată de muzicieni, la o petrecere selectă, undeva imediat după venirea la putere a naziştilor. Lui Hitler nu-i făceau plăcere asemenea evenimente, dar nu se opunea ca Eva Braun să participe la ele.

De ce Attila N-A MAI ATACAT ROMA?

În anul 452, armata hună traversa Dunărea şi pătrundea în nordul Italiei, trecând prin foc şi sabie mai multe oraşe, ca Aquileia, Vicetia (Vicenza), Brixia (Brescia), Bergamum (Bergamo) sau Mediolanum (Milano). Liderul hunilor, Attila, intenţiona să atace Roma şi i-a cerut împăratului Valentinian al III-lea să i-o dea de soţie pe sora acestuia, Honoria, şi jumătate din Imperiul de Apus.

Se pare că Honoria, nemulţumită că fratele ei voia să o mărite cu un senator roman pe care nu-l iubea i-ar fi trimis lui Attila o cerere de ajutor şi, odată cu ea, un inel, pe care hunul l-a interpretat ca o cerere în căsătorie. Împăratul a refuzat însă solicitarea şi l-a trimis pe papa Leon I să negocieze cu căpetenia hună şi, spre uimirea generală, Attila a fost convins să părăsească Italia, fără a-şi duce la îndeplinire planul jefuirii Romei.

„Binecuvântatul nostru părinte, Leon, încredinţat de ajutorul lui Dumnezeu, care niciodată nu-i părăseşte pe cei drepţi în încercările lor, a acceptat sarcina dată de împărat şi, însoţit de Avienus, un bărbat de rang consular, şi de prefectul Trygetius, a plecat spre Attila. Şi s-a întâmplat ceea ce credinţa lui prevăzuse: căci, atunci când regele hun a primit ambasada romană, el a fost atât de impresionat de prestanţa marelui preot încât a poruncit armatei sale să renunţe la război şi, după ce a promis pacea, s-a îndepărtat, dincolo de Dunăre", scrie cronicarul Prosperus din Aquitania, contemporan cu evenimentele.

O altă explicaţie dată refuzului lui Attila de a mai ataca Roma a fost aceea că, potrivit altui cronicar, Hydatius, „Hunii au fost loviţi de mânia divină, care a trimis foametea şi alte nenorociri asupra lor... Şi astfel zdrobiţi, ei au făcut pace cu romanii şi s-au retras la casele lor."

Istoricul american Jason Linn sugerează însă că aceste explicaţii nu sunt verosimile şi că, de fapt, invadatorii nici nu plănuiseră, de la bun început, să rămână în peninsula italică mai mult de câteva luni. Este puţin probabil, susţine el, ca hunii să fi suferit de foame într-o regiune atât de fertilă şi bogată ca nordul Italiei. „Avem tendinţa de a-i considera pe barbari ignoranţi şi nesofisticaţi, dar ei aveau capacităţi logistice remarcabile", afirmă Linn. În opinia sa, imediat după căderea cetăţii Aquileia, la mijlocul lunii august, Attila a dat poruncă armatei sale să se retragă nu fiindcă papa Leon l-ar fi convins să o facă, ci pentru a evita izbucnirea malariei.

Căpetenia hună era conştientă că, dacă nu pleacă la timp pentru a ajunge cu bine în pusta maghiară, căderea zăpezilor avea să blocheze trecătorile Alpilor, lăsându-l captiv în Italia, pradă molimei şi expus unui atac roman. Pe de altă parte, explică Linn, poate că hunii ar fi plecat mai târziu, dar erau conştienţi că prăzile bogate şi numărul mare de prizonieri luaţi în sclavie urmau să le îngreuneze mult deplasarea. Istoricul american nu exclude însă posibilitatea ca Attila să fi plănuit să se întoarcă asupra Romei, în primăvara lui 453, dar intenţia i-ar fi fost zădărnicită de moartea sa, survenită pe neaşteptate, în luna martie a acelui an.

Astăzi în istorie

21 mai 2004

Stanislav Petrov primeşte titlul de „Cetăţean al Lumii"

Probabil unul dintre cei mai importanţi oameni care au trăit vreodată a fost rusul Stanislav Petrov. El nu a cucerit ţări, ca Alexandru cel Mare sau Napoleon, nici nu a făcut descoperiri epocale, ca Edison sau Einstein, în schimb de numele său se leagă un eveniment mult mai important: oprirea, în ultima clipă, a unui conflict nuclear care ar fi distrus, fără îndoială, omenirea.

Pe 26 septembrie 1983, la trei săptămâni de la doborârea de către sovietici a unui avion civil sud-coreean, locotenent-colonelul Petrov era ofiţer de serviciu la sistemul de avertizare privind atacurile nucleare de la Oko, când aparatura din dotare a raportat că americanii lansaseră şase rachete

nucleare către URSS. Păstrându-şi stăpânirea de sine, Petrov a intuit că este totuşi o alarmă falsă şi a decis să nu se supună ordinelor de a riposta cu rachete nucleare, încălcând deci protocolul militar sovietic.

Dacă ar fi respectat protocolul, ar fi generat în mod cert o reacţie imediată a NATO, ceea ce ar fi dus la un război atomic la scară mondială. Investigaţiile ulterioare au confirmat că intuiţia lui Petrov nu dăduse greş: sistemul de avertizare prin satelit al sovieticilor suferise o defecţiune, raportând ţinte false.

Anchetat de superiori, Petrov a declarat că a refuzat să se supună ordinelor deoarece ştia că o lovitură nucleară americană ar fi implicat un atac cu sute de rachete nucleare, nu doar cu şase. În plus, sistemul de detecţie „de ultimă generaţie" era nou şi experimentatul ofiţer ezitase să aibă încredere deplină în el, fiind la curent cu desele erori ale tehnicii sovietice. Deşi salvase omenirea de la dezastru, Petrov nu a fost recompensat, deoarece asta ar fi dus la pedepsirea vinovaţilor de eroare, aşa că incidentul a fost muşamalizat, iar ofiţerul şi-a dat demisia.

Răsplata a venit pe 21 mai 2004, când Asociaţia Mondială a Cetăţenilor, din San Francisco, SUA, i-a oferit fostului ofiţer premiul „Cetăţean al Lumii" „ca recunoaştere a rolului jucat în evitarea unei catastrofe planetare."

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

E bine de știut

După un anotimp cu meniuri bogate în mâncăruri și cărnuri grele, organismul are nevoie de o perioadă de detoxifiere. Și cum din străbuni se spune că „urzicile schimbă sângele", nu trebuie ocolite sucul sau ceaiul de urzici care curăță corpul de toxine și stimulează digestia. În plus, pentru că urzicile abundă în potasiu au și capacitatea de a elimina retenția de apă din organism.

Un dar prețios al naturii, cu numeroase beneficii pentru sănătate, urzicile prezintă și câteva aspecte ce nu trebuie

Urzicile, un dar valoros al naturii

ignorate. Astfel, având efect diuretic, un consum îndelungat de urzici poate cauza un dezechilibru electrolitic. De asemenea, consumul mare de urzici, pe o perioadă lungă de timp, cauzează ingerarea unor cantități prea mari de potasiu.

Studiile arată că urzicile ar determina contracții uterine, motiv pentru care ar trebui evitate de femeile însărcinate. Și persoanele cu tromboze trebuie să fie precaute în consumul de urzici, deoarece vitamina K prezentă în plantă intervine în creșterea vitezei de coagulare a sângelui.

Așadar, darul prețios al naturii, urzicile, ar trebui folosite cu oarecare ponderație.

Dr. ANDY ANDREI

Pentru dumneavoastră, doamnă

Insomniile și ceasornicul biologic

Astăzi, specialiștii evidențiază cifre îngrijorătoare referitoare la procentul persoanelor care suferă de insomnie.

Astfel, 33% dintre persoanele active dorm mai puțin de 6 ore pe noapte, o persoană din cinci se plânge de insomnie și una din patru prezintă somnolență în timpul zilei. „Ne dorim cu toții să adormim și să ne trezim... ca o floare, spune dr. în neurobiologie Joëlle Adrien, dar cum să se întâmple astfel? Din ce în ce mai multe persoane se plâng că dorm prost. Ele nu prezintă simptome ale patologiei somnului, cauzele fiind legate de viața cotidiană." Soluția, cu certitudine nu trebuie să fie consumul de somnifere cu efecte devastatoare pentru sănătate pe termen lung. Atunci, ce ar trebui făcut pentru o reconciliere naturală cu nopțile. Sfaturile mai multor experți ne vor arăta câteva piste de urmat.

Pentru a dormi bine trebuie revăzute unele obișnuințe: „a dormi prost nu este o fatalitate pentru că fiecare își poate revizui obișnuințele pentru a fi în acord cu somnul său. Expunerea constantă la lumina naturală, destinderea fizică, o alimentație corectă, respectarea orologiului intern sunt lucruri simple care, în final, permit «regăsirea» somnului pierdut".

O primă regulă ar fi să vă treziți în fiecare zi la aceeași oră, inclusiv în zilele de odihnă, în concediu, în weekend sau... în eventuala izolare. Chiar dacă la început renunțarea la răsfățul unei ore de somn în plus s-ar putea să vi se pară frustrantă, ritmul orologiului biologic, care guvernează ritmul veghe-somn se va regla din ce în ce mai bine. Adormirea va fi mai ușoară și somnul mai satisfăcător.

Un alt element important presupune să beneficiați de lumina naturală. Pentru că, aceasta este cea care informează orologiul nostru biologic care este ora reală, asigurând în acest fel o bună sincronizare. Ideală este o expunere la lumină de cel puțin 45 de minute dimineața sau în prima jumătate a zilei. În acest fel stimulăm producția de melatonină, pigment transmis de la retină, creierului. Rolul acestuia este de a ameliora calitatea și durata somnului nocturn, subliniază neurobiologul Joëlle Adrien.

După lumina naturală, activitatea fizică este cel mai puternic sincronizator al orologiului biologic. „Mai multe studii au demonstrat că activitatea fizică induce un somn mai profund cu condiția de a fi suficient de intensă și cu o durată de cel puțin jumătate de oră. Celor obișnuiți să se culce târziu, activitatea fizică practicată în jurul orei 18 le va activa orologiul biologic și îi va face să adoarmă bine."

Pentru un somn nocturn bun la fel de important este când și ce mâncați seara. „Se recomandă să luați masa cu cel puțin o oră și jumătate – două înainte de a vă culca. Digestia crește temperatura corpului, în condițiile în care, o temperatură ceva mai scăzută favorizează adormirea.

În privința compoziției meselor, nu trebuie uitat că noaptea e lungă și organismul va trebui să absoarbă din alimente suficientă energie care să-i ajungă până dimineața, fără a fi nevoie să se trezească de foame, ne avertizează dr. Joëlle Adrien. Optați pentru legume și proteine puține. Evitați alcoolul pentru că, dacă într-o primă fază aveți impresia unui efect hipnotic, în realitate el creează insomnii și coșmaruri, fragmentând somnul. De asemenea, limitați la masa de seară fripturile, mezelurile și prăjiturile".

„Pentru a dormi bine trebuie să aveți nasul rece și corpul cald, adică, să simțim oarecare răcoare în cameră. Apoi, a citi și a răspunde la email-urile primite, a naviga pe internet, a butona telefonul, a privi o emisiune tv stând în pat, în dormitor, nu sunt activități neutre, ci din contră, ne mobilizează starea de veghe, chiar de stres, care împiedică adormirea", arată dr. Royant-Parolo. Același lucru este valabil pentru telefon, „42% dintre francezi dorm cu mobilul în apropiere și dacă un apel sau un mesaj îi trezesc, un sfert dintre ei răspund. Aceasta înseamnă că și în timpul somnului sistemul de alertă este în stare de veghe. Pentru a vă asigura un somn profund, odihnitor, trebuie să tăiați orice conexiune cu aparatura utilizată peste zi."

În privința altor soluții la care ar trebui apelat pentru înlăturarea insomniilor, specialiștii recomandă ceaiuri și extracte din plante. De asemenea, nu trebuie ignorată aromaterapia. „Grație proprietăților lor calmante, unele uleiuri esențiale favorizează adormirea, ameliorând calitatea somnului persoanelor stresate și anxioase, spune dr. Gigon. Dacă veți pulveriza în dormitor sau veți lăsa într-un bol, cu o jumătate de oră înainte de a vă culca cinci-șase picături de lavandă, durata și calitatea somnului se vor ameliora."

Sperăm să vă fie utilă descifrarea secretelor ce pot înlătura insomnia, aspecte cărora specialiștii le acordă maximă importanță.

Gastronomice

Ghiveci de legume

2 vinete, 4 dovlecei, 5-6 roșii, 2 cepe, 1 ardei gras roșu, 1 morcov, 2 căței de usturoi, 2 linguri ulei, sare, piper.

Vinetele se taie cuburi, se presară sare și se lasă așa 10 minute. Ceapa se taie mărunt, iar celelalte legume se taie cuburi. Se pun toate într-un vas la cuptor, se adaugă usturoiul și vinetele, se presară cu sare și piper. Se toarnă uleiul și se lasă amestecul la cuptor pentru 40 minute.

Ardei umpluți cu carne afumată

8 ardei grași, 250 g carne afumată fiartă, 3 ouă fierte tari, 1 castravete murat, 200 ml smântână, 50 g unt, sare.

Ardeii se taie în două, se curăță de cotor și semințe, interiorul lor se umple cu carnea afumată și tăiată mărunt, amestecată cu ouăle și castravetele tăiat mărunt, care se leagă cu smântână. Se așază ardeii unul lângă altul într-un vas termorezistent uns cu unt, se stropesc cu smântâna rămasă și se pune deasupra untul rămas. Se coc în cuptor, dar nu se prăjesc.

Brioșe glazurate

2 cești făină, 1/2 plic praf de copt, 1/4 ceașcă zahăr tos fin, 30 g unt tăiat bucățele, 1/3 ceașcă lapte, 1 ou.

Umplutura: ***30 g unt, o lingură zahăr, o ceașcă fructe uscate, 1 vârf cuțit ghimbir, 1 vârf cuțit scorțișoară.***

Glazura: ***1/4 ceașcă zahăr, 1/4 ceașca apă.***

Se încinge cuptorul la 210 grade C. Într-un castron, se freacă făina cu untul, până ce se obține o masă sfărâmicioasă, se adaugă zahărul și pe urmă ouăle bătute cu laptele și se frământă un aluat moale. Se întinde aluatul pe o coală de hârtie de copt, formându-se un dreptunghi de 35 x 22 cm. Se unge aluatul cu unt moale, se presară peste el zahărul, fructele uscate, ghimbirul și scorțișoara și se face sul. Se taie în 12 bucăți egale și se așază într-o tavă tapetată cu hârtie de copt, una lângă alta, în așa fel încât laturile lor să se atingă. Se reduce temperatura cuptorului la 180 grade C și se coc 25-30 de minute, până ce se rumenesc. Se scot din cuptor și se lasă să se răcească puțin. Pentru glazură se pun apa și zahărul (într-o crăticioară) la foc potrivit și se lasă să se topească zahărul, amestecând întruna. După ce a clocotit, se fierbe glazura încă 2-3 minute, fără a mai amesteca. Se ia crăticioara de pe foc și se ung cu glazură prăjiturile, cât sunt calde.

Dosarele frumuseții

Ciocolata provoacă acnee?

Acneea afectează aproape una din zece persoane din lume, fiind poate cea de-a opta boală cea mai răspândită în întreaga lume. Care este rolul nutriției? Nu putem să nu ne întrebăm dacă anumite alimente chiar provoacă acnee.

Studiile populaționale au găsit asocieri între acnee și consumul de alimente cum ar fi laptele, dulciurile și ciocolata. Studiul Harvard Nurses, efectuat pe un eșantion de 50.000 de femei, a descoperit o legătură între laptele băut în adolescență – în special lapte degresat îmbunătățit cu proteină din zer – și acnee. Aceeași legătură a fost găsită și în cazul băieților aflați la vârsta adolescenței. Dar, acesta este un studiu care se bazează pe dovezi de calitate slabă, nu pe studii intervenționale randomizate. Acestea nu există în cazul lactatelor dar există pentru... ciocolată.

Ciocolata, „universal condamnată" când vorbim de acnee

Când vine vorba despre acnee, nimic nu este mai incriminat decât ciocolata. Așa că Asociația producătorilor de ciocolată a făcut un studiu în care a comparat ciocolata pură cu ceva mai rău: ciocolata de calitate inferioară.

Rezultatul? Cei care au consumat ciocolată de calitate inferioară au avut tot atâtea coșuri ca cei care au consumat ciocolată pură. Concluzia producătorilor a fost însă că ciocolata nu are niciun efect asupra acneei.

Și comunitatea medicală a fost de acord. Acest studiu a arătat că ciocolata nu exacerbează acneea și a continuat să rămână necontestat zeci de ani.

Ce îi lipsește însă acestui studiu? Un grup de control.

Astfel, în ultimii ani s-a efectuat un studiu dublu-orb controlat placebo care a analizat efectele consumului de ciocolată, de fapt de pudră de cacao, asupra unor subiecți cu antecedente de acnee. Participanții la studiu au fost împărțiți pe grupuri. Un grup a înghițit capsule pline cu cacao 100% pură, un alt grup a înghițit capsule placebo, iar grupul de control nu a făcut nimic.

Coșurile s-au înmulțit în rândul celor care au consumat pudră de cacao. Prin urmare, consumul de cacao poate cauza exacerbarea acneei.

Ciocolata are multe părți bune. Nu numai că are un gust care ne place, ci are și efecte benefice asupra arterelor și stării de oboseală. Nu același lucru îl putem spune însă și atunci când vine vorba despre acnee. Așa că, dacă aveți probleme cu acneea, reduceți consumul de ciocolată, este sfatul dr. nutriționist Cristian Panaite.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Apar noi detalii despre CAZUL PASCAGOULA

În precedentul episod am rezumat câteva revelaţii recente din investigaţiile lui Kathleen Marden asupra cazului Pascagoula, aşa cum le-a relatat ea revistei franceze** Lumières dans la nuit **(LDLN).

Se ştie că în seara zilei de 11 octombrie 1973, Charles Hickson, în vârstă de 42 de ani şi Calvin Parker, în vârstă de 19 ani, pescuiau de pe un ponton de pe malul de vest al râului Pascagoula, statul Mississippi, când au suferit una dintre cele mai bine documentate răpiri OZN.

Regresia hipnotică din septembrie 2019, efectuată asupra lui Parker de Kathleen Marden a scos la iveală nu una ci mai multe răpiri, în care martorul a fost urmărit, aparent, de o misterioasă „femeie fără chip", cu înfăţişare cameleonică. După întâlnirile avute acasă, la 9 ani, şi lângă râul Pearl, la 13 ani, întâlniri descrise numărul trecut, următoarea ar fi avut loc în 1973, chiar în timpul faimosului incident de la Pascagoula.

Femeia cu păr albastru

Calvin Parker avea atunci aproape 19 ani. Aşa cum îşi reaminteau conştient cei doi martori, ei au fost duşi în interiorul navei de nişte creaturi gri, cu pielea zbârcită. Sub hipnoză, Parker spunea că aici a apărut din nou strania femeie. El era convins că a fost aceeaşi creatură pe care a văzut-o şi în excursia de pescuit pe râul Pearl, deşi „părea mai în vârstă" şi „avea păr albastru". Calvin a mai spus că femeia a efectuat o manipulare fizică în gâtul său, ceea ce i-a provocat o hemoragie nazală. Durerea şi frica i-au fost înlăturate instantaneu printr-o înţepătură în braţ aplicată de una dintre fiinţele cu pielea încreţită. Amintirile sale conştiente se întrerup aici, continuând cu momentul în care, ameţit, era dus înapoi, spre ponton.

Memoria lui Parker fusese examinată, sub hipnoză, şi de Budd Hopkins, în 1993, dar regresia efectuată de Marden în 2019 a adus multe detalii suplimentare. În navă, el s-a văzut pe o masă de cristal frumoasă şi a simţit că pluteşte în aer. Când a fost hipnotizat de Budd Hopkins, el spusese că era legat de o masă, dar acum afirma că s-a simţit paralizat. Un pătrat albastru, mat, a coborât din tavan şi s-a oprit înaintea ochilor săi. Se mişca în cerc, clicăind. O femeie cu ochi căprui şi degete lungi a intrat în cameră. Avea părul albastru, scurt şi fin. Calvin era sigur că era aceeaşi cu femeia pe care a văzut-o lângă râul Pearl, dar era mai în vârstă şi avea o coafură diferită. Lui Budd îi spusese că purta o mască. În sesiunea cu Marden el n-a mai văzut nicio mască. Ea l-a pocnit în partea din spate a gâtului, poate cu degetele, iar nasul a început deîndată să-i sângereze abundent, timp de aproximativ un minut. Apoi ea s-a dat înapoi şi a mormăit ceva din fundul gâtlejului. Imediat, făptura cu aspect robotizat i-a provocat nişte furnicături în braţ, relaxându-l, apoi l-a evacuat din navă. Charlie Hickson a fost escortat şi el, după care amândoi au urmărit dispariţia OZN-ului. S-a auzit doar un zgomot, luminile s-au stins şi nava nu s-a mai văzut. Pentru cazul din 1973, au existat şi dovezi fizice. Pe maşina nouă a lui Calvin, un „Rambler Hornet", el a descoperit o zgârietură pe partea laterală, iar geamul din dreptul pasagerului fusese spart. La intrarea în partea şoferului, catarama centurii de siguranţă era magnetizată. Treptat, au ieşit la iveală şi martori suplimentari, inclusiv unii apăruţi după publicarea primei cărţi a lui Parker, care apar în volumul al doilea. Unii dintre ei nu declaraseră la vremea respectivă ce anume au văzut de teama ridicolului, un factor care atunci a fost mult mai important decât astăzi. Trebuiau să-şi facă griji pentru carieră şi să-şi protejeze reputaţia. Noii martori au adus dovezi suplimentare că răpirea lui Hickson şi Parker a fost un incident real; unul dintre ei a făcut mărturisirea pe patul său de moarte. În primele zile ale lunii ianuarie 2020, un lucrător al şantierului naval a declarat că, în octombrie 1973, împreună cu mai mulţi colegi, au observat, de pe un loc mai înalt din Pascagoula, „şase obiecte subacvatice de dimensiunea unor autoutilitare". Demn de amintit este şi faptul că pe 6 noiembrie 1973, la trei săptămâni de la incident, şase pescari s-au confruntat cu un obiect subacvatic neidentificat în timp ce pescuiau în Golful Pascagoula. Cazul a fost raportat pazei de coastă, care a expediat o barcă, a reuşit să localizeze obiectul subacvatic, care însă a dispărut în adâncuri.

Următorul incident şi posibila răpire a lui Calvin Parker a avut loc după aproape 20 de ani, în martie 1993, pe

când el pescuia în Golful Mexic, în dreptul insulei Cat Island. Se afla în barca lui, luându-şi prânzul, când a simţit că este ridicat în aer. El a putut zări un nor izolat deasupra lui şi ceva în acel nor. A intrat în OZN prin baza lui, după care s-a simţit suspendat în aer. Femeia familiară a apărut din nou. El a descris-o că fiind îmbătrânită. Părul îi era mai lung şi purta o salopetă albastră.

De data asta, comportamentul ei a fost cu totul altul. L-a apucat şi l-a aruncat pe o masă. Ceva îl ţinea de braţe şi de picioare. A văzut apoi curgând sânge din mâna lui, dintr-o rană extrem de dureroasă. În încăpere plutea un miros de amoniac. Calvin s-a simţit din ce în ce mai slab, până când a văzut un tunel şi o lumină la capătul său, ca în cazul faimoaselor experienţe de moarte iminentă.

Următoarea lui amintire, pe care a scos-o la iveală hipnoza aplicată de Marden, a fost că stătea în picioare, lipit de un perete. Apariţia feminină i-a înfipt un obiect în nas până i-a provocat o sângerare. A simţit o durere ascuţită, şi o senzaţie de curentare în tot corpul; apoi a văzut mici bile, ca de electricitate, care săreau de pe pereţi să-l înţepe. Ca reacţie, el a apucat-o pe femeie de gât şi a lovit-o cu capul de perete de mai multe ori, făcând să-i curgă un lichid negru din ochi, nas şi urechi. Ea a scos atunci un mormăit ciudat, după care o entitate robotică a intrat în joc, i-a provocat furnicături în braţ, iar Calvin s-a liniştit brusc. Următoarea lui amintire a fost că s-a trezit şi era întuneric. Era din nou în barca sa; şi-a verificat ceasul, era ora aproape 10 seara. Deci avusese o „lacună de timp" de aproape zece ore. Nu-şi amintea dacă pescuise ceva; totuşi, a doua zi, a găsit peşte în frigiderul său.

Un viitor fără speranţă

Marden comenta că cele două incidente par a fi legate, deoarece Calvin a fost dus de fiecare dată într-un mediu diferit, s-a întâlnit cu femeia familiară, dar misterioasă, şi cu creatura mare, încreţită, care era asistentul lui. În ambele dăţi, ea a introdus ceva în partea din spate a gâtului sau a nasului determinând o sângerare. Poate a fost un implant.

În timpul răpirii de la Cat Island, lui Calvin: „i s-a arătat un holocaust nuclear şi imagini cu feţe care se descompuneau. Supravieţuitorii se confruntau cu un viitor fără speranţă şi toată viaţa a pierit în cele din urmă". S-a comentat dacă nu cumva Calvin Parker a fost principala ţintă a răpirii din 1973, şi nu Charles Hickson, având în vedere trecutul tatălui primului în industria nucleară. Kathleen Marden a comentat că nu este neobişnuit ca persoanelor care au experimentat răpiri să li se afişeze imagini cu un holocaust nuclear şi cu distrugerea mediului. Strania femeie părea îngrijorată de armele noastre nucleare atunci când i-a arătat lui Calvin ciuperca unei explozii, lumina strălucitoare şi feţele oamenilor care se topeau, apoi oamenii care erau flămânzi şi mureau. E un model care se repetă sistematic în comunicarea cu nepământenii. Aceştia par să se teamă că acţiunile noastre vor duce la autodistrugere.

Sesiunea de hipnoză a lui Calvin cu Budd Hopkins, efectuată în 1993, nu delimitase clar incidentele de răpire, din 1973 şi 1993. La acesta din urmă, Calvin, după ce a ajuns pe insulă la mijlocul dimineţii, s-a găsit instantaneu „plonjat în noapte". Dar a raportat bilele de lumină care se învârteau în jurul camerei, iar la contact provocau şocuri dureroase.

Marden a precizat că a avut o lungă discuţie cu Calvin înainte de şedinţa de hipnoză, pentru a stabili ce-şi amintea conştient. Ea a folosit o tehnică de hipnoză medico-legală, utilizată în investigaţiile de aplicare a legii, pentru a obţine informaţii brute, fără a pune întrebări care ar putea duce la confabulaţii. Chiar de la început, îl rugase să precizeze doar ceea ce ştia că este adevărat. Amintirile lui Calvin păreau limpezi, el aflându-se într-o stare de hipnoză profundă.

În încheierea interviului dat revistei LDLN, Kathleen Marden a spus că Parker pare să fi fost mulţumit de şedinţa de hipnoză efectuată asupra lui. Ea s-a străduit să-l trateze cu grijă, sănătatea lui fizică şi emoţională fiind ceă mai mare prioritate a ei. Au rămas şi după aceea în contact prin corespondenţă. Ei i-a făcut plăcere să se întâlnească şi să stea de vorbă şi cu soţia şi cu mama lui. Calvin – spunea Marden – este o persoană amabilă, un om bun care a realizat multe lucruri în viaţa sa, în ciuda stresului emoţional cauzat de faptul că fusese răpit.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

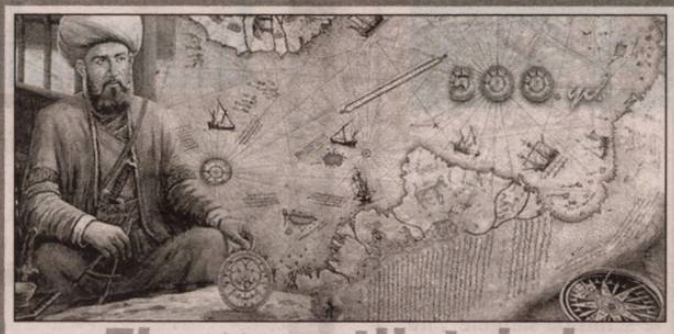

Flacăra ştiinţei şi „incendierea" memoriei

Am văzut în numărul precedent al Magazin-ului că aşa-numita descoperire a Americii/Americilor nu reprezintă nici pe departe o frumoasă pagină de manual şcolar, o relatare idilică despre sublimele relaţii dintre oameni şi mai ales nu e o informare precisă şi corectă a publicului despre propriul său trecut.

Atlanţii, vikingii, normanzii

Controversele legate de nume celebre ale cunoaşterii Americilor de către cei veniţi din afară sunt în general cunoscute. Se cunosc (însă dovezile concrete stau sub mari semne de întrebare) şi alte – să le spunem – expediţii în aceste regiuni ale planetei noastre, unele efectuate cu multe veacuri, dacă nu chiar cu milenii înaintea datelor „omologate" de comunitatea ştiinţifică modernă.

În condiţiile în care efectiv se bâjbâie şi azi în problema existenţei fabulosului continent scufundat Atlantida, o versiune a descoperirii Americii (cu diverse variante fascinante) sugerează că atlanţii ar fi cunoscut bine drumul pe ape întinsele pământuri dinspre Vest. Vikingii, temuţi războinici, dar şi navigatori foarte iscusiţi, pun şi ei o puternică amprentă de mister asupra aceluiaşi subiect.

În cazul lor, unele dovezi materiale ale prezenţei pe ţărmurile estice ale actualei Americi de Nord există (inclusiv inscripţii dăltuite în piatră sau scrieri vechi), însă ele încă sunt contestate de către unii cercetători. Normanzii intră şi ei în ecuaţie. Conform unor specialişti, ei ar fi descoperit, de fapt, teritoriul american, după ce mai întâi au ajuns în Groenlanda, la sfârşitul secolului al X-lea, cu cel puţin cinci secole înaintea lui Columb.

Hărţile amiralului zburător

Piri Ibn Haji Mehmed, supranumit Piri Reis („căpitan" în turcă), navigator otoman, dar mai ales cartograf celebru, a realizat două hărţi ce şochează şi astăzi lumea ştiinţifică, în anii 1513, respectiv 1528-29. Prima a fost redescoperită în 1929, în Palatul Topkapi din Istanbul, dar cealaltă nu se ştie unde se află, dacă mai există.

În mod inexplicabil, harta cunoscută prezintă Africa, şi ţărmurile vestice ale întregului continent sudamerican, Americii Centrale, o parte din America de Nord, dar şi teritoriul Antarctic, necunoscut atunci (sic!). Vizualizarea seamănă izbitor cu cea a imaginilor luate din atmosfera terestră, de la înălţimi foarte mari. În 1953, ofiţerul Marinei americane A. Mallery a comparat releveele moderne cu harta lui Piri Reis, remarcând o asemănare izbitoare între ele.

E însă cazul să ne detaşăm de teorii fanteziste, ca aceea care sugerează că amiralul, (în flota Egiptului) Piri Reis ar fi fost „plimbat" prin văzduh de entităţi nepământene! El menţionează că a folosit drept surse pentru hărţile sale lucrări realizate de-a lungul mileniilor de mari învăţaţi ori navigatori din Antichitate: Ptolemeu, Anaximandru, dar şi navigatori fenicieni, exploratori cartaginezi din secolele VII-V î.Hr. sau faraonul Nechao II (sec. VII), la a cărui iniţiativă s-a desfăşurat o expediţie pe mare, ce a înconjurat întregul continent african.

Lucru relevant pentru începuturile cartografierii noilor teritorii de peste Atlantic, amiralul turc menţionează şi o hartă realizată de Cristofor Columb, cel considerat a fi primit pe nedrept titulatura de descoperitor al Americilor. Din păcate însă, astăzi nici în numele adevărului ştiinţific, nici pentru corecta informare a publicului, nici măcar din orgoliu profesional, specialiştii nu catadixesc să îndrepte erorile din istoria civilizaţiei umane.

O veche teorie spune că populaţiile siberiene au ajuns acum aproximativ 10.000-13.000 de ani prin strâmtoarea Bering, fâşie de uscat la acea vreme, denumită Beringia, pe continentul nord-american şi au avansat până în America de Sud. Însă, descoperirea ulterioară a unor vârfuri de suliţă din silex, vechi de circa 17.000 de ani, au descris o altă ipoteză. Ele seamănă izbitor cu cele realizate pe teritoriul Franţei şi Spaniei de azi, în aceeaşi perioadă.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

O armură străveche şi misterioasă

Hazardul face uneori ca arheologii sau persoane fără legătură cu acest fascinant domeniu să descopere obiecte şi situri de valori inestimabile.

Există însă şi situaţia contrară, când scoaterea la lumină a unor vestigii ce doar aparent pot fi puse în legătură cu momente de referinţă ori cu mari personalităţi ale istoriei omenirii înflăcărează atât de mult raţiunea specialiştilor, încât se ajunge la ipoteze halucinante.

Istoria afectată... de istorie

În ziua de 20 februarie 1909, săpăturile efectuate nu departe de situl Ksour Essef din Tunisia au scos la iveală o piesă antică rarisimă. Într-un mormânt punic datat ulterior în secolul al III-lea î.Hr., s-a găsit o armură de bronz provenind din sudul Italiei de astăzi (făurită în Campania sau în Apulia), locul respectiv determinându-i pe cercetători să o asocieze cu expediţiile celui de-al doilea război punic purtat de faimosul general cartaginez Hannibal Barca între anii 211 şi 203 î.Hr.

O ipoteză de-a dreptul fascinantă, care însă după un secol a început să-şi arate unele fisuri, în urma analizelor minuţioase, cu mijloace avansate, a altor obiecte descoperite în acelaşi sit şi conservate în prezent (inclusiv armura) la muzeul de istorie al Tunisiei din oraşul Bardo.

Emblematicul obiect se afla într-o nişă din imediata vecinătate a osemintelor dintr-o cameră funerară. La vremea aceea, Sahelul tunisian se afla sub protectorat francez, iar coloniştii albi se arătau foarte atraşi de asemenea mărturii istorice străvechi, astfel că nu rareori mormintele antice erau rapid dezvelite şi conţinutul lor însuşit de persoane neinteresate în mod deosebit de valoarea lor culturală. Tot atunci, două amfore au fost sparte, iar scândurile sarcofagului de lemn au suferit şi ele deteriorări grave. Superba armură a rămas totuşi pe „teritoriul" ştiinţei, unde însă presupusa ei apartenenţă faţă de marele Hannibal a devenit tot mai improbabilă.

Sub protecţia Minervei

Tipul de armură căruia îi aparţine piesa de bronz aurit descoperită în Tunisia este numit „kardiophylax", ceea ce înseamnă că rolul său principal e acela de a proteja zona inimii. Prinderea pe corpul luptătorului se realiza cu ajutorul unor curele strânse şi fixate cu nituri. Pe partea decorată cu cercuri în relief se distinge clar şi o reprezentare a zeiţei Minerva.

Aceasta are ochii mari, buzele subţiri şi poartă pe cap o cască de sub care ies şuviţe de păr, aceasta fiind ea însăşi decorată cu motive geometrice şi vegetale, de altfel prezente pe mai multe părţi ale armurii. Întâmplător sau nu, între acestea a fost identificată şi imaginea unei flori de crin, care se ştie că mai târziu avea să devină simbol al regilor Franţei.

Departe de a fi unică, reprezentarea Minervei cunoaşte o explicaţie interesantă. La romani, ea era patroana meşteşugarilor, iar din anul 217 î.Hr., fiind asimilată zeiţei vechilor greci Atena, a devenit şi zeiţa înţelepciunii, strategiei, inteligenţei, scrisului, artelor, muzicii şi a industriei, venerată apoi şi de medici.

Potrivit mitologiei, ea s-ar fi născut ieşind din capul lui Jupiter, încă de la apariţie purtând armură, cască de războinic şi lance. Prin identificarea sa ulterioară cu Atena Niké („victorioasă"), Minerva a preluat şi rolul de *custos urbis* – „păzitoarea cetăţii", de unde şi postura sa protectoare pe armura multimilenară.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 de locuri de văzut în România

Rezervaţia naturală Lunca Mureşului

Aflată în vestul României, pe teritoriul judeţelor Arad şi Timiş, Rezervaţia naturală Lunca Mureşului este una dintre cele patru zone de la noi din ţară care au fost incluse pe Lista Ramsar a zonelor Umede de Importanţă Internaţională, atrăgând an de an turişti din toată lumea.

Deşi are doar 17.500 de hectare, rezervaţia este un veritabil paradis al biodiversităţii naturale, găzduind peste 200 de specii de păsări care cuibăresc aici, inclusiv specii pe cale de dispariţie, ca stârcul cenuşiu. De altfel, ecosistemul tipic acestei regiuni de luncă, îmbinând apele stătătoare cu cele curgătoare, este îmbogăţit de păduri aluvionare, cu sălcii şi plopi, dar şi de zone de câmpie ideale pentru cuibărit.

Dacă aveţi drum prin Arad, faceţi-vă neapărat timp să vizitaţi şi această oază de linişte şi verdeaţă, aflată la doar 4 km de oraş. În rezervaţie cresc peste 1.000 de specii şi subspecii de lemnoase şi ierboase, unele plante aflându-se pe Lista Roşie a Speciilor Vulnerabile şi Rare din România. Nu lipsesc nici animalele – puteţi vedea, dacă aveţi răbdare şi noroc, vieţuitoare precum cerbii, mistreţii, vulpile, vidrele sau popândăii.

De asemenea, în râurile şi lacurile sau bălţile din rezervaţie trăiesc peste 50 de specii de peşte, făcând din Lunca Mureşului una dintre cele mai bogate zone pe segmentul unui râu de la noi. Turiştii au la dispoziţie câteva zeci de locuri de cazare – unele fără televizoare, pentru cei care vor să se detaşeze total de avatarurile civilizaţiei moderne şi să trăiască o noapte sau două în sânul naturii.

Rezervaţia oferă peisaje superbe iubitorilor de frumos şi pasionaţilor de fotografie, iar dacă doriţi să faceţi o croazieră acvatică, aveţi la dispoziţie diverse tipuri de ambarcaţiuni (caiac, barcă cu motor) pentru plimbări pe lacuri sau pe râul Mureş. Totodată, există şi un centru de închiriere de biciclete, pentru turiştii dornici să străbată pe două roţi această minunată zonă înverzită.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Schitul Darvari

Astăzi, 21 mai, Biserica noastră îi prăznuieşte pe Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena, cei care au consolidat creştinismul ca religie de stat şi au pus capăt persecuţiilor îndreptate împotriva credincioşilor în Evanghelie.

Acestor părinţi ai bisericii noastre le sunt închinate numeroase locaşuri de cult pe tot cuprinsul ţării, iar astăzi vă vom prezenta unul dintre ele.

Aflat în centrul Capitalei, în imediata vecinătate a Bisericii Icoanei, Schitul Darvari reprezintă de aproape două secole o oază de credinţă şi de linişte.

Aşezământul are hramurile „Învierea Sfântului Lazăr", „Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena" şi „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil".

Istoria lui începe din 1834, când căminarul Mihail Darvari şi soţia sa, Elena, din familia Buzeştilor, cumpără terenul din apropierea Bisericii Icoanei de la ctitorii acesteia, familia Bădescu. Cei doi ridică aici o biserică mică, din lemn, lipsită de turlă, cu hramul „Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena". După un an, respectiv în 1835, sunt aduse aici călugăriţe de la mănăstirile Ciorogârla şi Pasărea, şi ia fiinţă viaţa de schit cu un preot slujitor.

În 1854, Mihail Darvari se stinge de holeră şi după Secularizare, în 1865, maicile părăsesc locaşul pe care Elena Darvari îl transformă în schit de călugări, în 1869. Începând cu anul respectiv, călugării de la Schitul Prodromu de la Muntele Athos primesc permisiunea ctitorilor de la Darvari de a se caza aici în timpul trecerii lor prin Bucureşti pentru strângeri de fonduri, urmând ca în schimb ei să oficieze slujbe la schit. La cererea Mitropoliei ţării, familia ctitorului repară biserica, în 1894, prilej cu care i se adaugă şi o turlă.

Între 1934-1935, epitropul Mihail Darvari, general de divizie şi nepot al ctitorilor dărâmă biserica şi o construieşte pe cea existentă şi în zilele noastre. Noul monument este pictat în frescă de Iosif Kober.

În urma decretului din 1959, schitul este desfiinţat, călugării sunt trimişi la alte mănăstiri şi aşezământul este transformat în biserică de mir. În 31 martie 1996, schitul este reînfiinţat, fiind aduşi monahi de la Mănăstirea Crasna, iar pictura este restaurată de părintele Sofian Boghiu.

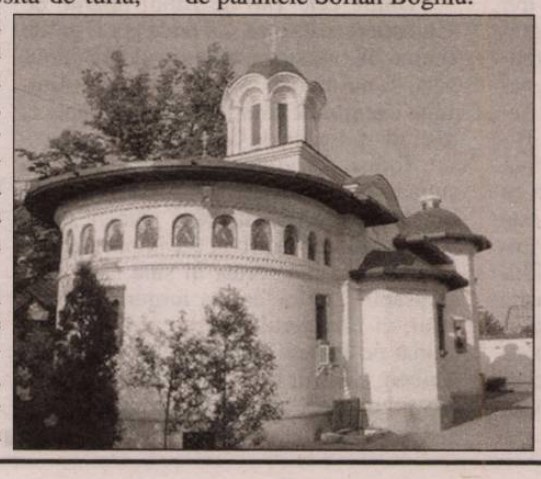

Biserica a fost supusă unor ample reparaţii şi restaurări, păstrându-i-se însă linia avută înainte de 1951.

Este construită în stil muntenesc-oltenesc, în formă de cruce şi compartimentată în încăperile clasice: Altar, naos, pronaos şi un pridvor închis despărţit de pronaos printr-o deschidere largă.

Naosul este despărţit la rândul lui de pronaos prin doi stâlpi uşor decroşaţi deasupra cărora se află o arcadă susţinând bolta. Catapeteasma este din lemn sculptat şi împodobită cu o pictură foarte frumoasă.

Deasupra pronaosului se află turla octogonală deschisă, luminată de ferestre prelungi. Este zugrăvită în alb, ca întregul exterior care prezintă în registrul superior un brâu de cărămidă aşezat în zimţi de ferăstrău cu firide mici pictate în zona Altarului şi a naosului.

Pridvorul este pictat în interior şi are, după un şir de trepte, două intrări, în partea sudică şi vestică închise de uşi de lemn în două canaturi cu ancadramente de piatră. Se foloseşte, de obicei, intrarea sudică. Este susţinut de patru coloane cu capiteluri şi baza de piatră împodobite cu elemente sculpturale. De-o parte şi de alta a uşii de vest se află câte o fereastră. Alte ferestre luminează biserica in Altar: una în zidul de răsărit şi alta în cel de nord. Naosul şi pronaosul au, de asemenea, câte o fereastră pe fiecare parte. Toate au grilaje de fier forjat şi ancadramente de piatră. Pardoseala este de ciment şi acoperişul de tablă.

La 15 metri sud de Altar se află clopotniţa de zid, cu etaj, având la parter un magazin de obiecte bisericeşti.

IRINA STOICA

Pe urmele „Ambasadorilor”

Semnificaţiile unor opere de artă continuă să genereze controverse între experţi, chiar şi după multe secole de la realizarea lor. Este şi cazul tabloului „Ambasadorii”, al pictorului german Hans Holbein cel Tânăr (1497-1543), lucrare datând din anul 1533.

Despre artist se ştie că a fost pictorul oficial al regelui Henric al VIII-lea, că a fost prieten cu Erasm, în schimb rămânând necunoscute alte detalii importante din biografia sa.

Ar fi suficient în acest sens să menţionăm data exactă a naşterii (anul 1497 sau 1498?), dar mult timp biografii lui au fost indecişi şi în legătură cu anul decesului, pornind din 1604, când Karel Van Mander, primul biograf al lui Holbein, a considerat că acesta a murit în 1544. Însă în februarie 1851, scriitorul William Henry Blake i-a regăsit într-o arhivă testamentul, din care reiese că ultimele dorinţe ale pictorului au fost puse în practică de bijutierul Hans d’Anvers pe 29 noiembrie 1543.

La fel de enigmatic ca autorul său, impresionantul tablou „Ambasadorii” (cu dimensiunile de 207 x 209 cm), aflat în prezent la Galeria Naţională din Londra, conţine elemente ce pot trece uşor neobservate, deşi relevă o simbolistică importantă. Cei doi bărbaţi, care pozează fixându-l cu ochii pe privitor, au fost identificaţi abia în anul 1895: Jean de Dinteville, ambasadorul Franţei în Anglia, şi episcopul Georges de Selve, care avea şi el funcţie de ambasador. Ei stau în picioare în faţa unei piese de mobilă cu două rafturi încărcate cu numeroase obiecte heteroclite.

„Ambasadorii”, detaliu, crucifixul ascuns

Deasupra se disting, reproduse în cele mai mici detalii, un glob pământesc, un cadran solar portabil de formă cilindrică, un aşa-numit bloc gnomic ce prezintă mai multe cadrane solare şi o carte cu copertă roşie, pe care e aşezat un *torquetum* – instrument pentru calcularea orei şi datei *(foto alăturat)*. Pe raftul inferior stau o carte de matematică şi un caiet cu partituri muzicale (se poate chiar citi conţinutul paginilor la care sunt deschise!), un glob pământesc fără suport, un echer şi un compas (ca simboluri masonice?), o lăută (instrument specific Renaşterii) şi cinci fluiere de lemn.

Cel mai frapant element al tabloului, care iese din logica unei asemenea imagini, este forma alungită din faţa ambasadorilor, aparent un obiect nedefinit aşezat jos, între aceştia. Ea a fost analizată în diverse moduri, în cele din urmă reuşindu-se identificarea sa. Este o deformare prin procedeele anamorfozei a unui craniu uman. Şi, chiar dacă tabloul a rămas cunoscut sub denumirea sus-menţionată – („Ambasadorii”), odată ce distingem sinistra imagine, prezenţa celor două personaje devine doar în parte importantă: moartea şi viaţa se întâlnesc în acelaşi spaţiu, dar practic nu există o confruntare autentică, directă între ele.

Remarcabile sunt şi alte detalii aproape minuscule, uşor de „pierdut” de sub ochi. Ambasadorul Jean de Dinteville poartă la gât un medalion, pe care e înfăţişat Arhanghelul Mihail – însemnul Ordinului „Sfântul Mihail”. Pe bereta sa stă prinsă o broşă ce înfăţişează un craniu, iar întreaga vestimentaţie indică un nivel înalt de bogăţie. În schimb, fără a fi sărăcăcioase, straiele reprezentantului Bisericii Catolice evocă sobrietate, decenţă, modestie.

Şi mai greu de observat, dar constituind punctul de origine al întregii imagini, în colţul din stângasus al tabloului se află un crucifix pe jumătate ascuns sub faldurile draperiei verzi. Iar dacă urmărim în succesiunea lor firească toate elementele picturii, constatăm că ansamblul se încheie cu straniul craniu deformat. Putem interpreta

„Ambasadorii”, detaliu

aceasta ca pe o trimitere la ideea de existenţă pământească aşezată sub semnul divinului şi sfârşită implacabil în nimicul absolut.

În acelaşi timp, amestecul de obiecte ce simbolizează, pe lângă religie, şi ştiinţele, artele, eterna sete umană de cunoaştere, se opune la vedere simbolurilor masonice. Poate că printr-o pură întâmplare, la un an de la definitivarea tabloului, lua naştere Biserica Anglicană.

America şi celelalte ţări

Într-un fel sau altul, lumea arată aproape la fel oriunde trăiesc oameni. Până şi aşa-numitul „vis american” te poate şoca de multe ori, tocmai datorită unor personaje şi elemente strict specifice, la care nici în cele mai fanteziste închipuiri nu te-ar duce mintea. Oricum, peste tot putem întâlni asemenea „minuni” ce te fac să te crucişti. Să vedem doar câteva dintre acestea !

■ Dacă se spune că în „bătrâna” Anglie se vorbeşte limba engleză curată, iar peste Ocean se vorbeşte „engleza americană”, aflaţi că, totuşi, în statele federaţiei nord-americane există nu mai puţin de 24 de dialecte diferite ale englezei. Apropo: cel mai mic stat din Florida se numeşte – *of course!* – Angleterre.

■ Cantemir al nostru a inventat Struţocămila („Ceva mare care vrea să fie şi mai mare”). Se pare că ideea lui i-a inspirat şi pe alţii, mai târziu. În anul 1893, în SUA a fost propus un amendament pentru a schimba numele Statele Unite ale Americii în Statele Unite ale Terrei.

■ În îndepărtata ţară asiatică Bangladesh, un elev în vârstă de cel puţin 15 ani poate ajunge la închisoare, dacă este prins fraudând un examen. Oare la ce nivel se ridică aşa-numitul analfabetism funcţional la această populaţie? (Ah: fiica marelui Shakespeare era analfabetă!) Dar, rămânând întrucâtva în domeniul „educaţiei”, să menţionăm că până prin anii 1970, în cantinele şcolare din Belgia se servea bere.

■ D’ale IT-ului. În fiecare minut există aproximativ 2 milioane de căutări pe Google. În schimb, circa 44% dintre utilizatorii Twitter nu

au utilizat niciodată... Twitter. Iar dacă nu ştiaţi, pasărea-simbol a acestuia se numeşte Larry. De ce nu?

■ Un american din zece crede că HTML înseamnă o maladie cu transmitere sexuală. Da, dar e cineva care ştie bine că nu e aşa: cea mai bătrână utilizatoare de Facebook are onorabila vârstă de 106 ani!

■ Se spune că doar prietenii poţi să ţi-i alegi, nu şi rudele. Şi nu că ar avea prea mare importanţă asta, dar se spune că ex-preşedintele american George W. Bush şi Hugh Hefner, fondatorul celebrei reviste pentru adulţi „Playboy” ar fi veri.

■ Întâmplările istoriei individuale pun deseori amprente de neşters asupra destinului întregii omeniri. Iată, de pildă, un exemplu halucinant: în anul 1894, un preot a salvat de la înec un băieţel de numai 4 ani. Mica potenţială victimă era nimeni altul decât Adolf Hitler. E inutil să ne gândim ce curs ar fi luat istoria, dacă nobilul şi umanul gest al bunului părinte ar fi eşuat. Poate ar fi mai bine acum să menţionăm că, la începutul-începutului, faimosul erou pozitiv Spiderman era, de fapt, un răufăcător!

Biblia care şi-a ruinat tipograful

În anul 1455, după mai bine de trei ani de muncă asiduă, faimosul tipograf Johannes Gutenberg, asociat cu unul dintre lucrătorii săi, Peter Schöffer, şi cu negustorul şi bancherul Johann Fust, a publicat în Mayence, oraşul său natal, „Biblia latină în 42 de rânduri” (B42), considerată de istorici prima carte tipărită cu litere mobile de metal. Aprecierea este corectă pentru Europa, dar se ştie că imprimeria (cu litere de lemn) exista în China încă din secolul al IX-lea, fiind folosită la răspândirea învăţăturilor lui Buddha. De asemenea, şi în Coreea s-au tipărit cărţi, începând din anul 1377. Realizări despre care tipograful german nu avea însă cunoştinţă.

Dintre cele 180 de Biblii tipărite de Gutenberg, astăzi se ştie unde pot fi găsite numai 48, acestea având o valoare culturală, şi nu numai, extrem de mare. Anumite exemplare complete sunt evaluate la zeci de milioane de dolari!

Totuşi, la vremea respectivă ea nu numai că nu i-a adus realizatorului său situaţia materială la care s-ar fi putut aştepta, ci, dimpotrivă, l-a împins la ruină. De fapt, nu cartea în sine este „responsabilă” de nefericita turnură a lucrurilor, ci caracterul uman, care l-a determinat pe Johann Fust să îl acuze pe Gutenberg că nu ar fi respectat termenii contractului şi să deschidă un proces împotriva lui.

Se pare că Biblia „B42” a fost vândută imediat după tipărire, într-o primă etapă prin expedieri către solicitanţi din străinătate – Anglia şi, probabil, Suedia şi Ungaria. Cel puţin despre câteva cópii se ştie că au fost vândute cu 30 de florini, echivalentul salariului pe circa trei ani al unui funcţionar!

Acest lucru le-a făcut considerabil mai scump vândute decât Bibliile scrise de mână, dar majoritatea studenţilor, preoţilor şi persoanelor cu venituri obişnuite nu şi le puteau permite. De aceea, se presupune că le-au cumpărat unele mânăstiri, universităţi, precum şi persoane particulare foarte bogate. Cu certitudine, se ştie că unele erau folosite la lecturile colective din refectoriul unor mânăstiri, altele serveau studiului, iar altele erau doar prezentate, nu şi utilizate ca atare.

Susţinut chiar la modul agresiv de numeroşi călugări ataşaţi scrierilor de mână, Fust i-a cerut lui Gutenberg să îi restituie banii împrumutaţi. În urma procesului din 1455, el a devenit proprietarul atelierului acestuia şi a suspendat tipărirea Bibliei aici. Gutenberg a continuat tipărirea cărţii sfinte la Mayence şi Eltville, un oraş apropiat. Totuşi, ruinat, a fost nevoit să-şi părăsească localitatea de baştină în 1462, revenind după trei ani, când Adolf, arhiepiscopul de Mayence, i-a recunoscut meritele deosebite şi l-a finanţat pentru ultimele sale realizări. Gutenberg a murit pe 3 februarie 1468, acasă, cu trei săptămâni înainte să se fi împlinit 13 ani de la apariţia Bibliei ce îi poartă numele.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ *...ardeiul roşu conţine cea mai multă vitamină C dintre toate legumele? Ardeiul verde conţine*

doar jumătate sau chiar mai puţin din cantitatea de vitamină C a ardeiului roşu.

◆ *...un sfert din totalul oaselor corpului uman se află în picioare?*

◆ *...cea mai cunoscută rută din Imperiul Roman era Via Apia care mergea*

de la Roma la Capua? Avea 8 metri lăţime şi unele porţiuni sunt folosite şi astăzi.

◆ *...la un rodeo un cowboy trebuie să stea pe un taur doar opt secunde? Foarte puţini reuşesc.*

◆ *...în lacul Nicaragua trăieşte o specie foarte rară de*

rechini? Sunt singurii rechini de apă dulce.

◆ *...în jocurile Olimpice antice, arcaşii utilizau pe post de ţinte porumbei.*

◆ *...în trecut oraşul Bratislava avea un nume de ori-*

gine greacă „Istropolis"? Înseamnă „Oraşul de la Dunăre".

◆ *...norvegianul Roald Amundsen a fost conducătorul primei expediţii reuşite la Polul Sud? A fost şi primul om care a atins ambii poli.*

Ştiaţi că...

Catedrala din Bonn

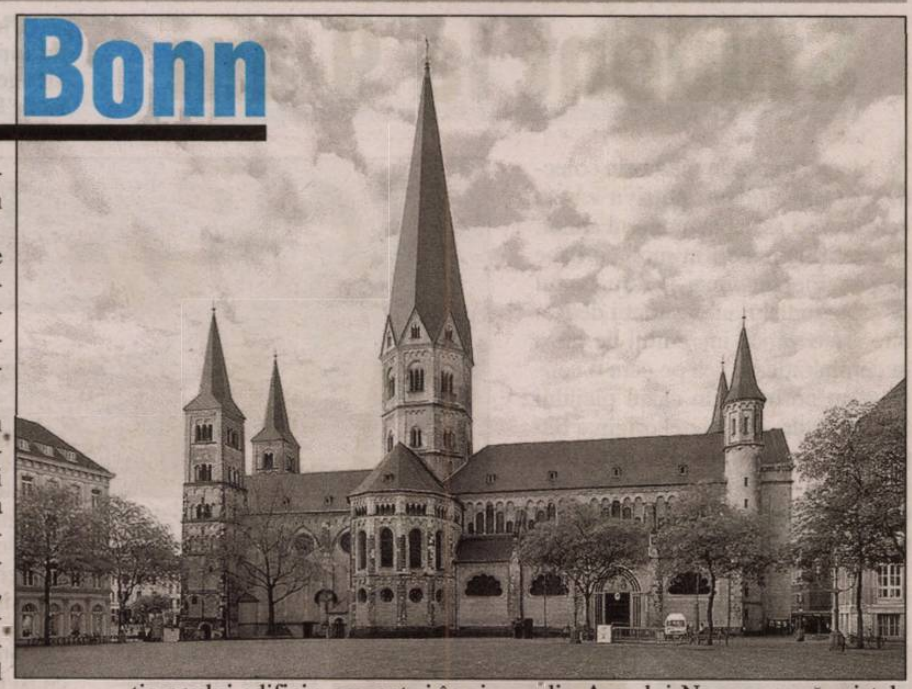

Oraşul Bonn, fostă capitală a Germaniei Federale între anii 1949-1990, are un trecut istoric de peste 2.000 de ani. Aflat în Renania de Nord – Westfalia a fost la început o aşezare germano-romană, ajungând în secolul al XVI-lea reşedinţă a prinţilor de Köln.

Este cunoscut atât pentru Universitatea fondată de Friedrich Wilhelm al III-lea, cât şi ca locul în care, în 1770, s-a născut marele compozitor Ludwig van Beethoven.

Dintre numeroasele sale biserici se remarcă în mod deosebit Catedrala (Das Bonner Münster), unul dintre cele mai vechi edificii de acest fel din Germania.

Construită în secolele al XI-lea – al XIII-lea, se află pe un loc sacru, pe care mai întâi a fost un templu roman şi apoi o biserică creştină. Concepută în stil romanic, prezintă un turn imens octogonal cu o clopotniţă în vârf. În Evul Mediu a fost locul de încoronare a doi împăraţi romani în anii 1324 şi 1346, şi a constituit unul dintre cele mai importante aşezăminte de acest fel din Renania.

Printre aceste podoabe ale bisericii trebuie amintite statuia de bronz a Sfintei Elena, datând din secolul al XVIII-lea şi amvonul în stil rococo.

Tradiţia spune că în anul 235 aici au fost martirizaţi doi soldaţi romani care îmbrăţişaseră religia creştină. Se numeau Cassius şi Florentius, şi staţionaseră în Castra Bonnesia, aşezare civilă care supravieţuise destrămării Imperiului Roman, devenind oraşul franc Bonnburg.

Peste mormintele lor a fost construit un mic memorial în secolul al IV-lea de către Sf. Împărăteasă Elena şi săpăturile arheologice, deşi nu confirmă legenda, evidenţiază faptul că bazilica a fost ridicată deasupra unui templu roman şi a unei necropole.

În secolul al VI-lea şi al VII-lea, Memorialul a fost extins, devenind loc de odihnă veşnică pentru mulţi locuitori, iar în secolul al VIII-lea au fost realizate alte extinderi.

În jurul anului 1050 biserica este dărâmată şi începe construcţia noului edificiu prezent şi în zilele noastre. Cassius şi Florentius au fost declaraţi oficial sfinţi patroni ai oraşului.

Capetele sfinţilor Cassius şi Florentius

Biserica a suferit daune importante între 1583-1589 şi în Al Doilea Război Mondial dar, de fiecare dată, pagubele au fost remediate. În 1959 a primit un important statut, acela de Papal Minor Basilica.

Biserica are cinci turnuri, două pătrate în partea de est, unul înalt, central, de 135 metri înălţime şi alte două mai mici şi subţiri în partea de est, toate acoperite cu turle. În anul 2002, sculptorul Iskender Yedlier a realizat capetele celor doi sfinţi martiri, Cassius şi Florentius, care au fost montate la capătul de est al bisericii. Naosul, datând din 1220, a fost realizat cumulând o serie de elemente romanice şi gotice. Este luminat de ferestre acoperite de vitralii moderne, cele mai multe fiind pictate în alb şi negru, existând o singură scenă colorată în partea centrală.

Foarte elegant este interiorul datând în cea mai mare parte din perioada barocă, dar şi ceva mai aproape de zilele noastre. De asemenea, o reprezentare modernă având ca temă un element din Arca lui Noe, acoperă cristelniţa din secolul al XII-lea.

În partea de nord-vest se află o pictură din 1704, reprezentând-o pe Sfânta Elena alături de Sfinţii Cassius şi Florentius. Tot aici este prezentă şi o vedere a oraşului.

Transeptul este decorat şi el cu o serie de picturi murale de dată recentă. În partea de sud se află Altarul Sfântului Ioan, cu un relief reprezentând Botezul Domnului de către Sfântul Ioan Botezătorul şi pe Sfântul Ioan Evanghelistul scriind Evanghelia, iar în partea de nord o pictură murală din anul 1400 îi înfăţişează pe Cei Trei Magi. În faţa naosului sunt două sculpturi de mari dimensiuni reprezentând un înger şi un diavol.

Altarul mare, din 1865, este împodobit cu sculpturi reprezentându-i pe Sfinţii Cassius, Florentius, Martin şi Helen.

Scările de sub Altar conduc spre un alt Altar închinat sfinţilor martiri ai oraşului şi alături se află peştera mică ocrotind mormintele lor şi deschisă în zile de sărbătoare.

Simboluri ale umanităţii

Crucea

Răspândită în cele mai diferite colţuri ale lumii, crucea este întâlnită ca obiect de veneraţie de mii şi mii de ani. Principal simbol creştin, a fost introdusă ca atare în ritualul celor care cred în Evanghelie, în secolul al IV-lea de împăratul Constantin.

Nu există dovezi că înainte de acest moment creştinii foloseau crucea ca obiect de veneraţie şi pentru închinare.

Se pare că Sfântul Constantin a dorit adaptarea vechiului simbol păgân pentru atragerea oamenilor la noua credinţă.

Anumite scrieri enciclopedice şi istorice menţionează faptul că acest simbol îşi găseşte originea în Chaldeea antică şi a fost răspândit în Egipt, în Iran, în China, India şi chiar în unele ţări africane. În Me-

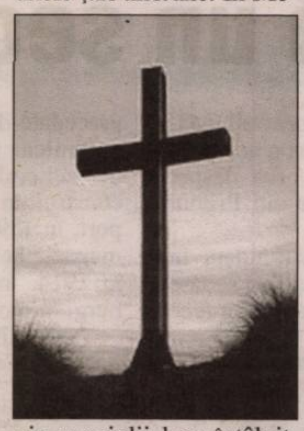

xic spaniolii l-au întâlnit, de asemenea, la Palenque existând chiar un templu păgân intitulat „Templul Crucii".

La Cnosos a fost descoperită o curce de marmură datând din secolul al IV-lea î.Hr. De fapt, crucea este unul dintre cele patru simboluri fundamentale alături de cerc, centru şi pătrat stabilind o relaţie între celelalte trei. Simbolizează Pământul cu cele patru puncte cardinale.

Crucea a ajuns să fie considerată simbol creştin, reprezentând Patimile Mântuitorului în secolul al IV-lea, dar s-a introdus în biserici şi încăperi în anul 431. Folosirea crucilor pe turle a apărut în anul 586 şi după Conciliul de la Efes li s-a cerut caselor particulare să posede acest obiect, considerat sacru.

Există numeroase tipuri de cruci, dar folosirea acestora ca amulete sau în heraldică a apărut mult mai târziu, în jurul secolului al X-lea.

Rugăciune în bronz

Realizată de marele Constantin Brâncuşi între 1907-1910, statuia „Rugăciune" reprezintă un moment crucial în opera artistului şi anume eliberarea sa de influenţa maestrului Auguste Rodin.

Statuia în bronz este realizată în spiritul tradiţiei bizantine şi reprezintă o femeie care, în genunchi fiind, se roagă emanând un sentiment de smerenie şi puritate.

Statuia a fost comandată sculptorului de tânăra văduvă Eliza – fiica moşierului Seceleanu – pentru mormântul soţului ei Petre Stănescu, secerat de o boală nemiloasă la numai 31 de ani.

A fost montată chiar de Brâncuşi în cimitirul buzoian „Dumbrava" pe un soclu de piatră înalt de peste doi metri, alături de bustul celui dispărut dintre noi.

În 1958, statuia a fost vândută Muzeului de Artă al României.

Bustul lui Petru Stănescu a fost preluat de Muzeu în 1976, iar în cimitir cele două statui au fost înlocuite prin cópii.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Student la 9 ani

Ideea rămasă în memoria colectivă ca un aforism, potrivit căreia valoarea nu aşteaptă numărul anilor, se confirmă uneori în mod aproape şocant. Fie şi numai pentru faptul că protagonistul unei situaţii deosebite are o vârstă incredibil de mică în comparaţie cu cea pe care o considerăm normală. În cazul piciului Shogo Ando, un băieţel originar din provincia japoneză Hyogo, deşi acesta are 9 ani, a susţinut cu succes un examen de matematică de nivel universitar.

El a studiat pentru acest moment important timp de doi ani, iar ulterior a declarat că ar dori să îşi utilizeze cunoştinţele acumulate în domeniu „pentru binele societăţii", mai exact în lupta pentru combaterea schimbărilor climatice, ale căror efecte dezastruoase se pot observa tot mai frecvent, în întreaga lume. Aceasta, în contextul coborârii Japoniei – în cadrul programului PISA – de pe locul 5 pe locul 6, în clasamentul abilităţilor matematice ale elevilor.

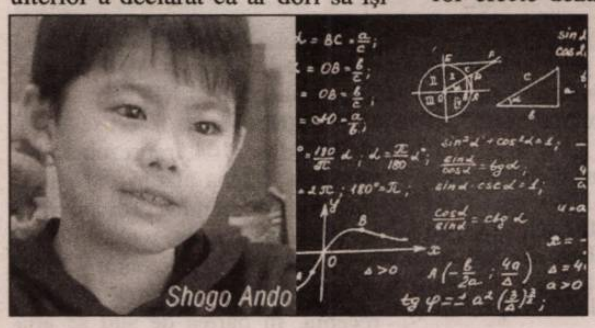

Uluitoarea performanţă a micului nipon nu este însă unică. Potrivit agenţiei de presă Reuters, un băiat de 9 ani din Belgia pe nume Laurent Simons, este pe cale să devină cel mai tânăr absolvent de universitate din lume, după ce va finaliza studiile de licenţă în inginerie electrică la Universitatea de Tehnologie din oraşul olandez Eindhoven.

Acesta are un IQ uluitor (145), ceea ce l-a ajutat să depăşească ciclul de învăţământ liceal în aproximativ un an, după care a început cursurile universitare şi este hotărât să finalizeze în doar nouă luni ciclul de licenţă, care în mod obişnuit durează trei ani. Copilul-minune a declarat că îşi doreşte să cerceteze domeniul organelor artificiale şi să dezvolte un corp complet artificial în propriul său laborator.

În prezent, cea mai tânără persoană care a obţinut o diplomă universitară este americanul Michael Kearney, performanţă realizată în iunie 1994, la vârsta de 10 ani şi 4 luni. *(A.N.P.)*

Pierdere neaşteptată

Un avion de pasageri, aparţinând liniei Air Canada decola de pe un aeroport din New York, cu destinaţia Toronto.

Abia se desprinsese de sol, când aparatul a pierdut o roată din tren de aterizare. Roata s-a rostogolit pe pistă şi câţiva pasageri au văzut-o chiar destul de speriaţi. Pilotul şi-a continuat însă zborul considerând acest fapt cea mai bună soluţie.

Calmul şi priceperea sa au dat roade, deoarece, ajuns la Toronto, a reuşit să pună avionul la sol cu minimul de zdruncinături. Pasagerii au fost foarte încântaţi că au ajuns cu bine şi l-au aplaudat sincer pe pilot.

Un incident asemănător s-a petrecut cu un an în urmă la Montreal şi pilotul a dat dovadă de acelaşi profesionalism, aducând avionul cu bine la destinaţie. (I.S.)

Soţul, în duel cu amantul

Apogeul duelurilor dintre doi bărbaţi pentru a câştiga graţiile unei femei ori pentru apărarea onoarei acesteia s-a înregistrat în Evul Mediu. În zilele noastre aşa ceva pare desuet şi demn de a stârni zâmbete. Şi-atunci, dacă domnii numai au îndrăzneala să provoace o asemenea confruntare directă, pe viaţă şi pe moarte, de ce să nu acţioneze în consecinţă chiar demoazela devenită un fel de măr – nu, nu al lui Adam (adică „fructul păcatului"), ci un măr al discordiei!

Cel puţin, aşa putem presupune că a gândit o londoneză în vârstă de 35 de ani, care a organizat o bătaie în toată regula – mă rog, să o numim şi duel – între soţul său şi amantul cu care voia să îl schimbe.

Femeia este mama a trei copii, al căror tată era (încă) soţul ei în vârstă de 42 de ani. Ea a dorit să pună capăt căsniciei după ce şi-a găsit un amant, mai tânăr şi decât ea (25 de ani), dar cel dintâi nu a acceptat să divorţeze. Mai trebuie precizat că tânărul amant era cunoscut până hăt, departe pentru temperamentul său turbulent, în vara trecută el fiind eliberat din închisoare după ispăşirea unei pedepse legale în Lituania.

În acest context, femeia care, foarte probabil, nici ea nu avea toate ţiglele pe casă, s-a gândit să-i întărâte pe cei doi, astfel încât aceştia să-şi dispute în mod violent chiar propria ei persoană. Cu foarte multă indulgenţă, ideea se potrivea oarecum cu cea de duel medieval. Numai că atunci existau nişte reguli, iar principii precum onoarea, cinstea şi corectitudinea se respectau cu sfinţenie.

În cazul celor doi „cocoşi", nici nu s-a pus problema vreunei reguli. Chiar la începutul „duelului" desfăşurat în curtea unei case din sud-vestul Londrei, pur şi simplu, amantul l-a atacat cu o furie extremă pe mai vârstnicul soţ şi l-a înjunghiat adânc în zona gâtului, a umerilor şi în piept. După ce corpul deja începuse să i se golească de sânge, acesta nu a mai putut schiţa niciun gest de apărare, astfel că în scurt timp a murit.

La autopsie, legiştii au găsit pe trupul victimei nu mai puţin de 35 de răni, care îi fuseseră fatale. Ulterior, cu un cinism incredibil, manipulatoarea soţie-amantă a pledat nevinovată la acuzaţia de complicitate la crimă, fostul şi actualul puşcăriaş recunoscându-şi, în schimb, vinovăţia. O faptă care dovedeşte cu prisosinţă că, acolo unde guvernează fărădelegea nu poate exista viaţă adevărată. *(A.N.P.)*

Perlele împărătesei

Aşa-numitul hazard generează uneori situaţii inimaginabile, împletind în mod neverosimil destine cu totul diferite. Ce legătură poate exista între o persoană cu „sânge albastru", un călugăr şi un pescar? Să zicem că o bijuterie cât se poate de obişnuită, fie ea şi foarte valoroasă. Protagonista de viţă nobilă a întâmplării de faţă a fost împărăteasa Elisabeta de Austria.

Pe 11 iunie 1898, ea a observat (ori poate doar i s-a părut) că perlele unui magnific colier la care ţinea foarte mult deveniseră şterse şi îşi pierduseră strălucirea. Din auzite, ştia că preţioasele bijuterii pot fi revigorate în apa sărată a mării, astfel că a decis să le lase o vreme în mediul lor natural, în speranţa că ele vor redeveni la fel de strălucitoare ca înainte.

Sarcina, deloc complicată, de a efectua operaţiunea a primit-o un călugăr care, ajutat de un pescar, a aşezat colierul bine asigurat în crăpătura unei stânci scufundate în mare, aproape de ţărmul insulei Corfu. După exact şase luni, cei doi ar fi urmat să recupereze perlele din ascunzătoarea subacvatică. Numai că pesemne forţele necurate lucrează mai abitir asupra oamenilor cu sufletul curat şi cu mintea limpede. Pe 2 august, călugărul a fost chemat la căpătâiul unei bătrâne care stătea să-şi dea obştescul sfârşit. A pornit către ea, dar nimeni nu l-a mai văzut vreodată de-atunci. La foarte scurt timp, pe 10 septembrie, însăşi împărăteasa a murit răpusă de pumnalul unui anume Luigi Lucheni, anarhist, la Geneva.

În fine, în noiembrie, deci cu o lună înainte de termenul fixat pentru scoaterea la suprafaţă a colierului, pescarul a fost găsit înecat. S-a vorbit mai departe despre un blestem ce ar fi însoţit bijuteria imperială, dar singurul lucru cert e că aceasta a rămas în adâncurile neştiute de nimeni ale mării. Adică acolo de unde fuseseră scoase perlele. *(A.N.P.)*

Reparaţie după un secol

Pe o plajă din Cornwall (Marea Britanie) a apărut o adevărată fantomă. Este vorba despre scheletul unei nave din Primul Război Mondial.

Nava fusese scufundată în 1917. Resturile ei au fost scoase la suprafaţă în urma unei maree precedate de o furtună puternică. Este vorba de velierul SV Carl, construit în oraşul englez Maryport, în 1893, şi adăpostit într-o magazie la începutul războiului, în 1914. Înmatriculată la Hamburg, în momentul declarării ostilităţilor se găsea la Cardiff.

După staţionarea în câteva porturi fusese remorcată pentru a fi dusă ca rebut la Londra, în 1917. Pe drumul respectiv a fost surprinsă de o furtună şi acoperită de valuri. Îngropată în nisip, a rămas acolo vreme de un secol. Locuitorii din Cornwall au văzut adesea ieşind din valuri diferite componente ale unor vase, dar cum litoralul se întinde pe o lungime de circa 400 de kilometri şi în apă erau scufundate peste 600 de diverse ambarcaţiuni, nu au fost prea miraţi. Surpriza a venit când pe plajă a apărut scheletul velierului SVCarl păstrat sub apă aproape în întregime.

Epava a fost pusă la adăpost pentru ca valurile şi nisipul să nu o mai poată acoperi. *(I.S.)*

Aventuri pe mare ca la Hollywood

Deşi o călătorie pe mare are în ea toate ingredientele unei aventuri palpitante, dar plăcute, scenariştii de la Hollywood, în încercarea lor nesfârşită de a-i ţine pe spectatori cu sufletul la gură, şi-au imaginat şi continuă să imagineze tot felul de situaţii riscante sau de-a dreptul periculoase.

Indiferent că aceste creaţii ale lor îmbracă forma genului thriller sau a genului horror, cinefilii le urmăresc înmărmuriţi de emoţie, sperând ca finalul să fie unul fericit. În rândurile ce urmează, vă invităm să parcurgem împreună câteva exemple de filme în care aventurile pe mare devin de-a dreptul îngrozitoare pentru eroii lor.

Fantomele adâncurilor (2002)

De parcă n-ar fi destul de înghesuială la bordul unui submarin, să te trezeşti pe cap şi cu nişte fantome pare să pună capac situaţiei, nu-i aşa? Ei bine, cu o astfel de situaţie se confruntă echipajul submarinului american USS Tiger Shark, aflat în misiune de patrulare în Atlantic, în Al Doilea Război Mondial. După ce salvează supravieţuitorii unei nave-spital britanice, torpilată de „haitele" de submarine germane, lucrurile la bordul submarinului american încep să o ia razna atunci când apar o sumedenie de oaspeţi nevăzuţi, dar cu puteri paranormale înfricoşătoare...

Când totul e pierdut (2013)

Dacă sunteţi de părere că nimeni nu-l poate egala pe Tom Hanks, în „Naufragiatul", atunci când joacă rolul unui om rămas singur în mijlocul naturii sălbatice, ar trebui să vedeţi această peliculă, regizată de Jeffrey Chandor şi avându-l în rolul principal pe Robert Redford.

Veteranul cinematografiei americane oferă una dintre cele mai bune performanţe din întreaga lui carieră – iar faptul că filmul are pe cunoscutul site de recenzii Rotten Tomatoes o rată de apreciere de 94% spune multe. Este o peliculă în care se rostesc puţine replici, dar în care grimasele şi mai ales privirea lui Redford exprimă mai mult decât ar putea-o face o mie de cuvinte. Un film de neratat, în care tensiunea acumulată pe parcursul a aproape două ore este eliberată într-un mod spectaculos la final.

Abisul (1989)

Cu un scenariu „clasic" – un submarin american se scufundă în Marea Caraibilor, iar o echipă de specialişti este trimis să-l recupereze înainte ca sovieticii să intre pe fir, dar are parte de o întâlnire cu ceva neaşteptat şi bizar – acest film este unul dintre primele care au lansat ca „personaje" monştri marini.

Regizorul James Cameron, el însuşi un mare pasionat al scufundărilor marine (este unul dintre foarte puţinii oameni care au ajuns pe fundul Gropii Marianelor!) captează ca nimeni altul tensiunea dramatică a acţiunii şi spectatorii sunt terifiaţi şi captivaţi în acelaşi timp. Filmul a cucerit un Oscar pentru cele mai bune efecte vizuale.

Das Boot (1981)

Regizat de Wolfgang Petersen, Das Boot (Submarinul) reprezintă una dintre cele mai impresionante drame de război create vreodată. Măiestria regizorului se vădeşte în felul cum acesta reuşeşte să transmită spectatorului experienţa groaznică a existenţei într-o „cutie de conserve" străbătută, la sute de metri în adâncurile oceanului. Personajele, de la căpitan la ultimul matelot, sunt bine definite, iar fiecare zi petrecută în această închisoare subacvatică sporeşte tensiunea, scoţând în evidenţă cele mai ascunse sentimente umane şi punându-i pe protagonişti în faţa unor decizii aproape imposibil de luat.

Fălci (1975)

Nu puteam încheia periplul nostru fără a prezenta şi cel mai faimos thriller „marin" realizat vreodată: „Fălci". Un film care a schimbat din temelii industria de gen şi care a pus în evidenţă geniul foarte tânărului pe atunci Steven Spielberg. În ciuda trucajelor care astăzi ne stârnesc cel mult un zâmbet amuzant, scenele palpitante îl fac pe spectator să se afunde în scaun de teamă. Filmul a avut încasări de peste 470 de milioane de dolari, dar continuările (au fost trei la număr) nu s-au mai bucurat de un succes similar.

ERATĂ: *Dintr-o regretabilă eroare, în numărul 14 al revistei noastre, la această pagină s-a scris eronat că autorul valsului „Valurile Dunării" este Johann Strauss şi corect ar fi fost Iosif Ivanovici. Ne cerem scuzele cuvenite.*

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Ioan Batinaş

Născut la Arad, pe 31 august 1970, Ioan Batinaş a avut o tinereţe de scriitor american, fiind mecanic auto, om bun la toate într-un butic, vânzător de pantofi, înainte de a simţi chemarea actoriei. După o studenţie eminentă (a încheiat primul an cu 10 pe linie!), a absolvit în 1996 Facultatea de Teatru a Academiei de Teatru şi Film, la clasa Florin Zamfirescu-Doru Ana, fiind coleg de generaţie cu o întreagă serie de tineri actori talentaţi, reprezentanţi de seamă ai „noului val" românesc: Tudor Chirilă, Medeea Marinescu, Gabriel Coveşeanu, Costel Caşcaval sau Andrei Aradits.

A devenit încă din anul al treilea de facultate actor la Teatrul Odeon, unde s-a impus în rolul principal din piesa „La ţigănci", în regia reputatului Alexander Hausvater, dar şi în alte roluri, precum Fortinbras în „Hamlet", de Shakespeare, regia Dragoş Galgoţiu, Petre Dinu în „Titanic Vals" de Tudor Muşatescu, regia Alexandru Dabija, Blondul în „Avea două pistoale cu ochi albi şi negri" de Dario Fo, regia Grigore Gonţa, Smerdeakov în „Fraţii Karamazov" după F.M. Dostoievski, regia Sandu Vasilache, Jimmy Doyle în „Opera de trei parale" de Bertolt Brecht, regia Beatrice, Băiatul în „Carlo contra Carlo" de Paul Ioachim, regia Horaţiu Mălăele, Torres în „A treia caravelă" de Iosif Naghiu, regia Tudor Mărăscu sau Von Ertzum în „Îngerul albastru" după Heinrich Mann, regia Răzvan Mazilu.

Înzestrat cu un comic nativ, desprins din lunga filieră a marilor titani ai umorului românesc, Ioan Batinaş a fost cooptat în celebra trupă de umor Vouă, *alături de care a participat la zeci de spectacole şi emisiuni televizate, la Antena 1, TVR sau Naţional TV, una dintre cele mai apreciate prezenţe fiind în serialul TV „Baronii". Totodată, în 2002 a făcut parte din distribuţia emoţionantului film de lungmetraj „Binecuvântată fii, închisoare".*

Talentul, implicarea emoţională şi prezenţa scenică deosebită i-au fost răsplătite în 2017, când a obţinut premiul pentru „Cel mai bun actor" la Festivalul de Teatru Clujean, Heart Festival.

Colţul cu litere

Refugiu în faţa unui prezent copleşitor

În luna februarie, în colecţia *Raftul Denisei* a editurii *Humanitas Fiction*, a fost lansat romanul *Soţia paznicului de far*, semnat de Karen Viggers şi în traducerea Irinei Bojin.

Soţia paznicului de far invocă iubirea, pierderea şi acceptarea, având în fundal natura sălbatică şi misterioasă a Australiei, locul de baştină al scriitoarei.

Din prezentarea editurii aflăm pe scurt povestea cărţii: „Mary Manson, soţia paznicului de far, şi fiul ei Tom caută răspunsuri, fiecare în felul său. Şi le găsesc la capătul lumii: pe mica insulă Bruny din sudul Tasmaniei şi în Antarctica. Ţinutul măturat de vânturi şi întinderea albă a gheţurilor veşnice, pustie şi elementară, sunt personaje cu drepturi depline în povestea ţesută de Karen Viggers. Citind-o, simţi cum te desprinzi de cotidian şi respiri alt aer, al unor locuri unde lucrurile şi sentimentele capătă altă valoare, unde te poţi regăsi, pătrunzând întregul sens al întâmplărilor şi al personajelor".

Iată şi câteva rânduri desprinse din *Partea întâi* a romanului: *Scrisoarea rămase trei zile pe masă, acolo unde o lăsase el. De câte ori o vedea, inima lui Mary se zbătea nebunește, ca o pasăre sălbatică închisă în colivie. Își schimbă obiceiurile, așa încât să nu mai dea cu ochii de ea: evita să intre în bucătărie, lua masa în camera de zi, ținând farfuria pe genunchi într-un echilibru precar, își bea ceaiul pe fugă, stând în picioare lângă chiuvetă, și ieșea cu telefonul din cameră când suna cineva. Era ridicol, își dădea seama, dar vederea scrisului de pe plic o tulbura. Dumnezeu știe de ce nu se putea descotorosi de el; ar fi trebuit să-l arunce la gunoi sau în focul din cămin, dar nu se putea hotărî. Era din ce în ce mai panicată, dormea pe apucate. Ce se făcea dacă bătrânul avea să se întoarcă? Trebuia să ia măsuri. Dar în ce fel? Scrisoarea era o povară – închidea în ea atât trecutul, cât și viitorul. Deveni morocănoasă și iritabilă. Firesc ar fi fost să aibă o viață liniștită, acum că Jack nu mai era și nici ea n-o ducea prea bine cu sănătatea. Numai că scrisoarea o arunca iar în vârtejul vieții. O obliga să preia controlul. Scrisoarea pusese lucrurile în mișcare. Venise vremea să se întoarcă. I se forțase mâna și, înainte să hotărască ce va face mai departe, trebuia să se ocupe de trecut.*

Despre autoare ştim că s-a născut la Melbourne, în Australia. Karen Viggers a studiat medicina veterinară la Universitatea din Melbourne şi a lucrat ca veterinar vreme de şapte ani, până la obţinerea doctoratului în ocrotirea faunei sălbatice. A debutat în anul 2008 cu romanul *The Stranding*, bestseller în Australia, urmat în 2011 de *Soţia paznicului de far* (The Lightkeeper's Wife; Humanitas Fiction, 2020), un roman care s-a bucurat de un remarcabil succes internaţional; în Franţa, a fost pe lista celor mai vândute cărţi din anul 2016 vreme de patruzeci şi două de săptămâni. Au urmat romanele *The Grass Castle* (2014) şi *The Orchardist's Daughter* (2019).

Cărţile ei sunt traduse în peste zece limbi. Trăieşte la Canberra împreună cu soţul său, de asemenea ecologist, şi cu cei doi copii ai lor. Pe lângă scris, Karen Viggers se ocupă în continuare cu medicina veterinară şi oferă asistenţă biologilor care studiază fauna endemică a Australiei.

GEORGE CUŞNARENCU

DEPRESIA
duce la boli de inimă

Bolile cardiovasculare şi depresia sunt deja considerate maladii ale secolului XXI. La nivel mondial, afecţiunile inimii reprezintă principala cauză de deces. În acelaşi timp, femeile care suferă de depresie prezintă riscuri mai mari să dezvolte boli de inimă. Medicii cunosc de mult timp faptul că depresia este o maladie psihică destul de gravă.

Potrivit specialiştilor, persoanele depresive prezintă un risc de două ori mare de a suferi un infarct, în comparaţie cu cele non-depresive. Rezultatele cercetărilor din ultimii 12 ani, la care au participat aproximativ 63.000 de femei au arătat că la cele care suferă de depresie, riscul de deces cauzat de disfuncţii ale inimii este de două ori mai mare.

Studiile au mai arătat că, la persoanele care au suferit un infarct, episoadele depresive cresc cu 17% riscul de deces. Prin comparaţie, la persoanele sănătoase, riscul de deces după un infarct este de numai 3%. O surpriză pentru cercetători a fost însă faptul că riscul de moarte subită este crescut la femeile care iau antidepresive. Acest lucru sugerează prezenţa unei forme prelungite şi extreme de depresie, care provoacă subit stop cardiac.

Un punct de vedere oarecum diferit în această chestiune au oamenii de ştiinţă de la American Heart Association. Ei cred că depresia îi face pe oameni să aibă mai puţină grijă de sine, să uite să-şi ia medicamentele, să nu mai fie preocupaţi de a respira aer curat şi de a mânca sănătos.

Electrohipersensibilitatea, O AFECŢIUNE HI-TECH

Pe zi ce trece, pe lista patologiilor nou-descoperite îşi fac loc cele mai diverse maladii şi simptome, unele mai bizare decât altele.

După o lungă perioadă de mari controverse, medicina actuală a început să ia în serios şi problemele cauzate organismului de tehnologiile ultramoderne ce îşi au utilitatea lor incontestabilă însă în alte nenumărate domenii.

Astfel, mult-discutata sensibilitate la undele electromagnetice este considerată o problemă de sănătate ce trebuie tratată – la propriu şi la figurat – cu toate mijloacele posibile. Punctul slab al acesteia constă însă în faptul că, deocamdată, electrohipersensibilitatea nu se defineşte decât prin autodeclaraţii ale persoanelor care suferă de aşa ceva.

Cercetătorii susţin că „pentru moment" nu există probe ale unei legături între expunerea la undele electromagnetice şi electrohipersensibilitate (EHS). Totuşi, rapoarte emise de agenţii sanitare occidentale susţin ideea că persoanele electrosensibile suferă cu adevărat şi deci trebuie luate în calcul ca pacienţi. Însăşi existenţa EHS generează dezbateri aprinse între comunitatea medicală sceptică faţă de o asemenea patologie şi pacienţi care manifestă simptome handicapante.

Dureri de cap, tulburări ale somnului, greaţă, iritabilitate, mâncărime în zona degetelor sau probleme ale pielii – iată doar câteva dintre zecile de simptome repertoriate de agenţii sanitare, mai mult sau mai puţin frecvente, pe care electrosensibilii le atribuie expunerii lor la radiofrecvenţele telefoanelor mobile, la relee şi antene ori la alte asemenea instalaţii fără fir.

În Franţa, Agenţia naţională de securitate sanitară a alimentaţiei, mediului şi muncii (ANSES) susţine că „nu există criterii de diagnosticare a EHS validate în prezent", dar că „orice ar fi ele, plângerile (dureri, alte suferinţe) formulate de persoane care se declară electrosensibile corespund unei realităţi autentice (...) Este un pas înainte: nu mai vorbim despre un efect nocebo exclusiv".

Efectul nocebo, opusul lui placebo, e cauzat de sugestia sau teama că expunerea la un medicament sau la anumiţi factori de mediu este nocivă. ANSES consideră că acest efect „joacă sigur un rol important în persistenţa EHS, dar aceasta nu exclude o afecţiune organică neidentificată".

Dincolo de constatarea suferinţelor, experţii recomandă o analiză adaptată din partea responsabililor din domeniile sanitar şi social pentru pacienţii care suportă în plus, uneori, şi o izolare psiho-socială, recomandând schimbarea modului şi locului de viaţă, cu orientare predilectă către zone rurale ceva mai izolate.

Nu de puţine ori, s-a constatat că aceşti suferinzi se află în faţa unor medici deloc dispuşi să ia în considerare varianta în discuţie aici, în vreme ce ei au nevoie – ca oricare pacient, de altfel – de „recunoaştere", de „a fi luaţi în serios", de „a simţi o reală înţelegere şi o abordare psihologizantă" din partea cadrului medical. Ceea ce mai este absolut necesar deocamdată se referă la probele experimentale solide în acest sens, care nu sunt însă deloc uşor de obţinut!

Melanomul
şi semnele din naştere

Dacă un semn din naştere îşi schimbă forma sau culoarea, s-ar putea ca el să fi devenit melanom: o formă agresivă de cancer al pielii, care se poate răspândi destul de repede în alte părţi ale corpului (metastaze). Prin urmare, este foarte important să ne verificăm în mod regulat corpul. Iată principalele semne care ne vor ajuta să recunoaştem melanomul!

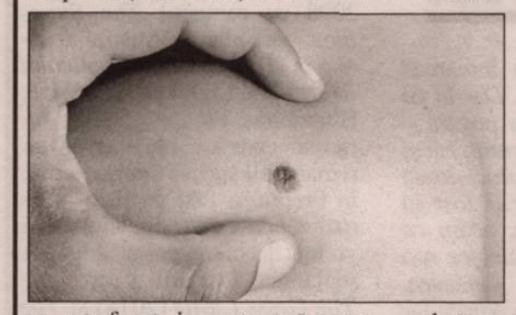

- ***Asimetrie:*** semnul din naştere nu este simetric ca formă şi nu are culoare uniformă.
- ***Edge:*** semnul prezintă o margine neregulată în jurul său.
- ***Culoarea:*** semnul îşi schimbă culoarea sau are chiar mai multe culori diferite.
- ***Diametrul:*** semnul din naştere are diametrul mai mare de 6 milimetri.
- ***Evoluţie:*** semnul respectiv dă naştere la mâncărime, sângerare sau prezintă anumite modificări.

Pe lângă verificarea periodică atentă a reperelor de naştere, trebuie să ne asigurăm, de asemenea, că ne protejăm pielea de soare în mod corespunzător, utilizând de exemplu o protecţie solară. Se ştie că în sezonul cald, mai ales pe parcursul vacanţelor, odată cu amplificarea riscurilor de apariţie a melanoamelor se manifestă şi o anume superficialitate şi neglijenţă în respectarea măsurilor elementare de profilaxie.

În plus, trebuie ştiut că un melanom nu provine numai din aluniţe sau că putem dezvolta un melanom şi pe pielea normală. De aceea, este necesar să fim atenţi la orice neregularitate a pielii şi, dacă avem îndoieli, să contactăm medicul.

Un „leac băbesc" din bucătărie

Ştiinţa medicală a stabilit că există mai mult de 7.000 de nervi într-un picior, aflaţi în contact cu întregul corp. De aceea, aplicarea pe talpă a unei cepe tăiate în două, care să fie ţinută astfel peste noapte cu ajutorul şosetelor, poate face adevărate minuni. Binecunoscuta legumă va aspira bacteriile şi germenii dăunători din corp şi, deoarece pielea tălpilor este foarte subţire, bacteriile şi substanţele chimice bune sunt absorbite mai rapid în sânge. În felul acesta, ceapa curăţă şi sângele, fără niciun efort, fără situaţii incomode, chiar în timp ce dormim!

Pentru curăţirea de toxine, se cere totuşi respectarea unei condiţii: este necesar să folosim ceapă bio, aşadar fără compuşi chimici apăruţi în urma eventualei folosiri în cultură a insecticidelor, fungicidelor etc. În caz contrar, substanţele chimice nocive vor ajunge în sânge şi se va obţine de fapt efectul opus celui normal.

„Leacul băbesc" ajută, printre altele, împotriva răcelilor, infecţiilor vezicii urinare şi durerilor de dinţi. Şi nu doar la noi: în China, utilizarea cepei în medicina tradiţională este foarte răspândită, de mii de ani. Aşadar, tăiaţi o ceapă în jumătate şi puneţi-o în şosetă, pe zona mediană a tălpii, înainte de a merge la culcare. Efectul benefic deja îl veţi observa dimineaţa.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

În urma unui studiu la care au participat circa 350.000 de vârstnici din Marea Britanie, cercetătorii au descoperit că persoanele care au folosit un anumit tip de medicamente anticolinergice, cum sunt cele folosite pentru tratarea depresiei, a bolii Parkinson sau a incontinenţei urinare, timp de un an sau mai mult, prezentau un risc cu 30% mai mare de a dezvolta ulterior demenţă. Chiar dacă studiul indică o legătură între cele două, „ceea ce nu ştim cu certitudine este dacă tratamentul reprezintă cauza", au explicat autorii studiului, de la East Anglia University.

Legătura ar putea fi explicată şi prin faptul că aceste tratamente sunt prescrise pentru simptome foarte timpurii care indică apariţia demenţei.

Cercetătorii sunt de părere că medicii ar trebui să evite prescrierea pe termen lung

Trataţi incontinenţa, dar riscaţi demenţa!

a medicamentelor anticolinergice la pacienţii vârstnici. Totuşi, ei fac apel la pacienţii care folosesc asemenea tratamente să nu le întrerupă singuri, fără a discuta cu medicul lor.

Medicamentele anticolinergice acţionează prin blocarea mecanismelor necesare impulsurilor nervoase şi sunt folosite pentru a controla anumite mişcări musculare involuntare (spre exemplu, în cazul incontinenţei sau al bolii Parkinson). Unele dintre ele pot fi, de asemenea, indicate în cazurile de depresie, de boli pulmonare cronice sau de astm.

Statisticile arată că peste 50 de milioane de persoane din întreaga lume suferă de demenţă şi se estimează că numărul lor ar putea creşte la 132 de milioane până în 2050. Este motivul principal pentru care dezvoltarea unei strategii de prevenire a acestui fenomen constituie o prioritate la nivel global.

În anul 2015, un studiu american stabilise o legătură între administrarea de medicamente anticolinergice în doze mari sau pentru perioade lungi de timp şi forme de demenţă (este vorba în special de Alzheimer).

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

De ce este somnul aşa de important pentru sănătatea noastră?

Iată răspunsul medicinei energo-informaţionale

Somnul dereglat pe o durată mai lungă duce la îmbolnăviri grave şi la o îmbătrânire prematură a corpului. Se apreciază că 45% din populaţia globului are probleme cu somnul! O mare provocare pentru medicină! O să prezint concluziile la care au ajuns cercetările din ultimul timp!

Ceasul nostru biologic spune că un somn odihnitor, sănătos este necesar pentru regenerarea şi activarea proceselor metabolice din organism. Pentru calitatea somnului e bine să avem un ritm pe care să îl păstrăm.

Cercetătorii germani (Freiburg) au descoperit rolul dublu al somnului în privinţa creierului. În timpul somnului sunt întărite legăturile dintre neuroni şi se susţine procesul de memorare. Creierul îşi face o „deratizare" şi elimină informaţia de care nu mai are nevoie. Sistemul imunitar se reechilibrează în timpul somnului.

Copiii până la 12 ani au nevoie în general de 10 ore de somn, adulţii de 7-8 ore, desigur acestea sunt norme orientative, dar fiecare are necesităţile lui individuale. Calitatea somnului este mai importantă decât cantitatea. Este de recomandat să nu consumăm seara alimente cu multă grăsime.

Somnul are un rol central în sănătatea noastră, iar dereglările somnului pot contribui masiv la multe probleme de sănătate, un factor de risc pentru tensiune şi diabet în mod deosebit.

Cauzele unui somn dereglat şi neodihnitor sunt multe: stilul de viaţă, aparate electronice plasate în dormitor, lumina albastră. Lungimea undelor împiedică metabolizarea melatoninei care este hormonul somnului. Zgomotul poate de asemenea deregla somnul, şi pe durată duce la dereglarea memoriei.

Somnul dereglat pe o durată mai mare de timp, duce la o debusolare a sistemului hormonal. Din punct de vedere al medicinei integrative dereglările energetice ale corpului duc la probleme de sănătate.

Persoanele care pe o durată de timp au un somn dereglat, sunt în timpul zilei obosite, dar se poate observa şi o debusolare energetică şi o încetinire în activitatea curentă. În ultimii ani, lipsa somnului sau un somn dereglat au devenit fenomene îngrijorătoare. Marea majoritate a persoanelor cu dereglări de somn sunt totuşi femeile. Se pune des întrebarea în cercurile de specialitate dacă începe să se dezvolte o nouă boală specifică femeilor – lipsa somnului.

Medicina alternativă – energo-informaţională, apreciază negativ administrarea rapidă a medicamentelor de

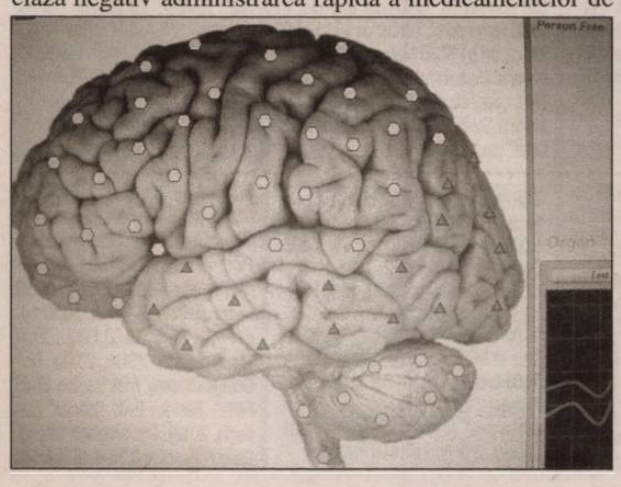

sinteză pentru dormit, ele modificând tiparul somnului, calitatea lui. Nu degeaba un proverb chinezesc spune: „dormi dacă ai talent pentru aceasta, o jumătate din viaţa ta, atunci vei trăi cealaltă jumătate dublu".

Masa principală ar trebui să fie prânzul, iar seara o masă frugală cât mai uşor digerabila. De asemenea cruditătile nu sunt de recomandat seara, se digeră mai greu. O bucăţică de ciocolată neagră cu procente mari de cacao, câteva nuci, alune, migdale, o banană.

Dimineaţa 1-2 cafeluţe, ne înviorează şi stabilizează ritmul noapte/zi. Înainte cu două ore de culcare nu se mai consumă lichide. Sportul intensiv seara nu este recomandat. Aerisirea camerei de dormit înainte de culcare este un „muss" pentru fiecare. Frica, grijile, discuţiile neplăcute în familie, duc la dereglarea sistemului energetic din organism.

Ce terapii oferă medicina energo-informaţională pacienţilor care au dereglările menţionate până aici, în acest articol? Reamintesc că disciplina pe care o reprezintă este o medicină integrativă, priveşte omul în totalitate: trup, suflet şi spirit. Am reţinut din conţinutul articolului: cauzele lipsei somnului sau a calităţii somnului sunt multiple.

Se începe cu o diagnosticare energetică ce atestă blocajele energetice din corp. Se recomandă tratamentele care urmează în funcţie de diagnosticul energetic. Deblocarea energetică a meridianelor energetice, reglarea chakrelor energetice. Eliminarea informaţiei lăsată de diferiţi virusi, bacterii, paraziţi, metale grele etc., duce la o autoreglare energetică a corpului şi reinstalarea unui echilibru energetic până la nivel de celulă.

Reglarea energetică a metabolizării hormonului Serotonină în Melatonină contribuie esenţial la un somn odihnitor şi de calitate. Terapiile nu sunt dureroase, nu se dau medicamente, se recomandă atât copiilor cât şi adulţilor. Refacerea sau repunerea reţelelor neuronale în acţiune, este de asemenea un punct forte prin medicina energo-informaţională.

A reface cuantica mecanică a corpului înseamnă viaţă şi echilibru. Într-un corp echilibrat energetic, somnul vine în mod natural şi nu provocat artificial.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informaţională, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy-Aerztegesellschaft), psiholog

PUBLICITATE

dermaVITAL

Diagnosticari si tratamente cu Biorezonanta
0731.871.968 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro
Calea Vitan nr. 28, sector 3, Bucuresti

dermaVITAL

CENTRUL GERMAN DE BIOREZONANTA
(MEDICINA ENERGO-INFORMATIONALA)
DERMATOLOGIE/ALERGOLOGIE

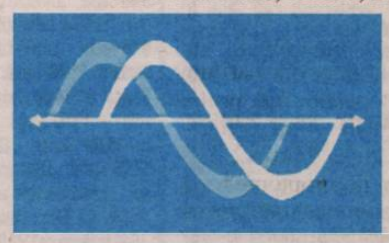

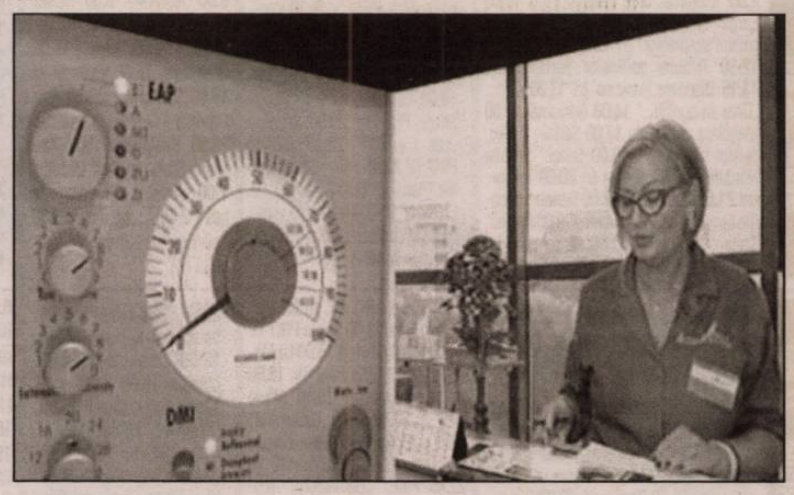

- Diagnosticare energetică
- Buletin de analize energetic
- Tratamente de:
  - autoreglare energetică,
  - eliminarea metalelor grele,
  - terapie antifumat,
  - deblocare energetică,
  - echilibrarea chakrelor,
  - echilibrarea meridianelor energetice,
  - detoxifierea organismului prin câmpul magnetic, drenarea limfei,
  - refacerea comunicării energetice în corp la nivel de celulă/organ, sistem,
  - reglarea câmpului magnetic la nivel celular şi vibraţii homeopatice la şedinţele de tratament cu programe speciale,
  - reglarea sistemului imunitar.

Intervine pe boli cronice sau acute, autoimune, dureri (artroză, coxartroză, gonartroză, artrită reumatoidă), lipsa somnului, depresii, sistem endocrin (tiroidă cu noduli, tiroidă autoimună), ginecologie (chisturi ovariene...), urologie, sistem cardiovascular, sistemul limfatic, alergii, boreliozâ, sistemul gastrointestinal etc.
Pacientul cu boli cronice are întotdeauna un blocaj imunologic. Biorezonanţa corectează funcţiile organismului, prin neutralizarea funcţiilor patologice şi restabilirea celor fiziologice, modificările având loc la nivel de celulă.
În permanenţă sunt interacţiuni de informaţii între câmpul magnetic celular şi procesele fiziologice din corp. Funcţionalitatea unui organ şi a ţesutului său este coordonată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modulat. Tratamentul nu este o stimulare electrică, ci se preiau semnalele energo-informative produse de organism.
Se restabileşte o circulaţie optimă energo-informaţională în organism. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă.

Biorezonanţa este o terapie biofizicală, blândă, fără durere, fără medicamente, care repune corpul în echilibru energetic şi întrerupe fenomenul de autodistrugere. Se adresează atât copiilor, adulţilor, cât şi vârstnicilor.

Un Brand German de 12 ani în România, numai în Bucureşti !

DERMAVITAL VĂ DOREŞTE MULTĂ SĂNĂTATE!

Începând cu data de 23.03.2020 Centrul German DermaVital va fi închis temporar. Telefonul centrului 0731.871.968, este deschis pentru comenzi suplimente şi alte informatii de luni până vineri 9-19, sâmbăta 9-14.
Centrul DermaVital are grijă de sănătatea Dumneavoastră!
Pentru siguranţa şi sănătatea pacienţilor nostri am instituit un număr de telefon verde 0731.277.833, unde între orele 9-18, de luni până vineri, un medic din cadrul centrului vă răspunde la întrebările Dumneavoastră legate de prevenţie şi sănătate.
Gândurile bune să vă însoţească în toată această perioadă şi să ne revedem cu bine cât mai curând.
DermaVital-Centrul care are grijă de sănătatea Dumneavoastră.
Manager FLORICA MUNTEANU

CONTACT: Derma Vital Bucureşti,
Calea Vitan nr. 28, sector 3, www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

LUNI – 25 mai

TVR 1

7.00 Telejurnal 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.15 Discover Romania (r) 13.30 Doc.: „Doar să gustați..." 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Serial: „Jocurile timpului" 23.15 Telejurnal 0.00 Fotbal: Portugalia – Anglia (r., C.M. Germania, 2006) 2.00-6.00 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Cursa mortală: Infernul" (SUA, 2013). Cu: Luke Goss 22.15 Știrile PRO TV 22.45 Film: „Taken" (r) 0.30 Film: „Death Race 3" (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

Observator

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Asia Express – Drumul dragonului 23.00 Observator 0.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Film (r) 3.00 În puii mei 3.30 Asia Express – Drumul dragonului (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 60 de minute cu Constantin 11.00 Teleshopping 11.30 Cu lumea-n cap (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Serial: „Trăsniții" 20.00 Film: „Lanțul crimelor" (SUA, 2019). Cu: Nicolas Cage 22.00 Starea nației 23.00 Serial: „Trăsniți" (r) 0.00 Film (r) 2.00 Cireașa de pe tort (r) 4.00 Camera de râs 4.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" (r) 5.30 Focus (r).

PRO 2

5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Lacrimi de iubire" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie". Cu: Adriana Louvier 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Vieți la răscruce" 22.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Regatul sălbatic (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.00 # De acasă împreună 21.00 Serial: „Primăverii" 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.30 Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA

6.00 Serial: „La Bloc" (r) 7.00 La Măruță (r) 9.00 Film: „Mr. Peabody and Sherman" (r) 11.00 Serial: „La Bloc" (r) 13.00 Flm: „BD la munte si la mare" (r) 14.45 Film: „Beyond the Mask" (r) 16.45 Film: „Visând la Jeannie... după 15 ani" (SUA, 1985) 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Ținutul proscrișilor" (SUA, 2012) 22.45 Film: „American Psycho" (SUA, 2000). Cu: Christian Bale, Josh Lucas 0.00-5.00 Reluări.

MARȚI – 26 mai

TVR 1

7.00 Telejurnal 9.45 Teleshopping 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.15 Discover Romania (r) 13.30 Doc.: „Doar să gustați..." 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Serial: „Jocurile timpului" 23.15 Telejurnal 0.00 Fotbal: Chile – Spania (r., C.M. Africa de Sud, 2010) 2.00-6.00 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 22.15 Știrile PRO TV 23.45 Film: „Wrath of the Titans" (r) 0.30 Serial: „Las Fierbinți" (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

Observator

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Asia Express – Drumul dragonului 23.30 Observator 0.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Serial: „Dragoste de tată" 2.45 În puii mei 3.30 Asia Express – Drumul dragonului (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.30 Secrete de stil (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Serial: „Trăsniții" 20.00 Film: „Centrul de traumă" (SUA, 2019). Cu: Bruce Willis 22.00 Starea nației 23.00 Serial (r) 0.00 Film (r) 2.00 Cireașa de pe tort (r) 4.00 Camera de râs 4.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" (r) 5.50 Focus (r).

PRO 2

5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Lacrimi de iubire" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial: „Inima nu cere voie" (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Vieți la răscruce" 22.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Regatul sălbatic 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.00 D'ale lu' Mitică (r) 21.00 Destine ca-n filme (r) 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Serial: „La Bloc" (r) 7.30 La Măruță (r) 9.30 Film (r) 11.15 Serial: „La Bloc" (r) 13.15 Film: „Rio 2" (r) 15.00 Film: „Miss Congeniality" (r) 17.00 Film: „Arunc-o pe mama din tren" (SUA 1987). Cu: Danny DeVito 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „În absența binelui" (SUA, 1999). Cu: Stephen Baldwin 22.15 Film: „Buffalo 66" (SUA, 1998). Cu: Vincent Gallo, Christina Ricci 0.15-4.00 Reluări.

MIERCURI – 27 mai

TVR 1

7.00 Telejurnal 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.15 Discover Romania (r) 13.30 Doc.: „Doar să gustați..." 14.00 Telejurnal 15.00 Conviețuiri (r) 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Serial: „Jocurile timpului" 23.15 Telejurnal 0.00 Fotbal: Italia – Slovacia (r., C.M. Africa de Sud, 2010) 2.00-6.00 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Grănicerul" (SUA, 2008). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.15 Știrile PRO TV 22.45 Film: „Detonatorul" (co-prod., 2006). Cu: Wesley Snipes 0.30 The Shepherd (r) 2.00 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Reluări.

Observator

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite (re-run sezon 6) 23.00 Observator 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 3.30 Chefi la cuțite (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Orgolii" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Happy News (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Serial: „Trăsniții" 20.00 Cronica Cârcotașilor 22.00 Starea nației 23.00 Serial: „Trăsniți" (r) 0.00 Cronica Cârcotașilor (r) 2.00 Cireașa de pe tort (r) 4.00 Camera de râs 4.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" (r) 5.50 Focus (r).

PRO 2

5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Lacrimi de iubire" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Vieți la răscruce" 22.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților (r) 13.30 Regatul sălbatic (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate (r) 17.40 Primăvara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.10 Telecinemateca: „Ucide sau mori" (Italia, 1966). Cu: Robert Mark, Elina De Witt 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.05 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Serial: „La bloc" (r) 7.30 La Măruță (r) 9.30 Film: „I Dream Of Jeannie 15 Years Later" (r) 11.30 Serial: „La Bloc" (r) 13.00 Film: „Flirting With Fortys" (r) 15.00 Film (r) 17.00 Film: „Singur acaă 4" (SUA, 2002) 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Doamna America" (SUA, 2015). Cu: Greta Gerwig 22.00 Film: „Prin aburii alcoolului" (SUA, 2012). Cu: Aaron Paul 23.30-4.15 Reluări.

JEAN-DAMIEN DÉTOUILLON – vineri, 21.10 –

RAQUEL ALESSI – sâmbătă, 22.00 –

BRUCE WILLIS – marți, 20.00 –

LI GONG – duminică, 22.35 –

CHOW YUN FAT – vineri, 23.30 –

ADRIANA LOUVIER – luni-duminică, 18.00 –

CHRISTIAN BALE – luni, 22.45 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 28 mai

TVR 1

7.00 Telejurnal 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.15 Discover Romania 13.30 Doc.: „Doar să gustați..." 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.00 Serial: „Jocurile timpului" 23.15 Telejurnal 0.00 Fotbal: Brazilia – Coasta de Fildeș (r., C.M.) 2.00-6.00 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 22.15 Știrile PRO TV 22.45 Film: „Echipa Sfarmă - Tot" (SUA, 2005). Cu: Adam Sandler 0.45 Serial: „Las Fierbinți" (r) 2.30 Lecții de viață (r) 3.15 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

Observator

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite (re-run sezon 6) 23.00 Observator 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Acces direct (r) 3.30 Chefi la cuțite (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Orgolii" (r) 10.00 Starea nației (r) 11.30 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Mama mea gătește mai bine 20.00 Film: „Cronicile unui justițiar" (SUA, 2016) 22.00 Starea nației 23.00 Film: „Arma virtuală" (SUA 1997). Cu: Terence Hill 1.00 Film (r) 3.00 Film: „Arma virtuală" (r) 4.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" (r) 5.50 Focus (r).

PRO 2

5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Lacrimi de iubire" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Vieți la răscruce" 22.00 Serial: „Lacrimi de iubire" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate (r) 17.40 Primavara amintirilor 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Mythica: tărâmul zeilor" (SUA, 2016). Cu: Melanie Stone 22.15 Câștigă România! (r) 23.15 Serial: „Anatomia lui Grey" 0.10- Reluări 5.55 Poate nu știai.

PRO CINEMA

6.15 Serial: „La Bloc" (r) 7.45 La Măruță (r) 7.45 Serial: „La Bloc" (r) 9.45 Film: „Home Alone 4" (r) 11.30 Serial: „La Bloc" (r) 13.30 Film (r) 15.15 Film: „Throw Momma From the Train" (r) 16.45 Film: „Cartea vieții" (SUA, 2014) 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Automata" (coprod., 2014). Cu: Antonio Banderas 22.30 Film: „Super băieți" (SUA, 2016). Cu: Russell Crowe 0.30-4.30 Reluări.

VINERI – 29 mai

TVR 1

7.00 Telejurnal 10.00 Ediție specială 11.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Parlamentul României 13.15 Discover Romania (r) 13.30 Doc.: „Doar să gustați..." 14.00 Telejurnal 15.00 Opre Roma 16.00 EURO polis 17.00 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.00 Serial: „Aripile Nordului" 18.55 Nadine (r) 19.00 Telejurnal 21.10 Film: „William, tânărul cuceritor" (Franța, 2015). Cu: Jean-Damien Detrouillon 23.30 Telejurnal 0.00 Fotbal: Brazilia – Coreea de Nord (r., C.M.) 2.00-5.25 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Românii au talent 0.00 Film: „The Shepherd" (r) 1.45 Film: „The Detonator" (r) 3.15 Lecții de viață (r) 4.00 Vorbește lumea (r).

Observator

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Mireasa 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Chefi la cuțite (re-run sezon 6) 23.30 Film: „Ana și Regele" (SUA, 1999). Cu: Jodie Foster, Chw Yun-Fat 2.00 Observator (r) 3.15 Chefi la cuțite (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Orgolii" (r) 10.00 Starea nației (r) 11.30 Camera de râs 2018 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 15.05 Focus 16.00 Serial: „Orgolii" 18.00 Focus 18 19.00 Mama mea gătește mai bine 20.00 Film: „Pruncul, petrolul și ardelenii" (România, 1981) 22.00 Serial: „Trăsniții" 1.00 Film: „Creierul" (Franța, 1969). Cu: Jean Paul Belmondo 2.30-5.50 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Lacrimi de iubire" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Vieți la răscruce" 22.00 Serial: „Regina nopții" (ep.1) 23.00 Serial: „Iubire ca în filme" (ep.1) 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Serial: „Cele șase surori" 7.55 Documentar 360º – GEO 9.00 Teleșcoala – Clasa a VIII-a 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Teleșcoala – Clasa a XII-a 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate (r) 17.40 Primăvara amintirilor 18.35 # De acasă împreună 19.00 Telejurnal 20.00-5.00 Reluări 5.55 Poate nu știai 6.00 Cap compas (r).

PRO CINEMA

6.15 Serial: „La bloc" (r) 8.15 La Măruță (r) 10.15 Film: „Mi se spune Buchanan" (SUA, 1958) 12.00 Serial: „La bloc" (r) 14.00 Film (r) 15.30 Film: „Home Alone 4" (r) 17.00 Film: „Acasă" (SUA, 2015). Cu: Jim Parsons 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Operațiunea de salvare: Punctul limită" (SUA, 2006). Cu: Mark Dacascos 22.00 Film: „Coarnie" (SUA, 2013). Cu: Daniel Radcliffe 0.15-4.00 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 30 mai

TVR 1

7.00 #Creativ (r) 7.35 Politică și delicatețuri (r) 8.30 Constructorii de visuri (r) 9.00 Aventura urbană (r) 10.00 Vreau să fiu sănătos! 11.00 Levintza prezintă 11.30 Adevăruri despre trecut (r) 12.00 Vedeta populară (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Ora regelui (r) 15.30 Fotbal: România – Cehoslovacia (r., C.M. Mexic, 1970) 17.30 Izolați în România (r) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Istorii ascunse (r) 20.00 Telejurnal 21.00 1989 – Decembrie roșu 22.00 Serial: „Aventurile căpitanului Alatriste" (ep. 1,2) 0.00-5.07 Reluări.

PRO TV

6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.30 Superspeed la ProTv 11.00 Film: „Peter Pan" (SUA, 2003) 13.15 Ce spun românii (r) 14.15 Film: „Un tătic grozav" (SUA, 1999). Cu: Adam Sandler 15.15 Românii au talent (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Thor" (SUA, 2011) 22.00 Film: „Demon pe două roți" (coprod., 1997 2008). Cu: Matt Long, Raquel Alessi 0.00-4.15 Reluări.

Observator

6.00 Observator 9.30 Film: „Povestea unei sirene" (SUA, 2017) 11.15 Film: „Căsătorie cu repetiție" (România 1985) 13.00 Observator 13.45 Mireasa (r) 16.00 Scena misterelor 19.00 Observator 20.00 iUmor 22.30 Film: „Un gigolo de doi bani" (SUA, 1999). Cu: Rob Schneider 0.30-4.15 Reluări.

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Orgolii" (r) 9.30 Teleshopping 10.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 11.00 Secrete de Stil 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 14.00 Film: „Pruncul, petrolul și ardelenii" (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 18 19.00 Mama mea gătește mai bine 20.00 Film: „Urmarită în Idaho" (SUA, 2018). Cu: Shwan Christian 22.30 Film: „Cu foamea-n gât" (Italia, 1976). Cu: Bud Spencer 0.30-6.00 Reluări.

PRO 2

5.30 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.30 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.30 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Vieți la răscruce" 22.00 Serial: „Regina nopții" 23.00 Serial: „Iubire ca în filme" 0.00-4.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 7.50 România... în bucate (r) 8.30 Generația Fit (r) 9.00 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 Descălecați în Carpați (r) 11.30 Olimpiade de aur 12.30 Cap compas (r) 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 17.00 Zile cu stil (r) 17.30 MotorVlog 18.00 Memorialul Durerii (r) 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Săgeata neagră" (Italia, 2006). Cu: Martina Stella 22.10 Serial: „În apărarea fiului" (ep.1) 23.45-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Serial: „La Bloc" (r) 7.30 La Măruță (r) 9.30 Film (r) 11.00 Serial: „La Bloc" (r) 13.00 Film: „The Book Of Life" (r) 16.15 Film: „Picnic" (SUA, 1955) 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Operațiunea Monstrul" (România, 1976). Cu: Octavian Cotescu, Marin Moraru, Toma Caragiu 22.30 Film: „Maimuțele zburătoare" (SUA, 2013). Cu: Electra Avellan 0.00-5.45 Reluări.

DUMINICĂ – 31 mai

TVR 1

7.00 Universul credinței 9.00 M.A.I. aproape de tine 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului (I) 11.50 Minutul de agricultură (r) 12.00 Viața satului (II) 13.10 Tezaur folcloric (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Politică și delicatețuri (r) 15.30 Fotbal: România – Brazilia 17.30 Doc.: „Habemus Papam: O istorie a puterii" 18.15 Exclusiv în România (r) 19.00 Istorii ascunse (r) 19.30 Miracolul: EU 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00-6.00 Reluări.

PRO TV

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Ce spun românii (r) 12.00 Film (r) 14.00 Apropo Tv 15.00 Film: „Omul Păianjen 3" (SUA, 2007) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Blitz" (SUA, 2011). Cu: Jason Statham, Paddy Considine 21.45 Film: „007 și Imperiul zilei de mâine" (SUA, 1997) 0.00-5.00 Reluări.

Observator

6.00 Observator 9.45 Film: „Ana și Regele" (r) 11.00 Film: „B.D. la munte și la mare" (România, 1971) 13.00 Observator 14.00 Film: „Percy Jackson: Marea monștrilor (r) 16.00 Scena misterelor 19.00 Observator 20.00 Film: „Bona de la forțele speciale" (SUA, 2005). Cu: Vin Diesel 22.00 iUmor (r) 0.30 Film (r) 3.00 Film: „Căsătorie cu repetiție" (r) 4.30 Film (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Camera de râs 2018 8.10 Happy News 8.45 Casa: construcție și design 10.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 11.00 Starea nației (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Film: „Cu foamea-n gât" (r) 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.00 Mama mea gătește mai bine 20.00 Schimb de mame 22.00 Starea nației 23.00 Film: „Povestea perfectă" (SUA, 2016) 1.00-5.50 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial: „Dincolo de noi" (r) 6.45 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 10.15 Serial: „Regina nopții" (r) 11.45 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Vieți la răscruce" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Serial: „Dincolo de noi" 18.00 Serial: „Inima nu cere voie" 19.00 Serial: „Fetele din Tierra Blanca" 21.00 Serial: „Vieți la răscruce" 22.00 Serial: „Regina nopții" 23.00 Serial: „Iubire ca în filme" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.30 Descălecați în Carpați (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar (r) 10.30 Repere sacre 11.30 Olimpiade de aur 12.30 Sănătate cu de toate (r) 13.10 Film: „Neamul Șoimărești lor" (România, 1965) 15.00 Drag de România mea! (r) 17.00 D'ale lu' Mitică (r) 18.00 Rețeaua de idoli 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Frații Jderi" (România, 1974) 22.35 Film: „Adio, concubina mea!" (coprod., 1993). Cu: Leslie Cheung, Li Gong 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Serial: „La Bloc" (r) 6.45 La Măruță (r) 8.45 Film: „Home" (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Picnic" (r) 14.30 Film: „Operațiunea Monstrul" (r) 16.30 Film: „Belle" (UK, 2013) 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Eroii Monumentelor" (SUA, 2014). Cu: George Clooney, Matt Damon 22.45 Film: „Resident Evil: Osânda" (Japonia, 2012). Cu: Matthew Mercer, Dave Wittenberg 0.30-4.15 Reluări.

SURPRIZE

Integramă de **M. ALBU**

EXIGENȚI COPIL NĂZDRĂVAN	↓	OMUL GALBEN ÎN ACEST LOC	↓	DEBAN-DADA INIMĂ DE SETTER!	↓	ÎN SEPT! PEȘTI DE RÂU	↓	CENUȘIU NU AU CREDINȚĂ	↓	PECETEA RUȘINII METAL SCUMP	↓
→		↓		↓		↓		↓		↓	
TIMPUL CE VA VENI A ASANA BALTA	→						A ȘUIERA BUTON LA COMPUTER	→			
→				POFTĂ DE BĂUTURĂ MAMA LUI IISUS	→		↓		REGE! UNA DE DEMULT	→	
CADENȚA LA JOC NOTĂ MUZICALĂ	→			↓	CREDUL REGIM DE SLĂBIT	→			↓	APE DISTRU-GĂTOARE	
→	↓	OS DE PARIU PLIN DE VIAȚĂ	→		↓			FEMEIA LUI ADAM DECORAT	→	↓	
	A PUNE LA MURAT FERITĂ DE BOLI	→	↓			UZAT DE PURTARE ADVERSAR ÎN CONCURS	→	↓			
	↓		PREOȚI SUPERIORI CULOAREA SÂNGELUI	→		↓					PRĂPASTIE ADÂNCĂ
LENT UIMIȚI LUPTA GIGANȚILOR	→		↓				SUMĂ IMPOZITATĂ VREME ISTORICĂ	→			↓
→				A DEȚINE BUNURI ÎNCEPUT DE IRITAȚIE!	→		↓		COADĂ DE HULUB! RĂVNIT LA POKER	→	
CUNUNĂ MIRII DEZINVOLTĂ	→			↓	ARBORI CU SAMARE	→			↓		
→								ARMĂ DE CUȚITAR	→		

Medicină

Verificați-vă cunoștințele!

1. Câte maladii erau considerate posibile în mitologiile din Mesopotamia antică?
2. Care zeu din Egiptul antic, începând din secolul I î.Hr., era considerat mântuitor și tămăduitorul tuturor bolilor?
3. Unde își practica noaptea sistemul de vindecare, zeul medicinei Asklepios din mitologia greacă?
4. Cine a scris romanul „Doctor Jivago"?
5. În ce operă a compozitorului italian Gaetano Donizetti (1797-1848) apare ca personaj „Doctorul Malatesta"?
6. Ce pictor flamand (1605-1638) a pictat tabloul „Operația"?
7. Cine a realizat, în anul 2000, filmul american „Doctorul T. și femeile" („Dr T. And the Woman")?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Dunărea, al doilea fluviu ca lungime din Europa, după Volga, izvorăște din Germania, din munții „Pădurea Neagră" de sub vârful Kandel (1.241 m) sub forma a două râuri: Brigach și Breg, care se unesc în orașul Donaueschingen. 2) Cel mai lung afluent al Dunării este Tisa care are și cel mai mare bazin hidrografic. Afluentul cu cel mai mare debit este Sava. 3) Cei doi afluenți ai Dunării care au același nume sunt Morava din Slovacia și Morava din Serbia. 4) Romanul „Pilotul de pe Dunăre" a fost scris de Jules Verne (1828-1905), 5) Valsul „Valurile Dunării" a fost compus de Iosif Ivanovici (1845-1902). 6) Tabloul „Dunărea la Turtucaia" poartă semnătura lui Gheorghe Petrașcu. 7) Filmul „Valurile Dunării" a fost realizat în regia lui Liviu Ciulei care interpretează și rolul principal alături de Irina Petrescu.

Poșta cititorilor Pentru întrebările cu tema „Măslinul" am primit răspunsuri corecte de la următorii prieteni ai rubricii: *Mioara Popa,* Iași; *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion, Sibiu; Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Ioana Maria Lupescu, Georgeta Ioan* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcâianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

Mulțumim tuturor cititorilor care, în ciuda restricțiilor acestei perioade pe care ne străduim s-o depășim în mod corect, și-au găsit timpul și dispoziția să ne trimită răspunsuri, ba chiar și urări de sănătate, pe care la rândul nostru le adresăm și noi din toată inima. *(Irina Stoica)*

Umor

– *Părinte, sunt foarte speriat! Aud o voce care-mi zice toată ziua ce să fac! Sunt posedat?*
– *Nu, fiule! Ești însurat.*

La o terasă:
– *Îmi spuneți și mie,vă rog, parola la wi-fi?*
– *Trebuie să comanzi ceva!*
– *Ok. Cât e o bere?*
– *7 Euro.*

– *Bine, aduceți-mi una, vă rog!*
După ce i-o aduce:
– *Acum îmi spuneți și mie parola la wi-fi?*
– *„Trebuie să comanzi ceva". Legat, cu litere mici!*

– *Matei, pe care raft al bibliotecii tale ai pus culegerile de matematică?*
– *La raftul de cărți horror.*

La farmacie:
– *Ce-mi recomandați pentru soțul meu? Xanax sau Extraveral?*
– *Care-i diagnosticul?*
– *Pantofi de 400 de euro!*

Antrenorul îl liniștește pe boxerul ce tocmai pierduse un meci:
– *Cel puțin în runda a treia l-ai speriat de moarte.*
– *Cum l-am speriat?*
– *A crezut că te-a omorât.*

– *Ești prea nervos în ultima vreme, nu crezi că ar trebui să consulți un psihoterapeut?*
– *Ba da! Chiar ieri am fost!*
– *Și?*
– *I-am tras o mamă de bătaie!*

SUDOKU

jocul săptămânii: 16

		8	9	7				3
	9		5			1		2
5	7							
				5				
7	2						4	6
				2				
							8	9
4		3			9		6	
2				4	6	5		

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 15

7	9	3	4	2	8	6	5	1
8	6	4	7	1	5	9	2	3
2	5	1	6	3	9	7	8	4
1	8	7	3	5	2	4	6	9
9	3	6	8	4	1	2	7	5
4	2	5	9	6	7	3	1	8
6	1	9	5	7	3	8	4	2
5	4	8	2	9	6	1	3	7
3	7	2	1	8	4	5	9	6

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul ajungând în punctul central.

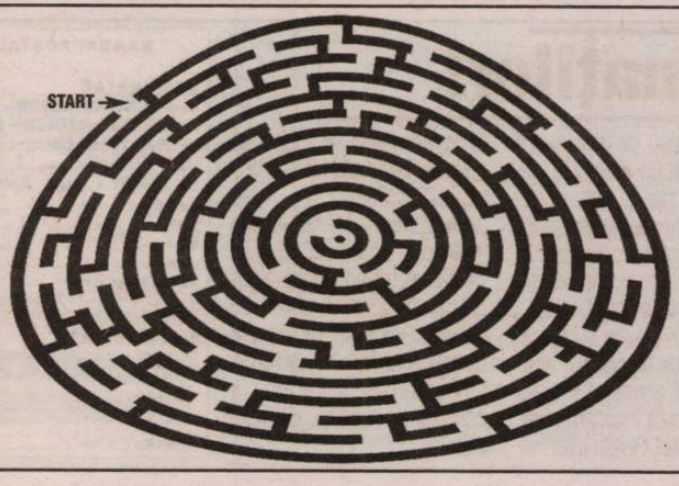

Soluția integramei „INTERPRETĂRI"

Orizontal: A - C - F - D - V - U - STRADIVARIUS - LIPIRE - IERI - SEMI - INSA - IE - TATI - IELE - R - SA - ACUTI - STI - E - ONOR - CITI - SAL - ANTIC - CS - PALNII - NU - A - PAREA - UNICAT - SIS - AIURIRE - VIETUI - LESIN.

Sfaturi practice

■ Plantă originară din partea sudică a Europei, erbacee perenă, cu aspect de tufă, ce poate atinge o înălțime de 20-30 cm și în diametru se dezvoltă până la 30-40 cm. Se poate cultiva ca plantă de grădină, în borduri, în ghivece etc.

■ Florile care acoperă abundent întreaga plantă au patru petale albe și odată ce ajung la maturitate devin roz deschis. Pentru a prelungi perioada de înflorire se recomandă tăierea celor ofilite. Înflorește din primăvară până în vară (aprilie-iunie).

■ Amplasarea plantei se va face la lumină sau semiumbră pentru a putea înflori.

Lilicelu

(Iberis sempervirens)

■ Se udă moderat pentru a menține pământul umed, Lilicelu fiind o plantă care suportă seceta pentru perioade scurte de timp. Solul foarte umed duce la putrezirea rădăcinilor.

■ În perioada de creștere se fertilizează o dată sau de două ori pe lună folosind îngrășăminte pentru plante decorative prin flori.

■ Se înmulțește prin semințe, prin divizarea tufei sau prin marcotaj. Butașii trebuie tăiați primăvara sau la sfârșitul toamnei, la o lungime de 7-8 cm.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Care sunt cele mai independente zodii?

Vă invităm să descoperiţi în rândurile ce urmează dacă sunteţi printre nativii zodiilor care se nasc independenţi şi care nu se lasă aşa de uşor influenţaţi.

A fi independent înseamnă pentru ei să nu ceară ajutorul nimănui, încercând să se descurce pe cont propriu. Aceştia se ghidează după propriile convingeri şi idei şi nu se vor schimba doar pentru că aşa vor cei din jur. Singura în care are încredere este chiar propria persoană.

Se pare că doar şase zodii au această trăsătură de caracter pe care nu oricine o posedă. Iată-le:

Berbec

Independenţa acestui nativ este dată de faptul că are încredere în propria persoană şi îşi asumă riscurile, chiar dacă ia o decizie greşită. Acesta va şti că până la urmă va ajunge acolo unde vrea şi va învăţa ce trebuie din tot ce va trăi. Berbecul are încredere doar în intuiţia proprie, ne-

putând fi aşa de uşor întors din calea pe care vrea s-o urmeze. Va obţine tot ceea ce îşi doreşte, chiar şi atunci când cineva îi pune piedici. Întotdeauna vrea să se simtă bine şi va încerca să se concentreze doar pe ceea ce este pozitiv. În general, este un nativ optimist, cu o atitudine pozitivă.

Gemeni

Nativul din zodia Gemeni nu va invidia pe nimeni pentru ceea ce are. Va face tot posibilul să

realizeze proiectele, nu ia criticile ca pe ceva dăunător, ci va căuta să înveţe fără să pună la inimă tot ce este rău. Vrea să îşi impresioneze doar propria persoană şi nu se va baza pe nimeni pentru realizările avute. Nativul din Gemeni este extrem de inteligent şi va dori să realizeze cu orice preţ ceea ce îşi pune în gând.

Fecioară

Este persoana care cunoaşte prea multe pentru a fi sub controlul cuiva. Îşi face mereu lecţiile, ştie cum să pună problema şi

s-o rezolve. Este nativul prea independent pentru a cere ajutorul cuiva. Are încredere doar în propriile forţe şi cu greu se lasă convins că altcineva poate să îndeplinească ceva mai bine decât el. Rar vom vedea un nativ Fecioară care va permite altora să profite de el sau să îl folosească.

Săgetător

Acestui nativ îi trebuie libertatea deplină pentru a ajunge acolo unde doreşte sau pentru a face ce vrea. Se adaptează rapid

oricărei situaţii, motiv pentru care nu îşi face griji dacă ajunge într-un loc pe care nu-l ştie şi nici dacă acolo nu cunoaşte limba locală. Se va descurca el cumva. Nu îi trebuie permisiunea altcuiva pentru a face ceva. Nu intră în panică atunci când îşi asumă riscuri, mai ales că are încredere în propriile abilităţi. Nu se va lega strâns de nimeni şi de nimic, nici fizic, nici emoţional.

Capricorn

Se cunoaşte foarte bine hărnicia nativului Capricorn, dar puţini cunosc dorinţa acestuia de independenţă şi libertate. Până şi serviciul şi-l va alege în funcţie de ceea ce îi place să

facă. Îi place libertatea pe care o oferă banul, dar va alege să facă doar ce îl pasionează în defavoarea câştigului substanţial. Va încerca să lucreze de unul singur, să fie, dacă se poate, propriul şef şi adesea îl vom găsi implicat în propria afacere.

Vărsător

Este nativul încrezător în ceea ce face, ce spune şi nu se lasă influenţat de ceilalţi. Nu îi place un anumit lucru doar pentru că e la modă sau pentru că

alţii îi recomandă ceva. Nativul Vărsător este unic, special, gândeşte liber, iar dacă este singurul care susţine o anumită idee, atunci este perfect. Este tipul de om care nu merge împreună cu mulţimea sau care face anumite lucruri doar pentru că alţii i-o cer. Totul la Vărsător este creativ şi unic.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Cea mai mortală pandemie virală din istorie ■ Sărbători creştine: Înălţarea Domnului ■ „Skinwalker Ranch" – un tărâm misterios ■ Palatul Dogilor ■ Parada militară a lui Rembrandt ■ Suntem diferiţi chiar şi când dormim ■ Vânători de comori... pe pelicula de celuloid

HOROSCOP

25-31 mai 2020

BERBEC 21.03-20.04

Săptămâna aceasta vă concentraţi asupra câştigurilor şi cum să vă faceţi noi angajamente, poate chiar la un nou loc de muncă. Trebuie doar să identificaţi ce funcţionează şi să îndepărtaţi ceea ce nu merge.

TAUR 21.04-21.05

Zilele acestea veţi dori să vă îmbunătăţiţi aspectul, precum şi educaţia. Acest lucru ar fi o mişcare înţeleaptă şi oportună. Este ca şi cum vă pregătiţi să întâmpinaţi succesul. Prin urmare, învăţaţi o limbă străină, vă înscrieţi la un nou curs sau vă schimbaţi lookul.

GEMENI 22.05-21.06

Sunteţi fermecători şi diplomaţi, dar veţi fi fericiţi să păstraţi lucrurile sub control. Trebuie să învăţaţi să fiţi independenţi şi să aveţi grijă de dumneavoastră. Succesul este după colţ, aşa că îl veţi aştepta cu înfrigurare.

RAC 22.06-21.07

În ultimul timp parteneriatele şi relaţiile apropiate au fost provocatoare. Din fericire, lucrurile au luat o turnură favorabilă şi v-aţi descurcat în faţa provocărilor. În curând aţi putea câştiga mai mult de pe urma unei moşteniri.

LEU 22.07-22.08

Acum arătaţi grozav în ochii tuturor, şi în special ai şefilor sau autorităţilor. Nu ezitaţi să vă faceţi cunoscute opiniile, mai ales că sfaturile sunt ascultate. Aveţi însă răbdare cu prietenii şi partenerii apropiaţi.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Dispuneţi de multă energie pozitivă pentru a duce la bun sfârşit toate lucrurile începute. Chiar dacă lucraţi de acasă sau faceţi singuri propriile treburi casnice, veţi finaliza rapid totul.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Zilele acestea sunteţi jucăuşi şi flirtaţi cu uşurinţă. Unii dintre dumneavoastră, în ultima perioadă, aţi trecut prin multe schimbări rezidenţiale sau a locului de muncă. Faceţi orice să vă simţiţi în siguranţă împreună cu familia.

SCORPION 23.10-21.11

Ar fi cazul să vă odihniţi şi să dormiţi de ajuns, deoarece energia dumneavoastră dă semne că scade simţitor. Vă salvează Jupiter, a cărei plasare în grafic vă sporeşte optimismul şi vă face să vedeţi totul pozitiv.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Veţi realiza cam tot ce vă puneţi în gând. Bine, acum să nu vă doriţi imposibilul... Aveţi idei suficiente de suplimentare a modului în care câştigaţi bani. Totul este să le puneţi în aplicare!

CAPRICORN 22.12-19.01

În ciuda oricărei dificultăţi prin care treceţi, acesta este un timp productiv. Se pare că aveţi protecţia divină asigurată, motivată şi de prezenţa planetei Jupiter în zodia dumneavoastră. Din acest motiv aveţi o atitudine pozitivă, motiv pentru care sunteţi o sursă de inspiraţie pentru ceilalţi.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Principala preocupare este casa, familia şi viaţa privată proprie. Plasarea lui Venus în graficul personal vă dă suficientă energie, promovează relaţiile bune şi activităţile distractive cu cei mici.

PEŞTI 19.02-20.03

În ciuda restricţiilor, pentru dumneavoastră este un timp plin de viaţă. Discuţiile cu fraţii şi rudele, scurtele deplasări, constituie motivul pentru care vă simţiţi ocupaţi mental şi fizic. Totul se încununează cu o atmosferă plăcută acasă.

Nativul săptămânii: **IONEL FERNIC** (29.05.1901 – 22.07.1938)

A fost un compozitor român de muzică uşoară, aviator (pilot civil). Acest nativ al zodiei Gemeni a fost unul dintre primii paraşutişti români. Între alte preocupări ale sale s-au numărat şi scrisul (proze de mici dimensiuni, textier pentru multe dintre romanţele sale) şi munca de gazetar.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7,50 LEI
❑ 2 LUNI	15,00 LEI
❑ 3 LUNI	22,50 LEI
❑ 4 LUNI	30,00 LEI
❑ 5 LUNI	37,50 LEI
❑ 6 LUNI	45,00 LEI

În atenţia abonaţilor!

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

❶ Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.

❷ Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (70 euro sau 80 $, un abonament pe şase luni; 35 euro sau 40 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii, enumerate alăturat.

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. „MAGAZIN" S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj 1 Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

SERIE NOUĂ - 1499 • ANUL LXIII • 28 MAI 2020 • 16 PAGINI • 2,5 LEI Nr. 17 (3249)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com • redactia.revistamagazin@gmail.com
WhatsApp: 0722.625.622

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Alfabetul eleganţei

Dosarele frumuseţii
Secrete utile

ÎN ATENŢIA ABONAŢILOR!

Datorită suspendării apariţiei revistei „Magazin" în luna aprilie, abonamentele vor fi prelungite cu o lună.

PRIMA MARE PANDEMIE DIN ISTORIE

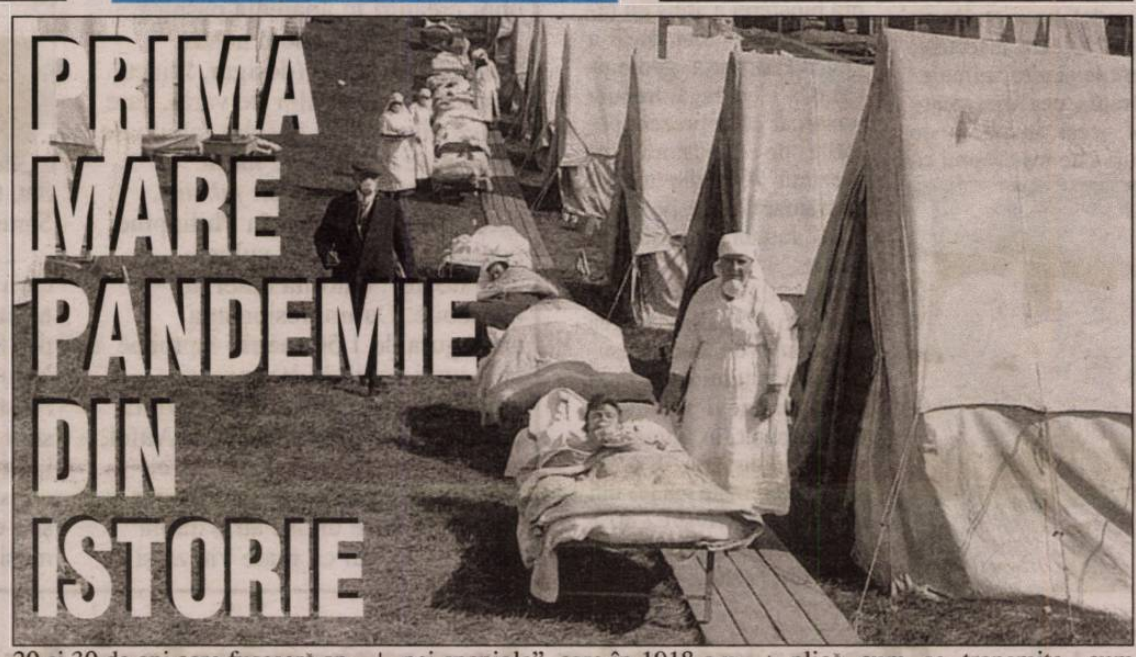

CE A FOST „GRIPA SPANIOLĂ"? Ce putem înţelege noi, mai exact specialiştii în virusologie şi biologi, azi, în plină pandemie Covid19?

Cauze

În general, azi toată lumea se pricepe la *Covid19*, dar în privinţa „gripei spaniole", pentru adevăraţii specialişti, lucrurile nu au fost nici în epocă, şi nici azi, foarte clare. Adică, nici azi nu se ştie, nu doar numărul exact al morţilor, de unde şi aproximaţia cvasi-acceptată „între 20 şi 50 de milioane", dar nici măcar de unde a izbucnit prima oară focarul, şi nici ce a cauzat pandemia din 1918.

Cum a apărut virusul ucigaş? A fost un virus în accepţiunea de azi a termenului sau altceva?

Se admite, în general, că epidemia a apărut în ultimele luni ale Primul Război Mondial şi că acea conflagraţie ar fi putut fi parţial responsabilă pentru răspândirea virusului. Dar a fost un virus sau o afecţiune care a apărut printre soldaţii care au trăit în perioada Primului Război Mondial în condiţii mizerabile de front, ei îmbolnăvindu-se pe fondul unui sistem imunitar slăbit de stres psihic (extrem de crescut, după cum e foarte uşor de imaginat), de subnutriţie şi de folosire a apei infectate? Această abordare, după cum se vede, exclude virusul cauzator de epidemie.

Cealaltă idee este legată de „virusul ucigaş" care a acţionat devastator. Boala, care era cunoscută atunci sub numele de „la grippe", de când s-a încetăţenit şi denumirea de *gripă*, era puternic infecţioasă şi se răspândea rapid. În vara anului 1918, când trupele au început să revină la vatră, virusul s-a răspândit prin oraşele şi satele de origine ale soldaţilor. Mulţi dintre cei infectaţi, atât soldaţi, cât şi civili, nu s-au recuperat, decedând ulterior. Virusul a afectat cel mai mult adulţii tineri cu vârste între 20 şi 30 de ani care fuseseră anterior sănătoşi.

Această versiune şi-a dobândit un loc în enciclopedii şi a fost îmbrăţişată de medicina modernă, alopată. Se potrivea de minune cu „teoria microbilor" propovăduită de Louis Pasteur pe la 1878: inamicul extern (microbul, virusul) atacă organismul sănătos, lipsit de apărare, şi noi, medicii, îl vom salva ucigând inamicul cu ajutorul vaccinurilor.

Culmea este că, deşi azi această teorie funcţionează cu motoarele în plin, toată lumea aşteptând vaccinul salvator care să omoare inamicul SARS-Cov2, în 1919, „gripa spaniolă" a dispărut brusc, fără să fie ucisă de niciun vaccin, pentru simplu motiv, că pe atunci, nu fusese descoperit vreunul.

În deceniile următoare, cercetătorii, chiar dacă erau adepţii „virusilor ucigaşi" au înţeles că aceştia au o perioadă „de viaţă" scurtă, de aproximativ 70 de zile, după care virulenţa lor se stinge. În cazul Chinei, sau mai exact în cazul Wuhan, locul focarului, epidemia care a făcut câteva mii de victime printre locuitorii capitalei provinciei, s-a stins după 76 de zile, când nu s-au mai înregistrat cazuri de Covid19.

Virusul ucigaş

Într-o carte foarte instructivă apărută în 2008, intitulată sugestiv *Virus Mania*, autorii Claus Köhnlein şi Torsten Engelbrecht dedică un capitol şi „gripei spaniole", care în 1918 a ucis, doar în SUA, 550.000 de oameni. Dar, spun autorii, „cine îşi închipuie că la originea acestei tragedii a fost un virus, dă o sentinţă pripită.

În orice caz, dovezi care să susţină o astfel de ipoteză nu există. Iar epidemia a bântuit la sfârşitul primului război mondial, deci într-o perioadă când, după patru ani de război, foarte mulţi oameni erau epuizaţi, subnutriţi şi stresaţi. De asemenea, în această perioadă au fost administrate medicamente în cantităţi uriaşe, precum şi vaccinuri care conţineau metale grele, arsenic, formaldehide sau cloroform, care declanşau simptome foarte asemănătoare gripei. De asemenea, au fost întrebuinţate în sectorul civil foarte multe chimicale, iniţial concepute pentru uz militar, în domenii cum ar fi agricultura sau medicina".

> „ÎN 1918, O PANDEMIE DE GRIPĂ A AFECTAT O TREIME DIN POPULAŢIA PLANETEI ŞI, DEŞI NU SE ŞTIE NUMĂRUL EXACT DE DECESE CAUZATE DE VIRUS, SE CREDE CĂ A UCIS, FĂRĂ DISCRIMINARE, CEL PUŢIN 50 MILIOANE DE OAMENI. DE ACEEA ESTE CONSIDERATĂ CEA MAI MORTALĂ PANDEMIE DIN ISTORIA MODERNĂ.

Cât de transmisibil este virusul

Azi, Covid19 îngrozeşte pe toată lumea, specialiştii ne explică cum se transmite, cum opreşte masca pătrunderea virusului şi altele asemenea.

În 1918, „la grippe" era considerată „puternic infecţioasă şi se transmitea cu repeziciune", cel puţin asta reiese din relatările presei mondiale din acei ani. Deci, virusul ataca omul fără cruţare, într-un război asimetric.

Numai că, nedumeriţi de amploarea îmbolnăvirilor, mulţi cercetători ai vremii au încercat, timid, să înţeleagă fenomenul. Cine infecta şi omora tineri cu precădere? Un microb? Cum se transmitea microbul, virusul?

În noiembrie 1918 (epidemia debutase în vară) s-a experimentat o contaminare cu voluntari umani. Au fost aleşi 62 de marinari sănătoşi care fuseseră condamnaţi la închisoare ca urmare a refuzului de a efectua serviciul militar. Acestora li s-a promis graţierea în cazul în care se supun respectivului experiment. Dintre cei 62, 39 nu avuseseră niciodată gripă, şi de aceea se credea că ei sunt cei mai expuşi (sensibili) la o molipsire (infectare) cu gripă. Numai că lucrurile au evoluat cu totul altfel, aşa cum relatează jurnalista pe probleme de ştiinţă Gina Kolata, în cartea ei „Influenza" (Gripa), citată de autorii volumului *Virus Mania:* „Medicii militari din cadrul marinei au recoltat secreţii din nasul şi esofagul bolnavilor aflaţi pe moarte şi le-au pulverizat în nasul şi esofagul unora dintre voluntari, iar altora în ochi. Într-un caz, a fost zgâriat peretele nazal interior şi s-a aplicat materialul infectat în acel loc. În încercarea de a simula cât mai exact posibila transmitere a agentului patogen de la o persoană la alta, medicii au luat 10 voluntari şi i-au dus într-o zonă specială unde se aflau soldaţi bolnavi.

Voluntarilor li s-a cerut să se aplece peste bolnavi, să le miroasă respiraţia şi să stea de vorbă timp de 5 minute cu aceştia. Bolnavii trebuiau să expire puternic, în timp ce voluntarii trebuiau să stea foarte aproape, pentru a primi aerul expirat direct în faţă. În plus, bolnavii trebuiau să tuşească 5 minute puternic direct în feţele voluntarilor. Fiecare probant a îndeplinit toată această procedură cu câte un alt bolnav, iar bolnavii erau aleşi dintre cei la care boala se declanşase cu cel mult trei zile înainte".

Care a fost rezultatul acestui experiment?

„Nici unul dintre voluntari nu s-a infectat şi nu a prezentat nici un fel de simptome de gripă!"

Un experiment similar a avut loc în San Francisco, dar în nişte condiţii şi mai severe. Ca voluntari au fost aleşi acolo 50 de marinari încarceraţi. Stupoarea a fost totală, deoarece nici unul dintre voluntari nu s-a îmbolnăvit, deci implicit nu a fost infectat.

Spre nedumerirea medicilor care s-au întrebat: cum se transmitea oare agentul patogen, dacă după tot experimentul cu voluntari şi bolnavi, nici măcar o singură persoană nu se îmbolnăvise?

Întrebarea rămâne în picioare şi astăzi.

GEORGE CUŞNARENCU

17
5 948427 000164

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ
TÂRGU-MUREŞ

Biomasa planetei

Aristotel, primul care a enunţat principiul antropocentrismului, a indus astfel şi ideea că interesele omului primează faţă de cele ale celorlalte specii.

S-ar zice cumva că suntem centrul absolut al planetei, cel puţin ca figură de stil. Altfel, trebuie să fim conştienţi că din totalitatea vietăţilor terestre nu reprezentăm decât 0,01%. Din păcate, avem o pricepere supremă de a face rău restului de 99,99% din creaturile de pe singura noastră planetă-mamă.

Cercetătorii Institutului Weizmann des Sciences au realizat pentru prima oară o estimare detaliată a biomasei terestre.

Astfel, s-a constatat că plantele reprezintă 83%

din creaturile terestre vii, urmate de bacterii – 13% şi de celelalte vieţuitoare (5%), între care insectele, ciupercile şi alte animale.

Drama cea mai mare în tot acest amalgam de creaturi este însă faptul că „minusculul" om – cu cele numai 0,01% – este responsabil pentru dispariţia în timp a 83% din mamifere şi a 50% din plantele sălbatice!

Activitatea umană este atât de importantă, încât cercetătorii i-au dat un nume: antropocen (perioada pe parcursul căreia influenţa fiinţei umane asupra biosferei a atins un nivel atât de ridicat, încât a devenit o forţă geologică). Ca idee vagă, trebuie remarcat că în prezent păsările de crescătorie reprezintă 70% din totalul zburătoarelor de pe glob; 30% „rămân" păsările sălbatice.

În 2017, cercetătorul Gerardo Ceballos trăgea un semnal de alarmă asupra începutului celei de-a şasea extincţii de masă. Mai concret, în ultimii 40 de ani au dispărut 50% din speciile animale – 83% din mamiferele terestre, 80% din mamiferele marine şi 15% din peşti...

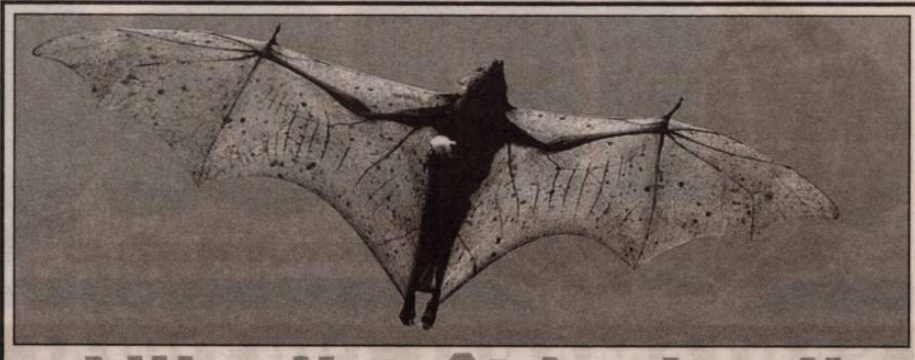

Liliecii, cât berbecii

Miturile româneşti şi ale popoarelor de pe tot globul îşi găsesc întotdeauna cel puţin un sâmbure de adevăr într-o realitate atfel decât cea cu care ne întâlnim noi în fiecare zi. În asemenea contexte, ceea ce ne înspăimântă grozav este supradimensionarea autentică a unor creaturi în aparenţă paşnice.

Astfel este şi micul nostru „şoarece cu aripi" (desigur, liliacul peşterilor şi al serilor de vară), care atinge dimensiuni absolut fabuloase prin unele regiuni ale lumii.

De pildă, *Acerodon jubatus,* care trăieşte exclusiv în Philippine, poartă şi numele de „vulpea zburătoare", datorită taliei lui deosebite. Cu impresionanta anvergură de 1,50 metri – aproape talia unui copil de 10 ani – şi greutatea de 1,20 kg, el reprezintă cel mai mare liliac din lume. Altfel, ca orice liliac, trăieşte atârnat cu capul în jos de crengile copacilor.

Aripile sale uriaşe au o dublă funcţie : zborul cu mare viteză şi protejarea împotriva frigului, înfăşurându-se cu ele în timpul nopţilor de iarnă. Totodată, atunci când este prea frig, liliacul bate din aripi pentru a-şi micşora temperatura corpului. Pentru a întâlni acest animal ciudat, trebuie însă ajuns în provincia Sarangani, prin sudul Philippinelor.

Locul ales de el ca domiciliu, cum s-ar spune, este pădurea Maitum, însă specii asemănătoare pot fi întâlnite şi în insulele Mauritius, în Madagascar şi în Australia, dar cele din Philippine sunt endemice. În ultimele decenii, inamicul lor numărul unu îl constituie restrângerea habitatului şi a efectivelor, în urma defrişărilor masive şi a braconajului masiv.

Despre gogoşi

Să vorbim corect!

Stând o perioadă îndelungată în casă, evident că mulţi dintre noi s-au uitat la televizor, la tot felul de năzdrăvănii.

Printre acestea pot fi amintite numeroase reţete culinare în care o serie de autointitulaţi experţi (nu ne referim la bucătarii adevăraţi pe care îi respectăm), ne învaţă tot felul de minuni, de la cum să fierbem ouăle , la salata de roşii mai altfel decât cea obişnuită.

În câteva dintre acestea am aflat cum să facem gogoşi. Şi nu de orice fel. Ni s-a explicat cum se fac „gogoşii cu cremă", „gogoşii cu zahăr", „gogoşii cu brânză" şi tot aşa.

Acest plural, frate bun cu „ridichii" este cauzat de faptul că vorbitorii respectivi nu ştiau că substantivul „gogoaşă" este de genul feminin, aşa că la plural primeşte articolul hotărât „le", chiar dacă forma nearticulată se termină în *i* ca substantivele masculine. Aşadar, forma corectă ar fi fost „gogoşile", aşa cum tot corectă este forma „ridichile". *(I.S.)*

Pe urmele tramvaiului tras de cai

Nu este deloc anacronic ca, în era TGV-urilor şi a „supersonicelor" japoneze pe şine, să evocăm începuturile transportului public pe şine.

Fie şi numai pentru că respectivele origini au fost, de fapt, hibride: caii-putere nu reprezentau o unitate de măsură a puterii unui motor, ci chiar nobilele patrupede înhămate la vagonete încărcate cu orăşeni comozi. Cel dintâi tramvai tras de cai din lume a apărut în anul 1832, în New York.

Pe continentul nostru, abia în 1854 a început să circule primul asemenea vehicul, în Paris, urmat în Anglia de oraşul Birkenhead, în 1860 şi de Londra, în 1861. Au urmat Geneva, Copenhaga şi Pesta (1863), apoi Viena şi Berlin (1865). Primul oraş românesc care a beneficiat de transportul cu tramvaiul tras de cai a fost Timişoara, începând din anul 1869 (8 iulie), odată cu actuala „capitală" europeană, Bruxelles. Era vorba despre un vagon cu 16 locuri pe scaune, fabricat în Viena.

Nici Bucureştiul nu s-a lăsat mai prejos, astfel că – după ce a fost primul oraş din lume în care iluminatul public s-a făcut cu petrol lampant – pe 31 martie 1871 a concesionat pentru 45 de ani proiectul tramvaiului tras de cai către societatea anglo-belgiană „Harry Hubert de Mervee Slade"; ţara noastră era reprezentată de Societatea Română de Tramvaiuri. Aceasta avea dreptul de construire şi exploatare a tramvaielor

trase de cai în Bucureşti, însă ideea apăruse în 1868, în discuţii ale funcţionarilor Primăriei Capitalei.

Prima linie a fost inaugurată în 1872 şi urma un traseu ce pornea de la Bariera Mogoşoaiei, apoi, trecând pe strada Fântânei, pe la Teatrul Naţional, Biserica Sfântul Gheorghe, Hotelul Atena, Piaţa Romană, ajungea la Bariera Moşilor. Tramvaiul 1 avea o capacitate de până la 25 de călători şi circula la un interval de circa 10 minute, între orele 6 şi 10 seara.

Vagoanele erau galbene, iar vatmanii şi controlorii aveau uniforme speciale, aceştia din urmă fiind cetăţeni englezi, pentru o autoritate sporită la control. Tramvaiul avea inscripţia „The Bukarest Tramways", dar mulţi îl numeau „traivan", „trangavan" sau „tranca-fleanca"! Prima linie electrică de tramvai a apărut abia în anul 1894, pe traseul Colţea-Obor.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

Țânțarii purtători de zika, dengue și febră galbenă, în Europa?

Schimbările dramatice ale regimului pluviometric și temperaturile tot mai ridicate înregistrate în ultimele decenii vor face ca în viitorul foarte apropiat, zonele temperate să fie luate cu asalt de populații de țânțari specifice până acum regiunilor tropicale.

Printre acestea, și cea denumită științific *Aedes aegypti* și cunoscută popular drept „țânțarul febrei galbene", care trăiește la ora actuală doar în cele mai calde regiuni de pe planetă. Însă aria de răspândire a acestor țânțari nu se va limita la Africa, Amazon și nordul Australiei, ci va putea cuprinde, în deceniul următor, și Spania, Portugalia, Grecia și Turcia.

De asemenea, pe măsură ce planeta se va încălzi, pe la 2050 vor putea fi afectate și China și sudul SUA. Aceas-

tă predicție sumbră se bazează pe o simulare realizată de experții de la Imperial College din Londra și Universitatea Tel Aviv, care au urmărit ce s-ar întâmpla dacă nivelul gazelor de seră va continua să crească.

„Doar reducerea substanțială a poluării ar putea ține temperaturile globale în frâu. Dacă nu vom reuși acest lucru, țânțarii tropicali purtători de boli precum zika, dengue și febră galbenă, vor deveni o prezență comună și în Europa", avertizează dr. Kris Murray, de la Centrul pentru analiza bolilor infecțioase globale, din cadrul Imperial College Londra.

Situația va fi cu atât mai gravă cu cât, tot din cauza acțiunilor antropice, numărul exemplarelor din specii de păsări care ar putea constitui un inamic natural pentru țânțarii exotici se va reduce considerabil în următoarele decenii, multe dintre aceste specii fiind deja în pragul extincției.

Pacienții cu COVID-19 nu se reinfectează

O serie de cazuri de pacienți care, aparent, se reinfectaseră după ce fuseseră vindecați de COVID-19 au stârnit îngrijorare în întreaga lume, existând temerea că absolut nimeni nu este ferit de ravagiile bolii, nici măcar cei care o făcuseră deja o dată. Dar, potrivit unui studiu de ultimă oră realizat de Organizația Mondială a Sănătății, nu există reinfectare.

Pacienții cu coronavirus declarați vindecați și testați ulterior pozitiv expulzează încă din plămâni celule moarte, aceasta fiind cauza rezultatelor fals pozitive. Virusologii susțin că, de îndată ce virusul a fost inactivat de sistemul imunitar al organismului uman și imobilizat de anticorpi, el încetează să mai fie infecțios, dar poate fi încă detectat la un test de salivă.

„Suntem avertizați că zeci de pacienți au fost testați pozitiv după ce fuseseră declarați clinic. Din datele pe care le deținem, se pare că acești pacienți nu mai au însă virusul activ, ci elimină din plămâni materiile reziduale, ca parte a procesului de recuperare", a declarat un purtător de cuvânt al OMS.

În cazul unora dintre virusuri, precum cel care provoacă pojarul, se produce imunizarea pe viață; în cazul altora, ca SARS, imunitatea durează de la câteva luni la doi ani. Cercetările au arătat că oamenii infectați cu SARS-CoV-2, virusul care provoacă COVID-19, încep să formeze anticorpi la o săptămână de la infectare, dar încă nu este clar dacă organismul uman își construiește suficientă imunitate pentru a respinge un alt atac al virusului sau, dacă o face, cât de mult va dura această imunitate.

Implanturi cerebrale

pentru a vindeca traumatismele creierului

Celebrul și controversatul Elon Musk nu încetează să ne uimească: după ce a lansat zeci de sateliți de comunicații și a făcut o serie de declarații bizare privind proprietatea, el intenționează acum să lege creierele umane de computere pentru a evita ca specia umană să fie depășită de inteligența artificială.

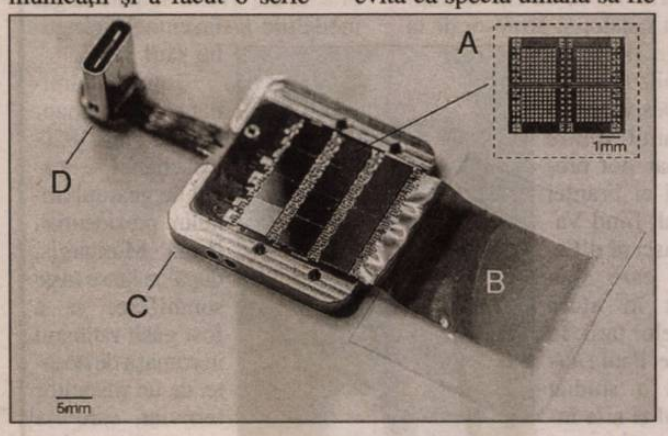

Musk a promis că Neuralink, una dintre companiile pe care le conduce, va crea o versiune de implant cerebral în mai puțin de un an. Procesul implică îndepărtarea unei bucăți de craniu, inserarea, de către brațe robotice, de electrozi în craniu și a dispozitivului în orificiciul creat, lăsând în urmă doar o cicatrice minusculă.

Neuralink, întemeiată în 2016, proiectează „fire" flexibile de zece ori mai subțiri decât firul de păr uman, pentru a trata traumatismele și deficiențele creierului. Mogulul tehnologiei moderne a promis că această invenție se va dezvolta în cel mult 25 de ani într-o interfață cerebrală completă, care va permite simbioza totală dintre oameni și inteligența artificială (AI).

„Dacă introducem o interfață în cortexul motor al creierului și apoi un implant, care să acționeze ca un microdispozitiv de control al grupelor musculare, putem crea un fel de derivație neuronală capabilă să redea, de pildă, unei persoane paraplegice, deplina funcționalitate. Oamenii paralizați complet vor putea merge normal și vor putea desfășura toate activitățile dorite, riscul unei potențiale respingeri fiind scăzut", a precizat Musk.

Camerele video „reprofilate"

pentru detectarea coronavirusului

Gigantul aeronautic Airbus lucrează la o serie de senzori care ar putea „mirosi" coronavirusul. „Camerele video mirositoare", ultrasensibile, au fost proiectate încă din 2017 pentru a detecta eventualele substanțe explozibile de la bordul avioanelor. Senzorii lor folosesc microprocesoare realizate din celule biologice pentru a identifica anumite substanțe chimice sau microbi care plutesc în aer.

O tehnologie similară a fost deja folosită pentru a detecta cancerul și gripa și ar putea fi utilizată în curând pentru a oferi avertismente privind zonele contaminate cu SARS-Cov-2, virusul care provoacă COVID-19. Adaptarea tehnologiei este posibilă deoarece virusul exercită o influență specifică asupra particulelor minuscule de spută eliminate de om chiar și în procesul respirației. Aceste alterări ale procesului respirator pot declanșa

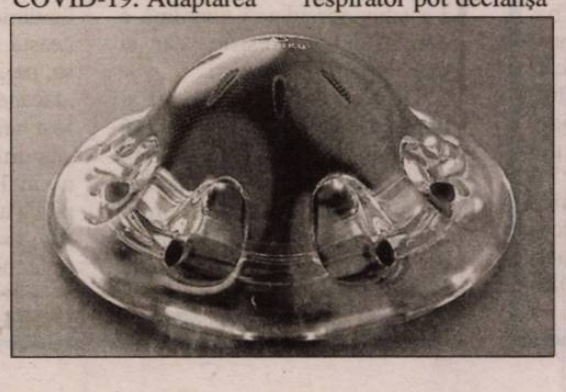

așa-numitele „camere mirositoare".

Reprezentanții Airbus, care colaborează la acest proiect cu un start-up californian, Koniku, au explicat într-o declarație oficială, că receptorii din senzorii camerelor video vor declanșa alarma în cel mult zece secunde după ce depistează compușii moleculari specifici coronavirusului. Sistemul contactless va fi mai rapid, mai ieftin și mai eficient decât antrenarea în acest sens de câini utilitari.

Lucrul de acasă îmbunătățește considerabil productivitatea

Necesitatea de a lucra de acasă în timpul pandemiei i-a îngrijorat pe mulți angajatori din întreaga lume, care s-au temut că afacerile lor ar putea avea de suferit din cauza acestui fapt. Totuși, se pare că, dimpotrivă, lucrul de acasă stimulează forța de muncă și le permite angajaților să fie mai productivi, chiar dacă nu mai au un program atât de restrictiv ca la birou.

Un sondaj efectuat la Universitatea Montreal, Canada, pe 1.600 de angajați, a relevat că o treime dintre aceștia au fost mult mai productivi pe perioada când au lucrat de acasă, dispunând de un mai bun control asupra timpului lor de lucru și realizând mai multe proiecte și sarcini decât în mod obișnuit, la programul clasic de opt ore pe zi. Pe de altă parte însă, câțiva dintre cei intervievați au declarat că s-au simțit izolați, iar lipsa de contacte sociale i-a făcut să devină mai puțin productivi.

Ceea ce i-a surprins pe oamenii de știință a fost faptul că nu doar bărbații au devenit mai productivi, ci și femeile, deși acestea trebuiau să echilibreze sarcinile casnice cu cele profesionale.

Totuși, cea mai mare creștere a productivității a fost înregistrată la categoria bărbaților de peste 40 de ani care aveau mai puține obligații casnice și familiale. În aceste condiții, este de înțeles de ce 39% dintre subiecții studiului au declarat că ar prefera să realizeze telemuncă (muncă de acasă) chiar și după încheierea pandemiei.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Whisky bun la toate

Dacă în zilele noastre, multe capete luminate (cu lanterna, ar zice cârcotaşii) propun eliminarea virusului prin consumul de dezinfectanţi, ca remediu contra coronavirusului, iar alţii se şi grăbesc, cu rezultate de obicei fatale, să pună ideea în practică, pe vremuri oamenii încercau să trateze bolile contagioase cu băuturi alcoolice.

De exemplu, în 1918, când gripa spaniolă a început să facă ravagii în SUA, naţiunea terifiată a apelat la un leac nedovedit, dar familiar: whisky-ul. Problema era însă că la acea dată mai bine de jumătate dintre statele americane votaseră deja legea Prohibiţiei, ceea ce însemna că băutura era dificil, ba uneori imposibil de obţinut. Pe când cetăţenii disperaţi din aşa-numitele „state uscate" cereau să li se dea whisky pentru a preveni sau combate virusul mortal, unii oficiali ingenioşi au găsit o soluţie: să scoată la vânzare vastele cantităţi de whisky confiscate de la intrarea în vigoare a legii şi care încă nu fuseseră distruse.

Ziarele din SUA raportau zilnic despre medici militari care administrau doze din whisky-ul confiscat soldaţilor, în garnizoanele grav afectate de boală. La Camp Doge, în statul Iowa, de pildă, unde peste 500 de soldaţi muriseră deja din cauza gripei spaniole, în disperare de cauză comandantul unităţii a dispus împărţirea a sute de galoane de whisky subordonaţilor săi, deşi teoretic consumul de băuturi alcoolice era ilegal.

Evident, nici tabăra anti-alcool nu a stat cu mâinile în sân, publicaţiile ei avertizând că tratamentul cu whisky nu poate da roade şi este doar un „complot diabolic al hunilor" (cum erau numiţi, în derâdere, germanii) pentru a primejdui vieţile soldaţilor americani. Dar curând oficialii au deschis rezervele de whisky şi pentru civili.

Spitalele din Omaha, Nebraska, una dintre localităţile grav afectate de pandemie, a primit 500 de butoaie, graţie intervenţiei şerifului local. Şeful Fiscului de la Washington a dispus ca agenţii săi din Carolina de Nord să distribuie toată băutura confiscată către spitalele din acest stat.

În acest timp, comunitatea medicală era puternic divizată în privinţa efectelor avute de whisky asupra pandemiei. Autoritatea farmaceutică supremă, United States Pharmacopeia, care publica standardele pentru medicamentele vândute, pe bază de prescripţie medicală sau fără, eliminase băuturile alcoolice de pe listele sale de produse încă din 1916.

Un an mai târziu, Congresul Asociaţiei Americane de Medicină (AMA) afirma că „folosirea alcoolului ca agent terapeutic ar trebui descurajată".

Totuşi, mulţi medici continuau să prescrie whisky pe post de leac pentru gripă şi o mulţime de alte boli. În 1922, de pildă, 51% dintre medicii intervievaţi în cadrul unui sondaj derulat sub egida AMA considerau că această băutură reprezintă „un agent terapeutic necesar". Unii credeau că alcoolul stimulează funcţiile cardiace şi respiratorii ale pacienţilor, slăbite de gripa spaniolă, ajutându-i să lupte cu boala, în vreme ce efectele sedative ale whisky-ului făceau suferinţa bolnavilor mai acceptabilă.

S-a ajuns adesea la situaţii ilare, ca de pildă în Burlington, Vermont, unde însărcinat cu distribuirea stocurilor de whisky (băutură clandestină, potrivit legii!) către pacienţi a fost departamentul local de poliţie, sau la Nashville, unde autorităţile locale au „dat de băut" populaţiei, dar numai pe bază de reţetă medicală!

Unii au organizat adevărate reţele de desfacere, la Pittsburgh, de pildă, în 1919, patru medici şi un farmacist fiind arestaţi după ce s-a dovedit că ofereau whisky pe reţetă unor pacienţi care nici măcar nu fuseseră consultaţi, ci erau sănătoşi tun, doar că voiau să se cherchelească puţin!

În cele din urmă, administraţia SUA a interzis total alcoolul, spre nemulţumirea soldaţilor reveniţi de pe front, care se plângeau: „Am luptat pentru democraţie şi ne-am ales cu gripa spaniolă şi cu prohibiţia."

Fotodocument

Paradă Ku Klux Klan la Washingon

Dacă astăzi temutul Ku Klux Klan, una dintre cele mai nocive organizaţii xenofobe din lume este cu desăvârşire interzisă, au existat vremuri când apartenenţa la ea era un prilej de mândrie şi chiar ceva de bon ton – printre cei peste 3 milioane de membri se regăseau senatori, congresmeni şi guvernatori americani. S-a ajuns până într-acolo încât adepţilor Klanului li s-a permis să organizeze două marşuri masive la Washington, D.C., capitala federală, în 1925 şi în 1926 (în imagine), la acesta din urmă participând 30.000 de membri KKK şi peste 150.000 de spectactori.

Un preşedinte într-o doagă

Adesea, liderii ajunşi prin diferite metode, de la alegeri libere la lovituri de stat, în fruntea ţărilor, nu au chiar toate ţiglele pe casă, spre nefericirea supuşilor lor. De obicei, acest lucru se încheie prin războaie devastatoare, crize economice şi alte catastrofe, însă uneori efectele sunt mai degrabă comice, cum a fost cazul preşedintelui francez Paul Deschanel.

Născut la Bruxelles, pe 13 februarie 1855, ca fiu al unui reputat senator şi profesor de la College de France, Emile Deschanel, Deschanel a fost unul dintre cei doar doi preşedinţi ai Franţei (celălalt fiind Valery Giscard d'Estaing) care s-au născut în afara graniţelor ţării. În tinereţe, Paul Deschanel a studiat Dreptul şi şi-a început cariera ca secretar al politicienilor Deshayes de Marcere şi Jules Simon. În octombrie 1885, a fost ales deputat în circumscripţia electorală Eure-et-Loir.

Încă de la început s-a remarcat drept unul dintre cei mai redutabili oratori ai grupării progresiste din Parlamentul francez, fiind ales vicepreşedinte al Camerei, în ianuarie 1896 şi dedicându-se luptei contra stângii revoluţionare. În iunie 1898 a fost ales preşedinte al Camerei, iar în 1904 a început să pledeze intens pentru separaţia Bisericii de Stat, fapt care i-a adus aprecierea unanimă a cercurilor progresiste, dar şi ura catolicilor fervenţi.

Reales deputat în 1910 şi numit preşedinte al Camerei doi ani mai târziu, a jucat un rol important în Primul Război Mondial, fiind numit de presă „oratorul naţiei". Pe 17 ianuarie 1920 a fost ales preşedinte al Franţei, cu o majoritate zdrobitoare, învingându-l pe celebrul Georges Clemenceau. Însă, încă de la începutul mandatului, a dat semne de „scrânteală", puse prima oară pe seama firii sale glumeţe. Într-un rând, după ce a primit o delegaţie de eleve, care-i oferise un imens buchet de trandafiri, el a luat fiecare fir din buchet şi l-a înapoiat fetelor. Cu un alt prilej, l-a primit la palatul prezidenţial pe ambasadorul britanic în Franţa complet dezbrăcat, dar având agăţate la gât medaliile şi însemnele rangului său!

Totul a culminat când, în noaptea de 24 mai 1920, Deschanel a căzut pe geamul trenului prezidenţial, lângă Montargis, după ce luase nişte somnifere, şi a fost găsit rătăcind în cămaşă de noapte, de un muncitor feroviar, care l-a crezut beat când preşedintele i-a spus ce funcţie are.

Câteva săptămâni mai târziu, Deschanel, care participa la un dineu oficial, şi-a părăsit invitaţii şi a intrat îmbrăcat în frac în micul lac artificial aflat lângă reşedinţa unde se desfăşura ceremonia. La sugestia medicilor, preşedintele a demisionat pe 21 septembrie 1920, fiind internat timp de trei luni pentru „surescitare nervoasă" în sanatoriul de la Rueil-Malmaison.

Căderea nu l-a împiedicat să candideze iar pentru Parlament şi să fie ales senator în ianuarie 1921, rămânând în această funcţie până la moartea sa, pe 22 aprilie 1922. În ciuda „ţăcănelii" sale, Deschanel a fost un umanist dedicat, fiind singurul preşedinte francez (până în 1981, când pedeapsa capitală a fost abolită) care a refuzat să semneze vreo condamnare la moarte.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

28 mai 585 î.Hr.

Eclipsa lui Thales

Potrivit Istoriilor lui Herodot, aşa-numita „eclipsă a lui Thales" ar fi fost prezisă cu precizie de filosoful grec Thales din Milet, fiind prima consemnare istorică precisă a unui eveniment astronomic – motiv pentru care reputatul autor şi savant Isaac Asimov a numit-o „prima zi din istoria ştiinţei".

În cartea sa, Herodot scrie că apariţia eclipsei ar fi fost interpretată ca un semn, punând subit capăt bătăliei de pe râul Halys, în Anatolia, din cadrul războiului dintre mezi şi lidieni. În timp ce oştile se înfruntau pe câmpul de luptă, soarele a dispărut brusc de pe cer, spre groaza combatanţilor, care s-au retras imediat în taberele lor şi au acceptat încheierea unui armistiţiu, convinşi că zeii sunt mâniaţi din cauza războiului.

Singurul care a realizat că este doar un eveniment ceresc comun a fost filosoful şi savantul Thales, care i-a avertizat pe compatrioţii săi ionieni că eclipsa va avea loc în ziua de 28 mai a anului 585 î.Hr. Unii savanţi moderni susţin că Herodot s-ar fi înşelat şi că de fapt bătălia ar fi fost întreruptă de o eclipsă lunară petrecută chiar înainte de apusul soarelui.

Dacă teoria aceasta este corectă, este posibil ca lupta să fi avut loc pe 4 iulie 587 î.Hr. sau 3 septembrie 609 î.Hr. Că Thales a prezis însă eclipsa solară este un lucru cert, întrucât pe lângă Heorodos, şi Dioegene Laertius afirmă că Xenofan, care a trăit în acelaşi secol cu filosoful grec, ar fi fost impresionat de precizia predicţiei. La acea dată încă nu se ştia că eclipsele sunt produse de intercalarea Lunii între Soare şi Pământ (acest fapt va fi descoperit un secol mai târziu, de Anaxoga şi Empedocle).

S-a sugerat că Thales, care era un iscusit matematician, ar fi calculat momentul eclipsei identificând modele matematice în periodicitatea acestor fenomene astronomice sau că ar fi avut acces la cunoştinţele anticilor astronomi babilonieni.

E bine de ştiut

Alergiile şi remediile naturii

Mai ales primăvara alergiile respiratorii se manifestă intens. Manifestate în special prin nas înfundat, care curge neîncetat, ochi roşii şi strănuturi repetate, alergiile reprezintă o reacţie inflamatorie anormală a organismului faţă de anumite substanţe din aer, faţă de alergeni. Reacţiile respective pot fi ameliorate şi cu ajutorul unor remedii naturale.

■ Plantă cu acţiune depurativă şi diuretică, ***trei-fraţi-pătaţi*** „curăţă" sângele de toxine, dar este şi antialergică fiind recomandată persoanelor care suferă de rinită sau de urticarie. De asemenea, fitoterapeuţii o recomandă bolnavilor cu astm bronşic alergic, mai ales dacă afecţiunea este asociată cu erupţii cutanate. Infuzia se prepară dintr-o linguriţă de plantă uscată la 200 ml de apă clocotită. Se infuzează 15 minute şi se recomandă să se bea două-trei cești de ceai pe zi.

■ ***Menta,*** decongestionant natural, atenuează simptomele alergiei. De asemenea, planta conţine elemente cu proprietăţi antiinflamatoare, antioxidante şi antibacteriene, care inhibă reacţiile alergice. Ceaiul se prepară dintr-o lingură de mentă uscată infuzată timp de 5 minute cu o ceaşcă de apă clototită. Ceaiul, îndulcit cu miere, se bea fie dimineaţa, fie seara.

■ Şi ***urzicile*** pot trata atât alergiile sezoniere, cât şi pe cele cronice. Pe lângă calităţile sale diuretice şi depurative planta acţionează şi ca un antihistaminic, calmând senzaţia de mâncărime provocată de rinita alergică. Se infuzează timp de cinci minute în 250 ml apă clocotită o lingură de frunze uscate de urzici. Se recomandă trei cești de ceai pe zi, până dispar simptomele alergiei.

Dr. ANDY ANDREI

Alfabetul eleganţei

Pentru doamnele de peste 50 de ani creatorii de modă au realizat un capitol special, ce trebuie urmat... cu ochii închişi. Este vorba despre ultimele tendinţe ale anotimpului cald, care, însă se adoptă în funcţie de gustul dar şi de morfologia corpului dumneavoastră.

Pentru dumneavoastră, doamnă

În primăvara şi vara 2020 moda insuflă o doză de „dulceaţă" datorată culorilor pastel în vogă: roz, verde pal, galben şi albastru. Aceste nuanţe se combină cel mai bine cu părul gri sau alb, dar şi cu alte culori ale părului.

În această perioadă totul este permis: topuri, veste, pantaloni, rochii, fuste.

În privinţa materialelor, cele naturale apar în colecţii: mătase, in, bumbac, în tonuri organice neutre ca bej, maro, verde. Într-o indestructibilă legătură cu natura imprimeurile sunt reprezentate de motive vegetale. Nuanţele de verde ale rochiilor, pantalonilor sau topurile sunt în acord perfect cu părul blond foncé, gri sau alb.

Adoptând un taior-pantalon, cu cămaşă, aveţi un look ce convine tuturor morfologiilor corporale şi este în acord cu... vârsta. Puteţi „juca" cu lungimea pantalonilor, iar vesta se ajustează în funcţie de talie.

Rochia este şi de această dată vedeta momentului figurând în tendinţele modei. Uni, cu imprimeu floral sau cu picouri, rochia este întotdeauna o bună opţiune, indiferent de conformaţie. O puteţi purta cu colanţi şi mici botine, completată de o mică vestă sau un bluzon.

De remarcat, vă avantajează stilul masculin-feminin, simplu şi elegant. În schimb, trebuie să le abandonaţi pe cele prea mulate.

Eternul motiv ultra-feminin, imprimeul cu picouri, revine în forţă. A avea o ţinută frumoasă şi după 50 de ani, presupune în mod primordial imprimarea unei note mai moderne şi dinamice.

Gastronomice

Ruladă de carne cu sos de iaurt

Pentru tocătură: ***1 kg carne de vită, o felie pâine, 2 cepe, 2 căţei usturoi, 1 ou, o legătură pătrunjel, sare, piper, 2 linguriţe chimen, 200 g brânză telemea, grăsime pentru uns forma.***

Adaos de legume: ***2 vinete, 2 căţei usturoi, 4 linguri ulei, 1 kg roşii.***

Pentru sosul de iaurt: ***500 g iaurt, sucul şi coaja de la 1/2 lămâie, o legătură mentă.***

Se înmoaie pâinea în apă. Ceapa şi usturoiul se curăţă şi se toacă mărunt. Se amestecă bine cu carnea tocată, oul, pătrunjelul tocat şi pâinea bine stoarsă. Se condimentează bine. Se formează o chiftea lungă şi plată, pe care se pun una lângă alta bucăţi de brânză tăiate egal, care apoi se acoperă cu marginile chiftelei. Se dă o formă alungită tocăturii (ca o pâine) şi se pune într-o tavă unsă cu ulei. Se dă la cuptor şi se lasă până se rumeneşte. Pentru adaosul de legume se spală vinetele, apoi se taie în bucăţi potrivite. Se curăţă usturoiul şi se taie în bucăţele. La o jumătate de oră după ce rulada a fost băgată în cuptor, se pun lângă ea vinetele şi usturoiul. Se sărează, se piperează, se stropesc cu ulei. Roşiile se opăresc şi se curăţă de coajă. Se taie în felii şi se pun lângă ruladă, după alte 20 de minute. Se amestecă ingredientele pentru sosul de iaurt cu menta tocată. Se sărează, se piperează. Rulada se serveşte la masă cu garnitura de legume coapte alături şi deasupra cu sos de iaurt.

Găluşte de cartofi

1 kg cartofi fierţi, 2 ouă, 100 g caşcaval, piper, sare, verdeaţă, o cană suc de roşii o lingură făină, puţin zahăr, ulei.

Se amestecă bine cartofii trecuţi prin maşina de tocat, ouăle, caşcavalul, verdeaţa, sare şi piper şi se fac găluşte care se aşază într-o tavă cu ulei şi se dau la cuptor. Între timp se prepară un sos din făină, ulei, suc de roşii, sare, piper şi zahăr. Se toarnă peste găluştele din cuptor şi se mai lasă cinci minute. Când este gata se rade puţin caşcaval deasupra. Se servesc calde.

Sos de căpşuni pentru prăjituri

500 g căpşuni, 200 g zahăr.

Se curăţă căpşunile şi se spală, apoi se dau prin blender până se obţine o pastă fină. Pasta obţinută se pune într-un vas, se adaugă zahărul şi se fierbe în câteva clocote, până capătă consistenţa unui sos bine legat. Se păstrează la rece.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

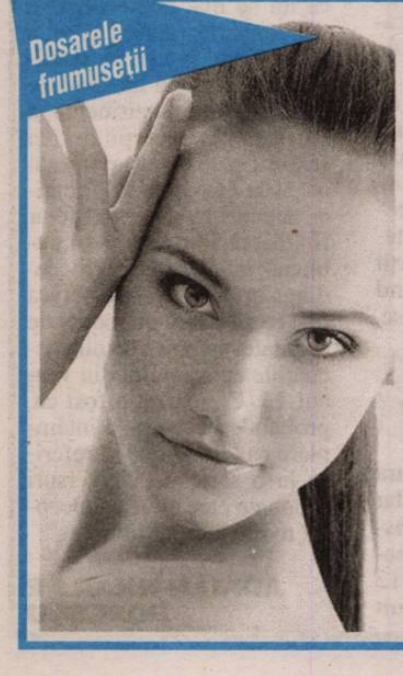

Secrete utile

Una dintre dorinţele fiecărei femei, cu siguranţă, este aceea de a arăta bine, de a fi mereu fresh, de a avea o alură tinerească. Primul sfat al specialiştilor: să aveţi la îndemână o trusă de machiaj completă. Apoi, ţineţi cont de faptul că un machiaj natural rezistă întreaga zi, nu se întinde şi se potriveşte cu orice vestimentaţie.

● Începeţi ziua spălându-vă pe faţă cu apă rece, care va da pielii fermitate. Apoi, aplicaţi pe faţă trei picături de ser hidratant, care se absoarbe repede şi, în plus, catifelează tenul. Urmează aplicarea unui fond de ten care să camufleze orice imperfecţiune. Pentru un plus de prospeţime, nu uitaţi de fardul de obraz, în nuanţe de roz sau bronz.

● Pentru a defini ochii aveţi două variante: conturarea cu tuş sau creion şi farduri de ochi. Persoanelor grăbite le recomandăm doar o mascara pe genele superioare. Alegeţi o formulă care să dea volum şi alungire genelor şi, în felul acesta, ochii vor părea mai luminoşi şi bine conturaţi.

● Pentru a evidenţia frumuseţea buzelor folosiţi glossurile, care se aplică uşor, dau volum buzelor şi un luciu senzual. Şi dacă folosiţi o culoare deschisă, eventualele imperfecţiuni din contur nu se vor observa.

● Un pas foarte important din îngrijirea zilnică este demachierea dimineaţa şi seara. Alegeţi produse în funcţie de tipul de ten. Dacă aveţi tenul uscat, folosiţi un lapte demachiant sau produse cremoase demachiante. În cazul tenului gras, se recomandă o spumă sau un gel demachiant cu care să vă spălaţi pe faţă şi care curăţă tenul în profunzime. Atenţie să nu fie prea agresiv şi să usuce tenul. Dacă aveţi tenul sensibil, predispus la înroşire sau se irită uşor, preferaţi demachierea cu apă micelară.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

„Skinwalker Ranch” UN TĂRÂM MISTERIOS

Aşa cum am menţionat, de mai multe ori, pe această pagină, Agenţia de Informaţii pentru Apărare (Defence Information Agency – DIA) din SUA a acordat, în 2008, un contract companiei private de tehnologie spaţială Bigelow Aerospace Advanced Space Studies (BAASS) din Las Vegas, pentru a furniza guvernului rapoarte tehnice şi de cercetare privind OZN-urile, ca parte a unui program de achiziţii denumit Advanced Aerospace Weapon System Applications Program (AAWSAP).

În acea perioadă, BAASS controla proprietatea „Skinwalker Ranch”, din bazinul Uintah, statul Utah, o zonă de peste 500 de acri, care are o istorie lungă şi sordidă, cu poveşti ciudate despre lumini, sunete şi viziuni sau creaturi ciudate, din care este greu să înţelegi ce este real şi ce nu. Istoria ei a fost bine documentată de cercetători precum Ryan Skinner, sau Joseph „Junior” Hicks, care a şi publicat o carte pe această temă, în 1974, împreună cu Dr. Frank Salisbury.

Conform uneia dintre legendele locale, ar exista un blestem care bântuie acest pământ. La sfârşitul secolului XIX, o alianţă între tribul Ute şi forţele militare americane i-a forţat pe cei din tribul Navajo să părăsească zona. Ca răzbunare, Navajo ar fi dezlănţuit o făptură supranaturală, numită „Skinwalker”, care îşi schimbă înfăţişarea, luând aspectul unor animale.

Mutilări în plină zi

Proprietatea a fost cumpărată în 1994, de crescătorii de animale Terry şi Gwen Sherman. Ei au susţinut că vacile lor au fost mutilate cu precizie chirurgicală, în plină zi, şi că familia lor a fost vânată de obiecte zburătoare ciudate şi globuri plutitoare de lumină. Au auzit voci fără să vadă sursa, au asistat la activităţi poltergeist, au întâlnit un lup care, atunci când a fost împuşcat, de mai multe ori, cu o puşcă de calibru mare, nu a murit ş.a.m.d. Povestea lor a devenit publică în vara anului 1996, iar de atunci încoace Sherman Ranch se află sub lumina fenomenelor paranormale.

La scurt timp după aceea, miliardarul din Las Vegas Robert T. Bigelow, proprietarul lanţului hotelier Budget Suites of America, pasionat de călătoriile în spaţiu şi de paranormal, a cumpărat ferma de la familia Sherman, pentru a o transforma într-un „laborator pentru studierea unor posibile alte inteligenţe şi fenomene interdimensionale”. Institutul Naţional de Ştiinţă pentru Descoperire (NIDS) şi Bigelow Aerospace (BAASS), fondată în 1999, deţinute de Bigelow au studiat apoi aici, timp de mai mult de două decenii, o seamă de anomalii stranii.

În 2017, un articol din New York Times a dat în vileag povestea programului secret OZN, derulat de Agenţia de Informaţii pentru Apărare (DIA) din Pentagon. Conform articolului, în 2007, un oficial al DIA, un om de ştiinţă de nivel înalt, a vizitat ferma şi, la scurt timp, s-a întâlnit cu senatorul de Nevada Harry Reid. Această vizită a declanşat se pare Proiectul AAWSAP, care i-a fost oferit lui Bigelow prin contract guvernamental. Compania sa a primit 22 de milioane de dolari pentru a studia şi genera rapoarte despre domenii exotice ale ştiinţei, OZN-uri şi alte fenomene anormale. Potrivit ziarului New York Times, „Mr. Reid a spus că s-a întâlnit cu oficialii agenţiei (DIA) la scurt timp după ce s-a văzut cu domnul Bigelow şi a aflat că vor să înceapă un program de cercetare asupra OZN-urilor.” În studiu au fost implicate şi evenimentele ciudate de la ferma Skinwalker, precum şi din alte locuri în care au fost raportate fenomene paranormale.

Astrofizicianul Eric Davis, participant de vârf la proiectul AAWSAP, a relatat ulterior, într-un interviu cu cercetătorul Joe Murgia, ce anume i-au spus colegii săi despre vizita savantului de la DIA. Într-una dintre încăperile ranch-ului, „a apărut în aer, în faţa lui, un obiect 3D care şi-a schimbat forma ca o figură topologică mobilă. A trecut de la forma de covrig la o bandă Möbius. Era 3D şi multicolor. Apoi a dispărut”, a spus el. Potrivit fostului senator Harry Reid, ceea ce s-a întâmplat la Skinwalker a fost suficient pentru a convinge DIA să investigheze serios fenomenele paranormale şi OZN-urile. „Cineva trebuia să le studieze. Eram convins că avea dreptate”, a declarat recent Reid pentru revista New York Magazine.

Pe perioada în care a fost proprietar, Bigelow a păstrat tăcerea în legătură cu ceea ce se întâmpla pe fermă, lăsând loc unor zvonuri sălbatice, care au variat de la un loc de testare a armelor secrete ale guvernului până la baze extraterestre subterane. Poveştile despre monştri care îşi schimbă înfăţişarea, portaluri interdimensionale, observaţii OZN şi fenomene poltergeist continuă până în zilele noastre.

În realitate, cel puţin în perioada 2009-2012, aici s-au elaborat o serie de rapoarte tehnice în cadrul contractului AAWSAP. Se ştie că acest program, ca şi finanţarea guvernamentală au fost oprite în 2011. Totuşi, programul OZN al Pentagonului, numit „Programul avansat de identificare a ameninţărilor aerospaţiale”, sau AATIP, a continuat investigarea întâlnirilor neidentificate ale aviaţiei militare americane.

În cadrul contractului cu DIA, BAASS a fost responsabilă pentru furnizarea către Pentagon a unor rapoarte tehnice, sondaje şi studii privind „viitoarele sisteme de arme aerospaţiale”. Obiectivele contractului AAWSAP au fost formulate în mod deliberat vag, dar rapoartele, mai ales unul de 494 de pagini pe care BAASS l-a prezentat la Pentagon în iulie 2009, au arătat că lucrările erau concentrate pe ceea ce Pentagonul numeşte acum fenomene aeriene neidentificate (Unidentified Flying Objects – UAP). Alte două rapoarte au fost publicate integral sau parţial de către revista de ştiinţă Popular Mechanics. Unul detaliază cercetările privind efectele medicale ale contactului cu obiecte zburătoare anormale. El este completat cu planuri strategice, rezumate ale proiectului, tabele de date, grafice, descrieri ale efectelor biologice în teren, caracteristici fizice, metode de detectare, abilităţi teoretice, interviuri cu martori, fotografii şi rezumate ale cazurilor, toate legate de UAP.

Fenomene inexplicabile

Celălalt raport trece în revistă fenomenele inexplicabile în apropierea silozurilor cu rachete balistice intercontinentale nucleare (ICBM). Raportul menţionează un proiect BAASS numit „Northern Tier”, care implica securizarea documentelor referitoare la cazurile în care zeci de OZN-uri au zburat în spaţiul aerian restricţionat aflat deasupra instalaţiilor de arme nucleare.

Un grafic publicat în raport detaliază frecvenţa alarmantă a întâlnirilor UAP în apropierea a patru actuale şi foste instalaţii ICBM: Malmstrom AFB, în Montana, Minot AFB, în Dakota de Nord, fostul Wurtsmith AFB, în Michigan şi fostul Loring AFB, în Maine. Doar într-o fereastră de cinci luni, din iulie până în noiembrie 1975, raportul BAASS susţine că la Malmstrom au fost raportate 61 de apariţii alarmante şi inexplicabile. De pildă, pe 7 noiembrie 1975, la silozul de rachete ICBM K-7 de la baza Malmstrom, o echipă de alertă de sabotaj, răspunzând la o alarmă de intruziune, a văzut, deasupra silozului, un „disc portocaliu luminos de dimensiunea unui teren de fotbal... A început să urce şi, când a ajuns la aproximativ 1000 de metri, NORAD a detectat OZN-ul pe radar”, se arată în raport. Două avioane de luptă F-106 au decolat, dar nu au fost capabile să-l intercepteze. „La aproximativ 200.000 de metri, a dispărut de pe radarul NORAD.” Specialiştii care au fost aduşi să verifice sistemele de rachete au descoperit că în calculatorul focusului au fost „alteraţi, în mod misterios, parametrii ţintei”. În 2016, Bigelow a vândut ferma Skinwalker Ranch pentru 4,5 milioane de dolari companiei „Adamantium Real Estate Holdings”, o companie de faţadă al cărui adevărat proprietar nu a fost dezvăluit public.

În 2018, reporterul şi cercetătorul OZN veteran George Knapp, din Las Vegas, şi cineastul Jeremy Corbell au realizat un film documentar despre ranch, pe care l-au numit „site-ul cel mai studiat, ştiinţific, din istoria fenomenelor paranormale”. Dar filmul nu face decât să adauge şi mai mult la enigma care înconjoară locul.

În ianuarie 2020, publicistul de la „Motherboard” a reuşit să identifice discret proprietarul companiei „Adamantium Real Estate Holdings” şi să obţină aprobarea acestuia, pentru o vizită la fermă, cu condiţia să nu-i dezvăluie numele, menţionând doar că el este un „mogul imobiliar şi investitor în tehnologie”. Cu această ocazie reporterul a cules câteva istorii incredibile petrecute pe teritoriul fermei, văzând şi noile instalaţii tehnice menite să le înregistreze, în speranţa obţinerii unor răspunsuri. Dar despre acestea, în episodul următor.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Universurile episcopului Grossetête

Religiile şi ştiinţele nu s-au aflat permanent în opoziţie ori în război. Există suficiente dovezi că oameni ai bisericii au slujit cu fidelitate şi ştiinţa, după cum iluştri învăţaţi s-au dovedit apărători devotaţi ai teologiei. În această idee, vom prezenta mai jos tulburătoarea teorie a unui episcop englez din secolul al XIII-lea asupra formării Universului, demers ce prezintă stranii similitudini cu teoria universurilor multiple postulată în cosmologie.

Orient către Occident

Un proiect denumit *Ordered Universe*, al Universităţii Durham din Anglia, care a reunit cercetări pluridisciplinare în litere şi ştiinţe umaniste, explorează lumea conceptuală a lui Robert Grossetête, unul dintre spiritele cele mai uimitoare ale generaţiei sale (1170 – 1253). Acesta a fost episcopul oraşului Lincoln, reformator al Bisericii, teolog, poet, politician şi unul dintre primii care au abordat, au învăţat şi au dezbătut texte noi despre fenomenele naturale, devenite recent accesibile intelectualilor occidentali. Aceste scrieri, care trimiteau cu prioritate la filosofia naturală a eruditului grec Aristotel, au fost traduse din arabă în latină în secolele al XII-lea – al XIII-lea, graţie unui mare număr de texte venite de la comentatori islamişti şi evrei. La vremea respectivă, ele revoluţionaseră resursele intelectuale ale eruditilor occidentali, reluând discuţiile asupra modalităţilor de a gândi stabilite.

În prezent, se recunoaşte faptul că reflexia stimulată de acestea a pregătit calea către progresele ştiinţifice ale secolelor al XVII-lea – al XVIII-lea. Aproape 800 de ani mai târziu, exemplul muncii lui Grossetête oferă baza unei vaste activităţi interdisciplinare, deschizând subiecte neaşteptate nici de ştiinţele moderne, nici de experţii în discipline umaniste, dând ocazia unei colaborări strânse.

O „familie” de savanţi vizionari?

Grossetête a fost o figură proeminentă a ştiinţei, dar munca sa a rămas necunoscută până la începutul veacului trecut. Ediţia din 1912 a lucrărilor sale a trebuit revizuită drastic, deoarece editorul nu avusese acces nici măcar la jumătate din manuscrisele existente. În acestea apar inclusiv construcţii matematice perfect echilibrate, în mod cert elaborate riguros, şi nu rod al unor simple lecturi literare.

Ele reunesc în mod uimitor domenii precum istoria medievală şi teologia, ştiinţa viziunii, fizica, cosmologia, filosofia medievală, dar şi biologia marină sau astronomia. De unde venea această erudiţie neobişnuită, ce depăşea cu mult epoca respectivă? Să fi fost episcopul Grossetête unul dintre exponenţii bizarei „familii” a savanţilor vizionari de genul unui Leonardo sau Michelangelo, al unui Dante sau Jules Verne ?

Lumina fantastică

Tratatul lui Grossetête despre lumină, intitulat *De Luce*, reprezintă primul eseu cunoscut care descrie Universul utilizând un ansamblu coerent de legi fizice, cu câteva secole înaintea lui Isaac Newton. El arată că aceeaşi fizică a luminii şi a materiei, care explică soliditatea obiectelor ordinare, ar putea fi aplicată Cosmosului ca un întreg. Explicând formarea vechiului Univers, geocentric şi alcătuit dintr-o serie de sfere imbricate, episcopul concepe Universul ca fiind „născut” dintr-un simplu punct de lumină, prin fuziunea formei şi a materiei, întinzându-se până la limita dincolo de care nu se mai poate deplasa: prima sferă.

O formă deosebită de lumină radiază în interiorul materiei comprimate, până ce nu se mai poate deplasa mai departe, generând o a doua sferă şi aşa în continuare. Calculele lui Grossetête sunt foarte pertinente şi precise, iar experţii de azi susţin că, dacă el ar fi avut acces la metodele informatice actuale, cu siguranţă le-ar fi utilizat. Într-un articol publicat în 2014 în Proceedings of the Royal Society, a fost reconstituit un model de ordinator pentru a explica ecuaţiile episcopului din veacul 13. Concluzia a fost că, probabil, nu fusese o întâmplare că Grossetête se referise la o serie de Universuri ordonate care evocă conceptul modern de „Multivers”!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Elixir pentru suflet

Unul dintre miracolele autentice ale lumii noastre, care este prezent în noi în fiecare clipă, este muzica. Ne referim la acea succesiune de sunete pline de armonii şi ritmuri ce ating şi fac să vibreze nu doar membrana timpanului urechii, ci şi nevăzutele corzi eterice ale sufletului.

La polul opus, zgomote deseori terifiante, considerate de unii chiar „genuri muzicale", nu aduc decât dezechilibru, agresivitate, eliminarea raţiunii. Vom vorbi însă aici despre acele înlănţuiri melodice care efectiv contribuie la starea noastră de bine, atât afectivă, psihică şi morală, cât şi fizică. Un elixir pentru suflet şi nemurire.

La început a fost Muzica

De la filosofii Antichităţii la psihiatri, sofrologi şi neurologi contemporani, numeroşi sunt cunoscătorii care atribuie muzicii puteri miraculoase. În plan strict medical, putem menţiona că ea alină durerea fizică, ameliorează probleme psihice reunite sub denumirea „incomodă" de nebunie, permite eliminarea stresului, face să dispară balonările etc. Că nu e o fantezie fără fundament ori o glumă o demonstrează numeroasele cercetări efectuate asupra efectelor generale ale muzicii.

O echipă de cercetători de la Ursinus College din Pennsylvania, SUA, au format cobai de diferite vârste care să pedaleze timp de câteva minute în binecunoscutele cuşti rotitoare şi au constatat un lucru interesant. Fără muzică, subiecţii au parcurs în medie 1,2 km, însă pe o muzică blândă au ajuns la 1,57 km, iar pe techno, la 1,62 km.

Şi, cum inima se aliniază în mod natural tempo-urilor, ideal este să se găsească un fragment de tempo uşor superior ritmului cardiac personal (de circa 5 bătăi pe minut – bpm – în plus), în timpul unei alergări, de pildă. Dacă inima bate mai repede decât tempoul muzicii, apare tentaţia accelerării alergării. Cercetătorii în domeniu consideră că tempoul ideal se situează între 120 şi 135 bpm. La 145, deja e distrugător pentru organism.

Plăcere, lacrimi, destindere, minte lucidă...

Muzica influenţează producţia de neuromediatori implicaţi în circuitul cerebral al recompensei şi al plăcerii. Branşarea ascultătorilor este echivalentă cu expunerea la o descărcare hormonală necontrolată. Creşte nivelul dopaminei (hormonul plăcerii), al serotoninei (aflată la baza majorităţii antidepresivelor) şi al endorfinelor (la originea efectului de reverie al muzicii şi a „pielii de găină").

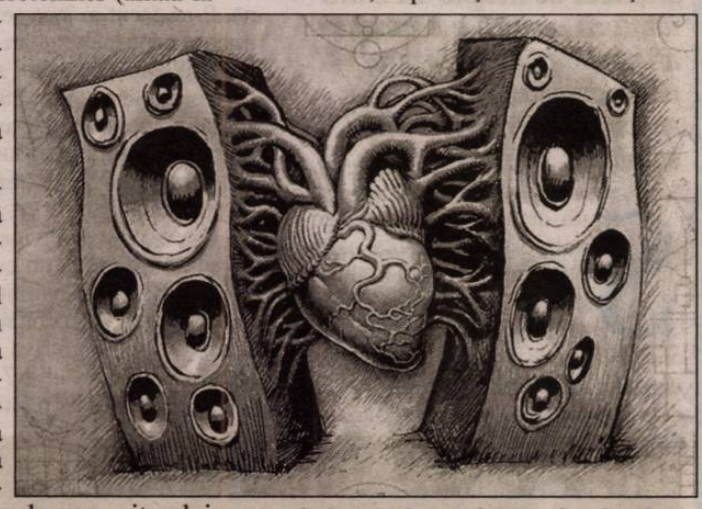

Un studiu canadian relevă că muzica activează aceeaşi reţea cerebrală ca hrana, sexul sau drogul recreativ. Însă fie şi în treacăt, e cazul să menţionăm că anumite înlănţuiri de note disonante creează o tensiune nervoasă ce fragilizează auditoriul, provoacă accelerarea ritmului cardiac şi, în cele din urmă, ne fac să plângem. Într-o notă similară, anumite armonii ne fac (mai) romantici, detaliu exploatat din plin în cinematografie, dar pe baze absolut reale: un cuplu flirtează şi se apropie afectiv şi fizic mult mai repede şi mai natural, pe o melodie cu evidente nuanţe romantice.

V-aţi întrebat vreodată de ce, ascultând o anume melodie, avem deseori o strângere de inimă ce ne aminteşte spontan, de pildă, de primul sărut sau de prima iubire? Studiile de neuroimagerie arată că muzica acţionează ca un superstimul, activând arii cerebrale largi, inclusiv pe cele care controlează mişcarea, emoţiile şi memoria.

La persoanele cu demenţă asociată cu Alzheimer, capacităţile muzicale şi memoria legată de muzică rămân „insule de memorie izolate", în timp ce restul memoriei e alterată. Aceasta înseamnă că muzica este un catalizator de emoţii unic, potrivit cercetătorilor. Ea poate reprezenta deopotrivă legătura dintre o persoană şi propriul ei trecut, precum şi mijlocul de a se reconecta la amintiri comune. În acest sens este mai eficace decât alte suporturi, precum fotografiile. În final, rămâne ca fiecare dintre noi să aleagă: armonii sau zgomot?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 de locuri de văzut în România

Muzeul Memorial Nicolae Grigorescu din Câmpina

Chiar dacă nu este la fel de cunoscută ca suratele ei mai... montane, Sinaia, Predeal sau Buşteni, localitatea prahoveană Câmpina are o rezonanţă aparte mai ales pentru iubitorii de artă, deoarece aici se află un muzeu memorial dedicat celui mai mare pictor român, Nicolae Grigorescu. Muzeul se află în casa unde maestrul şi-a petrecut ultimii ani din viaţă. Aici, Grigorescu s-a retras alături de femeia care i-a fost model în multe dintre tablourile sale, frumoasa Maria Danciu, şi cu care şi-a oficializat relaţia cu doar o zi înainte de moarte, în 1907.

După trecerea în nefiinţă a pictorului, ţinând cont de poziţia strategică a casei, aici s-a stabilit Cartierul General German din zonă. Dar în timpul Primului Război Mondial, construcţia a fost mistuită de flăcări, multe dintre obiectele existente în interior fiind salvate din fericire de militarii germani.

La parterul clădirii se regăsesc câteva picturi reprezentative pentru cariera artistului, precum „Autoportret", „Păstoriţă odihnindu-se", „Flori de măceş", „Copil culcat", „Ciobănaş", „Ţărancă cu traistă", „Căpiţe cu fan", „Portret de femeie", dar şi portretul soţiei sale. Nu lipseşte nici un „Car cu boi" – din cele peste 500 de picturi purtând acest titlu pe care Grigorescu le-a creat!

La etaj, se află expuse într-o vitrină o sabie japoneză, o statuetă Buddha, un suport de cărţi de vizită, un ceainic japonez, un suport pentru ceşti de ceai, o carte japoneză şi o călimară portabilă, toate din colecţia inedită alcătuită de-a lungul vieţii de pasionatul de frumos care a fost Nicolae Grigorescu.

Tot la etaj se află şi dormitorul artistului, păstrându-se încă patul pe care acesta a dormit. Aici se află expuse tablourile „Dorobanţul" şi „Vedere la Dunăre". Într-o altă încăpere cu o mică bibliotecă cu câteva cărţi ale artistului, se află tabloul „Peisaj la ţară" şi un alt tablou, intitulat „Maternitate", aparţinând şcolii italiene (singura lucrare nepictată de către Grigorescu din muzeu), dar la care pictorul ţinea foarte mult. Tabloul central al încăperii reprezintă o impresionantă scenă religioasă, „Martiriul Sfântului Sebastian", o altă dovadă a faptului că Grigorescu a fost un artist complet, putând picta în orice stil şi al cărui loc se află alături de marii creatori de artă ai lumii.

GABRIEL TUDOR

Sărbători creştine

Înălţarea Domnului

Astăzi, 28 mai, Biserica noastră prăznuieşte Înălţarea Domnului Hristos la Cer, moment care încununează ciclul Sărbătorilor Pascale.

Prăznuită întotdeauna a 40-a zi după Înviere, în săptămâna a VI-a care urmează Sfintelor Paşti, este amintită în Faptele Apostolilor şi în Crezul niceano-constantinopolitan.

Se ştie că după Înviere, Mântuitorul s-a arătat de mai multe ori credincioşilor. În cea de-a 40-a zi s-a întâlnit cu Apostolii şi ceilalţi ucenici, şi a mers împreună cu ei pe Muntele Măslinilor. Aici le-a spus să aştepte în Ierusalim pentru că vor fi înzestraţi cu o putere care va veni de Sus când Duhul sfânt va pogorî asupra lor. Apoi, El a ridicat mâinile, binecuvântându-i pe toţi şi, acoperit de un nor, a fost ridicat la ceruri şi slava îngerilor. Apostolii priveau spre înălţimi, dar au venit doi îngeri care le-au spus: „Bărbaţi galileeni, ce staţi trişti, uitându-vă la cer? Acest Iisus care a fost luat de la voi la cer, iarăşi va veni, aşa cum l-aţi văzut suindu-se la cer." Apostolii s-au întors cu bucurie în Ierusalim, lăudând numele Domnului.

În popor, Înălţarea Domnului se mai numeşte şi Ispas, după numele unui personaj mitic despre care se spune că a asistat la marele eveniment. Considerându-se că acesta era un om vesel, credincioşii se străduiesc şi ei să fie bine dispuşi şi îi respectă ziua cu interdicţii severe de muncă şi cu mese tradiţionale. Este ultima zi în care se fac ouă roşii şi oamenii se salută cu cuvintele „Hristos S-a Înălţat!", răspunsul fiind „Adevărat S-a Înălţat!". Cuvintele respective nu sunt atestate de Biserică, dar sunt acceptate ca o dovadă de evlavie.

În ziua de Înălţare abundă practicile magiciene de apărare: culegerea plantelor apotropaice, vrăji şi descântece, şi o serie de obiceiuri legate de cultul morţilor. În acelaşi timp, ziua marchează şi o serie de activităţi economice: se încheie semănatul plantelor, în special a porumbului, se urcă vitele la păşuni montane, se însemnează mieii.

Cea mai veche mărturie despre Înălţarea Domnului o găsim în Eusebiu din Cezareea, în lucrarea „Despre sărbătoarea Paştilor", compusă în anul 332. De aici aflăm că la vremea respectivă Înălţarea era prăznuită odată cu Rusaliile, la 50 de zile după Sfintele Paşti. Spre sfârşitul secolului al IV-lea şi începutul celui de al V-lea, cele două sărbători au fost separate, aşa cum apar şi în prezent.

În ţara noastră, ziua de Înălţare este prăznuită ca Ziua Eroilor. Această semnificaţie a fost stabilită încă din 4 mai 1920, dar a fost cu adevărat practicată după hotărârile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din anii 1999-2001. Astfel, în ziua respectivă după Liturghie sunt pomeniţi eroii neamului românesc la toate bisericile, cimitirele, troiţele şi monumentele comemorative din ţară şi străinătate, închinate celor căzuţi pe câmpurile de luptă în apărarea ţării şi a credinţei străbune.

În semn de recunoştinţă, la ora 12, se trag clopotele aşezămintelor de pe tot cuprinsul ţării.

IRINA STOICA

Parada militară a lui Rembrandt

Rembrandt nu a pictat „Rondul de noapte”! Pentru iubitorii picturii o asemenea afirmaţie poate fi bizară, provocatoare, simplă speculaţie ori de-a dreptul stupidă.

Sub denumirea sus-menţionată este cunoscută capodopera monumentală a maestrului olandez (tabloul are dimensiunile de 363 cm înălţime şi 437 cm lăţime), datând din anul 1642, însă titlul exact este „Compania lui Frans Banning Cocq şi Willem van Ruytenburch” – comandă semnată în 1640 pentru 1.600 de florini şi destinată Kloveniersdoelen, sediul companiilor militare alcătuite din cetăţeni ai oraşului Amsterdam.

Totuşi, pictura a rămas, până la transferul ei din 1715, într-o mică sală a unui hotel din oraş, în condiţii de conservare deplorabile, astfel că dimensiunile iniţiale i-au fost „ajustate” până la cele cunoscute astăzi.

Astfel amputat, tabloul a suferit şi din cauza oxidării rapide sub straturile de vopseluri, fenomen perceptibil începând din secolul al XVIII-lea. De fapt, atunci lucrarea a primit supranumele „Rondul de noapte”, în vreme ce scena este diurnă. S-au făcut şi încă se fac eforturi imense pentru „luminarea” imaginii.

Rijksmuseum din Amsterdam, care o conservă din 1885, foloseşte actualmente cele mai avansate tehnologii pentru a o readuce la stadiul iniţial, lucru însă extrem de dificil de realizat. Dar de ce se spune că avem de-a face, în realitate, cu o paradă militară, şi nu cu un gen de misiune de rutină a miliţiilor urbane de odinioară, însărcinate cu apărarea oraşului împotriva ameninţărilor armate din exterior?

Explicaţia este relativ simplă şi oarecum justificată, cel puţin în epoca respectivă. Pentru a avea chipul zugrăvit într-o poziţie rezonabilă, gărzile din planul secund plăteau câte 100 de florini, în timp ce persoanele care voiau să apară chiar în plină lumină contribuiau cu sume mult mai consistente. De aici, şi existenţa a două caracteristici contradictorii în marele tablou: anumite detalii sunt cunoscute precis, dar altele rămân inexplicabile. Se cunosc circumstanţele comenzii.

Se ştie că membrii companiei erau obligaţi să contribuie la finanţarea ei. Prin urmare, Frans Banning Cocq, jurist bogat şi căpitan de miliţie, se află, logic, în centru, purtând pe piept o eşarfă crem. Alături de el, înveşmântat în culori (putem spune „heraldice”) de aur şi argint, stă într-o postură de paradă Willem Van Ruytenburch, provenit dintr-o dinastie de negustori, iar Jan Claeszoon Visscher, purtătorul drapelului, îşi face admirată prezenţa marţială ţinându-şi pumnul stâng pe şold. Nu în ultimul rând, un alt neguţător (şi sergent), Rombout Kemp, iese şi el în evidenţă cu mâna dreaptă întinsă într-un gest seniorial şi cu gulerul dantelat de culoarea zăpezii. În total, avem în faţă 18 dintre cei 120 de membri ai companiei, dar, în mod evident, doar ei plătiseră pentru a fi imortalizaţi pe uriaşa pânză.

De altfel, nu este niciun secret în faptul că la vremea respectivă, când Olanda devenise cea mai mare forţă comercială maritimă, pictorii nu o duceau grozav, astfel că solicitau onorarii – cuvenite, în fond – pentru lucrările lor, în care personajele îşi aflau importanţa în funcţie de contribuţia financiară. Iar Rembrandt, şi el, îi pune în valoare pentru bani, le amplifică semnele puterii reale, introduce elemente edificatoare în acest sens, chiar dacă nu erau autentice.

Dincolo de aceste amănunte ce ţin şi de istorie, şi de religie, şi de economie ori de alte detalii ale vieţii cotidiene, merită remarcat un element profund tulburător, care trimite la biografia nu tocmai fericită a artistului (devenit spre sfârşitul vieţii un simplu colecţionar şi apoi falit). Într-un plan secundar al tabloului apare un straniu personaj feminin, care poartă atârnată la brâu o găină moartă.

Există mai multe interpretări ale acestei prezenţe, dar cea mai probabilă e aceea că femeia o înfăţişează pe Saskia, soţia lui Rembrandt, aflată chiar în acele zile pe patul de moarte. Iar ideea poate fi întărită şi de prezenţa abia zărită, imediat în spatele femeii, a unei bătrâne ce pare că o urmăreşte pentru a-i lua sufletul. Totuşi, cum spuneam şi mai sus, şi aceasta poate fi o speculaţie, o bizarerie ori o pură stupizenie. Oricum, aşa-numitul „Rond de noapte” rămâne o capodoperă a picturii universale din toate timpurile.

Saskia, detaliu „Rondul de noapte”

Femeia – între zeiţă şi povară

Se ştie bine că mentalităţile generale tradiţionale referitoare la diferenţele şi drepturile partajate între femei şi bărbaţi pot diferi radical de la o populaţie la alta. Lucrurile par însă mai mult decât anormale, atunci când vorbim despre civilizaţii multimilenare respectabile, în cadrul cărora femeia nu a fost tratată ca obiect. Se mai semnalează asemenea devieri inacceptabile chiar în zilele noastre. De pildă, în fascinanta şi etern misterioasa Ţară a Soarelui-Răsare.

În anul 2007, ministrul nipon de atunci al sănătăţii făcea o declaraţie greu de digerat, afirmând că femeile trebuie să fie „maşini de conceput copii” şi că este datoria lor cetăţenească să mărească rata natalităţii. De altfel, Japonia se înscrie şi ea în cursul evolutiv mondial al îmbătrânirii accentuate a populaţiei şi scăderii continue a sporului demografic. În 2017, aici s-au născut 941.000 de bebeluşi – cel mai scăzut număr din 1899 încoace, de când au început aceste înregistrări. Totodată, erau recenzaţi 15,53 milioane de copii sub 15 ani, cu circa 170.000 mai puţini decât în anul precedent. La modul general, copiii reprezintă în prezent numai 12,3% din totalul populaţiei acestei ţări.

Într-un asemenea context tensionat, un deputat a fost acuzat de sexism după ce a declarat că fiecare femeie căsătorită ar trebui să aibă cel puţin trei copii. În caz contrar, el le-a avertizat pe femeile care doresc să rămână celibatare că „dacă nu se căsătoresc, nu vor putea avea copii şi îşi vor sfârşi zilele într-un cămin pentru persoanele vârstnice plătit din impozitele copiilor altora”. Astfel, ele vor deveni „o povară pentru stat”. Afirmaţii virulente, argumentate cu statistici, dar care în realitate indică faptul că, şi în faimosul arhipelag nipon, patologiile sociale ale prezentului pe care îl trăim cu toţii fac victime, în special în rândul oamenilor „de rând”.

Oficial, femeile din Japonia au devenit egale cu bărbaţii abia după Al Doilea Război Mondial, dar adevărul este că inechităţile nu au dispărut. În medie, o femeie câştigă astăzi mai puţin cu 40% faţă de un bărbat, pentru acelaşi tip de activitate, iar în posturile de conducere sunt femei în proporţie de numai 10%.

Deseori, angajatele sunt reduse la statutul denumit OL („office lady”), situaţie în care au obligaţia să efectueze activităţi de subordonat, perspectivele de a avansa profesional fiind foarte reduse. În plus, ele suportă frecvent hărţuirea bărbaţilor.

O imagine categoric opusă celei a frumoasei cu umbreluţă şi evantai, îmbrăcată în kimono, care atrage pe stradă privirile trecătorilor, cărora le zâmbeşte plină de farmec.

Asasinul de la Golden State

Miercuri, 18 aprilie 2018, Joseph DeAngelo, un pensionar din Citrus Heights, o suburbie a oraşului Sacramento, a plecat de-acasă pentru a-şi face cumpărăturile. Bărbatul în vârstă de 72 de ani nu ştia, dar nu era singur: mai mulţi poliţişti aflaţi în preajmă îl urmăreau. În zona comercială Roseville, nu departe de locuinţa lui, s-a oprit la magazinul de decoraţiuni Hobby Lobby. În timp ce se afla înăuntru, detectivi ai brigăzii criminalistice din Sacramento s-au apropiat de maşina sa, pentru a şterge portiera în scopul prelevării de probe ADN.

După două zile, laboratorul confirma: urmele corespundeau celor descoperite cu aproape 30 de ani înainte la scena unei duble omucideri petrecute la sute de kilometri distanţă, în California de Sud.

După o ultimă verificare a unei batiste găsite în pubela din faţa domiciliului suspectului, anchetatorii au avut convingerea că, în sfârşit, puseseră mâna pe un ucigaş în serie care terorizase California de prin anii 1970 până în 1986. Perioadă în care nu puţini erau convinşi de vinovăţia lui DeAngelo, numai că... lipseau probele concrete împotriva lui.

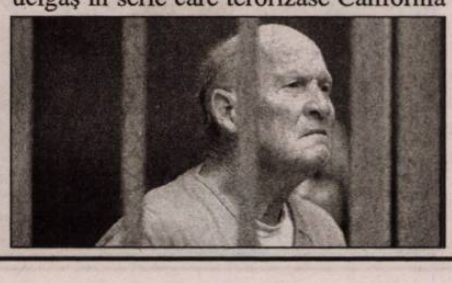

În anul 1996, în laboratorul de analiză criminalistică a comitatului Orange (la sud de Los Angeles) anchetatorii îşi manifestau scepticismul faţă de noua variantă de lucru ce le fusese oferită: proba ADN. Mai avuseseră de-a face cu inovaţii propuse de FBI, dar rezultatele fuseseră îndoielnice. Acum, au reluat însă dosare vechi nerezolvate, orientându-se cu precădere pe crimele cu agresiune sexuală. Trei dintre ele îi obsedau, aparent comise de acelaşi autor.

În 1980, Keith şi Patrice Harrington, ambele de 28 de ani, fuseseră ucise la domiciliul lor din Dana Point. În 1981, Marcela Witthuhn (28 ani), a fost asasinată la domiciliul său din Irvine. Surprinse în timpul somnului, fuseseră legate, violate şi sucombaseră în urma unor lovituri dure în zona capului.

În ambele cazuri se găsise lichidul seminal al ucigaşului, iar compararea a confirmat că era vorba despre acelaşi autor. A apărut acum însă şi o surpriză: acelaşi ADN apărea şi în dosarul Janelle Cruz, o tânără violată şi ucisă în Irving, în 1986. Până atunci, cazurile nu fuseseră puse în legătură. De data aceasta însă, probele de laborator s-au dovedit de necontestat. Chiar şi după 30 de ani!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ ...cel mai mare rechin este „rechinul balenă"? Poate

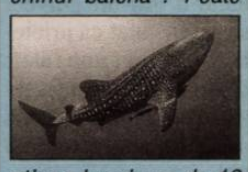

atinge lungimea de 12 metri şi greutatea de 13 tone.

◆ ...ţânţarii au cele mai rapide bătăi din aripi – de 300 de ori pe secundă? Sunt urmaţi de albine – 200 de bătăi pe secundă.

◆ ...cel mai mare canion de pe Pământ este „Marele Ca-

nion" din SUA? Are lungimea de 446 kilometri.

◆ ...în fiecare an, pe suprafaţa Terrei, cade o cantitate de circa 1000 de tone de praf stelar?

◆ ...Stapella este o plantă cunoscută sub numele de

„Steaua şerifului"? Atrage muştele imitând mirosul cărnii putrede.

◆ ...nu toate băuturile ne oferă o hidratare suficientă? Cafeaua, ceaiul şi băuturile dulci carbogazoase dezhidratează.

◆ ...lipitorile se aşază pe animale şi le sug sângele? Pot consuma o cantitate de

zece ori mai mare decât propria lor greutate corporală.

◆ ...pentru a zâmbi folosim 17 muşchi diferiţi? Asta dintr-un total de 43 de muşchi faciali.

Ştiaţi că...

Palatul Dogilor

Aflat în celebra piaţă San Marco din Veneţia, oglindindu-şi dantelăria de piatră în Marele Canal, Palatul dogilor cu aspectul său romantic, sugerând plutirea între apă şi cer, este una dintre cele mai strălucitoare reşedinţe ale puterii unui stat, risipind mulţimea prejudecăţilor din zilele noastre privitoare la „întunecatul Ev Mediu".

Sediu al dogilor şi al magistraturii veneţiene a fost conceput nu ca o fortăreaţă, deoarece era apărat de apa din jur, ci ca un loc plin de eleganţă, echilibru şi frumuseţe.

Istoria lui începe în anul 810, când Dogele Angelo Partecipozio a mutat sediul guvernului de pe insula Malamocco în zona Rialto de azi şi a decis ridicarea unui palat reprezentativ. Dogele era conducătorul ales al Republicii Veneţia şi primea mandatul de la clasa aristocrată. Deţinea funcţia pe viaţă, dar nu o putea transmite urmaşilor. Clădirea din secolul al IX-lea a fost distrusă în secolul următor de un incendiu, iar reconstrucţiile efectuate la cererea Dogelui Sebastiano Ziani au urmărit crearea unui sediu în care, pe lângă reşedinţa dogelui, să fie reunite autorităţile statului. În felul acesta clădirea reflecta puterea şi prestigiul acelor familii care, datorită bogăţiei lor, erau reprezentate în „Libra d'Oro" (Cartea de Aur) şi puteau face parte din diferite consilii.

Sala Collegio

Forma pe care o are astăzi a început să capete contur în anul 1340, când a fost construită noua sală pentru Maggior Consiglio, iar în secolul următor a fost ridicat restul clădirii. În anul 1574, palatul a suferit ravagiile unui incendiu, urmat de altul devastator în 1577, însă restaurările care au urmat nu au avut în vedere dărâmarea clădirii, ci numai remedierea pagubelor. În felul acesta s-a păstrat exteriorul în stil gotic, care nu fusese afectat. Faţada dinspre lagună este cea mai veche parte a palatului, fiind finalizată în 1419. Cea dinspre Piaţa San Marco a fost realizată ceva mai târziu, pe parcursul aceluiaşi secol.

La sfârşitul secolului al XVI-lea a fost construită partea dinspre Canale della Paglia şi în 1614 vestita Punte a Suspinelor, care lega palatul de închisoarea oraşului.

Faţada principală, cea dinspre lagună, realizată din marmură albă şi roz, are o arcadă spaţioasă, acoperită de o galerie ce susţine etajele superioare. În zilele noastre, coloanele şi stâlpii de la nivelul solului, realizând un ansamblu de mare frumuseţe, deosebit de apreciate pentru vechimea şi valoarea lor arhitectonică, au fost duse la Museo delll'Opera, în curtea interioară a palatului, fiind înlocuite prin copii perfecte. Intrarea principală în palat se face prin „Poarta Arhivelor", cu bogate ornamentaţii, construită de Bartolomeo şi Giovanni Bon, între 1438-1442. Pe aici se pătrunde în curtea interioară împodobită cu logii şi arcade, şi ceea ce impresionează în mod deosebit este Scara Giganţilor, folosită iniţial numai de doge. Scara a fost desenată în 1500 de Antonio Rizzo şi împodobită cu două statui uriaşe reprezentându-i una, pe un om obişnuit şi cealaltă pe zeul Neptun, ambele semnate de Sansovino. Tot el a creat şi cealaltă scară, „Scara de Aur" decorată cu stucaturi aurite, realizate de Alessandro Vitorio. Camerele în care trăiau dogii erau situate între „Scara de Aur" şi „Basilica San Mark", concepută ca o capelă a palatului.

Scara Giganţilor

Aceste camere erau austere dar, în acelaşi timp, superb decorate cu şemineuri şi tavane pictate. Existau şi o serie de săli oficiale, cum ar fi „Camera hărţilor", ai cărei pereţi erau acoperiţi de hărţi din toată lumea şi fiind încăperea în care dogele primea deputaţii şi analiza hotărârile consiliului. Ambasadorii erau primiţi în sala numită „Collegio", iar Sala Marelui Consiliu putea primi 2.600 de participanţi. Toate sălile erau împodobite cu statui şi remarcabile picturi de Tintoretto şi Veronese.

În prezent, Palatul găzduieşte o serie de instituţii publice, cele mai multe săli alcătuind un adevărat muzeu, fiind deschise publicului.

Interesantă este legenda privitoare la „Puntea Suspinelor" care, deşi a fost construită ca un loc de osândă, pentru trecerea deţinuţilor de la judecată spre închisoare, a căpătat o aureolă romantică, spunându-se că îndrăgostiţii care trec cu barca pe sub ea şi se sărută aici se vor iubi veşnic şi nu se vor despărţi.

Sala pentru Maggior Consiglio

Simboluri ale umanităţii

Feronia

Zeiţă din mitologia romană, Feronia, simboliza vitalitatea primăverii şi libertatea. Proteja pădurea şi izvoarele, vegetaţia îmbelşugată, solul şi subsolul.

Mai târziu a devenit patroana liberţilor şi a plantelor medicinale.

Lângă muntele Soracte erau templul şi dumbrava ei sacră unde se organiza un târg foarte frecventat.

Se pare că zeiţa şi cultul ei proveneau dintr-o străveche credinţă italică prin care se adora tinereţea şi vigoarea primăverii.

Crucea din Pasul Tihuţa

Ridicată de Consiliul Judeţean din Bistriţa-Năsăud la propunerea din anul 2006 a mitropolitului Anania, Crucea din Pasul Tihuţa se află la o altitudine de 1.227 metri.

Are o înălţime de circa 31 metri şi este o structură metalică aşezată pe un soclu de beton. Braţele sale au câte 13 metri lungime, iar postamentul este înalt de 6 metri. Crucea este vizibilă şi în timpul nopţii, având un sistem de iluminare. Este aşezată pe o platformă înconjurată de două terase circulare.

Pagină realizată de IRINA STOICA

Rechin insistent

Un tânăr francez de 23 de ani, Dylan, se lăsa legănat de valuri pe placa sa de surf, în Australia. Se afla la Bells Beach, în statul Victoria, şi părea să nu se teamă de nimic. Dintr-o dată a văzut cum se apropie de el un rechin şi tânărul ştia că asta înseamnă moarte. Era însă hotărât să facă orice ca să se salveze.

Rechinul l-a prins de gleznă, dar Dylan a început să-l lovească puternic cu pumnii în cap până când „fiara" i-a dat drumul.

A început să ţipe, dar cei de pe mal, deşi l-au auzit, au crezut la început că glumeşte. Când au realizat adevărul, au sărit într-o barcă şi s-au îndreptat spre locul în care rechinul continua să atace, iar tânărul continua să-l lovească.

Animalul părea să nu vrea sub niciun chip să renunţe la pradă şi înota din ce în ce mai aproape de placă.

Din fericire, ajutorul a ajuns la timp, iar rănile lui Dylan, dus urgent la spital, s-au dovedit a nu-i pune sănătatea şi integritatea corporală în pericol. *(I.S.)*

Cum se „cultivă" florile de plastic

Ignoranţa unor semeni ai noştri poate fi uneori de-a dreptul înduioşătoare! Asta, pe lângă cascada de râs pe care, cu certitudine, o declanşează. Un caz exemplar în acest sens îl vom prezenta mai jos: amiciţia destul de îndelungată dintre o femeie şi o floare. În principiu, „duetul" este de fapt unul magnific; ce poate fi mai seducător decât imaginea unei femei alături de o floare.

Totuşi, fatalmente, la fel cum există felurite flori artificiale (de hârtie, textile, de plastic, de sticlă), şi oamenii pot fi uneori falşi. Naivitatea înseamnă însă cu totul altceva, lucru pe care ni-l exemplifică o americancă de 24 de ani, cu lux de amănunte... Caelie Wilkes şi-a mărturisit singură, pe un site de socializare, „fapta" demnă de o comedie reuşită: „Eram atât de mândră de plăntuţa mea, pe care o primisem cadou! Avea o culoare magnifică, mi se părea că e planta perfectă. O aşezasem în dreptul ferestrei de la bucătărie, iar udatul ei însemna un adevărat ritual. Dacă altcineva încerca să o stropească, deveneam aproape agresivă, fiindcă voiam să mă ocup numai eu de ea. Ce mai, o iubeam, de-a dreptul!..."

O iubire destul de firească, numai că – aşa cum se întâmplă prea frecvent cu marile iubiri – a venit şi momentul dramatic al marii dezamăgiri. Acum câteva luni, Caelie a dorit să-i ofere plantei sale mai mult spaţiu vital, mutând-o într-un ghiveci mai mare. Aşa a constatat că prietena sa vegetală era de fapt una falsă: confecţionată din plastic şi efectiv montată într-o bucată de polistiren acoperit cu nisip amestecat cu o soluţie colantă!

„Am pus atâta iubire în planta asta, i-am şters cu grijă fiecare frunză... Şi ea e de plastic! Cum am putut să nu observ asta? Am impresia că aceşti doi ani, de când o am, au fost o mare păcăleală. Când am descoperit adevărul, mi s-a frânt inima. M-am aşezat pe pat şi am râs şi am plâns, în acelaşi timp", a povestit tânăra, hotărându-se totuşi să nu se despartă de fetişul său. Oricum, totul e cât se poate de clar, însă o întrebare i-a pus serios în încurcătură pe cei care au aflat de ilara întâmplare: unde s-a dus toată apa cu care a fost udată vreme de doi ani floarea de plastic? *(A.N.P.)*

Vecinii, „cobaii" unei pensionare

Cu tot respectul pentru ceea ce înseamnă fiinţa umană, trebuie să spunem pe şleau că, nu de puţine ori, printre noi trăiesc şi indivizi aparent normali, dar care în realitate sunt capabili de acte şocante, la limita tragismului ori chiar dincolo de ea.

În Statele Unite, acest lucru a fost demonstrat aproape pas cu pas de o pensionară în vârstă de 70 de ani, pe nume Betty Miller, aflată într-un azil pentru persoane vârstnice. Femeia – despre care abia într-un târziu s-a aflat că suferea de anumite boli psihice – s-a hotărât să-şi încheie socotelile cu viaţa pământească pe cont propriu, cum s-ar zice, şi într-un mod cât mai rapid.

În lipsă de alte „mijloace", ea a ales otrava. Astfel, a pregătit o toxină vegetală extrasă din seminţe de ricin, numită ricină, dar fără a fi absolut convinsă că ar fi avut şi efectul macabru pe care îl dorea. Bătrâna a scăpat însă rapid de dilema sa: „trebuia" ca în prealabil să testeze eficacitatea otrăvii. Iar în lipsa unui cadru adecvat sinistrei sale iniţiative, s-a gândit că soluţia cea mai bună ar fi fost să o testeze pe alţi pensionari din azil, care locuiau în vecinătate. A pus în mâncarea unora dintre ei câte puţină ricină şi a aşteptat efectele.

Totuşi, după ce a aflat că unul dintre vecinii avea simptome de otrăvire, a declarat că ea era vinovată, relatând totul responsabililor azilului, apoi poliţiştilor care au arestat-o.

De menţionat că o cantitate de numai 1,78 miligrame de ricină poate fi fatală unui om, iar intoxicaţia cu aceasta prezintă simptome ca vărsături, diaree sau halucinaţii. *(A.N.P.)*

Buddha ieşit din ape

Niciun fel de aluzie la binecunoscutul mit al Afroditei celei născute din spuma mării! Ne referim la o întâmplare cât se poate de autentică şi, cel mai probabil, absolut explicabilă logic, dar care în mentalitatea unor adepţi ai religiilor orientale a dobândit şi nuanţe ireale, fantastice. Curioasa descoperire a fost făcută de un ţăran din provincia Jiangxi, situată în sud-estul Chinei.

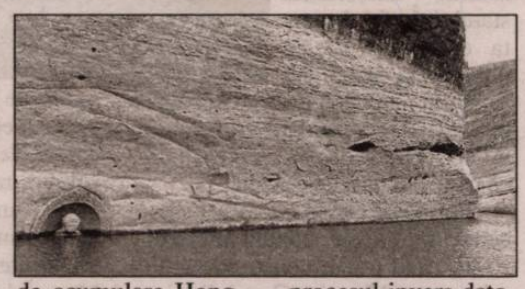

Acesta a observat cu stupoare cum se ridica din apele lacului de acumulare Hongmen nimic altceva decât... un imens cap de piatră ce-l înfăţişa pe Buddha. De fapt, era vorba despre partea superioară a unei statui care fusese acoperită de apele lacului, de data aceasta procesul invers datorându-se unor lucrări de curăţare şi restaurare a zonei.

Xu Changqing, director de cercetări al Institutului de arheologie din Jiangxi a menţionat, de altfel, că „un studiu preliminar a arătat că statuia a fost construită probabil la începutul dinastiei Ming (1368-1644) sau chiar mai devreme în timpul dinastiei Yuan (1279-1368)". În timpul construcţiei barajului şi lacului de acumulare din 1960, autorităţile nu au fost câtuşi de puţin interesate de protejarea patrimoniului, astfel că statuia marelui Buddha a devenit captivă a apelor şi a dispărut cu totul.

Astăzi însă arheologii consideră că această neglijenţă de fapt a fost de bun augur, întrucât monumentul a păstrat astfel detalii importante care s-ar fi deteriorat în aer liber, fie din cauza oxidării naturale, fie în urma vandalismelor frecvente în timpul revoluţiei culturale din 1966.

În plus, această insolită „reîntoarcere" a lui Buddha a determinat descoperirea şi a altor mari valori istorice, precum sala unui templu şi ruinele vechii cetăţi Xiaoshi. *(A.N.P.)*

Cursă cu pitbull la volan

Poliţia din Seattle a primit câteva telefoane de la diferiţi şoferi care anunţau că pe o anume şosea, o maşină lovise alte două vehicule şi circulă haotic, cu o viteză de circa 160 km/oră.

Alertaţi, oamenii legii au pornit în urmărirea vehicolului, având informaţii exacte privitoare la culoarea, marca şi numărul acestuia.

Spre surpriza tuturor, la volanul maşinii pe care au găsit-o repede se afla un pitbull. Pe scaunul pasagerului proprietarul maşinii asista volanul şi cu piciorul stâng apăsa pedala de acceleraţie.

Omul, pe numele său Alberto Tito Alejandro, în vârstă de 51 de ani, era vădit sub influenţa drogurilor. Le-a explicat poliţiştilor că respectivul animal este cel mai bun prieten pe care îl are pe lume şi că de aceea doreşte să-l înveţe să... şofeze. Explicaţiile omului nu au avut niciun efect în faţa poliţiştilor care l-au acuzat pentru conducere sub influenţa drogurilor şi comportament periculos.

Câinele a fost plasat într-un refugiu pentru animale iar bărbatul a fost dus la spital pentru analize. *(I.S.)*